

EDEN BRADLEY

Exotica

*șapte zile de kama sutra
nouă nopți de povești arabe*

e r t i k o s

BUN VENIT ÎN EXOTICA!

Locul tainic al senzualității și ispitelor, unde vă puteți lăsa în voia celor mai ascunse fantezii. Pășiți înăuntru – și dezbrăcați-vă la intrare de toate inhibițiile... Pofțiți aici, unde nimic nu este oprit. Pasiunea ajunge la rang de lege atunci când visele nebănuite se descătușează...

„Experiențe interzise – dar extraordinar de intime. Cum putea oare să facă asta, să trăiască momente atât de intime în compania lui ca apoi, peste doar câteva zile, să renunțe la tot? Pentru că asta va trebui să facă, fără îndoială. Ideea că el va lucra la Exotica, oferind plăceri sexuale altor femei, o va înnebuni – și era atât de conștientă de asta.”

EDEN BRADLEY, *Exotica*

nemira.ro

TRANSFORMAȚI-VĂ FANTEZIILE ÎN REALITATE!

EXOTICA

**Un complex exclusivist, situat în căldura
sufocantă din Palm Springs. Un loc în care
femeile pot să dea viață celor mai ascunse dorințe
ale lor, într-un decor discret și somptuos.
Alegeți tema visurilor voastre din următoarele
lumi pline de fantezie:**

- § Casablanca:* Bucurați-vă de era seducătoare și strălucitoare a anilor '40!
- § Wild, Wild West:* Vă va oferi o experiență de neuitat.
- § The Castle:* O poveste medievală care vă va încânta imaginația.
- § Pirate's Cove:* O aventură cu pirăți pe care nu o veți putea uita vreodată.

- § *Kama Sutra*: O fantezie exotică sublimă.
- § *Arabian Nights*: O poveste senzuală care se desfășoară în decorurile somptuoase ale palatului unui sultan. Bucurați-vă de intimitatea desăvârșită pe care v-o oferă unul dintre cele mai elegante și mai luxoase complexuri din lume! Veniți la EXOTICA și transformați-vă fanteziile în realitate!

Limizina lungă și strălucitoare străbătea deșertul, părând să alunece ca un șarpe pe nisipul fierbinte. Șoseaua tremura parcă în bătaia puternică a soarelui, ce încălzea geamurile fumurii ale mașinii. Înăuntru însă, datorită aerului condiționat, temperatura era plăcută, menținându-se la 23 °C. Cu toate acestea, Lilli avea mâinile umede în timp ce răsfoia, pentru a zecea oară în dimineața aceea, broșura pe care i-o trimisese prietena ei, Caroline Winter.

Vorbiseră rar în ultimii ani, dar se reîntâlniseră la agapa organizată anul trecut de colegii lor de facultate, când Lilli se afla în proces de divorț. Nu i-a venit să creadă când Caroline i-a mărturisit cum își câștiga existența – era directorul complexului Exotica. Ideea devenise însă din ce în ce mai interesantă până când s-a hotărât, în cele din urmă, să dea curs invitațiilor repetate ale lui Caroline.

Chiar se îndrepta spre locul acela? Chiar avea curajul să facă asta?

S-a mișcat pe bancheta din piele, iar suprafața netedă a acesteia i s-a lipit de picioarele goale, acoperite de fusta din in pe care o purta. Se simțea goală doar citind descrierile din broșura despre Exotica, imaginându-și experiențele pe care le va trăi acolo. Minunat, dar scandalos de goală. Dar viața ei era în ultimul timp plină de contradicții. Așa era de când descoperise câtă ipocrizie caracteriza toții anii ei de căsnicie. Dar asta făcea parte din trecut acum, iar venirea ei aici însemna un pas spre un nou început. De acum încolo, va lua singură toate deciziile importante din existența sa, modelându-și viața după bunul plac.

Cu toate acestea, se întreba dacă nu nebunia o împinsese să pornească în această aventură. Sau poate că îndoielile și grijile izvorau dintr-un vechi obicei – un obicei întipărit de Evan.

Gata!

Bătea darabana cu degetele pe brațul banchetei, simțindu-și trepidațiile inimii în timp ce privea pe fereastră. Priveliștea era presărată cu dune de nisip și pâlcuri de curmali înalți și maiestuoși, care străjuiau intrările caselor construite într-un peisaj mirific. Întotdeauna îi plăcuse Palm Springs, căci deșertul era un loc liniștit, cu puteri tămăduitoare. De ce avea sentimentul că, după această aventură, deșertul îi va apărea într-o altă lumină?

– Am ajuns, doamnă, s-a auzit prin interfon vocea șoferului.

Două porți uriașe, din fier, s-au deschis în fața mașinii. Impunătoare. Frumoase. A simțit atunci un nod în stomac. Nimic nu indica numele locului. Acesta era prea exclusivist, prea discret pentru a-și dezvălui dintr-odată identitatea. Porțile imense îl izolau de restul lumii. Căci era o cu totul altă lume.

Au trecut pe lângă pajiști întinse, unde păunii rătăceau printre palmieri. Cascade de bougainvillea înflorite, în nuanțe de roșu și roz, îmbrăcau, de-o parte și de alta, zidurile înalte din piatră. Când au ajuns în fața unei clădiri lunguiețe și scunde, construite din aceeași piatră, ce părea să se contopească în mod firesc cu crestele munților din depărtare, Lilli și-a frecat palmele umede.

Asta e!

Mașina s-a oprit, iar broșura a căzut pe podea în clipa în care șoferul a deschis portiera, ajutând-o să coboare. Căldura toridă și soarele strălucitor au lăsat-o fără suflare. Era complet buimacă.

– Lillian DeForrest! Ai venit în sfârșit!

– Caroline! a spus Lilli, ridicându-și privirea și văzând apropiindu-se o femeie atrăgătoare, cu părul lung și castaniu, legat în coadă de cal.

Era îmbrăcată într-o rochie elegantă, de vară, din in alb. Avea același chip frumos, parcă sculptat, și aceiași ochi de un albastru pătrunzător – și-a amintit ea.

Caroline nu se schimbase aproape deloc de când fuseseră colege în facultate.

Prietena ei a îmbrățișat-o cu drag, învăluind-o într-un parfum exotic. Lilli a făcut un pas înapoi, iar Caroline a privit-o zâmbind.

- Bine ai venit la Exotica!

- Îmi pare bine să te revăd. Arăți minunat.

- Și tu la fel. Aceleași bucle roșcate care mi-au plăcut întotdeauna! Arăți ca la nouăsprezece ani. De câți ani nu ne-am mai văzut? Dar hai înăuntru! E prea cald astăzi ca să stăm în soare.

Lilli a urmat-o pe Caroline pe niște trepte largi, intrând apoi în clădirea răcoroasă. Spațiul, liniștea și eleganța caracterizau sala de primire. Tavanul înalt crea senzația de prospețime. Podeaua din dale strălucitoare de gresie ducea spre biroul de recepție, confectionat dintr-un lemn deschis la culoare.

O tânără atrăgătoare, care stătea la birou, a întâmpinat-o pe Lilli.

- Bine ați venit, doamnă DeForrest!

- Samantha, te rog să trimiți bagajul doamnei DeForrest în apartamentul Kama Sutra!

- Da, Caroline. Imediat!

- Vrei să vizitezi puțin locul înainte de a te retrage în apartament?

- Da, mi-ar plăcea. Este... incitant.

- Atunci, vino cu mine! a spus Caroline, zâmbind.

Ele au străbătut sala de recepție, traversând apoi un coridor și trecând prin niște uși de sticlă, au ajuns în spatele clădirii.

Orbită de lumina puternică a soarelui, Lilli și-a scos din geantă ochelarii de soare și i-a pus la ochi. În fața ei se întindea o pajiște de un verde-aprins, presărată cu alei care se pierdeau printre palmierii falnici. Pajiștea era străjuită de ziduri înalte, împodobite din loc în loc cu porți în diverse stiluri. În centru se afla un bazin de apă imens, dreptunghiular, în care se reflectau razele soarelui. Statui din bronz, care înfățișau nuduri masculine, stăteau de veghe în fiecare colț al bazinului. Erau grațioși. Erotici. Un fior i-a străbătut trupul lui Lilli în clipa în care, privind statuile, și-a imaginat experiențele pe care le va trăi acolo.

– Aș putea spune că Exotica este un Disneyland pentru adulți, a zis Caroline, cu un gest amplu. Fiecare dintre clădirile noastre seamănă cu un oraș în miniatură, având diverse tematici, reliefate de prezența servitorilor, de jocul actorilor în roluri secundare, dar și de detalii arhitecturale specifice atmosferei respective. Vezi turnul castelului medieval care se ivește deasupra zidului? Este cea mai mare aripă din complexul nostru arhitectural. Oaspeții sunt găzduiți cu toții în castel, unde există și o suită regală. Se bucură de multă popularitate.

Lilli și-a îndreptat privirea spre locul indicat și a văzut niște parapete vechi, din piatră, care ar fi putut

să dăinuie de pe vremea regelui Arthur. În vârful lor, fluturau în vânt steaguri colorate.

– Este frumos. Uluitor, aş putea spune.

– Facem tot ce ne stă în putinţă să transformăm fanteziile în realitate – într-o realitate cât mai palpabilă. Vrem ca oaspeţii noştri să se piardă cu totul în aceste fantezii. De aceea, partenerii noştri lucrează în schimburi, la două luni, făcând în acest răstimp şi analize medicale. Prezervativele spulberă adesea fanteziile. Aşadar, toţi bărbaţii de aici sunt perfect sănătoşi, astfel încât clientele noastre nu au motive de îngrijorare.

– Se pare că ai luat toate aspectele în calcul, a spus Lilli, clătinând din cap, în timp ce inima îi bătea cu putere în piept. E... ciudat că poţi să vorbeşti despre aceste lucruri cu atâta naturaleţe. Nu-mi vine să cred că mă aflu aici. Că locul acesta există cu adevărat. Că lucrezi şi conduci acest complex, a adăugat ea, râzând.

– Uneori, nici mie nu-mi vine să cred, a spus Caroline, ridicând din umeri. Dar este viaţa mea acum. Şi după prima ta noapte petrecută aici, nici tu nu-ţi vei mai imagina viaţa în altă parte. Cuvintele lui Caroline au făcut-o să se înfioare. De ce îi era atât de teamă? Nu-ţi face probleme, Lilli! a continuat prietena ei, atingând-o uşor cu mâna. Partenerul tău nu va trece peste dorinţele tale.

– O, Doamne, cum sună cuvântul ăsta – „partener“! Totul devine extrem de real din cauza „lui“, a

spus Lilli, simțind cum picături de sudoare i se prelingeau pe ceafă.

– Vrei să mergem înăuntru ca să te relaxezi, poate chiar să bei un ceai cu gheață înainte de a-l cunoaște?

– Da, ar fi bine. Am senzația că trebuie să... să-mi trag sufletul. Ai timp să stai cu mine? Să vorbim puțin?

– Firește. Putem să depănăm povești. Și-ți voi răspunde – pe cât îmi va sta în putință – la toate întrebările. Hai, vino cu mine!

Caroline a condus-o din nou în sala de recepție, dotată cu aparate de aer condiționat, îndreptându-se de data aceasta spre biroul ei. Acesta era la fel de spațios și de aerisit ca sala de primire, având însă ferestre înalte și mate, cu vedere spre pajiști. Caroline i-a făcut semn să se așeze pe una dintre canapelele crem din piele, dar Lilli a preferat să se uite pe fereastră, scrutând împrejurimile, în timp ce Caroline a cerut, prin interfonul de pe biroul ei cu suprafață din sticlă, să i se aducă băuturile.

– Lilli, ești încordată ca un arc. Vino lângă mine pe canapea și spune-mi ce-aș putea să fac ca să te simți mai relaxată!

– Nu... nu prea știu. Toată povestea asta părea minunată prima dată când mi-ai descris-o. Bine, poate puțin cam... fantezistă, a răspuns ea, așezându-se pe canapeaua moale din pluș. După ce mi-ai explicat cum stau lucrurile, după ce le-am analizat cu atenție, am realizat că exact de asta am nevoie. Acum însă, când

mă aflu aici, mă sperie ideea de a fi în compania unui bărbat. Peste câteva săptămâni, voi împlini patruzeci de ani, a continuat ea, râzând crispată. În afară de soțul meu, niciun alt bărbat nu m-a văzut dezbrăcată. Adică fostul meu soț. Iar opiniile lui Evan referitoare la aspectul meu fizic n-au fost niciodată prea măgulitoare.

- Nu meritai asta, a spus Caroline, cu mânie în glas.

- Poate că nu. Dar uite că mă apropii cu pași repezi de patruzeci de ani și nu mă simt bine în pielea mea! Aș vrea să capăt mai multă încredere în mine în săptămâna pe care o voi petrece aici. Să nu mai fiu atât de dură cu mine însămi. Să devin mai feminină, dacă înțelegi ce vreau să spun. Dar partea cea mai grea mi se pare ideea de a te lăsa dusă de val... înțelegi?

- Cred că da, a răspuns Caroline, încuviințând din cap.

- Ai fost... te-ai implicat vreodată într-o relație cu vreun bărbat de aici?

- Poftim? Nu, firește că nu.

- De ce „firește că nu“?

- Trebuie să mențin o anumită distanță, a spus Caroline, agitându-se pe scaun. În acest fel, îmi fac treaba cu mai multă obiectivitate.

- Cred că ai dreptate, a spus Lilli, ușor șovăitoare. Cum ai putea să lucrezi într-un loc ca acesta fără să te afecteze ce se întâmplă aici? Poate din cauza poveștii cu Jeff? Asta te-a ajutat să te distanțezi? Caroline i-a evitat atunci privirea, uitându-se în altă parte.

Îmi cer scuze, Caroline. Nu trebuia să aduc în discuție subiectul ăsta.

– Nu-i nicio problemă. Nimeni, în afară de tine, nu mai cunoaște episodul acela din viața mea. Au trecut cinci ani de atunci. L-am și uitat. Ea a făcut o pauză, trecându-și mâna peste părul lucios. Cred că am moștenit de la mama capacitatea de a mă detașa. Ai cunoscut-o când eram la facultate. Știi cum era.

– Îmi cer încă o dată iertare, a repetat Lilli, văzând obraji ușor îmbujorați ai prietenei sale. Da, știu cum era mama ta. Doar că – după episodul cu Jeff și povestea cu Sarah – te-ai închis într-o carapace, izolându-te un timp de toată lumea. Firește, aveai tot dreptul să faci asta. Știu că nu e treaba mea...

– E în regulă. N-aș putea vorbi cu altcineva despre asta. A fost bine că am reluat legătura anul trecut. Aveam nevoie de o prietenă.

– Și eu, a răspuns Lilli, zâmbind.

– Continuă atunci! a îndemnat-o Caroline, strângându-și mâinile în poală.

– Mi se pare că această capacitate de detașare își are rădăcinile în experiența aceea. Eu n-aș putea să lucrez aici, păstrându-mi stăpânirea de sine. Nu știu cum ar putea cineva, în aceste circumstanțe. Adică în prezența atâtor bărbați.

– Poate că de aceea sunt persoana ideală pentru acest post, a răspuns Caroline, cu un zâmbet palid.

– Da, poate, a spus Lilli, fără să fie însă convinsă de asta.

Cineva a bătut ușor la ușă și o cameristă în uniformă a intrat în birou, aducând o tavă cu două pahare de ceai cu gheață, un bol cu zahăr și altul cu felii de lămâie.

– Mulțumesc, Marcy, a spus Caroline, oferindu-i un pahar lui Lilli și storcând o felie de lămâie în celălalt.

– Aș vrea să-mi liniștesc temerile și să mă relaxez, a spus Lilli, luând o înghițitură de ceai.

– Este firesc să ai emoții. Nu este o practică obișnuită în viața oamenilor.

– Cu siguranță, nu este un obicei în viața mea. Nici măcar nu m-am mai întâlnit cu vreun bărbat după ce l-am părăsit pe Evan. Cum să fac asta? Cum să mă las dusă de val... și să mă bucur de experiențele oferite.

– Rajan te va ajuta. Este unul dintre cei mai buni în profesia asta.

– Rajan? a întrebat Lilli, simțind un nod în stomac. Așa îl cheamă? Pe cel care va fi... partenerul meu?

– Pe iubitul care îți va dezvălui arta Kama Sutrei. Lilli a băut cu poftă din ceai, încercând să-și liniștească sângele care-i curgea năvalnic prin vene.

– O, Doamne! Chiar sunt în stare să fac asta?

Caroline a încuviințat din cap, zâmbindu-i.

– Ești gata să mergi în apartament? Să-ți cunoști partenerul?

– Cred că da, a răspuns Lilli, trăgând adânc aer în piept și apoi, dându-l afară. Da, sunt gata.

Caroline s-a ridicat în picioare, întinzându-i mâna lui Lilli.

– Bine. Te voi conduce în apartamentul Kama Sutra. În lumea propriilor fantezii.

Ieșind din nou în lumina puternică a soarelui, s-au urcat într-o mașinuță de golf și au pornit pe una dintre aleile care străbăteau pajiștile. Când au ajuns în fața unor porți din fier, bogat ornamentate, un paznic le-a făcut semn să intre. Atmosfera părea dintr-odată cu totul diferită. Mai umedă și mai fierbinte. Arbori tropicali, cu frunziș bogat, străjuiau marginile aleii înguste, acoperite cu pietriș, iar parfumul florilor îți îmbăta nările.

După o curbă, mașinuța a ajuns în fața unei priveliști care a lăsat-o pe Lilli fără suflare. Un bazin cu apă cristalină, lung și îngust, te purta spre o mică reproducere a Taj Mahalului, împodobit cu minarete și cupole grațioase și înconjurat de ziduri incrustate cu litere caligrafice și modele florale din pietre colorate.

– N-am văzut niciodată un loc atât de frumos.

Caroline a oprit mașinuța în fața intrării.

– Designerii s-au întrecut pe ei înșiși, nu-i așa? Te conduc înăuntru.

Au coborât din mașinuță și au urcat o alee pavată cu dale, îndreptându-se spre o arcadă deschisă. Lilli s-a oprit pe loc ca să atingă piatra sculptată a unei coloane, apoi s-a retras ușor stânjenită.

– Îmi cer iertare, dar totul este uluitor aici. Trăiesc parcă într-un vis.

– O fantezie, Lilli, i-a spus Caroline, zâmbindu-i. Și nu-ți face probleme! Poți să atingi tot ce-ți place aici.

Lilli și-a plimbat din nou degetele pe suprafața fină ca praful de talc a coloanei. Iar nestematele incrustate în sculpturi păreau pietre veritabile de jasp, rubine și safire.

– Incredibil! a șoptit ea.

– Și asta nu e tot, a spus Caroline, dând la o parte draperiile roșii, de mătase, care învăluiau intrarea ca într-o perdea de ceață.

Au intrat într-o grădină privată, înconjurată din toate părțile de zidurile clădirii și presărată cu pâlcuri de curmali, cascade de plante agățătoare și colivii de păsări, așezate pe pedestaluri printre vegetația luxuriantă. Toate nuanțele de verde, „pătate” cu tonalități de roșu, roz și auriu, dar și aroma dulce a florilor exotice i-au îmbătat simțurile. Acordurile delicate ale unei muzici cântate la sitar¹ pluteau prin aer.

Lilli a urmat-o pe Caroline pe alee și după aceea au urcat niște trepte, au ajuns în cele din urmă într-un dormitor imens.

Da, exact ca într-un vis.

Încăperea avea doar câțiva pereți solizi, restul erau arcade ascunse în spatele draperiilor de mătase. Podeaua era alcătuită din dale de gresie, ce dădeau

¹ Instrument muzical indian (n. tr.).

naștere unor modele complicate. În mijlocul camerei se afla un pat uriaș, așezat pe un pedestal înalt, din lemn de tec. Patul era străjuit de patru stâlpi, sculptați într-un stil plurivalent, care susțineau niște perdele brodate din mătase. Maldăre de perne în toate nuanțele apusului și răsăritului de soare – roz, portocaliu, roșu sau culoarea chihlimbarului – zăceau pe pat. Pe o măsuță joasă, incrustată cu sidef, o lumânare parfumată ardea într-un suport de argint. Fumul avea aroma sexului pur.

– Este extraordinar, i-a spus Lilli lui Caroline.

– Știam că o să-ți placă, i-a răspuns prietena ei, încuviințând din cap. Eu trebuie să plec acum. Rajan te așteaptă pe terasă. Ești sigură că totul o să fie în regulă?

Lilli a dat afirmativ din cap, simțindu-și gâtul încordat ca un arc și palmele umede. Semăna cu o școlăriță timidă. Era ridicol, dar nu reușea să se calmeze.

– Îți mulțumesc, Caroline.

– Cheamă-mă dacă ai nevoie de ceva! i-a spus ea, îmbrățișând-o.

Lilli a încuviințat din nou din cap, urmărind-o pe Caroline în timp ce aceasta pleca. Și-a întors apoi privirea spre arcada deschisă care ducea spre terasă.

El se afla de cealaltă parte.

A lăsat geanta pe măsuță și și-a aranjat fusta din in, ce părea dintr-odată prea grea. Și-a dat apoi după ureche o șuviță din părul buclat. Și s-a dus să-l cunoască pe iubitul ce-i va dezvălui arta Kama Sutrei.

Dând draperia la o parte, Lilli a pășit pe podeaua din dale de mozaic. Soarele era mai blând aici, strecurându-se cu greutate printre perdelele de mătase ce fluturau la marginea terasei și creând jocuri de culori în nuanțe de roșu și auriu.

La început, n-a văzut decât o siluetă pe trupul căreia soarele arunca lumini și umbre în tonalitățile perdelelor de mătase. Era înalt și zvelt și stătea rezemat de marginea unei piscine, din mijlocul căreia se înălța o fântână arteziană. Nu purta cămașă, dezvăluindu-și umerii lați și brațele vânjoase.

Ea a înghițit în sec.

– Eu sunt Rajan, a spus el, cu glas mătăsos, ușor aspru, presărat cu un accent englezesc, dar și cu tonalități exotice.

Lilli a mai făcut un pas, iar soarele s-a retras în umbră, înfățișându-i-l în toată splendoarea sa.

Părul lung și negru, care se ondula la umeri, îi încadra fața sculptată parcă de dalta unui artist desăvârșit. Chipul statuar s-a trezit la viață în clipa în care i-a zâmbit cu buzele sale senzuale, dezvăluindu-și dinții de un alb imaculat. Uluitor! Ochii erau întunecați, aproape negri. Pielea avea culoarea mierii și părea la fel de mătăsoasă. Palpabilă. Ea și-a strâns degetele.

El s-a ridicat în picioare, cu mișcări grațioase, privind-o de sus cu statura sa impunătoare. Ea se simțea mică și fragilă în prezența lui. El s-a îndreptat spre ea cu mâna întinsă.

– Probabil că tu ești Lillian.

– Lilli, te rog.

De ce avea gâtul uscat? Era doar un bărbat ca oricare altul.

Dar nu era adevărat. Era cel mai frumos bărbat pe care îl văzuse vreodată. Prea frumos pentru a fi al ei. Privindu-l, simțea însă fiori în tot corpul.

El a ajuns într-o clipă în fața ei, topind-o cu zâmbetul lui răvășitor și făcându-i inima să-i freamăte cu putere. A fost nevoită pentru o clipă să privească dincolo de el, spre crestele denivelate ale munților, ce se profilau pe cerul de un albastru pur, ca niște decupaje din hârtie. Trebuia să-și recapete suflul.

Dar suflul și l-a pierdut din nou în clipa în care i-a simțit atingerea pe mână. Fierbinte ca focul. Electrizantă ca un fulger. Doar emoțiile o făceau să reacționeze așa?

– Vino să stăm împreună lângă apă! E mai răcoare acolo.

El a luat-o de mână, înfiorând-o și încingându-i trupul. Nu putea să vorbească, nu putea să gândească. Nicicând nu se mai simțise vreodată atât de speriată în prezența unei alte persoane.

Liniștește-te!

El a condus-o la marginea piscinei din marmură. Apa era albastră și scânteietoare. Ea a privit undele jucăușe pe care le crea fântâna din mijloc. Cineva aruncase petale de trandafiri, care dansau pe muzica apelor.

Apoi, el i-a ridicat bărbia, obligând-o să se uite în ochii lui negri, strălucitori.

- Nu-mi evita privirea, Lilli! Vreau să te văd. Și tu trebuie să mă vezi, să mă cunoști. Vom deveni foarte apropiați în răstimpul pe care îl vom petrece împreună. Nu trebuie să-ți fie teamă!

- Nu mi-e teamă, a spus ea, privindu-l cu ochi tremurători. Doar că... ești extrem de impunător.

El i-a zâmbit, ridicându-și ușor colțurile gurii senzuale. Gura lui era atât de frumoasă când zâmbea. Iar ea o va atinge. O va săruta.

Dumnezeule!

Nici nu îndrăznea să se gândească la această perspectivă. Era prea frumos ca să fie adevărat. Dar trebuia să se liniștească, să se elibereze de temeri și încordări dacă avea de gând să se bucure de aceste experiențe. Iar experiențele erau prea promițătoare ca să nu se bucure de ele. A respins vocea care îi spunea că nu era prea frumoasă sau prea senzuală pentru el. Toate acestea erau pentru ea. Și asta era profesia lui. Nu avea nicio importanță ce credea despre ea.

- Ești îngândurată, nu-i așa, Lilli? Nu mă refer la faptul că ești circumspectă, deși nu cred că sunt departe de adevăr. Ci la faptul că mintea ta lucrează la foc continuu. O simt.

- Da, a răspuns ea, simțindu-și obrajii încinși.

- Cred că dețin leacul ideal pentru asta, a spus el, ducându-se în spatele ei și punându-i mâinile pe umeri. Era atât de aproape încât îi simțea căldura trupului.

Când s-a aplecat deasupra ei, a învăluit-o cu respirația sa. Lasă-te purtată de valuri, Lilli! a continuat el, cu glas domol. Dăruiește-mi-te cu totul! Îți voi îndeplini toate dorințele, îți promit. Și dacă nu intuiesc ceva, trebuie doar să-mi spui ce dorești. Dar voi încerca să-ți ghicesc gândurile. Mă voi strădui să înțeleg ce vrei înainte să dai glas dorinței tale. Un fior i-a străbătut trupul, făcându-i pielea de găină. Cu toate acestea, vocea rațiunii îi spunea că nu era singura pe care o fermeca astfel, că tuturor clientelor lui le glăsuia exact aceleași cuvinte dulci. Trebuie să înveți să te relaxezi, a adăugat el. Să te eliberezi de gândurile care te împiedică să te bucuri de plăcerile momentului. Eu te voi ajuta. Mâinile i-au alunecat atunci pe brațele ei goale, revărsând fiori de dorință prin tot trupul ei. Mă vei lăsa să te ajut, Lilli?

Doamne, în clipa aceea l-ar fi lăsat să facă orice... pe acest străin! Pe acest străin atât de frumos! Străinul ei!

Chiar dacă inima îi fremăta de teamă, ea i-a răspuns în șoaptă:

– Da.

– Știam că vei reuși să spui asta, a glăsuț el, plimbându-și degetele prin părul ei. Ce bucle minunate! a exclamat el. Mătăsoase ca satinul. Iar soarele se joacă printre ele, pictându-le în roșu și auriu. Ca penelul unui artist. Un alt fior i-a străbătut trupul. Nu-i venea să creadă că toate acestea erau aieva. El a continuat să glăsuiască cu vocea lui mătăsoasă și fremătătoare. O să vorbim mai târziu. Deocamdată, vreau să te simți bine în compania mea. Să mă cunoști. Îți place apa, Lilli?

- Da. Ador apa.
- Atunci, hai să înotăm împreună!
- O clipă doar, să-mi pun costumul de baie, a spus ea, încuviințând din cap.
- Nu e nevoie. Suntem doar noi doi aici.

S-a îndepărtat de ea, iar când Lilli s-a întors spre el, l-a văzut desfăcându-și cingătoarea de la pantalonii largi din in. Aproape că i-a scăpat un țipăt în clipa în care aceștia au căzut la pământ, dezvăluindu-i trupul gol în toată splendoarea lui.

Era superb. Priveliștea din fața ei – trupul statuar cu pielea ca mierea și penisul aflat pe jumătate în erecție, ivindu-se printre buclele negre, încadrate de șolduri voluptuoase – i-a aprins simțurile.

Dumnezeule!

A înghițit în sec, stăpânindu-și cu greu dorința.

– Vino cu mine în apă! a invitat-o el, întinzându-i mâna.

Nu putea să se miște, nu putea să gândească. Nimic nu-și dorea mai tare decât să fie goală în brațele lui. Iar ideea de a sta în apă împreună cu el era senzuală, incitantă. Dar putea oare să facă asta? Putea să-și dezvăluie trupul, și tainele lui ascunse, unui bărbat pe care abia îl cunoscuse?

Dar pentru asta ești aici.

El și-a plimbat degetele pe bluza ei. Chiar dacă abia îi simțea atingerea, sfârcurile i s-au trezit la viață.

– Îmi dai voie?

Ea a dat afirmativ din cap, iar el i-a descheiat bluza, încet, privindu-i chipul îmbujorat. Lilli și-a ațintit ochii în altă parte.

Cine era acest bărbat despre care nu știa nimic? Dar nu avea nicio importanță, nu-i așa? Era aici pentru ea. Pentru a-i dăruia plăcere. Și era atât de frumos, iar atingerea lui atât de delicată.

- Nimeni nu m-a atins în felul acesta, a spus ea, pierzându-se din nou în ochii lui negri. De parcă aș fi... fragilă.

De ce îi venea să plângă?

- Nu fragilă, a spus el. Delicată. Femeile sunt înzestrate cu o delicatețe aparte, chiar dacă par puternice. Este datoria mea ca bărbat s-o recunosc, s-o cultiv și s-o ajut să înflorească. Aceasta este diferența dintre un bărbat și o femeie. Și, dacă pot să spun asta, este timpul ca să te faci și pe tine cineva să înflorești, Lilli.

Simțea cum trupul îi ia foc cu fiecare cuvânt pe care străinul îl rostea, în timp ce îi descheia nasturii, unul câte unul, dezbrăcând-o de bluza pe care a așezat-o pe spătarul unui șezlong de lângă ei. Apoi, cu gesturi aproape reverențioase, i-a desfăcut fermoarul de la fustă. Ea a prins-o deodată cu mâinile, copleșită deopotrivă de teamă și dorință.

El s-a oprit, în tăcere, cerându-i voie cu privirea să continue. Nu ar fi avut niciun rost s-o roage sau s-o convingă prin cuvinte meșteșugite. Era mult mai bine să-i lase timp de gândire ca să ia singură hotărârea.

Ea a tras adânc aer în piept și, după o clipă, a încuviințat din cap, eliberând fusta din strânsoare. El a îngenunchiat în fața ei și i-a tras fusta la pământ pe când ea încerca să-și stăpânească tremurul corpului.

Când s-a ridicat din nou în picioare, și-a plimbat degetele pe umerii ei goi, poposind pe claviculă. Lilli încerca să ignore vocea care îi spunea că stătea aproape goală în fața lui, dezvăluindu-și trupul cu toate defectele sale. Defecte pe care fostul ei soț nu pierdea nicio dată ocazia să i le scoată în evidență. Nu avea nicio importanță că se apropia de patruzeci de ani; el îi cerea întotdeauna să arate perfect. Iar ea n-a reușit niciodată să-l mulțumească pe deplin.

Nu te gândești la asta acum!

– Pielea ta este atât de moale, a murmurat Rajan. Încântătoare. Scoatem și asta? a întrebat-o el, atingând brețeluța sutienului și plimbându-și degetele până a ajuns la clama care ținea prinse cupele din dantelă.

Ea a șovăit, cu răsufierea întretăiată, pe când sfârșurile ei tari așteptau nerăbdătoare să fie eliberate din strânsoarea sutienului.

Da, desfă-l odată!

A dat din cap, iar el, zâmbind, a desfăcut clama dintr-o singură mișcare a mâinii. Sutienul a căzut la pământ. Ea a închis ochii, copleșită de ideea că stătea goală în fața lui. Era prea incitant, prea tulburător. Își simțea părțile intime umede și dureroase.

Nu te mai gândești! Lasă-te în voia simțurilor! Doar pentru asta ești aici.

– Splendid! a șoptit el. Minunat! Hai în apă cu mine! Vreau să înotăm împreună.

A luat-o de mână și a ajutat-o să intre în piscină, care era mai adâncă decât își imaginase. Ea a alunecat ușor în apă. Era potrivit de caldă, inducându-i o senzație de relaxare. El i s-a alăturat în curând, plutind apoi împreună pe apă, înconjurați de petalele de trandafiri.

Cât de ciudat i se părea să stea aproape goală în apă alături de acest bărbat! De acest bărbat superb. Era ireal. Nu-i venea să creadă cât de tare îl dorea. Cu toate acestea, își simțea mușchii atât de încordați că abia mai putea să respire.

El i-a luat mâna prin apă și i-a dus-o la buze. Erau umede, răcoroase și atât de moi. Sâni o dureau, copleșiți de dorință.

O, da, cât de bine era când o atingea și îi săruta degetele!

– Toate dorințele-ți vor fi împlinite, i-a spus el, trăgând-o mai aproape. Toate. Înțelegi, Lilli?

Fostul ei soț nu a întrebat-o niciodată asta. Dar oare ea s-a întrebat?

– Da, înțeleg. Dar sinceră să fiu, nu prea știu ce vreau, a mărturisit ea. Nu m-am mai gândit de mult la asta.

– O femeie ca tine trebuie să aibă tot ce-și dorește. Și vei avea. De aceea sunt aici. Pentru tine. Văd că ai emoții. Dar nu e cazul. Nu voi trece peste dorințele tale. El s-a mutat în spatele ei, șoptindu-i la ureche: Pot să te ating, Lilli? Să te țin în brațe?

– Da, a răspuns ea, cu respirația întretăiată, fără să conștientizeze întrebarea.

El și-a lipit trupul de al ei. Ea îi simțea pieptul solid. Voia să simtă mai mult. El a cuprins-o cu brațul, ridicând-o și trăgând-o mai adânc în apă. O îmbrățișa în tăcere, în timp ce ea încerca cu disperare să-și potolească bătăile răvășitoare ale inimii.

– Sprijină-te de mine, Lilli! Lasă-mă să te călăuzesc în acest joc al dragostei!

– Încerc, a murmurat ea.

– Da, știu. Încearcă să te relaxezi acum! Pot să te ating? Apoi, după o scurtă ezitare: Vreau să-ți ating pielea catifelată, dar numai dacă îmi dai voie.

– Da, a răspuns ea cu respirația întretăiată.

Oare tocmai i-a permis acestui străin s-o atingă? Dar voia asta. De fapt, își dorea acest lucru cu ardoare. Nu voia să se împotrivească dorinței sale, dimpotrivă, voia s-o descătușeze, stăvilind astfel vocea rațiunii. Iar în clipa în care el a început să-și plimbe mâinile pe trupul ei, ea nu s-a mai împotrivit dorinței sale.

Atingerea lui semăna cu mângâierea apei – mai caldă însă și mai palpabilă, dar la fel de fluidă, dezmiardându-i bustul, abdomenul, șoldurile... Ea se trezea la viață sub atingerile lui, simțindu-se ușoară ca un fulg. Părțile intime o dureau, copleșite de pasiune.

Și-a concentrat atenția asupra staturii sale vânjoase, simțindu-i la spate penisul puternic. Iar în clipa în care el i-a atins sânii cu degetele, ea a icnit, nemaiputându-și stăpâni pasiunea.

- Lasă-te în voia plăcerilor, Lilli! a murmurat el. Aceasta este menirea mea - să-ți dăruiesc plăcere, a continuat el, mângâindu-i sfârcurile tari. Lasă-mă să dăruiesc plăcerea!

- Da.

Era oare vocea ei - atât de moale, complet abandonată? Dar nu mai voia să gândească. Voia doar să trăiască la maxim această experiență pe care el i-o oferea. Iar trupul îi ardea de dorință, implorându-l aproape s-o atingă.

El i-a cuprins sânii cu mâinile. Senzația, accentuată de mângâierea apei, era uluitoare - moale, catifelată. Pasiunea îi sfâșia trupul. Și-a ațintit privirea asupra munților îndepărtați în timp ce el îi strângea ușor sânii. A oftat de plăcere când a început să se joace cu sfârcurile ei.

O, Doamne!

Când mâna i-a alunecat mai jos, a simțit cum mușchii abdomenului i se încordau. S-a împotrivit impulsului de a-și arcui soldurile, urmându-i atingerile.

Ce se întâmplă cu mine?

El s-a oprit cu mâna deasupra chiloților din dantelă pe care Lilli încă îi mai purta.

- Spune-mi că îți dorești asta, Lilli!

Organele ei sexuale s-au crispat, înfierbântate de dorință. Ea s-a dăruit în clipa aceea, cu trup și suflet, experienței pe care o trăia alături de acest bărbat fascinant. Va avea timp mai târziu să pună totul sub semnul întrebării.

- Da, îmi doresc asta. Atinge-mă, te rog, Rajan!

- Dorința ta este poruncă pentru mine.

Mâna i-a alunecat atunci mai jos, poposind în locul plăcerilor tainice dintre coapse. Pasiunea și dorința erau răvășitoare. El se juca ușor cu degetele, intensificându-i poftetele carnale, iar ea și-a apăsât coapsele de mâna lui.

- Rajan! a murmurat ea, cu respirația sacadată.

- Da, știu. Nu-ți mai poți stăpâni dorința, mai ales acum, când este prima dată. Dar data viitoare, vom prelungi și mai mult preludiul, îți promit. Te voi învăța arta Kama Sutrei. Deocamdată însă... Lăsând cuvintele să plutească în aer, și-a introdus două degete în comoara ei tainică, făcând-o să geamă de plăcere. Cu degetul mare i-a mângâiat clitorisul. Era cu neputință să-și mai stăvilească suspinele. E bine, nu-i așa? a șoptit el, cu glasul lui exotic, ușor aspru, învăluind-o cu respirația sa.

Ea și-a apropiat și mai mult trupul de al lui, dornică să-i simtă atingerile.

El și-a plimbat și mai repede degetele în jurul clitorisului, apăsând și tatonând împrejurimile până când i-a găsit punctul G.

- Ooo! a exclamat ea, copleșită de o plăcere ardentă, intensă, purtând-o pe valurile primului ei orgasm. Te rog! a murmurat ea, fără să-i mai pese că îl implora.

- Cum vrei tu, Lilli.

Mișcările sale s-au intensificat, adâncindu-și și mai mult degetele în interiorul ei, în timp ce îi mângâia clitorisul. Extazul sexual, intensificat de dorințe pătimașe, a atins apogeul. Apa – la fel de senzuală ca mâinile lui – părea să o poarte pe valurile unei frenezii cum nu mai cunoscuse vreodată. Și, în timp ce bea până la capăt din cupa extazului suprem, îi simțea trupul gol lipit de al ei, mâinile dezmierdând-o cu aceeași pasiune.

Când a încetat să mai tremure, el a întors-o cu fața spre el, iar ea și-a rezemat capul de pieptul lui. Se simțea recunoscătoare. Copleșită de reverență.

Și îl dorea în continuare. Voia să-l simtă din nou în trupul ei.

Și-a ridicat, clipind, privirea spre el. Rajan îi zâmbea. Apoi s-a aplecat spre ea, contopindu-și buzele cu ale ei.

– Rajan, vrei să faci dragoste cu mine? l-a întrebat ea, glasul trădându-i dorința.

– Cu cea mai mare plăcere.

Rajan a scos-o din apă, a înfășurat-o într-un prosop și i-a luat în brațe trupul firav.

Doamne, cum l-a implorat! Probabil că își pierduse mințile. Nu trebuia să se lase dus de val. Dar femeia asta...

Nu trebuia s-o fi sărutat. Săruturile erau, firește, îngăduite. Dar erau periculoase în acest caz. Pătimașe. Răvășitoare. Când i se mai întâmplase așa ceva?

Toate clientelele lui erau, într-un fel sau altul, atrăgătoare. În ultimul timp, însă, ceva îi tulbura existența. Înainte, fiecare femeie i se părea deosebită, unică, înzestrată cu un talent pe care numai el îl descoperea. Unele erau chiar frumoase. Dar nu întâlnise niciodată o femeie care amenința să-i spulbere controlul de care era atât de mândru.

Era ușoară ca un fulg. Îi plăcea statura ei delicată, ochii mari și căprui, cu gene lungi și negre, care o făceau să semene cu o păpușă. Buzele trandafirii și senzuale. Gura atât de dulce, care îl îndemna să-i facă orice. Să-și atingă penisul de buzele ei fragede ca acelea ale unui bebeluș...

În timp ce o scotea din apă, s-a aplecat din nou deasupra ei și a sărutat-o iar. Era imposibil să n-o săruți. Dând la o parte perdelele de mătase, a așezat-o cu blândețe pe pat. I-a scos imediat chiloții roz din dantelă și i-a aruncat pe podea, admirându-i trupul gol. Priveliștea era covârșitoare. Penisul îi ardea de dorință.

Respiră adânc!

A tras cu poftă aer în piept, spunându-și că trebuie să se liniștească. Amintindu-și că asta era profesia lui.

Dar parfumul acestei femei i-a invadat simțurile, făcându-l să uite cu totul de îndatoririle profesiei sale. O voia cu nebunie. Pe ea.

Era doar o clientă. O femeie ca oricare alta.

Dar nu era adevărat. A știut din prima clipă în care a văzut-o că era aparte. În special, după aceste ultime

luni, când ajunsese să-și urască profesia și clientele. Reacția pe care o avea față de ea îl bulversa. Îl tulbura.

S-a aplecat deasupra ei. Părea atât de mică, dominată de statura lui impunătoare. Dar atât de lascivă cu pielea ei catifelată. Sâni erau prea mari pentru un trup atât de firav. Dar sfârcurile se trezeau tot mai mult la viață sub privirile lui pătimașe, aprinzându-i și mai mult simțurile. Privindu-i ochii strălucitori, a văzut că emoțiile puseseră din nou stăpânire pe ea. Avusese prea mult timp de gândire. Dar i le va înlătura – va avea el grijă de asta.

S-a aplecat deasupra sânilor moi și i-a cuprins cu gura unul dintre sfârcurile trandafirii și senzuale, înfiorând-o de plăcere. Cât de dulce putea să fie! A început să-l sugă ușor, făcând-o să geamă de dorință. Își simțea penisul gata să explodeze sub pofta prea îndelung reprimată. Dar trebuia să-i exploreze trupul, să-i descopere tainele ascunse.

Și-a plimbat apoi buzele pe abdomenul ei, încă umed. Ea l-a prins cu mâinile de păr, încercând să se ridice, dar el a împins-o cu blândețe înapoi pe pat.

– Întinde-te, Lilli! Savurează clipa!

A simțit-o încordându-se când a ajuns cu gura deasupra buricului. Ea s-a agitat ușor. Și-a continuat explorările, poposind în zonele intime. Porțile Paradisului – și-a spus, privindu-le pentru o clipă. Așa a numit cineva organele sexuale feminine. Și nu a contestat niciodată metafora. Cu atât mai puțin acum. A absorbit parfumul pielii umede, a vulvei sale excitate.

O, zei!...

Încerca să se stăpânească, să nu-și frece penisul fremătând de dorință de așternuturile de mătase. A ezitat o clipă, apoi a trecut la treabă.

Și-a mângâiat buzele de buclele întunecate, gâdilând-o ușor, și a zâmbit când a auzit-o gemând. A tachinat-o din nou și a auzit-o gâfâind. Apoi, i-a îndepărtat cu degetele labiile umede, dezvăluindu-i clitorisul, care exploda de dorință. Priveliștea era irezistibilă. L-a atins cu vârful limbii, gustându-i aroma. Ea a oftat. El l-a atins din nou, lingându-l cu poftă până când a făcut-o să-și arcuiască șoldurile.

S-a retras puțin, întrebând-o:

– Știi că arta Kama Sutrei descrie zece pași prin care poți să oferi plăcere unei femei în felul acesta? O să te învăț totul pas cu pas.

Ea i-a răspuns gemând ușor.

O, da, voia să-i ofere plăcere. Înainte de a o poseda, voia s-o vadă zvârcolindu-se de plăcere, plutind pe aripile unui alt orgasm. I-a cuprins din nou cu gura organul atât de sensibil, sugându-l cu pasiune.

Ea l-a apucat, gemând, de păr și l-a tras cu putere. El a supt și mai tare, adâncindu-și degetele în comoara ei.

Era încinsă și umedă de dorință. Îndura cu greu gândul că nu-și simțea penisul învăluit în acel cocon de catifea.

Nu încă.

I-a absorbit din nou clitorisul, adâncindu-și și mai mult degetele, moment în care – pe culmile extazului –

ea și-a încordat coapsele, strângându-i degetele înăuntru. Gustul ei era răvășitor.

Când a încetat să tremure, el s-a aplecat din nou deasupra ei. Avea obrajii îmbujorați, iar ochii îi străluceau cu putere. Era frumoasă – femeia asta! Trebuia să se piardă în adâncurile ei fermecătoare.

S-a rostogolit pe spate, ridicându-se apoi în capul oaselor și trăgând-o și pe ea după el. Lilli și-a acoperit sânii cu mâinile, dar el i le-a dat cu blândețe la o parte.

– Nu trebuie să-i ascunzi, Lilli. Ești atât de frumoasă! Trupul tău este atât de frumos!

– Nu... nu sunt frumoasă, a răspuns ea, cu obrajii îmbujorați.

– Ești splendidă, a spus el, scrutând-o cu privirea. După o scurtă pauză, timp în care i-a studiat toată gama emoțiilor ce i se citeau pe chip, s-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o ușor, șoptindu-i: Lasă-te în voia plăcerilor! Când a simțit-o relaxându-se din nou, a ajutat-o să se așeze călare în poala lui, iar el și-a încrucișat picioarele în poziția lotus, prinzând-o cu mâinile de talia subțire. Înfășoară-ți picioarele în jurul meu, Lilli, atingându-ți tălpile în spatele meu! Da, așa. Noi numim poziția asta *Kirtibandha*, Uniunea Gloriei.

A ridicat-o deasupra penisului său și și-a mișcat șoldurile până când acesta și-a croit drum spre comoara ei caldă și umedă. I-a privit chipul, ochii galeși și leneși, ca după orgasm, și buzele senzuale și trandafirii.

A sărutat-o apoi, din nou și din nou, contopindu-și gura cu a ei. Doamne, nicicând nu a mai fost atât de excitat! Dar nu se putea opri – trebuia să-i absoarbă cu totul dulceața buzelor. În curând, gâfâind, ea îi testa buzele cu limba. Vulva ei umedă pe care o simțea deasupra penisului său era o adevărată tortură. Și-a introdus membrul excitat în adâncurile ei, trăgând-o spre el.

Trupul i-a fremătat de plăcere – o plăcere frenetică, uluitoare. A auzit-o gâfâind cu putere. Ea l-a strâns cu picioarele și și-a mișcat soldurile, permițându-i să-i sondeze și mai mult adâncurile. El a împins și mai tare, privindu-i ochii ce străluceau, ca niște nestemate, în nuanțe de auriu și verde. Ea și-a mușcat buza, dinții pătrunzându-i adânc în carnea moale și trandafirie. Gândul că avea să-i exploreze comorile cele mai tainice i-a aprins și mai mult simțurile. Folosindu-și coapsele pe post de pârghie, a împins cu forță, ajungând și mai adânc în interiorul ei. Ea a icnit de plăcere.

Trupul lui a cunoscut atunci gustul dulce al desfătării pure, pierzându-și controlul și uitând de toate. Ce-i făcea femeia asta? Dar era prea frumos ca să se oprească.

El și-a ondulat soldurile, explorându-i și mult adâncurile, iar ea l-a primit cu totul, absorbindu-l cu nesaț. Și-a înfipt unghiile în umerii lui, lăsându-i urme adânci pe piele. Îi plăcea la nebunie s-o vadă descătușându-și pasiunea în felul acesta, lăsându-se pradă

desfătărilor depravate. Iar chipul ei reflecta frumusețea supremă.

- Mai vreau, l-a rugat ea, cu respirația întretăiată.

El a continuat dansul sexual cu mișcări îndelungate și ritmice, iar ea îl întâmpina cu șoldurile la fiecare „atac”, părând să rămână fără suflare de fiecare dată. Când dorința a atins apogeul, iar el fremăta din cap până în picioare, ea i-a strâns penisul cu vulva ei catifelată, trăgându-l și mai adânc în interiorul ei.

Când a simțit primele valuri ale orgasmului, și-a ațintit privirea în ochii ei, plutind amândoi, în același timp, pe culmile extazului suprem.

- Lilli...

Dar ce voia să-i spună? Nu avea nici cea mai vagă idee. Nu putea să vorbească. Nu putea să gândească. Era într-o altă lume.

A rămas încătușat în interiorul ei, cu penisul fremătător, fără să-și desprindă privirea de la ea.

Ochii îi trădau puterea. Puterea dorinței. Și nu doar atât. Nu voia însă să se gândească la asta.

Dar nici nu putea să scape din vraja lor. Femeia aceasta, Lilli, era însăși întruchiparea lui Shakti, chintesența Fericirii.

Fusesse atins de o zeiță. Și nu va mai fi niciodată același.

Lilli stătea sub trupul lui Rajan, amândoi umezi, atingându-se unul de celălalt: sâni ei îi mângâiau pieptul lui, abdomenele li se contopeau, iar coapsele ei îi

sărutau șoldurile lui. El se întinsese deasupra ei, iar corpurile li se împreunau, savurând apogeul. Îi țintuise mâinile deasupra capului, dar ei îi plăcea senzația pe care i-o crea poziția aceea: o senzație de abandonare, de cedare.

Mirosea mai frumos decât oricare alt bărbat pe care îl cunoscuse. Dulce și ușor picant. Sau doar își imagina toate astea? Parfumul lui părea să se îmbine perfect cu frumusețea lui exotică. Cu acordurile muzicii cântate la sitar și la flaut, ce se auzea în depărtare.

Nicicând nu s-a simțit atât de satisfăcută precum se simțea acum. Picioarele o dureau, vulva îi fremăta, iar trupul lui îi zdrobea sânii sub greutatea sa. Dar îl voia din nou. Încerca cu greu să ignore întrebările ce nu-i dădeau pace.

Sunt oare destul de frumoasă? Destul de senzuală? Destul de bună?

El a învăluit-o cu respirația sa înainte de a o săruta ușor pe obraz.

– Cum te simți? a întrebat-o el în șoaptă. Totul e în ordine?

– Da, sunt bine. Mă simt minunat, i-a răspuns ea, trăgând adânc aer în piept și întinzându-se puțin sub trupul lui.

Își dorea să fie adevărat ce-i spusese. Se simțea într-adevăr minunat – fizic. Dar ce făcuse oare cu acest bărbat?

– Sunt prea greu pentru tine, a spus el, mișcându-se, dar ea l-a oprit, strângându-și picioarele în jurul lui.

– Nu pleca!

De ce simțea nodul acela în piept? Doamne, cât era de derutată!

Îl simțea încă în adâncurile ei – o atingere moale, dar palpabilă.

El s-a așezat din nou peste ea, relaxându-și mușchii. I-a eliberat mâinile din strânsoare, dar ea nu știa ce să facă cu ele. Le-a lăsat pe pernele de deasupra capului. De ce simțea acum această senzație de disconfort?

Rajan s-a ridicat în capul oaselor, rezemându-se în coate și privind-o în ochi.

– Ce s-a întâmplat, Lilli? Poți să-mi spui.

Ea și-a acoperit sânii cu mâinile, clătinând din cap.

– Nu știu. Nu înțeleg ce mi se întâmplă. Cred că... am nevoie de puțin timp ca să mă obișnuiesc cu asta.

– Cu prezența unui bărbat? a întrebat-o el, aplecându-se și sărutând-o pe gât. Trupul ei a răspuns imediat acestei stimulări, simțind o contracție între coapse. Corpul tău știe prea bine ce vrea, a continuat el. Dă-mi un răgaz de cincisprezece minute și voi fi din nou gata!

– Serios? l-a întrebat ea, zâmbind.

– Pentru tine, s-ar putea să am nevoie doar de cinci minute. De ce pari așa surprinsă? Te îndoiești de capacitățile mele? a spus el, trăgând-o jucăuș de păr.

- Nu. Vreau să spun că... a trecut atâta timp de când vreun bărbat și-a manifestat interesul pentru o a doua rundă în compania mea.

Doamne, cât era de patetică! și-a spus ea, închizând ochii.

El și-a aplecat capul și a sărutat-o pe gât, făcând-o să se înfioare.

- Mare păcat! a spus el, dându-i brațele la o parte ca să-i mângâie cu buzele sâinii senzuali. Nu-mi imaginez cum ar putea un bărbat să stea cu tine în pat și să nu profite din plin de situație.

Își cunoștea bine meseria, fără îndoială. Dar nu vorbea serios. Ea a simțit un nod în stomac. I-a cuprins capul cu mâinile, ridicându-i-l.

- Te rog să nu spui aceste lucruri doar pentru că fac parte din scenariu! Te rog să nu faci asta!

- Îți jur că fiecare cuvânt este adevărat, a spus el, privind-o cu ochii lui întunecați. Ce-ai pățit de te îndoiești de sinceritatea spuselor mele?

- N-am venit aici ca să vorbesc despre asta, a răspuns ea, întorcându-și capul într-o parte.

- Nu. Dar cred că ți-ar face bine. Ea a rămas tăcută, îngândurată. Lilli, a continuat el, rolul meu nu este doar de a-ți satisface nevoile trupesti. Pot fi la fel de bine confidentul și iubitul tău. Eu nu te cunosc. Nu-ți cunosc prietenii, familia. Poți să-mi împărtășești тайнеle tale. Te asigur că nimic nu va răzbate dincolo de zidurile acestei încăperi. Și... vreau să te cunosc. Vreau să fac tot ce-mi stă în putință ca să te simți bine.

Nu doar pentru că aceasta este meseria mea. Ci pentru că pur și simplu îmi *doresc* acest lucru.

I se părea ciudat să-și deschidă sufletul în fața acestui om complet străin. Un străin care îi cunoștea trupul mai bine decât o făcuse vreodată soțul ei. Stăteau încă împreunați, penisul lui odihnindu-se în adâncurile ei. Atmosfera era atât de intimă, cum nu mai fusese de mult. Și avea dreptate – nu avea nicio importanță ce-i spunea, nu-i așa? Poate că – dacă își vărsa amarul, dacă va da glas tristeții ei – povara nu i se va mai părea atât de grea.

– Fostul meu soț avea niște idei... cât se poate de clare despre sex. Eram tânără când m-am căsătorit. Prea tânără ca să știu anumite lucruri. Am cunoscut doar câțiva bărbați înaintea lui. El deținea întotdeauna controlul. N-a fost niciodată pasional în pat... dar am crezut că pot sacrifica pasiunea pentru siguranța pe care mi-o oferea. O prostie din partea mea – o știu prea bine acum. *Da, o mare prostie!* și-a spus ea în gând, făcând o pauză ca să-și tragă sufletul, apoi a continuat: Am crezut mult timp că lipsa pasiunii lui era vina mea. Abia în ultimul timp am realizat că nu eu eram vinovată. L-am părăsit anul trecut. Dar n-am reușit încă să înlătur tot răul pe care mi l-a făcut. Înțelegi ce vreau să spun?

– Ți-a distrus puterea și încrederea în tine.

– Da, exact.

El a simțit-o relaxându-se – doar la simplul gând că cineva o înțelegea.

– Ai venit, aşadar, la Exotica pentru a-ţi regăsi încrederea şi forţa pe care le-ai pierdut.

– Da.

– Le vei găsi, Lilli. Eu le-am descoperit. Sunt adânc îngropate, dar ele există. Te voi ajuta să le readuci la suprafaţă. Ea a dat din cap, neavând puterea să mai vorbească. Ochii i s-au umplut de lacrimi. El s-a aplecat deasupra ei şi i-a sărutat, una câte una, genele, şoptindu-i: A trecut prea mult timp de când n-ai mai simţit dragostea şi afecţiunea cuiva. Sufletul tău are nevoie de multă atenţie. Eu îţi voi dărui toate astea. Şi vei pleca de aici o cu totul altă persoană – o persoană mult mai puternică şi mai încrezătoare. Îţi promit. Când îi mai vorbise un bărbat în felul acesta, când o mai dezmierdase aşa? Nu reuşea să-şi revină. Ai încredere în mine, Lilli? a întrebat-o el.

– Încerc. Caroline nu mi-ar fi încredinţat un partener în care să nu am încredere. Nu vreau să fac o melodramă din asta. Dar situaţia este atât de ciudată... şi cu toate astea, cred că este singura şansă de a-mi redescoperi vechiul eu.

– Atunci abandonează-te în mâinile mele! a spus el, dându-i părul de pe faţă şi privind-o cu ochii lui negri, strălucitori. Te voi învăţa tainele Kama Sutrei – arta sacră a iubirii. Actul sexual are puteri tămăduitoare. Te voi ajuta să te vindeci.

A sărutat-o blând pe gură, înfiorând-o de plăcere şi ajutând-o să se relaxeze. Şi-a plimbat apoi mâinile

pe chipul ei, dezmierdându-i obrazii, buzele și gâtul. Trupul ei fremăta din nou de pasiune.

A continuat s-o sărute în tăcere, atingând-o și mângâind-o, iar ea și-a stăvilit gândurile, lăsându-se pradă plăcerilor trupești. Penisul lui s-a trezit din nou la viață în interiorul ei, palpitând de dorință.

Da, putea s-o ajute, putea să-i vindece trupul și mintea. Și poate, regăsindu-și eul alături de el, își va putea tămădui și inima.

*L*illi s-a trezit târziu în noapte; simțea liniștea aproape palpabilă – atmosfera cufundată în somn care marchează granița dintre miezul nopții și zori.

S-a ridicat din pat, apoi s-a oprit pe loc ca să-l privească în lumina difuză a lunii, ce pătrundea prin perdelele de mătase.

Rajan.

Stătea pe burtă, adâncit în somn. Îi distingeă formele ondulate ale fundului senzual, dar și mușchii vânjoși care îi străbăteau spatele lat. Părul îi cădea, răvășit, pe perne.

Și-a desprins ochii de la el și s-a îndreptat, goală, spre terasă. Afară, țârâitul blând al greierilor se îmbina cu dansul apei care curgea din fântâna artizană așezată în mijlocul piscinei. Un loc atât de tihnit! Totul purta aici amprenta frumuseții, a liniștii și voluptății.

Încă nu-i venea să creadă experiențele pe care le trăise alături de el în după-amiaza și noaptea aceea.

Înainte de a adormi, făcuseră din nou dragoste în patul imens în timp ce Rajan îi șoptea în sanscrită numele pozițiilor și ale tehnicilor de stimulare sexuală. Putea să jure că pasiunea lui o egala pe a ei. Era oare posibil acest lucru?

Niciun bărbat din cei pe care îi cunoscuse nu se asemena cu el. Cu siguranță, nu fostul ei soț. Gândul a făcut-o să izbucnească aproape în râs, dar s-a oprit în ultima clipă, punându-și mâna la gură. Cei doi nu aveau nimic în comun. Evan nu dăduse niciodată dovadă de imaginație în pat. Ar fi suferit un atac de cord dacă ar fi știut ce făcuse cu Rajan în mai puțin de douăzeci și patru de ore. Evan nici nu cunoștea măcar semnificația cuvântului „pasiune” decât atunci când era vorba de bani. Ajunsese la concluzia că așa se născuse – rece ca un aisberg. De ce continua să creadă, undeva în adâncul sufletului ei, că vina îi aparținea într-o oarecare măsură?

Dar nu, nu trebuia să se gândească în acest moment la asta. Nu aici. Prezența lui Evan în gândurile sale, a trădării și a firii sale glaciale otrăveau acest loc și frumusețea experiențelor trăite. Toate acestea erau numai pentru *ea*.

Ce păcat că până și ideea asta i se părea străină!

Un fior i-a străbătut trupul, realizând în clipa aceea că noaptea devenise răcoroasă. Dar priveliștea era de vis – luna în pătrar atârna pe cerul indigo, iar crestele munților se oglindeau, ca niște decupaje din hârtie, în lumina strălucitoare a stelelor. Și-a cuprins trupul cu

brațele, gândindu-se să se întoarcă în pat și să încerce să adoarmă din nou, când a auzit ceva în spatele ei și a înțeles că era el.

Rajan.

Inima, care începuse să-i freamăte de plăcere, s-a oprit pentru o clipă în loc la gândul că era goală, expusă privirilor lui. Rajan a luat-o însă în brațe, trăgând-o spre el. Îi simțea trupul impunător și cald. Mângâietor. Incitant. Și el era gol ca și ea.

- De ce te-ai trezit, Lilli? a întrebat-o el cu o voce somnoroasă. Te gândești? Visezi?

- Poate puțin din amândouă. Și privesc cerul... munții...

- Vrei să rămâi singură cu gândurile tale?

- Nu. Mă bucur că ești aici. Nu mai vreau să mă gândesc atât de mult. Cât o fi ceasul?

- Are vreo importanță?

Îi simțea abdomenul gol lipit de spatele ei. El a rămas în tăcere alături de ea, în timp ce Lilli se contopea tot mai mult cu trupul lui, topindu-se aproape în brațele sale și relaxându-se ușor. Era imposibil să mai gândească în prezența acestui străin încântător. A descoperit însă deodată că voia să-l cunoască, să știe cine e, să-l dezbrace de straiele personajului pe care îl interpreta la Exotica.

- Rajan...

- Da.

- Pot să te întreb ceva?

- Poți să mă întrebi tot ce vrei.

- Te-ar deranja să-mi vorbești despre viața ta privată? Sau profesia îți cere să rămâi un străin, să nu spulberi misterul?

- Profesia îmi cere să fac tot ce pot ca să-ți ofer plăcere. Dar sunt dispus să vorbesc despre orice. Ce-ai vrea să știi?

Ea a păstrat tăcerea pentru o clipă.

- Vreau să știu cine ești, de unde vii. Ceva... Orice...

A fost rândul lui să păstreze tăcerea, apoi a spus:

- M-am născut la Londra. Părinții mei sunt indieni, dar tata a crescut în Anglia. Are o afacere de succes acolo. Eu sunt cel mai mic din cei șapte copii ai părinților mei. Fratele meu, primul născut, îl ajută pe tata să conducă afacerea. Mai am cinci surori, dintre care cel mai apropiat mă simt de sora mea Teja, care este puțin mai mare decât mine.

- Teja, a repetat ea. Ce nume frumos!

- Înseamnă „luminos“. I se potrivește. Când a fost mai tânără, a lucrat ca manechin la New York. Acum are o agenție de impresariat.

- Când era mai tânără? Dar, cu siguranță, este încă destul de tânără ca să mai lucreze ca manechin, chiar dacă este puțin mai mare decât tine. A rămas tăcută o clipă, adâncită în gânduri. Oare chiar voia să știe răspunsul la întrebarea ce-i stătea pe buze? Câți ani ai, Rajan? l-a întrebat ea în cele din urmă.

- Treizeci și trei.

- Eu împlinesc patruzeci peste o lună.

De ce i se părea cumplit de mare diferența de vârstă? Cumplit de mare, dar extrem de savuroasă.

– Mătușa mea din Mumbai mi-a spus adesea că femeile evoluează odată cu trecerea anilor și nu m-am îndoit niciodată de asta. Sora mea are treizeci și cinci de ani. Este bătrână ca să mai lucreze ca manechin la New York. Dar munca pe care o face acum i se pare mult mai interesantă decât cea de manechin.

– Vorbești des cu ea?

– Cât de des pot. Cel puțin, o dată pe săptămână.

– Te poți considera norocos pentru că ai o relație atât de strânsă cu sora ta, pentru că te bucuri de sprijinul ei. Eu nu am nici frați, nici surori. Părinții mei îmi vor binele, firește, dar nu avem o relație prea apropiată. Sunt oarecum... ineficienți. Amândoi sunt profesori universitari – pierduți într-o lume a lor. M-au învățat importanța învățăturii, dar nimic altceva.

– Familia mea m-a învățat să iubesc femeile, a spus el, plimbându-și degetul pe brațul ei, gest care îi provoca fiori în tot corpul. Surorile mele, mama, mătușile și bunica mea... Petreceam săptămâni, uneori chiar luni, cu familia mea în India, în Mumbai. Eram întotdeauna încurajat de femei. Acolo, am învățat valoarea spiritului feminin, faptul că femeia este un receptacul al esenței divine.

– Acolo ai învățat arta Kama Sutrei?

– Da, principiile fundamentale. Dar mai târziu, în pragul maturității, am studiat temeinic Kama Sutra,

a continuat el, cu glasul lui mătăsos și dulce ca mie-rea. M-am dedicat trup și suflet acestei arte.

S-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o ușor pe umăr, înfiorând-o din cap până în picioare.

– E atât de bine!...

– Atunci o să continui, a șoptit el, plimbându-și buzele pe gâtul ei.

Ea a încercat să-și adune gândurile, copleșită de valurile de plăcere pe care le simțea.

– Și de ce te afli aici în loc să fii în Anglia cu familia ta? Alături de tatăl tău? El a încetat s-o mai sărute, încordându-se dintr-odată. Ea s-a întors cu fața spre el și i-a văzut chipul crispat. Rajan, îmi cer iertare. N-ar fi trebuit să te întreb ceva atât de intim.

– Nu. E în regulă. Doar că este un subiect extrem de delicat. Obiectivele mele în viață nu coincid cu cele ale familiei mele.

– Îmi pare rău, a repetat ea. Nu trebuie să-mi mai destăinui nimic altceva.

El a privit-o pentru o clipă, spunându-i apoi:

– Hai să vorbim de lucruri mult mai plăcute!

– Firește.

El i-a zâmbit, mult mai relaxat.

– N-ai mâncat nimic. Să cer ceva de mâncare?

– În toiul nopții?

– Acesta este lăcașul fanteziilor, Lilli. Ești liberă să ceri tot ce vrei. Un întreg personal este gata să-ți îndeplinească orice dorință.

– Dar nici măcar nu știu ce să cer.

– O să mă ocup eu de tot. Hai înapoi în pat! E răcoare aici.

A condus-o în cameră și după ce a ajutat-o să se urce în patul imens, a dispărut printr-o ușiță. Se afla deja sub așternuturi când a realizat că îndoielile referitoare la aspectul ei exterior încetaseră s-o mai hărțuiască în momentul în care traversase încăperea alături de el. Gândul i-a adus un zâmbet pe chip.

El s-a întors repede și a aprins trei lumânări pe noptiera sculptată înainte de a se tolăni, gol încă, pe pernele de lângă ea. Probabil că era minunat să ai atâta încredere în tine, să te porți cu atâta naturalitate, să nu fii obsedat de aspectul tău fizic. Rajan își plimba mâna pe brațul ei, mângâind-o cu degetele.

– Lilli!

– Da.

– Mi se pare că te simți mult mai relaxată în compania mea acum. Am dreptate?

– Da, cred că da.

– Asta e bine.

– Dar tu? l-a întrebat ea.

– Eu? a spus el, ezitând, puțin încruntat. Nu m-am mai simțit de foarte mult timp atât de bine. Chiar și în această profesie, care pare visul oricărui bărbat, începi să te plictisești la un moment dat. M-ai făcut să-mi iubesc din nou munca.

– Rajan, te rog!...

– Dar e adevărat, a insistat el, rezemându-se în cot. În ultimele luni – poate șase luni, poate mai mult –

plăcerea a început să dispară. S-ar putea să fiu epuizat. Sau poate rutina își spune cuvântul. Nu știu sigur. Dar fiecare moment petrecut cu tine a fost o adevărată plăcere, a spus el, atingându-i cu degetele obrajii încinși.

– Nu... nu prea știu ce să spun.

– Nu trebuie să spui nimic. Trebuie doar să nu te mai îndoiești de sinceritatea mea când îți spun că ești frumoasă și că te vreau. Că mă stăpânesc extrem de greu să nu te iau mereu în brațe. O să te convingi după ce mâncăm ceva și-mi reîncarc bateriile, a adăugat el, zâmbindu-i.

Lilli i-a zâmbit și ea, încercând să-i perceapă tâlcul. Rajan s-a băgat sub cearșafuri, lângă ea, trăgând-o mai aproape de el. Amândoi zăceau tolăniți pe perne.

Ea simțea aroma sexului lor pe așternuturile de mătase, cât și mireasma lumânărilor parfumate. Aceste mirosuri i se păreau ostentativ de erotice – impresie accentuată și de dansul luminilor și al umbrelor pe care le aruncau pe pielea ei goală flăcările lumânărilor.

Tăcerea nopții o învăluia ca într-un cocon, izolând-o de realitate. Avea nevoie de această senzație de izolare. De ideea că nu se mai afla nimeni acolo pentru a se putea lăsa dusă de val, pentru a putea face sex cu un bărbat pe care abia îl cunoscuse. Și chiar dacă stomacul începuse să-i plângă de foame, prezența cameristei care a intrat să le aducă masa i s-a părut o violare a acestui spațiu atât de intim.

O tânără indiană, îmbrăcată într-un sari galben ca sofranul, s-a îndreptat spre o masă frumos sculptată de lângă arcada ce ducea spre terasă și a lăsat în tăcere o tavă mare din argint. Rajan a dat din cap, iar fata a făcut o reverență, cu mâinile împreunate ca într-o rugăciune, ieșind apoi cu spatele din cameră în timp ce lumina lumânărilor se reflecta în piatra prețioasă pe care o purta în frunte.

Rajan s-a ridicat în picioare și a luat dintr-un cârlig prins de unul dintre stâlpii patului două halate de mătase de un roșu-aprins. A ajutat-o pe Lilli să coboare din pat, punându-i halatul pe umeri, apoi s-a îmbrăcat și el cu celălalt. A așezat-o pe unul dintre scaunele moi și bogat încrustate care străjuiau măsuta, așezându-se apoi și el pe celălalt.

– Am cerut câte un pic din toate. N-am știut ce-ți place. Încearcă astea mai întâi! Sunt preferatele mele, a îndemnat-o el, luând o curmală umplută de pe tava încărcată cu bunătăți și oferindu-i-o.

– Cu ce e umplută?

– Gustă și spune-mi tu! a insistat el, ducându-i apoi curmala la buze.

S-a simțit deodată stânjenită pentru că Rajan încerca să-i dea în gură. Dar el își juca rolul pe cât de autoritar, pe atât de tandru. Ea a dat din cap și a deschis gura.

El i-a strecurat curmala printre buze, iar Lilli a mușcat din ea. A simțit atunci cum dulceața fructului,

îmbinată cu o savoare deosebită, i-a invadat papilele gustative.

– Ce bună e! Are cumva miere? Și un soi de nuci.

– Fistic. Ești o bună degustătoare. Încearcă puțin din înghețata asta de mango! Îți va pregăti papilele pentru următorul fel. A luat o linguriță din crema rece și i-a băgat-o în gură, iar ea a savurat aroma proaspătă și dulce. Rajan a lins lingurița înainte de a lua și el una, gest pe care l-a făcut inconștient – a mâncat cu aceeași linguriță – dar care ei i s-a părut extrem de intim. Ai mâncat vreodată *samosa*? a întrebat-o el. Nu există pateuri mai bune decât cele pe care le fac bucătarii de aici, nici măcar în India, deși nu le-aș spune asta mătușilor mele. Trebuie să guști din ele.

El a repetat figura, ducându-i la gură pateul sub formă de triunghi, umplut cu carne și legume, mușcând apoi și el din preparatul delicios și dându-i restul lui Lilli. Și în tot acest timp, el i-a zâmbit încontinuu, încântat parcă de plăcerea pe care mâncarea i-o provoca iubitei sale.

După masă, și-au potolit setea cu ceai verde, tare, din esențe exotice. Se simțea saturată din toate punctele de vedere. Avea stomacul plin și trupul satisfăcut. Cât de ciudat i se părea să se afle în acel loc, în toiul nopții, copleșită de această senzație de bine! Singurul lucru pe care și-l mai dorea era să-i simtă din nou trupul lipit de al ei. Dar va avea parte și de această plăcere peste câteva clipe. Minunat! Uluitor!

– Ești obosită? a întrebat-o el. Probabil că da. Hai în pat să ne încălzim împreună! S-a ridicat în picioare și i-a oferit mâna, conducând-o spre pat. Și-a scos halatul, apoi i l-a dat jos și pe al ei. Ea și-a acoperit automat trupul cu mâinile, dar el a oprit-o cu tandrețe. Nu trebuie să-ți ascunzi trupul. Ai formele perfecte ale unei femei – așa cum trebuie să fie o femeie. Ți voi spune asta până o să mă crezi, Lilli. Ea și-a lăsat brațele să-i cadă pe lângă corp, cu obrajii îmbujorați, stânjenită de propria sa sfială, cât și de goliciunea ei. E în regulă, a asigurat-o el, cu glasul lui lin și catifelat.

A așezat-o în pat și s-a strecurat lângă ea, trăgând-o spre el de parcă ar fi știut că exact de asta avea nevoie – de căldura trupului său impunător. I-a rezemat capul de umărul lui și când se mișca, ea îi simțea freamătul mușchilor.

Amândoi au rămas tăcuți un timp. Era obosită, dar fericită pentru că se afla în prezența lui. Se simțea pe deplin satisfăcută și leneșă. Prea leneșă ca să se mai gândească la ceva.

– Să-ți spun o poveste până adormi? a întrebat-o el domol.

– Ce poveste?

– O poveste despre Shakti. Ea este Mama Divină și principiul dinamic al forței feminine; în cultura tantrică, este zeița Devi, soția zeului Shiva. Acești zei sunt creatorii artei sexuale sacre din Kama Sutra.

Lilli s-a încolăcit, lipindu-se și mai mult de trupul lui, toropită de somn.

– Mai povestește-mi despre Shakti!

Rajan i-a mângâiat obrazul cu degetele, iar ea s-a lăsat pradă mișcărilor ritmice ale pieptului său, plutind pe undele duioase ale vocii lui.

– Numele ei înseamnă „energie cosmică“. Ea este Creatoarea Universului. Doctrina tantrică susține că femeia reprezintă viața însăși, deoarece întruchipează principiul lui Shakti. Așadar, tu, ca femeie, ai o putere pe care bărbatul o cunoaște doar prin uniunea cu tine. Bărbatul nu este un întreg fără femeie. Chiar și zeul Shiva este lipsit de putere fără energia feminină a lui Shakti. Împreună, redau universului echilibrul și puterea divină, din care iau ființă toate celelalte lucruri. De aceea, uniunea sexuală este sacră, profundă.

– Da... îmi place ideea sexului sacru, a murmurat ea, simțind un fior de dorință, în ciuda toropelii sale.

– Te voi învăța arta sexului sacru, Lilli. Artă Kama Sutrei. Artă tantrică.

– Cred că sunt multe lucruri pe care poți să mă înveți, Rajan.

Poate nu doar tehnici sexuale. Se simțea cu totul altfel în compania lui, atunci când gândurile și firea ei analitică îi dădeau pace. Mult mai relaxată, mai deschisă, mai puțin tentată să analizeze totul, să se întrebe dacă nu avea coapsele prea mari sau dacă abdomenul mai era la fel de plat ca în tinerețe.

Sau dacă era destul de bună.

El a sărutat-o ușor pe frunte, dar nu a mai rostit niciun cuvânt. Un fior i-a străbătut oare trupul? Dar

era prea obosită ca să se mai gândească la asta. Peste câteva clipe, Morfeu a prins-o în mrejele sale.

În noaptea aceea, a visat mătăsurî colorate, învăluindu-i trupul gol, într-o aromă de santal. Acordurile muzicii cântate la sitar se contopeau cu ciripitul păsărilor. Rajan se afla lângă ea, șoptindu-i la ureche rugăciuni antice, în timp ce își plimba mâinile pe trupul ei, provocându-i plăceri cu totul necunoscute până când tărâmul viselor a fuzionat cu cel al realității, iar ea nu mai putea să distingă realitatea de fantezie.

Primele raze ale zorilor au pătruns în cameră, jucându-se printre pleoapele ei închise. Fără să deschidă ochii, a știut imediat unde se afla. I-au spus-o așternuturile de mătase, care îi mângâiau trupul gol, parfumul florilor din aer, respirația caldă a iubitului ei, pogorât din arta Kama Sutrei.

Dacă va deschide ochii, oare toate astea vor dispărea?

S-a întins, desfătându-se cu atingerea catifelată a pielii lui. În cele din urmă, a îndrăznit să deschidă ochii.

El era încă acolo. Inima a început să-i bată cu putere, copleșită de recunoștință, dar și de un dor amarnic. Cum era posibil acest lucru? Avea nevoie doar de trupul lui, de nimic mai mult. De trupul lui statuar, de mâinile curioase, de gura senzuală.

A realizat atunci că se trezise deja și o privea zâmbind.

- Bună dimineața, Lilli.

- Bună dimineața.

- Le-am chemat deja pe cameristele care se vor ocupa de baia ta.

- Cameristele care se vor ocupa de baia mea?

- Da. Te vor îmbăia, așa cum se cuvine unei prințese indiene.

- Ah! Nu prea știu... Nu știu dacă m-aș simți bine în prezența altcuiva. Nu știu dacă aș putea să... Chiar trebuie să fac asta?

- Nu trebuie să faci nimic dacă nu vrei. M-am gândit că ți-ar plăcea să fii îmbăiată.

- Nu în compania unor persoane străine.

- Dar ți-ar plăcea să-ți fac eu baie, Lilli? a întrebat-o el după o clipă de tăcere.

I-ar plăcea să-i facă orice dacă asta însemna s-o atingă.

- Da, cred că mi-ar plăcea asta.

Din felul în care trupul ei a reacționat - părțile intime i s-au încins dintr-odată, iar sânii au început s-o doară - nu avea nicio îndoială că abia aștepta să-i simtă mâinile învăluind-o cum numai el știa s-o facă.

Rajan a zâmbit, i-a dus mâna la buze și i-a sărutat-o, înfiorând-o de plăcere.

- Așteaptă-mă o clipă să anulez comanda și să-ți pregătesc baia! a spus el, ridicându-se în picioare, frumos și gol ca o statuie grecească, dispărând printr-o ușiță de lângă pat. S-a întors apoi câteva clipe mai târziu.

- Ce este dincolo de ușa aceea, Rajan?

– Dincolo de ea se află *Vrăjitorul din Oz* – un telefon care nu sună niciodată ca să nu te deranjeze. Îl folosim ca să comandăm masa, să chemăm cameristele, să-ți îndeplinim orice dorință. Îl ținem ascuns ca să nu spulberăm vraja fanteziei. Sper că nu am spulberat-o doar pentru simplul fapt că ți-am dezvăluit existența lui.

– Nu. Doar eu am fost cea care a întrebat. S-au gândit la toate cei de aici, nu-i așa? Până în cele mai mici detalii.

– Stai să vezi baia! Este unicat. O adevărată capodoperă. Mă duc s-o umplu cu apă.

Ea s-a tolănit în pat, relaxându-se în susurul apei curgătoare în timp ce Rajan umplea cada într-o altă cameră. Cu o seară în urmă, folosisese o toaletă micuță și elegantă, dotată cu bideu, dar fără cadă. Aceasta se afla probabil în altă parte.

S-a întins din nou, nevenindu-i să-i creadă că se afla acolo, că trăia aievea toate aceste experiențe.

Rajan s-a întors în cameră, complet dezbrăcat, dar vădit nestingherit. Se simțea bine în pielea lui. Îl invidia pentru asta și își dorea să fie și ea la fel de relaxată. El s-a apropiat de pat și i-a oferit mâna.

– Baia este gata, prințesa mea.

Ea s-a ridicat, iar el i-a pus pe umeri halatul roșu de mătase, călăuzindu-i pașii pe gresia rece. Când au trecut printr-o altă arcadă, acoperită cu o draperie, aerul a devenit umed și înăbușitor, presărat cu parfum de trandafiri.

Nu mai văzuse niciodată o cameră ca aceea. Pereții și coloanele erau sculptate și incrustate cu pietre prețioase. Zidurile, împodobite cu modele florale, erau „animate” de elefanți, tigri și păsări exotice create din mozaic. În mijlocul camerei se afla o piscină imensă, cu modele complexe în nuanțe de auriu și indigo. Pe apele acesteia, pluteau petale de trandafiri și de lotus alb. Din piscină ieșeau aburi, creând o atmosferă himerică, iluzorie.

Pe unul dintre pereții piscinei imense veghea o statuie din bronz, înaltă de un metru și jumătate, care îl întruchipa pe zeul Shiva. Stătea într-un picior, ca și când ar fi dansat, fluturându-și cele șase brațe prin aer pe fundalul unei *mandale*¹ frumos modelate. Într-o mână, ținea un tambur mic, iar din palma alteia îi țâșneau flăcări. Purta brățări de aur pe brațe, iar mijlocul îi era încins cu o cingătoare de mătase cu broderii. De gât îi atârna un colier de crizanteme în nuanțe de auriu și alb.

De cealaltă parte a căzii se afla o figurină din aur, care o întruchipa, probabil, pe Shakti, și-a imaginat Lilli. Zeița stătea pe un tron din aur, incrustat cu pietre prețioase; la picioarele ei, se odihnea un tigruleț. De umeri îi flutura o mantie de mătase, cu broderii și nestemate, în tonalitățile apusului de soare – de la roșu la portocaliu. În toate cele opt mâini ținea flori roz de hibiscus.

¹ În budism și tantrism, imagine-simbol servind ca instrument al contemplației; cerc magic (n. tr.).

– Este atât de frumos! N-am văzut niciodată ceva mai impresionat.

– Mă bucur că-ți place. Vino, să nu se răcească apa! Rajan i-a luat halatul de pe umeri, scoțându-și și el pantalonii de în. Te simți mai relaxată în dimineața asta să stai goală în prezența mea, nu-i așa?

Ea a încuviințat din cap pe când el a ajutat-o să intre în baie, aburii parfumați ai apei calde învăluindu-i trupul ca într-o pânză de mătase.

– Încep să mă obișnuiesc. Se pare că aceasta este ținuta obișnuită aici.

– Trupul uman este sacru prin esența lui, Lilli. Și frumos. Iar trupul tău este cu atât mai frumos. Nu ai de ce să-ți fie rușine. Poate că – dacă vei sta goală aici – vei ajunge să înțelegi acest lucru. Nimic nu este întâmplător în univers. Nici măcar faptul că stăm împreună complet goi, a adăugat el, cu un zâmbet în colțul gurii. Deși aș putea să găsesc nenumărate motive pentru asta.

Cuvintele lui i-au stârnit un zâmbet.

– Încep să mă obișnuiesc să stau goală în prezența ta. Și încep, de asemenea, să accept faptul că apetitul meu sexual este mai mare decât am realizat vreodată. Iar sexualitatea face parte din personalitatea mea feminină. Poate că ți se pare o prostie ce-ți spun acum...

– Nu, deloc. Amândoi vom descoperi pe parcurs lucruri inimaginabile. Dar deocamdată, vreau să te bucuri de plăcerile băii.

Rajan i-a arătat o băncuță curbată, construită în cadă, spunându-i să se întindă acolo. Trupul îi

rămânea exact la suprafața apei. A observat atunci, la marginea piscinei, un coș plin cu prosoape albe și o tavă cu diverse săpunuri, sticle colorate, perii și bureți.

– Locul acesta este atât de luxos, încât îți este cu neputință să absorbi totul deodată, i-a spus ea. Mă simt într-adevăr ca o prințesă.

– Atunci întinde-te pe bancă, prințesa mea, iar eu te voi sluji! Rajan a luat un prosop din coș, l-a răsucit și i l-a pus sub cap ca pe o pernă. Apoi a luat un urcior din argint de pe tavă și l-a băgat în apă. Închide ochii și întinde-te! Da, așa e bine. Ea s-a supus, relaxându-se în îmbrățișarea unduirii calde. A simțit apoi cum îi întinde și îi udă părul. Ce minunat era să se simtă atât de răsfățată! Bucură-te de căldura apei, Lilli, și relaxează-te! Absoarbe-o cu toți porii! A continuat să țină ochii închiși, savurând căldura băii, aerul parfumat și prezența tăcută a lui Rajan. Nu cunoscuse nicicând un bărbat în preajma căruia tăcerea devenea aproape palpabilă. Și răbdarea. Te părăsesc câteva clipe ca să mă spăl și eu, i-a șoptit el, atât de aproape încât i-a simțit respirația caldă învăluindu-i părul.

Toropită de căldura binefăcătoare a băii, privea cu ochii pe jumătate închiși cum Rajan stătea în mijlocul piscinei și își turna apă pe corp din urciorul de argint. Apa i se prelingea pe umerii puternici și pieptul seducător, alunecând printre smocurile de păr ce-i acopereau abdomenul plat. Folosind un burete, se spăla cu mișcări grațioase și tăcute – era mult mai frumos

decât statuia din bronz a zeului Shiva, ce-i veghea de la marginea bazinului.

Doamne, cum se excita doar când îl privea cum își plimba mâinile impunătoare pe mușchii puternici ai abdomenului! Voia să-l atingă în același fel, mângâindu-i trupul ud și catifelat, cu urme de săpun. Când și-a dat capul pe spate ca să-și spele părul, priveliștea pe care i-a oferit-o gâtul său lung a lăsat-o fără suflare, dorindu-și cu ardoare să-l sărute și să-i absoarbă pielea aurie și senzuală. Sfârcurile lui negre erau la fel de seducătoare – strălucitoare și ude. A reușit cu greu să-și stăvilească un geamăt de dorință.

După ce s-a spălat cu săpun, s-a băgat sub apă ca să se clătească, ieșind apoi la suprafață și dându-și la o parte de pe față părul ud. Apoi, luptându-se cu unduirile apei, s-a întors la ea, privind-o cu ochii lui sfredelitori și întrebând-o cu glasul său blând:

– Ești pregătită să începem baia, Lilli?

– Mmm... da.

A luat un burete curat de pe tavă și a turnat peste el un săpun lichid, deosebit de parfumat.

– Vom începe cu picioarele.

I-a cuprins glezna în palmă și i-a ridicat piciorul. Era atât de frumos, cu pielea lui cafenie, pe care se prelingeau picături de apă din buclele-i negre. Era chipeș, cu o înfățișare de aristocrat, ca aceea a unui prinț indian. Nu văzuse niciodată un bărbat cu un trup atât de perfect, cu o structură osoasă fără cusur. Un bărbat

din toate punctele de vedere. Gura însă era moale, ca de pluș. Seducătoare.

El i-a zâmbit în timp ce îi mângâia glezna cu mâinile pline de săpun.

– În arta Kama Sutrei, a spus el, este extrem de important să te pregătești pentru iubitul tău. Dar o putem face împreună. Putem savura laolaltă acest ritual.

Atingerea lui – în timp ce îi masa laba și degetele piciorului – era minunată. Sâni i s-au trezit la viață, iar corpul tânjea de dorință. A început să-i maseze gamba până la genunchi, lăsându-i-l apoi în apă și concentrându-se asupra celuilalt picior. Grija cu care își îndeplinea misiunea era, prin excelență, erotică.

Și-a îndreptat apoi atenția spre brațe, masându-i-le minute în șir cu palmele mâinilor.

– E minunat! a murmurat ea. Nimeni nu m-a atins în felul acesta.

El și-a ridicat atunci ochii spre ea, privind-o cu senzualitate.

– Așa trebuie să atingem trupul unei femei, a spus el. Cu venerație. Cu grijă.

A ajuns apoi la umeri, mângâindu-i gâtul și clavicula cu buretele plin de săpun. Sfârcurile îi erau excitate, dornice să-i simtă atingerea. El o privea cu ochii lui sfredelitori, înfiorând-o de dorință. Trupul îi fremăta de pasiune.

– Rajan! a șoptit ea în clipa în care buretele i-a alunecat printre sâni.

– Ssst! Lasă-mă să te slujesc, Lilli! Nu avem de ce să ne grăbim.

I-a clătit umerii și brațele cu apă curată din urciorul de argint, apoi și-a plimbat buretele peste sânii ei, dezmierdându-l pe fiecare în parte. Simpla atingere a buretelui peste sfârcurile sensibile i-au provocat contracții în zonele intime, copleșite de dorință. El s-a mutat puțin mai jos, spre piept și abdomen, făcând-o să geamă și să-și despartă coapsele, invitându-l să-i exploreze comorile.

S-a trezit deodată în brațele lui, plutind prin aer spre un alt loc din piscină, unde apa era mai puțin adâncă. A lăsat-o jos, așezându-se și el în fața ei, în timp ce apa îi ajungea până la șolduri. Plimbându-și o mână pe spatele ei, Rajan i-a strecurat buretele printre coapse.

Senzația a lăsat-o aproape fără suflare, în timp ce trupul părea să-i ia foc. Iar privirea cu care o ațintea era atât de pătrunzătoare și de ardentă, de parcă era singura persoană din lume care merita atenția lui. El a strecurat buretele, moale și spumos, spre vulva ei lacomă. Atingerea a avut impactul unei descărcări electrice, făcând-o să închidă ochii și să-și încordeze trupul.

– Ești atât de frumoasă în momente ca acesta! a șoptit el cu glasul lui mătăsos. Încinsă și copleșită de dorință. Îmi stârnești pasiuni răvășitoare. Vreau să te ating. Să mă înfrupt din tine.

– Da, a murmurat ea, în timp ce buretele se plimba deasupra vulvei sale, iar cuvintele lui o făceau să se înfioare de dorință – o dorință copleșitoare.

Pasiunea a devenit dintr-odată avidă, dorindu-și cu disperare să-l simtă, să-l absoarbă cu totul: mâinile, gura, penisul tare și seducător.

– Doamne, ce-mi faci, Lilli?! a îngăimat el, cu respirația întretăiată, scăpând buretele în apă, și trăgând-o spre el, zdrobindu-i sânii de pieptul lui puternic. Penisul excitat părea să-i explodeze de dorință lângă abdomenul ei. Energia ce-i învăluia s-a intensificat, transformându-se într-o poftă aproape animalică. Iar ea nu-și dorea altceva decât să-l simtă în adâncurile ei. Acum! Acum! Acum! a murmurat el, cu glasul găuit, luând-o în brațe.

Ea și-a înfășurat picioarele în jurul taliei lui, cu gesturi aproape automate, căci trupul ei știa prea bine ce voia. Frenezia lui se contopea cu a ei, împiedicând-o să mai gândească. Simțea doar o disperare animalică, ce-i încingea sângele și trupul.

El a rezemat-o cu spatele de peretele piscinei, ajutând-o să se ridice deasupra lui. Ea tremura din cap până-n picioare.

– Acum, Rajan!

– Da, acum! a îngăimat el, croindu-și drum spre comoara ei.

Rajan tremura necontrolat. Nu se simțea vlăguit. Trupul zvelt al lui Lilli nu i se părea o povară. Dar pasiunea pe care o simțea pentru ea era covârșitoare. Penisul învăluit în coconul ei mătăsos era gata să explodeze. Plăcerea era răvășitoare. Aproape insuportabilă.

Controlează-te, Raj!

Își ținea ochii închiși, căci nu îndrăznea să o privească. Chipul ei inocent și încântător i-ar fi spulberat orice putere de rezistență. A tras adânc aer în piept, rămânând nemișcat și ținând aerul în plămâni. A încercat să se concentreze asupra *chakrei Sahasrara* din vârful capului ca să-și descătușeze energia sexuală, apoi a eliminat încet aerul din plămâni. Trupul lui continua să freamăte de dorință.

Abia după câteva clipe, a îndrăznit să se miște, răstimp în care respirația ei sacadată s-a contopit cu a lui. Când i s-a mai întâmplat oare ca o femeie să-i zdruncine controlul în acest fel? Nu i s-a mai întâmplat cu o clientă... nu i s-a întâmplat niciodată cu o clientă.

Poate că acesta era motivul pentru care munca i se păruse deodată lipsită de orice semnificație. Femeile se perindaseră prin viața lui ca niște chipuri anonime, pe care nu le cunoscuse niciodată în adevăratul sens al cuvântului și nici nu le va cunoaște vreodată... până acum.

Concentrează-te!

Mișcându-și ușor coapsele ca să pătrundă în adâncurile ei, a auzit-o gemând și i-a simțit pe umăr respirația caldă. Doamne, totul se va termina prea repede! Suspinele ei de plăcere erau realmente un calvar. A tras din nou aer în piept, pregătindu-se să întâmpine inevitabilul, și a început să se miște.

Ea îi strângea cu vulva ei fierbinte și catifelată penisul fremătător. El pătrundea și mai adânc, dansând în interiorul ei și făcând-o să geamă ușor. Plăcerea răvășitoare îi cuprindea, rând pe rând, penisul, abdomenul, brațele și picioarele, punând cu totul stăpânire pe el.

Chiar și mâinile cu care îl atingeau i se păreau încinse, arzându-i pielea. Reușea cu greu să-și înfrâneze dorința de a se elibera. O singură mișcare și avea să explodeze în adâncurile ei.

Chiar și gândul îl făcea să palpitate de plăcere.

Doamne, trebuia să se calmeze!

Era prea mult, prea mult!

Cu o mișcare agilă, s-a eliberat din strânsoarea ei și a așezat-o pe marginea piscinei.

– Rajan! Ce...?

– Dacă nu mă opresc acum, nu voi mai reuși.

Ea s-a apropiat de el, plimbându-și mâinile pe umerii și pieptul lui. Sfârcurile lui s-au trezit la viață în clipa în care ea le-a atins cu degetele. El i-a cuprins mâinile cu ale lui, îndemnând-o să-și continue explorările și arătându-i cum să strângă și cum să-i excite mameloanele sensibile. Ea le-a mângâiat cu blândețe la început, apoi cu mai multă brutalitate. Senzația l-a lăsat aproape fără suflare. Când a început să i le ciupească, el a gemut de plăcere, în timp ce penisul îi fremăta, implorându-l parcă să-l lase să se elibereze. Dar mai întâi, va trebui s-o aducă din nou pe culmile extazului suprem.

El i-a desfăcut coapsele cu mâinile, iar priveliștea labiilor trandafirii l-a lăsat din nou fără suflare. I-a privit chipul, delectându-se cu obrajii ei îmbujorați, cu dulceața gurii, cu ochii pe jumătate închiși, ce străluceau ca două nestemate. Era atât de frumoasă! Își dorea din tot sufletul să-i provoace o plăcere răvășitoare.

Și-a plimbat mâinile pe trupul ei, pe pieptul seducător și sâni excitati. Avea sfârcurile tari, de un roz-aprins. Erau atât de ispititori! I-a strâns sâni între mâini și, aplecându-se deasupra lor, i-a cuprins cu gura unul din sfârcuri.

Cât de dulce era și cum i se trezea și mai mult la viață în timp ce îl gâdila cu limba! În clipa în care a început să-l soarbă cu buzele, ea l-a apucat cu mâinile de păr, immobilizându-l între comorile ei. Chiar și simpla atingere a sânilor ei îi provoca o plăcere tulburătoare. Și-a concentrat apoi atenția asupra celui alt sfârc,

absorbindu-l cu nesat, pe când ea îi șoptea numele cu respirația întretăiată.

– Rajan, Rajan! Te rog, te implor!...

O simțea plutind pe aripile extazului. Penisul lui era încă tare ca piatra doar pentru că o atingea și îi savura aroma pielii. Dar nu era suficient. Nu-i explora încă toate izvoarele de plăcere.

Și-a continuat călătoria pe trupul ei, ajungând spre coapse. Ea și le-a deschis cu generozitate, invitându-l înăuntru.

Rajan și-a început explorările cu mâinile, depărtându-i cu degetele labiile încântătoare și sărutându-i vulva udă și parfumată. Ea a gemut, abandonându-se cu totul plăcerilor trupești.

– Ah, Rajan! a șoptit ea. Ce-mi faci?

– Acesta se numește *Adhara-sphuritam*, Sărutul Fremătător, a răspuns el, depărtându-i și mai mult labiile. Și tehnica asta se numește *Jihva-mardita* – îmi odihnesc limba în punctul acesta ca să te uzi și să te exciți, avidă și mai tare de plăcere. S-a aplecat și mai mult, lingându-i cu vârful limbii labiile senzuale. Jocul a înfiorat-o de pasiune. Penisul îi pulsa și el de dorința prea mult reprimată. Rajan s-a retras puțin ca să-i șoptească: Iar locul acesta poartă numele de *Chushita*, izvorul nectarului tău dulce, pe care îl beau cu nesat.

El s-a aplecat din nou, depărtându-i labiile cu degetele ca să-i dezvăluie clitorisul. Cuprinzându-i-l cu buzele, l-a mângâiat ușor cu limba, apoi a început să-l absoarbă cu poftă.

Ea și-a înfipt mâinile în părul lui, trăgându-l cu putere, în timp ce gema și găfâia de plăcere. Penisul lui era la fel de tare ca bobocul pe care îl ținea în gură. Suspinele ei îl înnebuneau atât de tare încât credea că va atinge orgasmul doar savurându-i nectarul dulce, auzindu-i respirația sacadată și simțindu-i freamătul trupului.

A atins culmile plăcerii aproape în același timp cu ea. A simțit asta din spasmele vulvei, din încordarea coapselor și din țipetele ei frenetice. Explorându-i și mai mult adâncurile cu limba, i-a cuprins clitorisul cu buzele, apăsându-și penisul de peretele piscinei.

Era un calvar să nu fie în coconul ei catifelat.

Ea încă tremura când a tras-o lângă el în apă. Și-a încolăcit picioarele în jurul taliei lui și l-a cuprins cu brațele de după gât, iar el și-a croit drum în interiorul ei, penetrând-o cu putere. Deodată, el era cel care tremura, copleșit de o poftă animalică. Își dorea doar să danseze în ritmul actului sexual. Nimic altceva nu mai conta.

– Rajan!...

– Trebuie să ajung cât mai departe în adâncurile tale, Lilli, a îngăimat el, intensificându-și mișcările. Nu este suficient. Trebuia să se controleze, la naiba! A împins-o cu putere de peretele piscinei, i-a ridicat un picior, cuprinzându-i laba în mână, și l-a depărtat cât a putut de mult. Încolăcește-ți celălalt picior în jurul meu! Da, exact așa. Aceasta este poziția *Kirti*, a murmurat el. Iar asta îți va plăcea și mai mult, a continuat Rajan, introducându-și degetul mare în vulva ei și mângâindu-i

clitorisul. Tehnica se numește *Tala*, a spus el, gâfâind. Te voi deschide ca pe o floare și te voi face să urli de plăcere. Vreau să bei până la capăt din cupa plăcerilor, Lilli.

A început din nou să danseze în adâncurile ei, cu mișcări frenetice. Doamne, era atât de încinsă încât cu greu reușea să nu-și descătușeze pasiunea! Îl strângea cu vulva ei catifelată, copleșită de spasmele orgasmului. Plăcerea pe care Rajan o simțea era cumplită, răvășindu-i trupul și sufletul. A intensificat ritmul, încercând cu disperare să mai reziste puțin până când, cu un ultim efort, explozia s-a produs, orbindu-l și năucindu-l. Tremura din toate mădularele, plutind pe aripile extazului și pasiunii.

Și totuși, nu era suficient, căci penisul, excitat încă, părea să nu-și fi ostoit poftele. Își continua dansul frenetic în adâncurile ei, fremătând pe aripile ultimelor spasme ale orgasmului.

– Hai, Lilli, i-a șoptit el, cântă-mi muzica desfătărilor supreme!

– Da..., a spus ea, strângându-l de gât în clipa în care Rajan și-a întetit mișcările, lovind-o de peretele piscinei.

Ea a început să tremure, iar el a simțit cum spasmele orgasmului îi răscolesc trupul, iar vulva i s-a crispat, strângându-i penisul. Nu avea nicio importanță că el băuse până la capăt nectarul plăcerii. Trupul îi fremăta alături de al ei.

Au continuat să danseze, contopindu-și trupurile înfiorate de plăcere. El i-a dat drumul piciorului pe

care îl ținuse depărtat, iar ea și l-a încolăcit în jurul lui. În cele din urmă, capul i-a căzut pe umărul ei și a oftat satisfăcută.

El a tras-o într-un loc unde apa le ajungea acum la umeri. Inima îi bătea cu putere, gata parcă să-i iasă din piept.

Trebuia să vadă lucrurile în perspectivă, așa cum făcuse întotdeauna.

De ce naiba era acum atât de greu?

Lilli îl ținea strâns în brațe, tremurând încă sub impactul orgasmului puternic. Inima îi bătea laolaltă cu a lui, iar trupurile deveniseră un întreg. Cum reușea oare să observe niște lucruri atât de subtile? A tras adânc aer în piept, savurând senzația pe care i-o crea penisul lui cald în interiorul ei și membrele unite parcă într-o îmbrățișare eternă. Și cu toate astea, îi venea să plângă.

Nu înțelegea ce i se întâmpla. Nu putea să pună lucrurile cap la cap. Nu acum. Nu acum, când se simțea ca într-un carusel al plăcerilor, iar trupul îi palpita de încântare.

Mai târziu, mai târziu...

Acum nu-și dorea decât să-i savureze pielea moale, mușchii puternici și aroma exotică.

Ea s-a retras ușor ca să-i privească chipul. Avea o expresie visătoare, ochii toropiți de somn, iar gura moale, relaxată. Cât își dorea s-o sărute!

- Rajan!...

El i-a zâmbit, topind-o deodată. Și apoi, de parcă i-ar fi citit gândurile, s-a aplecat deasupra ei, contopindu-și buzele cu ale ei într-un sărut dulce și tandru. Și chiar și atunci, sfârcurile i s-au trezit din nou la viață, iar simțurile i s-au aprins nesățioase.

– Hai să te spăl din nou!

– Nu, nu mai e cazul. Sunt destul de curată.

Nu voia să înlăture parfumul lui exotic imprimat în pielea ei.

Dumnezeule, își pierdea mințile!

– Cum dorești, a răspuns el, privind-o cu ochii lui negri, sfredelitori, și ațintindu-și privirea asupra gurii ei seducătoare. Lilli!

– Da.

El a rămas tăcut, mulțumindu-se doar s-o privească. Ea nu reușea să înțeleagă ce se afla dincolo de ochii lui negri ca abanosul, dar cu siguranță era ceva... Apoi, el a clătinat din cap, zâmbindu-i din nou.

– Ieșim din baie? Micul-dejun ne așteaptă pe terasă.

A simțit un fior de durere în clipa în care el s-a depărtat de ea, așezându-se pe marginea piscinei și începând s-o ștergă cu un prosop alb. Se simțea prea satisfăcută și vlăguită după experiența pe care o trăiseră împreună ca să-și mai pună întrebări sau să se împotrivească dorințelor lui, așa că l-a lăsat să joace rolul valetului ei. Trebuia să recunoască faptul că îi plăcea să-l vadă stând în genunchi în fața ei, ștergându-i gambele și coapsele cu prosopul. Și a realizat atunci că – indiferent cum își juca rolul de valet, cu

câtă blândețe îl interpreta – degaja întotdeauna o forță uluitoare, fascinantă, deținând mereu controlul.

Fostul ei soț își exercita întotdeauna controlul printr-o voință despotică, abuzivă, brutală. Trebuia s-o înjosească pentru a-și satisface setea de putere. Nu se va mai întoarce niciodată în brațele unui bărbat ca acela, nu va mai accepta vreodată o viață ca aceea pe care a dus-o alături de el.

Când s-au întors în apartament, o muzică suavă cânta în surdină. Cineva făcuse patul, presărându-l cu petale de trandafiri, aprinsese o lumânare parfumată și pusese pe noptieră un vas cu fructe și un urcior cu apă. Pe pat zăcea o țesătură turcoaz din mătase, cu broderii bogate. Ea a mângâiat cu degetele pânza catifelată. Surprizele păreau s-o aștepte la tot pasul.

– Acesta este un sari. Pentru tine, Lilli. Este ideal pentru vremea caldă. Cred că îți va plăcea să-l porți. Iar culoarea se asortează cu ochii tăi albaștri precum cerul.

– Este minunat. Dar nu prea știu cum să-l pun.

– O să-ți arăt eu, a spus el, îmbrăcându-se cu niște pantaloni albi din in, pe care i-a legat cu un șnur în jurul coapselor. Voi juca rolul valetului tău de vreme ce nu vrei să ai servitori aici.

– Și încă ce valet! Un adevărat Făt-Frumos! a răspuns ea, râzând.

– Mă bucur că mă consideri așa, a spus el, zâmbind și scoțându-i prosopul înfășurat în jurul trupului.

– Te pricepi de minune să mă dezbraci.

– Și asta pentru că îmi place să te văd goală. Ce pot să spun? Am niște gusturi extraordinare. Acum, însă, îți voi demonstra că pot la fel de bine să te și îmbrac, a adăugat el, înfășurându-o în sariul răcoros și ușor, de mătase. O adevărată prințesă indiană, a continuat el, luându-i mâna, întorcându-i-o cu palma în sus și sărutându-i-o. Dar mâinile tale frumoase nu au nicio podoabă, a adăugat el, cu o expresie ciudată pe chip. Știi ce este *Mehndi*? Le-ai văzut vreodată?

– Tatuajele acelea roșii?

– Da. Este o artă străveche în India, care datează de peste cinci mii de ani, și implică folosirea unui praf obținut din henna. Tatuajele rezistă câteva săptămâni. Am învățat această artă de la verișoarele mele din Mumbai. Este un har să pictezi mâinile cuiva, a continuat el, mângâindu-i palma cu un deget și înfiorând-o de plăcere. Dacă vrei, îți voi picta mâinile.

– Da, îmi surâde ideea. Și mi-ar plăcea să faci asta, dar nu știu ce să spun... După ce voi pleca de aici, va trebui să mă duc la o nuntă, a spus ea, simțind un nod în stomac. Dar nu vreau să mă gândesc la viața mea după ce voi pleca de aici – din acest loc extraordinar.

Care îi oferea atâta siguranță în brațele lui Rajan. Dar nu se simțea pregătită să-i mărturisească acest lucru. Abia dacă recunoștea asta în sinea ei.

– Înțeleg, a spus el, cu o ușoară dezamăgire în glas. Sau poate doar i s-a părut? Hai să luăm micul-dejun! I-a sărutat din nou mâna și a condus-o spre terasă.

În dimineața aceea, aveau un musafir – un păun falnic se plimba în jurul piscinei, în timp ce soarele se juca printre penele sale albastre și verzi. Aerul era cald; o adiere blândă de vânt agita suprafața apei, unduind-o ușor, și flutura perdelele de mătase care acopereau arcadele. Acordurile melodioase ale muzicii de sitar răzbăteau de undeva din apartament.

S-au așezat pe șezlongurile de pe terasă, iar Rajan i-a turnat ceai dintr-un ibric de argint și i-a pus pe o farfurioară câteva fructe și produse de patiserie.

Lilli îl privea în timp ce se mișca, fascinată de mușchii puternici din umeri și brațe, și a simțit o contracție plăcută între coapse. Doamne, se purta ca o școlăriță îndrăgostită, care nu-și putea dezlipi ochii de la iubitul ei! Rajan i-a zâmbit, apoi a mușcat cu poftă dintr-un pateu, ștergându-și cu limba firimiturile de pe buze. Ce gură apetisantă avea! Cu greu se mai putea gândi la altceva, privindu-l cum mănca! Își simțea trupul vibrând de dorință doar pentru că îl privea. Trebuia să-și stăvilească poftele năvalnice. Nu reușea să se mai gândească la nimic altceva. Își dorea doar să-l atingă, să-l sărute, să-și plimbe mâinile pe trupul lui. Să-i simtă penisul în adâncurile ei. Și cu toate astea, era copleșită de un sentiment ciudat de satisfacție doar pentru că se afla acolo, împreună cu el.

Ce se întâmpla cu ea? Nu avea nici cea mai vagă idee. Avea să plece de acolo înainte de a afla răspunsul la această întrebare.

Și-a ațintit privirea spre munți, ale căror creste se reflectau, ca într-un tablou unidimensional, pe cerul deșertului de un albastru pur. A absorbit priveliștea, îmbătându-se cu aerul cald și încercând să-și limpezească gândurile, să-și stăvilească freamătul trupului.

– Întotdeauna ești atât de tăcută dimineața, Lilli? a întrebat-o Rajan, ștergându-se pe gură cu un șervețel.

– Cred că încerc să nu mă gândesc la nimic, i-a răspuns ea, întorcându-se spre el.

– Uneori este și mai greu să-ți reprimi gândurile.

– Da, a răspuns ea, zâmbindu-i.

Părea să știe întotdeauna ce să spună, să-i citească gândurile și sentimentele.

– Vrei să-mi spui la ce încerci să nu te gândești?

– Asta înseamnă că eforturile mele vor fi zadarnice, nu-i așa? l-a întrebat ea. Dar poate că Rajan avea dreptate, și-a spus ea, oftând din rărunchi. Mă gândesc la momentul în care va trebui să plec de aici. Am spus mai devreme că nu vreau să mă gândesc la asta, dar nu mă pot abține.

– Abia ai venit.

– Știu. Dar când voi pleca, va trebui să mă duc direct la nuntă.

– Să înțeleg că va fi un eveniment neplăcut?

– Da. Adică... vreau să mă duc. Este nunta nepoatei mele. Mai exact, a nepoatei fostului meu soț. Dar fata asta a crescut sub ochii mei și suntem foarte apropiate. Trebuie să mă duc. Nu pot să mă eschivez. Dar va veni și el... fostul meu soț. Și oricât încerc să-mi

spun că totul s-a terminat între noi, în momentul în care îl voi vedea, toate problemele din trecut vor reveni în forță.

- Da, este o situație stânjenitoare.

- Și nici nu-ți imaginezi cât de stânjenitoare!

- Atunci, dezvoltă subiectul, Lilli! a îndemnat-o el, privind-o cu ochii lui întunecați, sfredelitori.

- Este o poveste clasică - un divorț în stil american, a început ea, oprindu-se brusc când a simțit un nod în stomac. Doamne, cât ura ideea că viața ei era un alt clișeu, un alt număr în statisticile divorțurilor! Am descoperit că mă înșela, a continuat ea. Nu a fost chiar o surpriză. Bănuiam de ceva vreme. În plus, îmi spusese că nu era fericit cu mine. Dar era... atât de tânără!

- Insulta supremă pentru o femeie!

- Da. Exact. Dar lucrurile nu s-au oprit aici, a continuat ea, ezitând în clipa în care a simțit o durere în piept. *Nu mai are nicio importanță acum. E prea târziu.* Și-a spus asta de mii de ori, dar încă o durea. Mi-am dorit întotdeauna copii, a spus ea în cele din urmă. Dar eram prea tânără când m-am căsătorit cu Evan și nu m-am gândit să discutăm înainte acest aspect. Mi-am imaginat că... În fine... La scurt timp după ce ne-am căsătorit, mi-a spus clar și răspicat că nu și-a dorit niciodată să aibă copii. Așa că am renunțat la visul ăsta pentru el. O prostie din partea mea. Apoi, odată cu trecerea anilor, m-am obișnuit cu ideea, am ajuns s-o accept. Acum însă, femeia... *fata* asta cu care s-a căsătorit... așteaptă un copil.

– Și acum va trebui să-i vezi împreună, să-i vezi burta umflată, a spus Rajan, punându-i mâna pe braț. Îmi pare rău, Lilli.

Ea a ridicat din umeri, încercând să-și înăbușe durerea care amenința s-o sufoce.

– Nu mai contează. Sau, cel puțin, n-ar trebui să mai conteze.

– Dacă pentru tine încă mai contează, înseamnă că rana nu s-a vindecat. Nimeni nu-ți poate dicta durerea.

Lilli s-a rezemat de pernele șezlongului, relaxându-și umerii.

– Ai avut dreptate. Mă simt mai bine acum când mi-am deschis sufletul în fața ta.

– Mă bucur, a spus el, zâmbindu-i cu ochii lui negri și strălucitori.

– Tu ai trăit vreodată o experiență similară?

– Nu. Nu mi-am dăruit niciodată inima unei femei, nu în adevăratul sens al cuvântului. Am avut, firește, câteva idile când eram tânăr, dar nimic serios.

– De ce crezi că nu te-ai îndrăgostit niciodată?

Rajan a luat cana de ceai și a sorbit din ea, cu privirea pierdută. Apoi a spus încet, de parcă își vorbea sieși:

– Nu mi-am pus niciodată întrebarea asta. Dar poate că e timpul s-o pun.

– Îmi cer iertare. N-ar fi trebuit să te întreb un lucru atât de intim.

– Poți să mă întrebi tot ce vrei – ți-am spus asta și mai devreme și am vorbit serios. Dar la această întrebare nu știu ce să-ți răspund. A ezitat, luând o altă înghițitură

de ceai. Iubesc femeile, a continuat el apoi, cu toată diversitatea lor. Întotdeauna am fost înconjurat de femei: de cele din familia mea, de prietene, iubite. Mi-a fost mereu ușor... iartă-mă că-ți spun asta!... să cuceresc femeile. N-a trebuit niciodată să depun prea mult efort, totul venea parcă de la sine. Este un lucru extrem de ispititor pentru un bărbat ca mine. Am cunoscut femei cât pentru o viață întreagă. Trebuie să recunosc asta, a spus el, ridicând din umeri. Nu știu însă unde am ajuns.

– Dar unde ai vrea să ajungi? Anumiți bărbați se mulțumesc să-și petreacă viața trecând din brațele unei femei în brațele alteia.

Nu are nicio importanță. E treaba lui.

– Da, e adevărat. Mulți se limitează doar la experiențele fizice. Eu am sondat lucrurile mult mai adânc. Văd latura spirituală a sexului. Am explorat întotdeauna acest tărâm. Și nutresc ideea că explorările nu se vor sfârși niciodată. Că sexul este o lume fără sfârșit. Și chiar așa și este. Sau a fost. Până..., a ezitat el, clătinând, încruntat, din cap.

– Până ai realizat că nu te mai satisface, a completat ea.

– Da. Exact. Mă întrebam ce caut aici și de ce fac asta, a spus el, zâmbindu-i și luând-o de mână. Dar tot ce ți-am spus e adevărat, Lilli. Am redescoperit sexul alături de tine. Mi-am regăsit rolul aici. Știu că poate îți vine greu să crezi și nu te învinovățesc pentru asta. Dar te rog să nu te îndoiești de sinceritatea mea!

Cât își dorea să nu-i mai spună aceste lucruri!

– Îmi *este* greu să nu mă îndoiesc, Rajan. Nu doar pentru că lucrezi aici și nici pentru că ți-ai ales acest drum în viață. Nu te judec pentru asta. Doar îți sunt clientă, nu-i așa? Ci mai ales din cauza problemelor mele. Mă ajută să învăț să mă accept – pe mine și trupul meu. Câte puțin, firește. Acum înțeleg însă cât efort trebuie să depun eu însămi. Nu este ușor să accept complimentele. În special, din partea unui bărbat ca tine.

– Sper că vei învăța s-o faci, Lilli, a spus Rajan, aplecându-se spre ea și privind-o în ochi. Sper că vom învăța amândoi să înțelegem ce vrem unul de la celălalt. Cred că întâlnim anumiți oameni în viață dintr-un motiv bine întemeiat. Crezi în teoria asta? Că universul nostru conlucrează în acest fel?

– Da. Cred, de asemenea, că și fostul meu soț – indiferent cât de cumplită a fost viața mea alături de el – mi-a apărut în cale ca să mă învețe să mă apăr. Să nu mai fiu atât de pasivă. Încă învăț lecția asta.

– În viață înveți mereu câte ceva, a spus el, dând din cap. Am știut întotdeauna asta. Dar poate că, în ultimii ani, mi-am mai uitat lecțiile.

– Rajan!

– Da.

– Vreau să încerc arta *Mehndi*.

– Ești sigură?

– Da. De ce mi-ar păsa ce crede lumea? Și în plus, voi... Cuvintele au rămas suspendate în aer, căci n-a avut curajul să spună că astfel va păstra ceva de la Rajan.

Nu știa nici măcar de ce i se părea atât de important. Vreau să-mi pictezi mâinile, a continuat ea în cele din urmă. Pentru pura mea plăcere.

– Atunci o vom face chiar astăzi, a spus el, cu zâmbetul lui răvășitor, care o făcea să se topească pe loc.

Ce senzație minunată! Știa însă că nu trebuia să se obișnuiască cu ea.

Nu va mai întâlni niciodată un bărbat ca Rajan. A înțeles asta prea bine. Era o ființă fantastică, din tărâmul fanteziilor. Doar nu se aștepta să găsească pe cineva ca el în lumea reală. Locul acesta, experiența ei aici – totul se întâmpla într-un ținut ireal. Cât timp se afla aici, la Exotica, putea să pretindă că lumea asta era aieveya. Putea să trăiască această fantezie alături de el timp de o săptămână.

O săptămână.

Nu era îndeajuns. O, nu, nici pe departe! Dar era tot ce avea. Și trebuia să fie suficient.

Au lenevit la soare și au înotat aproape toată dimineața, trupul ei absorbind cu nesaț căldura și apa. Au luat apoi prânzul pe terasă: *samosa* – pateuri delicioase, umplute cu carne și legume, pită dospită *naan* și salată *raita* cu iaurt și castraveți, „udate” din plin cu ceai de mango cu gheață. Și în tot acest timp, s-au dezmiardat și s-au alintat unul pe celălalt ori de câte ori au avut ocazia – în piscină sau stând pe șezlongurile de pe terasă. Pasiunea și dorința de a-l atinge păreau nesățioase.

După prânz, căldura devenise aproape sufocantă, astfel că nu mai puteau să stea afară. Rajan s-a ridicat în picioare, trăgând-o după el.

– Hai să intrăm înăuntru! Îți voi picta mâinile, prințesa mea.

Ea l-a urmat, râzând, în apartamentul răcoros. Cineva pusese la picioarele patului o tavă din lemn incrustată cu sidef. Pe ea se aflau un vas mic, o sticlă din argint, un urcior cu apă și câteva pensule și bețișoare subțiri.

– Ce-ar trebui să fac? l-a întrebat ea. De unde începem?

– Așază-te pe scaunul de aici și pune-ți mâinile pe brațele lui! Ea s-a așezat pe scaunul de lângă fereastra boltită, aranjându-și în jurul taliei faldurile sariului, în timp ce Rajan a luat tava și a pus-o pe podea în fața lui Lilli, așezându-se în genunchi și aplecându-se apoi deasupra ei. Voi amesteca henna până va deveni o pastă consistentă, dar nu prea tare, a spus el. Și trebuie, de asemenea, să fie proaspătă. Lilli l-a urmărit măsurând și amestecând compoziția câteva minute. Gata, putem să trecem la treabă. Voi începe cu mâna stângă. I-a luat apoi mâna într-a lui și i-a întors-o cu palma în sus pe brațul scaunului, mângâindu-i încheietura, palma și degetele. Încearcă să te relaxezi!

Ea a dat din cap, privindu-l cum înmoaie o pensulă în vas și începe să deseneze diverse modele pe pielea ei.

A gădilat-o la început – senzație care a înfiorat-o din cap până în picioare, aprinzându-i simțurile. Dar

continua să-l privească fascinată cum schița modele în palma ei. El își ținea capul aplecat, astfel că îi vedea buclele negre ca abanosul mângâindu-i umerii goi. Mâinile lui păreau uriașe în comparație cu ale ei; cu toate acestea, se mișcau cu o precizie și o delicatețe uluitoare. Iar pe de altă parte, senzația pe care i-o crea pensula pe pielea sensibilă era incredibil de senzuală. Reușea cu greu să nu se foiască pe scaun, strângându-și cu putere coapsele în încercarea de a-și stăvili durerea pe care o simțea între ele.

Se simțea atât de excitată doar pentru că *el* era cel care îi picta mâinile? Nu mai avea nicio importanță. Senzația era minunată, și acesta era singurul lucru care conta. Dar și atenția pe care el i-o acorda, concentrându-se asupra artei sale cu atâta minuțiozitate, îi crea un sentiment de intimitate.

Încet-încet, modelele complexe prindeau viață pe mâna ei.

- N-am știut că ești artist, Rajan.
- Am multe talente ascunse, a răspuns el, zâmbindu-i și făcându-i cu ochiul.
- Da, sunt convinsă, a spus ea, râzând. Mi-ai arătat deja câteva dintre ele.
- Contează mult faptul că-mi place ce fac.

De ce-a simțit dintr-odată un nod în stomac? Poate pentru că replica lui i-a reamintit că experiența uluitoare pe care a trăit-o alături de el era un simplu scenariu dintr-o piesă regizată. La urma urmei, aceasta era profesia lui. Iar ea era doar o clientă care

plătea pentru serviciile sale. De ce o dureau, aşadar, cuvintele lui?

O dureau pur şi simplu.

Nu voia să se gândească la asta.

Voia doar să se concentreze asupra senzaţiei erotice pe care i-o crea atingerea pensulei pe piele, asupra muşchilor lui care se mişcau seducător în timp ce lucra. Iar în clipa în care s-a rezemat de spătarul scaunului, încercând să se relaxeze şi să-şi analizeze senzaţiile, a simţit cum trupul îi fremăta dintr-odată, copleşit de o plăcere sublimă.

– Mâna asta este gata, a spus el, ridicându-şi privirea spre ea. Vei descoperi frumuseţea desenelor abia mai târziu, după ce vom spăla pasta de henna. Dă-mi acum cealaltă mână!

Ea s-a supus. El i-a luat mâna şi i-a sărutat palma, lăsându-şi pentru câteva clipe amprenta buzelor calde pe pielea ei. Un fior i-a străbătut trupul. Pasiune, dorinţă... şi încă ceva. Când privirile li s-au întâlnit, ea a rămas fără suflare. A simţit cum îi strânge mâna cu degetele. Chipul, ochii negri, strălucitori, degetele încheştate pe mâna ei – totul trăda un sentiment de o intensitate uluitoare.

– Rajan!

– Lilli! Îl simţi şi tu? a întrebat el, în şoaptă. Harul acestei arte? Ea a încuviinţat din cap, simţindu-şi pielea de găină, în timp ce trupul îi palpita de dorinţă. Au continuat să se uite unul la celălalt, parcă electrizaţi, privirea lui sfredelitoare devenind aproape o senzaţie

fizică. N-am mai pictat de mult mâinile cuiva, a murmurat el, aproape imperceptibil.

Ea a dat din nou din cap, înfiorată, neputând încă să vorbească. Sentimentele erau atât de copleșitoare încât nu le putea îmbrăca în cuvinte. Nu îndrăznea să facă asta.

El i-a mângâiat din nou încheietura mâinii, palma și degetele înainte de a se apuca de treabă. Și atingerea erotică a pensulei, mai intensă ca niciodată, i-a aprins din nou simțurile până când dorința a devenit sinonimă cu durerea.

Îl urmărea lucrând, fascinată de modul în care ținea pensula în mână, dar și de grija cu care o mânuia. Ar fi putut să-l privească o veșnicie dacă pasiunea răvășitoare, dorința de a-l atinge, i-ar fi dat pace.

– Gata, am terminat, a spus el. Dezamăgirea a pus stăpânire pe Lilli. Nu voia ca vraja să se spulbere, ca legătura puternică dintre ei să se rupă dintr-odată. Trebuie să ții mâinile în poziția asta, fără să atingi nimic timp de trei ore, a continuat el, până se usucă.

– Glumești, nu-i așa? Nu pot să mă mișc trei ore?

– Se pare că te afli într-o poziție vulnerabilă, a spus Rajan, cu ochii lui strălucitori, ce-i oglindeau dorința. Dar cred că vom putea găsi o modalitate să nu te plictisești, draga mea Lilli.

Rajan a împins tava la o parte și s-a șters pe mâini cu o cârpă. Stând încă în genunchi în fața ei, i-a sărutat ușor încheietura mâinii.

– O, da, cred că pot să-ți ocup timpul câteva ore!

Un geamăt i-a scăpat printre buze, gândindu-se la implicațiile cuvintelor lui. Văzându-l cum stătea în genunchi în fața ei, în timp ce mușchii îi dansau puternici și senzuali.

El și-a plimbat gura pe brațul ei, încingându-i simțurile cu buzele lui fierbinți. Ea a început să tremure imediat. Și-a așezat mâinile pe coapsele ei, mângâindu-i-le prin mătasea delicată.

– Îmi place să fii la cheremul meu, a spus el, privind-o printre genele lui bogate și negre. A început apoi să-și plimbe mâinile pe pieptul ei, cu un zâmbet viclean în colțul gurii, oprindu-se în dreptul sânilor. *Da, atinge-mă!...* El i-a cuprins sânii în căușul palmei, făcând-o să geamă de plăcere. Da, cred că ne vom distra de minune.

O mină serioasă i-a înlocuit zâmbetul de pe chip în clipa în care a început să-i ciupească sfârcurile tari prin mătasea sariului. Senzațiile erau răvășitoare, iar ea s-a trezit plutind pe aripile unei plăceri sublime. Rajan i-a desfăcut apoi sariul, lăsându-l să-i cadă în jurul taliei.

Doamne, cu câtă ardoare își dorea să-l atingă!

Rajan i-a tras sariul peste coapse, atingerea țesăturii fiind la fel de catifelată ca mângâierea apei, scoțându-i-l în final cu totul. Ea a rămas goală pe scaun. Goală și vulnerabilă, cu mâinile acoperite de pasta umedă de henna. Trupul îi ardea de dorință. Nu o mai interesa cum arăta, nu-i mai păsa, de fapt, de nimic altceva, ci doar de senzațiile pe care i le stârnea bărbatul acela. Vulnerabilitatea intensifica și ea aceste senzații, mistuindu-i simțurile.

- Minunat! a murmurat el, sărutându-i de nenumărate ori abdomenul cu buzele lui calde și umede.

A început apoi s-o ronțăie ușor-ușor, mușcând-o în cele din urmă cu nesaț. Dinții i se adânceau în carnea moale, durerea contopindu-se cu plăcerea.

Ea a gemut, înfiorată.

El și-a plimbat buzele pe coapsele ei, învăluind-o cu faldurile părului său catifelat. Ea voia să-l apuce cu mâinile de păr, călăuzindu-l spre comoara ascunsă între coapse. Ce cumplit că nu putea să facă asta! Cumplit, dar încântător în același timp.

Își plimba mâinile și gura peste trupul ei, mângâind-o, sărutând-o și mușcând-o cu poftă. Avea

buzele fierbinți și umede, înfierând-o în toate locurile în care o atingea. Plăcerea și dorința erau atât de covârșitoare încât Lilli a început să se agite pe scaun, incapabilă să le mai îndure.

– Ce vrei, Lilli? a întrebat-o el în șoaptă.

O obliga astfel să dea glas dorinței sale.

– Vreau să mă atingi. Să mă săruți. Te implor!

El și-a ridicat privirea spre ea, cu ochii lui strălucitori și gura senzuală și frumoasă.

– Dar asta și fac, te ating, te sărut... Dar vrei mai mult, se pare? a spus el, sărutând-o ușor pe coapse, apoi privind-o din nou. Vrei să te ating aici, nu-i așa? a continuat el, mângâindu-i sânii cu mâinile și simțind cum sfârcurile, și așa excitate, erau gata să-i explodeze de dorință.

– Da...

– Și aici..., a adăugat el, strecurându-și mâna printre coapse și dezmierdându-i cu degetele vulva umedă.

– Da!

– Dar vrei să te și sărut, nu-i așa, draga mea Lilli? a întrebat-o el, depărtându-i coapsele și sărutându-i cu tandrețe comoara acoperită de bucle.

– O, Doamne!...

A început apoi să-i fluture buclele cu respirația sa caldă, paralizând-o de plăcere.

– Dar asta vrei cel mai mult, nu-i așa?

– Da, Rajan. Te implor!

– Dorința ta este lege pentru mine, Lilli, prințesa mea, a spus el, trăgând adânc aer în piept, apoi suflându-l

deasupra vulvei ei, respirația lui fierbinte și umedă îmbătându-i și mai tare simțurile. Da, așa, Lilli... I-a mângâiat apoi cu degetele labiile excitate, încinse și ude, făcând-o să tremure de pasiune. Comoara ta este atât de trandafirie...atât de frumoasă... ca o orhidee rară. E greu doar s-o privesc fără s-o ating. Fără să-i gust dulceața, a continuat el, strecurându-și limba spre clitorisul ei. Are gust de miere, a șoptit el. Gustul nectarului zeilor.

A început să-i maseze cu degetele labiile vulvei, depărtându-le și mângâindu-le apoi cu limba, în timp ce ea gemea și se zvârcolea de plăcere. Lilli și-a amintit atunci numele fiecărui act în parte: *Jihva-bhramanaka*, atingerea clitorisului cu limba, care îi răvășea simțurile, înnebunite de dorință. În clipa în care a început să-i absoarbă clitorisul cu buzele, dorința s-a transformat în extaz.

Chushita. Da. Și apoi, *Bahuchushita*, prin care îi absorbea clitorisul cu și mai multă poftă.

Tremura din tot corpul, copleșită de dorința de a-l atinge, dar și de plăcerile răvășitoare. Simțea o nevoie mistuitoare să-l atingă, să-și plimbe mâinile pe trupul lui seducător.

– Rajan, a îngăimat ea, când pot să mă spăl pe mâini?

El și-a ridicat capul ca s-o privească, cu ochii lui sfredelitori și cu un zâmbet ușor malițios pe buze.

– Cam peste două ore, a răspuns el, masându-i coapsele fremătătoare.

Ea îi vedea penisul excitat, care părea să-i explodeze prin pantalonii din in. A salivat de poftă, simțind spasme de dorință în adâncurile sale.

– Nu pot să aștept atât. Îți jur că nu pot să mai aștept. El a sărutat-o ușor pe gură, iar ea și-a simțit propria savoare pe buzele lui – sărată și dulce în același timp – o savoare erotică și intimă. Trebuie să te ating, a murmurat ea, printre sărutări.

– Dar nu poți s-o faci, a răspuns el, sărutând-o din nou și mușcându-i buza de jos. Ea a gemut de plăcere. În schimb, eu pot, Lilli.

– Ce... poți?

– Pot să... să mă ating. În locul tău.

– Adică să...? a spus ea zâmbind, cu inima palpitându-i de dorință.

– Exact.

– O, Doamne!

El i-a mușcat din nou buza, apoi a sărutat-o cu pasiune înainte de o întreba:

– Asta înseamnă că ești de acord, prințesa mea?

– O, da! a răspuns ea, mistuită de dorință.

Rajan s-a îndepărtat de ea și, cu o mișcare rapidă, și-a desfăcut pantalonii și i-a lăsat să alunece la pământ. Apoi, s-a așezat în genunchi pe podea în fața ei. Avea un trup statuar, cu mușchi puternici și seducători și brațe acoperite de un păr mătăsos. Iar penisul lui rigid oferea o priveliște de vis. Lilli a simțit cum vulva i se contractă de dorință.

– Asta vrei? a întrebat-o el, privind-o cu intensitate și atingându-și cu degetele vârful penisului. Lilli a încuviințat din cap, incapabilă să scoată vreun cuvânt, mistuită de pofte răvășitoare. Nu văzuse niciodată un spectacol atât de incitant. Corpul uman este divin, nu-i așa, Lilli? Indiferent de formă sau de vârstă, trupul uman, surprins în deplină goliciune, reprezintă o artă sublimă... primară. Marii sculptori ai lumii știu asta prea bine. Fie în mișcare..., a continuat el, mângâindu-și penisul,... fie complet nemișcat, a adăugat el, odihnindu-și mâna pe penisul gros.

– Da, a spus Lilli, lingându-se pe buze. Ca o statuie erotică.

– Da, a răspuns el, continuând să-și atingă ușor vârful penisului. Trupul uman reprezintă chintesența frumuseții. Dar nimic nu este mai frumos decât plăcerea în sine. Rajan și-a cuprins membrul cu mâna și, gâfâind, l-a strâns ușor. Nimic nu este mai frumos decât trupul uman surprins pe culmile plăcerii.

Și-a strâns din nou penisul, apoi, ajungând în vârf, a repetat gestul. Capul organului său a căpătat o nuanță aurie, încântătoare.

– Da... minunat! a îngăimat ea, strângându-și coapsele într-o încercare disperată de a-și potoli durerea pe care o simțea acolo. Era udă toată.

– Îmi place să te văd reacționând în felul acesta, îmbujorată la față, cu sâinii excitați și pupilele dilatate. Își mângâia acum penisul cu mișcări ritmice, ținându-și ochii ațintiți asupra ei, cu respirația întretăiată și glasul

răgușit. Gura ta... este atât de senzuală încât cu greu reușesc să nu te strivesc sub săruturile mele pătimașe.

Ea privea fascinată cum mâna lui se plimba de-a lungul membrului rigid, în timp ce vârful îi strălucea seducător. Tremura din toate mădulele, răvășită de plăcere și mistuită de dorință.

– Rajan!...

– Da. Și eu am nevoie de tine, Lilli, a îngăimat el cu vocea aspră, la fel de aspră cum îi erau acum mișcările. Și eu vreau să mă atingi. Vreau să mă pierd în adâncurile tale. Dar deocamdată, însă, pot doar să-mi imaginez atingerile tale minunate, a continuat el, cu mișcări din ce în ce mai aspre și mai rapide. A închis ochii și a tras adânc aer în piept, apoi i-a deschis iar. Erau întunecați și strălucitori. Ea și-a ațintit din nou privirea asupra penisului său, privind fascinată cum îl mângâia și îl excita. Dorința pe care o simțea în clipa aceea pentru el era nimicitoare. Lilli! a șoptit el, gâfâind. Strânge-ți coapsele! Da, așa! Pentru că nu-ți poți folosi mâinile, strânge-ți coapsele cu putere! Ea s-a supus, simțind o senzație copleșitoare în tot corpul, stimulată de priveliștea pe care i-o oferea Rajan, de extazul ce i se citea pe chip. Acum mișcă-ți trupul, sincronizându-ți ritmul cu al meu! Da, așa...

Ea a început să se miște pe scaun, ținându-și strâns coapsele, poziție în care clitorisul și labiile vulvei se frecau unele de celelalte, creându-i adevărate spasme de plăcere. Plutea deja pe valurile orgasmului.

Și în timp ce îl privea, cu ochii adânciți în ochii lui, Rajan și-a încheștat și mai tare mâna pe penisul gata să explodeze. Ea a salivat de plăcere, dornică să-i guste seva. Și-a plimbat limba pe buze, simțindu-i savoarea erotică.

– Rajan!...

– Da, sunt aproape gata. Ah! a icnit el, intensificându-și mișcările și agitându-și coapsele în ritmul dansului sexual.

A început și ea să danseze mai repede, privindu-l cum tremura din tot corpul. Un fior i-a străbătut trupul, iar spasmele i-au răvășit vulva mistuită de plăcere. Și în timp ce plutea pe valurile orgasmului, l-a auzit țipând și a văzut cum seva albă i se prelinge pe abdomen. O privea cu aceeași intensitate, făcând-o să simtă până în adâncul sufletului extazul lui și desfătarea ei.

El a strigat-o de nenumărate ori, în timp ce trupul ei fremăta, copleșit de spasmele orgasmului. Vederea îi era încetoșată, presărată de milioane de stele – milioane de punctulețe luminoase pe un cer întunecat, ce-i mistuiau corpul. Și – deși Rajan nici nu o atinsese de data aceasta – durerea mistuitoare pe care o simțea acum îi străbătea adâncurile, ajungând într-un loc unde nimeni nu o atinsese vreodată.

Când Rajan s-a trezit, soarele se pregătea deja să apună, pictând cerul în nuanțe de portocaliu și roz. Culorile se strecurau printre perdelele de mătase, aruncând umbre trandafirii pe podeaua din gresie.

O purtase pe brațe când o adusesse în pat, simțind-o ușoară ca un fulg. Îi era atât de dragă! Dormea încă; își dădea seama după mișcările ritmice ale sâinilor acoperiți de cearșafuri. Pasta de henna de pe mâini părea întunecată în comparație cu pielea ei deschisă la culoare. Va trebui să i-o curețe când se va trezi. Deocamdată, însă, se mulțumea s-o privească, să-i admire genele lungi ce i se odihneau pe obraji. Părul îi stătea răvășit pe perne. Voia să-l atingă, să-i ducă buclele mătăsoase la buze.

Oare ce visa? Sau plutea pur și simplu pe aripile somnului binefăcător?

Visurile lui urmau acum o nouă direcție. O direcție care o includea și pe Lilli.

Imposibil.

Cu toate astea, revedea încă imaginile care îi trecuseră pentru o clipă prin fața ochilor. Era greu să le diferențieze de visurile pe care le nutrea de mult timp – acelea de a-și clădi un viitor. Se gândea pentru prima oară la posibilitatea ca o femeie să facă parte din acel viitor. Cum s-ar schimba viața lui dacă și-ar împlini visul, dacă l-ar împărtăși împreună cu cineva?

N-ar trebui să-și imagineze viața alături de o clientă. De fapt, nu și-o imaginase niciodată alături de o femeie.

Și atunci de ce se gândea la ea? Și de ce acum?

În ciuda concepției sale că sexul reprezenta un act spiritual, sacru și complex, indiferent cu cine îl

împărtășea, începuse să realizeze că pierdea ceva în viață. Poate că se înșelase în tot acest timp.

Sexul cu Lilli era mult mai intens și mai profund decât fusese cu alte femei. Și asta datorită ei, fără îndoială.

Da, pierdea esența, nu-i așa? Căutase cu atâta ardore spiritualitatea actului sexual, încât nu mai izbutise să descopere profunzimea pe care i-o oferea sexul în brațele unei partenere pe care o iubea cu adevărat. O parteneră căreia îi explora personalitatea, individualizând-o din șirul nesfârșit de femei ce-i trecuseră pragul.

A tras adânc aer în piept, îmbătându-se cu parfumul părului, al pielii și al sexului ei. Aroma lumânării parfumate părea să intensifice aceste miresme, dar și dorința de a o poseda cu totul.

Dumnezeule, trebuia să privească lucrurile în perspectivă! Nu avea niciun drept să mai aștepte ceva de la ea odată ce va pleca de aici. Nu va mai accepta niciodată ceva de la el, cu excepția plăcerilor pe care i le oferea în acest loc al fanteziilor. Era doar o clientă, o femeie bogată și încântătoare. Iar el... el era un bărbat care făcuse dragoste cu prea multe femei fără să le iubească cu adevărat.

De n-ar fi fost atât de frumoasă, de suavă, de receptivă și de pătrunzătoare! Chiar și suferința ei era încântătoare. Deși își dorea în același timp să-i aline durerea cu mâna. Cât de pervers era atunci? Și cine era el ca să facă asta? Era o femeie matură, mult mai puternică decât își imagina. Dacă nu putea s-o ajute să înțeleagă acest lucru, atunci trebuia s-o lase să plece.

S-o lase să plece.

Dar nu voia asta. Gândul i-a provocat un nod în stomac. Iar ideea că ținea atât de mult la ea îl șoca oarecum; avea nevoie de ceva timp ca să se obișnuiască cu ea.

Cu un geamăt ușor, ea a deschis pleoapele fremătătoare și s-a uitat la el cu ochii ei verzi și strălucitori, toropiți de somn. A văzut că o privea și i-a zâmbit. Zâmbetul i-a frânt inima.

O, da, era în mare încurcătură! Dar nu-i mai păsa. Nu când o vedea surâzând și îi simțea trupul cald și gol lângă el în pat. Iar penisul i se trezea la viață doar privindu-i culoarea extraordinară a ochilor.

O, Doamne, ajută-mă!

– Mmm... Am dormit atât de adânc. Tu ai dormit, Rajan?

– Da. M-am trezit doar de câteva minute, a spus el, dându-i părul la o parte de pe față, luându-i apoi mâna și sărutându-i-o. Trebuie să spălăm acum pasta de henna.

– O, am și uitat! Dar nu mă încântă deloc ideea să mă ridic acum din pat.

– Atunci, rămâi aici!

Rajan a coborât din pat și s-a dus la baie, de unde s-a întors cu un urcior cu apă caldă, o cârpă moale, un prosop de mâini și un vas mic. Le-a așezat pe toate pe noptieră și a turnat apa în vas. A înmuiat apoi cârpa în apă, a stors-o și a început să-i șteargă de pe mâini pasta uscată de henna, asemănătoare cu argila.

Ea a rămas tăcută în timp ce el lucra, într-o atitudine de totală abandonare. Cât îi plăcea s-o vadă așa, pierdută cu totul în brațele lui!

I-a șters apoi mâinile și i-a arătat modelele ce-i împodobeau pielea.

– Cât sunt de frumoase! a exclamat ea, răsucindu-și mâinile pe o parte și pe alta. Nu-mi vine să cred că sunt ale mele. Detaliile desenelor sunt uluitoare.

– Mă bucur că-ți plac.

– Îmi plac. Le ador. Îți mulțumesc, a spus ea, cuprinzându-l cu mâinile de după gât și sărutându-l. Atingerea ei i-a pus trupul pe jar. De obicei, era atât de pasivă în prezența lui. Doar simplul fapt că l-a sărutat din proprie voință i se părea extrem de important. Iar buzele ei erau cumplit de dulci sub apăsarea gurii lui. Ea s-a retras ușor, odihnindu-și încă mâna pe gâtul lui. Rajan! Aș vrea să te întreb ceva. Te superi dacă... Adică, ți se pare ciudat dacă... luăm o mică pauză diseară ca să stau puțin de vorbă cu Caroline?

– Firește că nu mă supăr, a mințit el. Am înțeles că tu și Caroline sunteți prietene de-o viață. Preferi să vină ea aici? Pot să vă las singure cât vreți. Mă întorc la vilă.

– La vilă?

– Acolo stăm noi – personalul complexului.

– Aha! Nu m-am gândit niciodată la asta.

– Nici nu este cazul. Cât timp ești aici, nu ai voie să-ți bați capul cu detalii nesemnificative.

– Nu, cred că nu, a răspuns ea, mușcându-și buza și retrăgându-și mâna de pe gâtul lui. Dar totul aici mi

se pare încă ciudat. Iar experiența noastră a fost atât de intensă, Rajan. Mai sunt încă multe lucruri pe care trebuie să le disec. Trebuie să-mi limpezesc gândurile. Să-mi regăsesc echilibrul.

– O sun acum la birou.

– Mulțumesc, a spus ea, oprindu-l însă în clipa în care el a încercat să se ridice din pat. Sărută-mă înainte să pleci!

– Cu dragă inimă, a răspuns el, contopindu-și gura cu a ei și înfruptându-se cu aroma buzelor și a limbii ei dulci ca mierea, ce-i încingeau trupul și sufletul. I-a mângâiat cu mâna obrazul catifelat ca satinul. Doamne, nu se mai sătura s-o atingă! Când s-au despărțit, ea avea obraji îmbujorați și pupilele dilatate. Mă duc s-o sun, i-a spus el în cele din urmă, apoi voi pleca un timp. Caroline știe cum să ia legătura cu mine când te vei simți pregătită.

– Îți mulțumesc, Rajan, a repetat ea.

Inima îi bătea cu putere, gata să-i iasă din piept. Nu suporta ideea s-o părăsească, chiar și pentru câteva ore. Dar și el trebuia să-și pună ordine în gânduri. Să-și regăsească echilibrul. Căci acum nu se gândea decât la Lilli.

Lilli se îmbrăcase cu sariul turcoaz de mătase, pe care reușise să și-l înfășoare singură în jurul trupului. Stătea la masa de pe terasă, privind cum razele soarelui în amurg se reflectau în piscină, iar culorile se revărsau în apă.

Simțea mirosul de clor din apă, îndulcit de aroma florilor din aer. Țârâitul greierilor, izvorul care se revărsa în piscină din fântâna arteziană și bătăile frenetice ale inimii sale erau singurele sunete care tulburau tăcerea atotcuprinzătoare. Era atâta liniște aici, așa cum era mereu, și cu toate astea, ea nu-și putea stăpâni freamătul trupului, agitându-și mâinile în poală și mototolind țesătura brodată. Gândurile i se învâlmășeau în minte.

– Bună, Lilli.

S-a întors și a văzut-o pe Caroline pășind pe terasă. Purta niște pantaloni albi și largi, din in și o bluză fără mâneci. Își strânsese părul castaniu într-un coc la spate. Era frumoasă și părea mult mai calmă decât se simțea Lilli în momentul acela. Caroline s-a așezat pe șezlongul rămas liber și și-a aruncat sandalele albe din picioare.

– Îți mulțumesc că ai venit până aici, Caroline. Ți-aș fi făcut o vizită la birou, dar...

– Nu-ți face probleme din cauza asta! Mă bucur că am mai ieșit și eu puțin. Am stat toată ziua închisă acolo. E mult mai frumos aici.

– E cel mai încântător loc pe care l-am văzut vreodată. Au rămas câteva minute în tăcere, ca și când Caroline ar fi știut că Lilli încerca să-și facă ordine în gânduri. Caroline, a spus ea în cele din urmă, simțeam nevoia să vorbesc cu tine.

– Putem să vorbim despre tot ce vrei. Ești nemulțumită de Rajan?

– Poftim? O, nu! În niciun caz nemulțumită. Mai degrabă dezorientată. Nu reușesc să-mi dau seama dacă sentimentele pe care le nutresc acum sunt... firești în aceste circumstanțe.

– Dar ce simți? a întrebat Caroline cu blândețe.

– Nu pot să le definesc, a răspuns Lilli, agitându-se pe șezlong. Sentimentele mă copleșesc. Mai mult decât mi-am imaginat. A ezitat apoi, răsucind în jurul degetelui sariul de mătase. Venind aici, m-am așteptat să trăiesc o aventură, a continuat ea. M-am așteptat la partide de sex impresionante. M-am așteptat să găesc libertatea absolută.

– Și le-ai găsit?

– O, Doamne, da, le-am găsit pe toate! Sexul este... Dar nu cred că vrei să auzi amănunte picante.

– E în regulă. Eu conduc afacerea, dacă-ți mai aduci aminte, a spus Caroline, zâmbind. Nu cred că ar mai putea să mă șocheze ceva.

– Partidele de sex reprezintă într-adevăr o experiență fizică incredibilă, a continuat Lilli, clătinând din cap. Dar lucrurile nu se opresc aici. Rajan este... un bărbat cu totul uluitor. Fantastic. De o tandrețe extraordinară. Știe parcă din instinct ce-mi doresc înainte ca dorința să-mi fi trecut prin gând.

– Mă bucur că-ți oferă plăcere.

– Dar nu asta am vrut să spun, a insistat Lilli, clătinând și mai tare din cap. Nu, e vorba de... Dumnezeu, nici nu pot să vorbesc despre asta!

– Nu te grăbi!

Lilli a rămas tăcută pentru o clipă, încercând să-și limpezească gândurile. Cât erau de învălmășite! a realizat ea. Dar trebuia să vorbească cu cineva despre asta, trebuia să înțeleagă ce se întâmplă. Să-și regăsească echilibrul.

- Nici nu știu de unde să încep, a spus ea, fluturându-și mâinile în aer, complet dezarmată.

Caroline s-a aplecat spre ea și a prins-o de mână, întorcându-i-o cu palma în sus.

- Ți-a pictat mâinile? a întrebat ea.

Lilli a privit pentru o clipă desenele complexe ce-i acopereau palma.

- Da. E... știai că poate să facă asta?

- Da, firește, a răspuns Caroline, dând drumul mâinii lui Lilli și rezemându-se de spătarul șezlongului. Avem o biografie a angajaților noștri, cu toate talentele lor. Mulți dintre ei cântă cu vocea sau la un instrument ori știu să călărească. Rajan este și un tehnician maseur de excepție. Așa a ajuns să lucreze aici. Ce mă uimește este faptul că nu a făcut tatuaje din henna niciunei cliente până acum.

- Crezi că asta spune ceva? a întrebat Lilli, privind-și mâinile.

- Nu știu. Poate că da. Tu ce crezi, Lilli?

Ea s-a agitat din nou pe scaun, cu gândurile răvășite.

- Clientele tale simt vreodată... că nutresc anumite sentimente pentru partenerii lor de aici?

- Da, desigur. Femeile nu prea reușesc să disocieze sexul de latura sentimentală, cum o fac bărbații.

- Probabil că nu, a murmurat Lilli. Dar cred că e ceva mai mult în cazul nostru. Știu că pare o nebunie. La început, am crezut că totul se rezumă la talentul cu care își face meseria. Dar au fost momente când nu mai știam ce să cred, a adăugat ea, ezitând, cu ochii fixați în poală, și răsucind din nou sariul în jurul degetelor.

Caroline a păstrat un timp tăcerea.

- Spune-mi ce te face să crezi asta! a zis ea apoi. Nu-ți pun cuvintele la îndoială. Vreau doar să înțeleg.

- Mă îndoiesc eu însămi... De mine... De el... Prin natura mea, tind să mă îndoiesc de tot ce mă înconjoară. Doamne, cât ura fostul meu soț această trăsătură a mea, deși făcea tot ce-i stătea în putință s-o accentueze! Și eu mă urăsc pentru asta. Dar e firesc să-ți pui întrebări. La urma urmei, Rajan e plătit să facă asta. E profesia lui.

- Da, dar e și el om.

- Mi-a spus niște lucruri... Mi-a sugerat de câteva ori că nu sunt doar o simplă clientă pentru el. Dar nu știu ce să cred. Nu știu dacă pot să am încredere în el. Totul este atât de ciudat și se întâmplă atât de repede. Este o nebunie! Sunt aici doar de două zile. Dar sentimentele sunt atât de intense... Uneori mă întreb dacă nu cumva imaginația îmi joacă feste... dacă nu este o reacție a freneziei sexuale... poate că acest sentiment de intimitate este pură fantezie.

- Lilli, în mod normal nu încurajez relația dintre o clientă și unul dintre angajații noștri. Dar am

senzația că între voi se petrece ceva cu totul deosebit. Lucrurile pe care ți le-a spus... Faptul că ți-a pictat mâinile... Dacă între voi există într-adevăr o atracție puternică, atunci n-o să vă stau în cale. Nu pot să pătrund în mintea voastră, a continuat Caroline. Dar dacă sentimentele pe care le nutriți unul pentru celălalt sunt atât de puternice, atunci trebuie să le explorați. Cred că ar trebui să vorbești cu Rajan. Lucrează aici de când am înființat complexul. Nu-l cunosc foarte bine, dar îndeajuns de bine ca să-ți confirm că este un om bun, Lilli. De aceea, ți l-am și ales ca partener. Nu ți-ar spune toate aceste lucruri dacă nu le-ar simți cu adevărat. Nu face parte dintre bărbații care manipulează oamenii cu ajutorul cuvintelor.

– Nu, nu pare să fie genul acela. Este prea înclinat spre spiritualitate... asta dacă nu cumva toată povestea asta despre spiritualitate și sexul sacru nu este doar o minciună...

– Nu, nu este.

– Dar nu știu dacă am destul curaj să-l întreb, a spus Lilli, trăgând de țesătura fragilă a sariului ei. Nu știu nici măcar dacă se cuvine să fac asta. Probabil că nu am destulă încredere în mine.

– Cred că sunt ultima persoană din lume care ar trebui să dea sfaturi în materie de relații, dar aș putea să vorbesc cu el, dacă situația asta incertă te macină atât de mult.

– Poate că o s-o fac chiar eu. Dar mai întâi trebuie să mă hotărâsc dacă vreau într-adevăr să aflu răspunsurile.

Nu știa dacă era pregătită să afle că toate acestea făceau parte dintr-un scenariu, iar el juca un rol menit s-o facă să se simtă bine. Căci – indiferent cât de ciudată părea ideea – își dorea ca experiența lor să însemne cu adevărat ceva.

Ciudată, da, dar începea să tânjească de dorul lui, să-și simtă inima frântă doar la gândul că va trebui să plece de la Exotica, părăsindu-l pentru totdeauna. Nu avea sens. Dar poate că era mai bine așa. Mai bine să nu sondeze prea mult lucrurile, să nu le disece așa cum făcea de obicei. Căci – dacă avea să le analizeze pe toate, rând pe rând – se temea de ce-ar fi putut să descopere.

Rajan străbătea de la un capăt la altul sufrageria apartamentului din vila unde erau cazați toți partenerii de la Exotica. S-a oprit pentru o clipă ca să se uite pe fereastră, încercând parcă să răzbată cu privirea până în apartamentul Kama Sutra unde se afla Lilli. Ridicol! Dar nu reușea să se stăpânească.

De ce era atât de agitat? Se comporta ca un adolescent îndrăgostit.

Și-a trecut mâna prin păr, încurcându-și degetele prin șuvițele încâlcite.

Pereții deschiși la culoare ai camerei păreau să-l strivească. Apartamentul era spațios, aerisit și frumos mobilat. Exotica le oferea angajaților tot ce era mai bun. Îi plăcuse întotdeauna, de vreme ce petrecea aici câte o lună sau două, când îi venea rândul să-și facă analizele medicale, înlocuit fiind în apartamentul Kama Sutra de un alt partener. Era unul dintre cei patru angajați care își delectau clientele în camerele

Kama Sutra. Lucrau cu schimbul – trei dintre ei luau pauză în timp ce al patrulea lucra.

Lucra... Cu greu putea spune că lucra săptămâna aceea. Căci fiecare moment petrecut în compania lui Lilli era o adevărată plăcere. Nu trebuia nici măcar să înfăptuiască ritualul său obișnuit – exercițiile pe care le făcea în minte ca să descopere frumusețea în fiecare dintre clientele lui, pregătindu-se să le adore așa cum meritau. Un ritual care devenise în ultimele luni din ce în ce mai imperios și din ce în ce mai dificil. Și chiar și atunci, în compania ultimelor sale cliente, a fost nevoit să-și adune toate puterile ca să dea dovadă de cât mai multă tandrețe și senzualitate – ca să-și joace rolul așa cum trebuia. Aversiunea pe care o simțea pentru profesia lui începea însă să-l bântuie tot mai tare. Ajunsese aproape să se urască pentru asta. Cu siguranță, însă, se simțea vinovat. Dar nu reușise să găsească o soluție de compromis. A continuat să se roage și să mediteze în speranța că își va putea juca din nou rolul fără să depună un efort prea mare.

În cazul lui Lilli, însă, totul a venit de la sine. A știut – din clipa în care a văzut-o – că va trăi o experiență cu totul diferită alături de ea.

Și acum... acum nu știa ce să facă. Toată viața și-o petrecuse într-o deplină stăpânire de sine, încredere alimentată de surorile, mătușile și verișoarele care îl iubeau nebunește. Nu și-a imaginat că vreo femeie va reuși vreodată să-l îngenuncheze.

Și o cunoștea doar de două zile. Două zile! Era imposibil. Nu-și mai dorea altceva decât să-i împlinească orice dorință, să se bucure de compania ei, s-o atingă și să se îmbete cu aroma trupului ei. Dar, în final, ce și-ar putea dori ea de la el?

Scruta camera cu privirea, căutând parcă un punct de sprijin. Dar mobila modernă și elegantă i se părea acum rece – canapeaua din piele cafenie sau fotoliul pe care stătea în rarele momente când se uita la televizor. Chiar și lucrările de artă indiene, pe care le agățase pe pereți și care îi mai ostoiiau dorul de casă, nu-i ofereau nicio alinare.

A realizat atunci, cu durere, că nu avea nici cea mai vagă idee cum să rezolve situația. A luat telefonul și s-a îndreptat spre fereastră, formând numărul surorii sale de la New York.

– Alo!

– Teja!

– Raj! Ce faci?

În glasul surorii lui se îmbinau deopotrivă accentul newyorkez cu cel englez și indian. Tipic american!

– Mă bucur că te-am prins, a spus el, vădit ușurat, lucru care l-a șocat chiar și pe el.

– Totul e în regulă?

– Da. Nu, a răspuns el, încleștându-și mâinile în păr. Dumnezeu, nu știu! Nimic nu merge cum trebuie. Nu știu ce se întâmplă cu mine.

– Aha!

- De ce o spui în felul acesta? De parcă ai ști ceva și eu nu?

- Sunt femeie, Raj. Când vei reuși să înțelegi că natura ne-a înzestrat cu talente pe care voi, bărbații, nu le aveți?

- Mă necăjești.

- Da, pentru că ești fratele meu și nu pot să mă abțin. Dar și pentru că știu ce ai.

- Chiar așa? a întrebat el mânios, dorindu-și ca sora lui să treacă la subiect.

- E vorba de o femeie, nu-i așa?

Intuiția ei l-a lăsat pentru o clipă fără cuvinte.

- Ce te face să crezi asta?

- Glasul te dă de gol, frățioare. Respirația sacadată. Îți trădează confuzia, spaima aproape. Motivul trebuie să fie, fără îndoială, o femeie.

- Situația e sub control, Teja.

- Și atunci, de ce m-ai sunat?

- Pe cine altcineva aș fi putut să sun?

- Atunci am dreptate?

- La dracu'! Da, cred că da.

- Spune-mi câte ceva despre ea!

A ezitat o clipă, gândindu-se ce să spună. Nu-și găsea cuvintele.

- Este diferită de toate femeile pe care le-am cunoscut. Este uluitoare. Înzestrată cu o frumusețe inocentă. Cu o prospețime extraordinară. Dar nu e vorba doar de frumusețe. Ceva din personalitatea ei îmi face inima să vibreze... Nu pot să-ți explic. Este

posibil oare să nutrești aceste sentimente pentru o persoană pe care o cunoști doar de câteva zile?

– Cred că da. Problema se acutizează în momentul în care sentimentele se încăpățânează să dăinuie, a spus ea, cu durere în glas, gândindu-se la logodna ei ruptă în urmă cu un an. Ai cunoscut-o la muncă?

– Da.

– Este maseuză? Cameristă?

– Lilli este clienta mea, a răspuns el, după o clipă de tăcere.

– Glumești, Raj!

– Știu, a spus el, străbătând din nou camera, cu nervii întinși la maxim. Nu este o idee prea fericită. Dar nu seamănă cu primadonele răsfățate pe care le întâlnim uneori aici. Este cu totul diferită.

– Rajan, situația este extrem de complicată. Doar știi foarte bine că femeile vin acolo ca să trăiască o fantezie. Odată ce fantezia s-a terminat, ce viitor speră să ai cu ea?

Încetase să mai privească pe fereastră pajiștea verde ca smaraldul, luminată de becurile presărate pe aleile întunecate. Verde ca smaraldul – culoarea ochilor fremătători ai lui Lilli.

– Niciunul, a răspuns el.

– Îmi pare rău, frățioare, a spus Teja, încet.

– Nu știu de ce te-am sunat. Poate ca s-o recunosc cu voce tare.

– Ce-ai de gând să faci?

– Mă voi bucura de timpul pe care îl voi mai petrece cu ea. Apoi, va trebui să accept, într-un fel sau altul,

ideea că va pleca. Ce-aș putea să fac altceva? Înțeleg foarte bine că nu va dori să se implice într-o relație cu un bărbat care își câștigă existența în felul acesta.

– Atunci, renunță la profesia asta, dacă o vrei cu atâta ardoare!

– Nu e chiar atât de simplu, Teja. Știi că am nevoie de bani ca să-mi deschid propria afacere. Îmi doresc de mulți ani un centru spa; pentru asta am muncit. Dar am nevoie de foarte mulți bani ca să iasă cum trebuie. Nu vreau să fac lucrurile de mântuială. Și asta este singura mea șansă să-mi văd visul cu ochii.

– Ți-am spus de nenumărate ori că te pot sponsoriza...

– Iar eu ți-am spus de nenumărate ori că trebuie să reușesc prin propriile mijloace, i-a explicat el pe un ton aspru, apoi, realizând că îi vorbise cu asprime, și-a îndulcit glasul. Dar îți sunt recunoscător pentru ofertă. Mai știu, însă, la fel de bine că – indiferent dacă aș renunța la slujba mea – este puțin probabil să-și mai dorească o relație cu mine în afara experiențelor trăite aici. Nu am ce să-i ofer altceva. Fascinația mea, sentimentele mele pentru ea... sunt rodul unei fantezii necugetate. Amândoi au păstrat tăcerea pentru o clipă, în timp ce el a străbătut din nou sufrageria de la un capăt la altul, întorcându-se apoi din nou la fereastră. Cerul întunecat avea atingerea catifelată a deșertului, presărat cu stele care licăreau în noapte. Luna se ascunsese în spatele unui nor trecător. Era frumos, ca întotdeauna. Deși acum

priveleştea părea rece. Pustie. Teja, o să găsesc eu o soluție, a spus el în cele din urmă.

– Am toată încrederea în tine, frățioare.

– Ai părea mult mai sinceră dacă ai înceta să-mi mai spui așa.

– Da, știu, a răspuns ea, chicotind. Sună-mă ca să-mi spui ce soluție ai găsit!

– Așa o să fac.

De parcă ar fi știut pe ce cale s-o apuce.

Caroline plecase cu o oră în urmă, dar Lilli trebuia să petreacă puțin timp singură ca să-și adune gândurile. Nu ajunsese, firește, la nicio concluzie. În cele din urmă, l-a chemat pe Rajan. Nu putea să îndure prea mult despărțirea de el.

Și asta ce înseamnă oare?

Dumnezeule, nu avea nici cea mai vagă idee! Undeva, în adâncul sufletului ei – un loc pe care nu îndrăznea să-l exploreze prea mult – știa prea bine ce însemna asta. Acum, însă, nu se putea concentra asupra acestui lucru. Se gândea cu emoție doar la momentul revederii lor.

I-a auzit pașii domoli pe dalele de gresie și l-a văzut dând draperia la o parte și intrând în cameră. Era atât de frumos! I-a zâmbit, iar ea a simțit cum se topește sub privirea lui surâzătoare.

S-a îndreptat spre ea, iar simțurile i s-au aprins sub flacăra pasiunii. S-a oprit în fața ei, doar la câțiva pași depărtare, îmbătând-o cu parfumul lui exotic.

Doamne, cât îşi dorea să-l atingă! Abia îşi stăpânea lacrimile.

– Mi-a fost dor de tine, a spus ea, rostind cuvintele fără să se gândească la semnificaţia lor.

El i-a zâmbit din nou. Era răvăşitor.

– Într-adevăr? Mă bucur. Îmi pare bine că nu m-ai lăsat să stau singur la vilă toată noaptea. Cum a fost întâlnirea cu Caroline?

– A fost bine. Dar abia aşteptam să te întorci la mine...

De ce se simţea atât de deznădăjduită? Nimic nu mai avea sens. Trupul şi mintea ei păreau să acţioneze din proprie voinţă. Nu-şi mai putea controla gândurile, sentimentele sau acţiunile. Prezenţa lui Rajan o copleşea.

El o privea cu ochii lui negri, sfredelitori, făcându-i inima să vibreze şi trupul să freamăte. Îl voia cu disperare.

El i-a luat apoi mâna într-a lui, i-a întors-o cu palma în sus şi i-a sărutat-o, provocându-i fiori de plăcere în tot corpul – de la vârful degetelor până la sâni, dar şi în adâncurile sufletului ei.

Imposibil, imposibil!

Nu mai voia să se gândească, ci doar să se bucure de prezenţa lui alături de ea.

El a condus-o apoi pe terasă, cuprinzând-o cu braţele de după talie şi ţinând-o lipită de pieptul lui. Priveau cerul în tăcere. Norii se risipiseră, iar luna îi scălda într-o lumină argintie. Ea s-a rezemat de el, absorbindu-i căldura trupului. Era atât de vânjos.

O prezență puternică, reală. Cum ar fi putut să fie doar o simplă fantezie?

Îi era teamă să se miște ca să nu spulbere vraja. În clipa aceea, erau doar doi oameni care priveau stelele. Nu mai avea nicio importanță cine erau cu adevărat, cine aveau să fie săptămâna viitoare.

Ea îi simțea mușchii vibrându-i la spate. Nu-i spusese oare, în timpul unei conversații nocturne, că una dintre *chakre* – cei șapte centri de energie din corpul uman – se află la baza coloanei vertebrale? I se părea că îi simțea pulsul exact în locul acela – o mișcare ritmică și incitantă, ce i se răsfrângea între coapse.

S-a lipit și mai strâns de el, simțindu-i penisul puternic aflat în erecție.

Încântător!

A împins și mai tare până când l-a auzit gemând ușor. Când s-a întors cu fața spre el, ridicându-și capul, i-a atins aproape buzele seducătoare și apetisante. Irezistibile! S-a ridicat pe vârfuri și și-a contopit gura cu a lui. Savoarea buzelor și gustul fierbinte al limbii lui au lăsat-o fără suflare.

Și-a lipit și mai tare trupul de al lui, zdrobindu-și sânii de pieptul lui până când i-a auzit bătăile frenetice ale inimii. Înfășurându-și brațele în jurul gâtului său, l-a sărutat cu o pasiune mistuitoare, aproape animalică. Își simțea trupul arzându-i de dorință, sfârcurile tari ca piatra și vulva fierbinte și umedă.

El găfâia sub apăsarea buzelor ei, cuprinzându-i fundul cu mâinile și trăgând-o spre el, în timp ce penisul

i se trezea tot mai mult la viață. Ea îl simțea fremătând prin haine.

Prea multe haine, la naiba!

Ea l-a tras de cămașă, iar Rajan – înțelegându-i gestul disperat – s-a desprins din îmbrățișarea pătimașă ca să și-o scoată peste cap, pe când ea a desfăcut nodul sariului de pe umăr, lăsându-l să-i cadă la picioare. Și-a lipit apoi din nou trupul înfierbântat de al lui.

Ce senzație uluitoare!...

Lilli și-a contopit iar gura cu a lui, strecurându-și limba printre buzele lui, sărutându-l cu o pasiune răvășitoare și rănindu-și buzele. Dar nu-i păsa.

El s-a desprins din îmbrățișare, iar ea a gemut ușor.

– Nu, Rajan! Te rog!

Și-a înfipt mâinile în părul ei și a tras-o cu putere, dându-i capul pe spate și privindu-i chipul.

– Lilli! a spus el, scrâșnind din dinți. Dacă nu ne oprim acum, totul se va termina prea repede. Ești atât de încinsă! Și te vreau atât de mult. Nici eu nu mă mai pot controla. Înțelegi?

– Da, a șoptit ea.

Înțelegea oare ceva? Cuvintele nu-și mai aveau rostul. Nu se gândea decât la trupul ei lipit de al lui, la penisul său rigid, ce-i atinge abdomenul. A simțit atunci cum vulva i se contractă de dorință și plăcere.

– Lilli, vino cu mine acum! Vreau s-o lăsăm mai moale. Trebuie să facem asta, a spus el, luând-o de mână și îndreptându-se spre șezlonguri. Scoțându-și pantalonii, s-a așezat călare pe unul dintre ele. Penisul

Îi ieșea la iveală între coapse, scăldat în lumina argintie a lunii. Așază-te cu fața spre mine și pune-ți picioarele peste ale mele! Ea l-a ascultat, supusă cu totul dorințelor lui, iar el a cuprins-o cu brațele, trăgând-o mai aproape. Penisul lui se afla acum în dreptul ei, fără însă s-o atingă, iar vulva ei deschisă îl invita cu generozitate înăuntru. Dacă își mai mișca încă puțin coapsele, și-ar fi croit cu ușurință drum spre adâncurile ei... O să te învăț acum câteva exerciții de respirație tantrică. Știi ceva despre asta?

– Am auzit de ele, a spus ea, încuviințând din cap. Dar va trebui să-mi spui ce să fac.

Nu o interesa ce presupuneau aceste exerciții atât timp cât se afla în preajma lui și putea să-l atingă.

El și-a așezat mâinile, cu palmele în sus, pe coapsele ei.

– Pune-ți mâinile peste ale mele! Nu le strânge, lasă-le să se odihnească în palmele mele! Atingerea mâinilor lui fierbinți o făcea să vibreze de dorință. Vreau să închizi ochii și să mă asculți. Trebuie să-ți sincronizezi respirația cu a mea. Aceasta este o practică străveche, ezoterică. Te obligă să meditezi. Este și o modalitate prin care înveți să te sincronizezi cu trupul tău – dar și cu al meu astfel încât să fim amândoi pe aceeași lungime de undă. Este o metodă prin care experimentăm sexul ca practică spirituală. Ne ajută să controlăm orgasmul, intensificându-l la maxim. Cuvintele lui au făcut-o să geamă de dorință. Îi simțea palmele încinse și îi auzea respirația întretăiată

în timp ce vorbea. Trage adânc aer în piept, a continuat el, și respiră din diafragmă, din stomac! Inspiră și expiră aerul cu ajutorul mușchilor abdominali! Da, așa! O să-mi sincronizez respirația cu a ta.

Nu auzea altceva decât propria respirație, ce se contopea cu a lui. Trăgeau adânc aer în piept, apoi îl dădeau încet afară. Îi simțea cu aceeași acuitate atingerile: coapsele puternice și mâinile frumoase. Și, cu fiecare respirație, parfumul lui exotic o învăluia ca într-o mângâiere catifelată.

Se străduia să-l urmeze, relaxându-se, dar simțindu-i tot mai intens prezența. Nu știa de cât timp dura exercițiul. În cele din urmă, l-a auzit din nou vorbind, cu glasul lui calm și domol.

– Acum vom începe tehnica de respirație *Kundalini*. Este vorba despre energia sexuală, pe care o vom canaliza în trupul nostru, așa cum canalizăm toate celelalte energii. În timp ce respiri, trebuie să vizualizezi aerul ca pe o lumină, care îți traversează trupul, ajungând în cele șapte *chakre* – centri de energie, situați de la baza coloanei vertebrale până în creștetul capului. Ține-ți cât poți de mult respirația și încordează-ți mușchii abdominali! În momentul în care expiri aerul, imaginează-ți că elimini, odată cu respirația, și lumina care îți străbate corpul! Concentrează-te asupra mea și urmează ritmul respirației mele! Deschide ochii acum și uită-te în ochii mei! Concentrează-te, Lilli!

Ea a încuviințat din cap și a tras adânc aer în piept, încercând să-l vadă ca pe o lumină care îi străbate trupul.

A continuat să-și țină ochii ațintiți în ochii lui negri ca noaptea, iar privirea lui intensă părea să devină palpabilă, atingând-o peste tot.

S-a înfiorat de plăcere. Cum era posibil?

A inspirat aerul, l-a ținut cât a putut de mult, apoi l-a expirat. Și a repetat figura. Trupul ei a prins ritmul, sincronizându-se cu respirația lui Rajan. Și-a simțit mușchii relaxându-se. Iar ochii lui negri, adânciți într-ai ei, au devenit o parte a procesului de respirație, o parte din aerul ce-i pătrundea în plămâni.

– Rajan!...

– Ssst! Lasă lucrurile în voia lor! a șoptit el.

Îi simțea cu aceeași acuitate prezența, parfumul, atingerea. Și pielea ei era fierbinte, de parcă aerul care îi străbătea trupul, ieșind apoi din corpul ei și intrând într-al lui, o dezmiarda cu mai multă intensitate.

Respirau împreună ca o singură entitate. Gândurile păreau să-i fi dispărut cu totul din minte și nu-l vedea decât pe el – *Rajan*. Doar pe el îl simțea – respirația lui caldă, pielea fierbinte, penisul fremătător.

Sfârcurile i se trezeau tot mai mult la viață, iar pielea i se făcea de găină. De fiecare dată când inhala aerul, senzația devenea tot mai intensă, de parcă Rajan o atingea peste tot. Iar ea se topea de plăcere, lăsându-se în voia ei.

El s-a aplecat spre ea, absorbind-o cu ochii lui strălucitori și negri ca noaptea. Ea a tresărit de plăcere și dorință. De fiecare dată când trăgea aer în piept, Lilli se îmbăta cu încântarea pe care i-o citea pe chip

și de fiecare dată când expira, simțea cum trupul ei se trezea tot mai mult la viață, avid de plăcerea pe care numai el i-o putea dăruia. În curând, până și simplul fapt că trebuia doar să-l privească, fără să-l atingă, a devenit un supliciu.

Respirația lor a devenit acum din ce în ce mai rapidă, gâfâind amândoi în același timp. Sfârcurile dor-nice de plăcere au început s-o doară, iar vulva umedă și nesățioasă își înfrâna cu greu dorința de a-l simți în adâncurile ei. Ar fi putut însă să continue la nesfârșit acest exercițiu – acest schimb de energie sexuală.

El și-a schimbat încă o dată ritmul respirației, dar și poziția mâinilor. Privind-o cu aceeași intensitate, i-a atins comoara umedă și fierbinte, făcând-o să țipe de plăcere. Și-a introdus degetele în interiorul ei, provocându-i spasme și făcând-o să tremure de frenezie. Stătea cu gura deasupra gurii ei, absorbindu-i respirația și înecând-o în ochii lui negri.

Și-a adâncit și mai mult degetele în comoara ei, înfiorând-o din cap până în picioare. I-a mângâiat cu degetul mare clitorisul excitat, aducând-o în pragul orgasmului. Și-a retras însă mâinile, lăsând-o pustiită și răvășită de dorință.

– Respiră, Lilli! Adânc! Da, așa! Ține-ți acum respirația, apoi elimină încet aerul din plămâni! Bine! Acum repetă figura!

Ea i-a urmat instrucțiunile, relaxându-și puțin trupul încins. A inspirat încet, apoi a expirat, repetând exercițiul încă o dată. Rajan și-a înfipt din nou degetele

în adâncurile ei, încercuindu-i de mai multe ori clitorisul cu degetul mare, aducând-o iarăși în pragul orgasmului și făcând-o să tremure frenetic.

Apoi și-a retras din nou mâinile, spunându-i să respire. Iar ea l-a ascultat încă o dată, stăpânindu-și poftele mistuitoare. El și-a introdus iar degetele în interiorul ei și i-a excitat clitorisul, aducând-o din nou în pragul orgasmului.

Nu i-a venit să creadă când l-a simțit retrăgându-și încă o dată mâinile din adâncurile ei.

– Rajan!

– Sst! Respiră, Lilli!

Ea a tras adânc aer în piept, l-a expirat, apoi a repetat exercițiul. Și a oftat din rărunchi în clipa în care l-a simțit atingând-o din nou.

O, da!

Rajan și-a strecurat degetele și mai adânc în comoara ei, iar ea l-a strâns cu vulva sa catifelată. De data aceasta, i-a mângâiat clitorisul cu mișcări mai rapide și mai aspre, învăluind-o cu privirea lui întunecată. Trupul i s-a înfiorat de plăcere, iar ea s-a trezit plutind pe aripile unui orgasm frenetic, care a lăsat-o fără suflare.

Extazul i-a cuprins tot corpul – sânii, clitorisul fremătător, brațele și picioarele – o desfătare mistuitoare, pe care o simțea peste tot în același timp. Valuri de plăcere îi străbăteau trupul, unul după altul, secătuind-o de puteri. Ea a țipat de nenumărate ori, tremurând din toate măduarele; privirea lui îi intensifica

orgasmul, creându-i senzația că erau o singură entitate, iar extazul ei era și extazul lui.

Experiența a istovit-o, lăsând-o pustiiată și răvășită. El continua să-și țină degetele în adâncurile ei. Ea nu auzea decât respirația lui sacadată. Abia după câteva clipe a realizat că și el tremura cu aceeași intensitate.

– Doamne, Rajan! a șoptit ea aproape imperceptibil.

– Lilli!... a îngăimat el, cu glasul sfâșiat de dorință, dar încărcat de o senzualitate greu de imaginat.

Își dorea cu ardoare să-l simtă în interiorul ei. Avea nevoie... numai de *el*.

El s-a aplecat ușor și i-a atins părul cu buzele, făcând-o să palpitate de dorință. Rajan tremura și mai tare acum, iar simplul gând – că era atât de excitat – îi încingea simțurile lui Lilli.

Ea s-a așezat în poala lui. O, da, pasiunea era răvășitoare! Trebuia să-l posede. *Acum*.

Și-a mișcat șoldurile, ghidându-i cu o mână vârful penisului spre vulva ei dornică de iubire. S-a oprit o clipă, udă de dorință, stăvilindu-și cu greu pasiunea. Trebuia însă să savureze momentul acela, să-i citească pasiunea în ochi. S-a așezat apoi deasupra penisului său excitat, țipând de plăcere.

Rajan a gemut, îmbătându-se cu nectarul voluptății – un nectar tulburător și încântător în același timp. A tras adânc aer în piept, ținându-și răsuflarea și încercând să-și controleze trupul pentru a nu-și descătușa plăcerea. În ciuda anilor de antrenament, abia mai rezista. Tremura din cauza efortului pe care îl depunea.

Iar dacă ar fi făcut greșeala să-i privească gura încântătoare și lascivă...

El a gemut din nou, iar ea s-a ridicat ușor, strângându-l cu mușchii vulvei. Plăcerea era nimicitoare, cuprinzându-i, rând pe rând, pieptul, stomacul, testiculele. A înălțat zeilor o rugă tăcută.

Chiar și priveliștea coapselor ei lipite de ale sale era un adevărat calvar. Iar sânii plini de viață...

– Lilli, nu te mai mișca! a rugat-o el, cu disperare în glas.

Ea s-a supus rugăminții lui.

El a închis ochii, concentrându-se câteva clipe asupra respirației sale, încordându-și mușchii abdominali până a reușit să-și controleze din nou simțurile. A rugat-o pe zeița Shiva să-i dea puterea și voința de a rezista cât mai mult cu putință. Călăuzindu-și pasiunea spre *chakra Kundalini* de la baza coloanei vertebrale, a ferecat-o acolo ca să-și înalțe rugile spre zei, apoi a descătușat-o.

Când a privit-o din nou pe Lilli, a văzut că obrajii și sânii ei căpătaseră o culoare trandafirie irezistibilă. Avea ochii strălucitori și buzele umflate și rănite. Dorința sălbatică pe care i-a citit-o pe chip i-a răvășit sufletul. Nu mai văzuse vreodată ceva atât de frumos.

I-a cuprins talia cu mâinile, simțindu-i deopotrivă forța și fragilitatea. Penisul excitat îi fremăta de dorință. Deocamdată, însă, putea să și-o stăpânească.

– Lilli, întoarce-te cu spatele, rezemându-te pe mâini și genunchi! i-a spus el cu glas ferm.

Ea s-a supus din nou. El a ghidat-o, așezând-o pe șezlong cu brațele întinse în fața ei, cu capul rezemat de perne și cu genunchii larg depărtați, astfel încât sânii îi atingeau coapsele. S-a așezat apoi în spatele ei, sprijinindu-se într-un genunchi și ținându-și celălalt picior îndoit lângă ea. I-a cuprins talia cu mâinile și a tras-o spre el. Penisul său și-a croit imediat drum spre comoara ei, penetrând-o cu putere.

I-a auzit respirația întretăiată. O simțea moale în brațele sale, complet abandonată.

– Aceasta este poziția *Ekabandha* – Unirea Supremă.

– Da, a murmurat ea, tremurând în mâinile lui.

El i-a răspuns, tremurând cu aceeași frenezie, ca și când senzațiile treceau, ca printr-un arc de cerc, de la unul la celălalt.

Pasiunea mistuitoare își făcea încă simțită prezența, dar Rajan reaușea acum s-o țină în frâu. El a început să se miște, simțind – cu fiecare atac – cum vulva ei catifelată îl strângea cu putere. Era atât de fierbinte – atât de încinsă și de udă! Adâncurile ei erau cu adevărat paradisul pe pământ.

Și-a intensificat apoi ritmul dansului sexual, ținându-i cu mâinile trupul delicat.

Ea a început să tremure, iar Rajan i-a simțit abdomenul încordat. Vulva îi fremăta cu aceeași frenezie, strângându-l cu nesaț. Lilli respira sacadat, aproape fără suflare. Valurile de plăcere îi scăldau trupul lui Rajan, aducându-l de nenumărate ori în pragul extazului suprem. Cu toate acestea, reușea încă s-o stăvilească.

Lilli și-a ridicat capul, iar geamătul care i-a scăpat printre buze s-a transformat într-un strigăt prelung de plăcere. Tremura, cu simțurile încinse la maxim, plutind pe aripile orgasmului în timp ce el își continua, tot mai frenetic, dansul sexual. Rajan i-a absorbit orgasmul, contopindu-și plăcerea cu a ei. Voluptatea atingea acum punctul culminant, înecându-l aproape cu puterea ei ca valurile imense ale oceanului. Reușea însă să reziste. Deși nu știa până când.

Era ca o păpușă în mâinile lui în clipa în care Rajan s-a ridicat în picioare, trăgând-o după el – pasivă, maleabilă. A ajutat-o din nou să-și schimbe poziția pe șezlong, astfel încât acum stătea cu mâinile de jur împrejurul spatelui, cu fundul ridicat în aer și cu picioarele larg depărtate, poziție care îi oferea o priveliște de vis.

Penisul i-a tresărit de plăcere și dorință. El s-a mutat în spatele ei și și-a strecurat mâinile printre picioarele sale, mângâindu-i vulva mătăsoasă. Doamne, era atât de fierbinte și de udă! Spasmul de plăcere care i-a străbătut trupul l-a aruncat aproape pe marginea prăpastiei. Lilli avea să-i aducă sfârșitul. S-a aplecat peste ea și a penetrat-o atât cu degetele, cât și cu penisul, răvășindu-i adâncurile.

– Rajan! a îngăimat ea. Ce... Cum se numește poziția asta?

Un geamăt i-a scăpat printre buze în timp ce îi explora și mai adânc comorile – cu mișcări atât de frenetice și de sălbatice, încât ar fi răsturnat-o de pe scaun dacă n-ar fi ținut-o strâns în brațe.

– Este poziția unei partide de sex perfecte între doi parteneri complet descătușați...

Ea i-a răspuns printr-un geamăt prelung, care l-a făcut să freamăte cu pasiune. Era prea bine, realmente uluitor... Realmente perfect. Și felul în care ea se lăsa cu totul în voia lui...

Un alt geamăt i-a spus că plutea pe aripile orgasmului, strângându-l cu nesaț în adâncurile ei, secătându-l de putere. Rajan a scrâșnit din dinți, simțindu-și penisul palpitând de plăcere, aflându-se și el în pragul extazului suprem. Dansau amândoi pe ritmul amețitor al muzicii sexuale – ea bând până la capăt din cupa extazului, el încercând cu disperare să mai reziste puțin. În clipa în care Lilli a venit în întâmpinarea lui, absorbindu-l cu nesaț și țipând de plăcere, Rajan nu și-a mai putut stăvili valurile propriiei plăceri, descătându-și seva în trupul ei și strigând-o de nenumărate ori. A realizat atunci cu durere că își pierduse controlul, că ea îi spulberase pentru totdeauna stăpânirea de sine. Niciodată nu mai trăise o experiență ca asta.

Și totul se întâmpla acum deodată.

Se îndrăgostea de ea. Cu o pasiune răvășitoare. Și dragostea asta îi va aduce pieirea.

Lilli se odihnea în brațele lui Rajan pe șezlong. Își simțea pielea umedă și cleioasă; aceeași senzație o avea și între coapse. Dar îi plăcea. În jurul lor, se auzeau doar țârâitul greierilor și clipocitul apei care se revărsa din fântâna arteziană. Dar și bătăile frenetice ale inimii ei îi răsunau în urechi.

Ce i se întâmplase oare?

– Lilli!

– Da.

– Ce faci? Te simți bine?

– Da, firește. De ce m-aș simți rău?

Nu voia să-i spună că avea impresia că se afla într-un carusel, atât era de amețită.

– N-am fost niciodată... În mod normal, nu sunt atât de brutal cu o femeie.

– Mi-a plăcut, a recunoscut ea. Mi-a plăcut la nebunie, a adăugat ea încet.

– Și mie, a spus el, după o clipă de tăcere. Mi-a plăcut cum te-ai abandonat cu totul în mâinile mele. A fost... uluitor.

– Da, așa e.

Era *într-adevăr* uluitor. Încă nu-i venea să creadă că se comportase ca o femeie desfrânată, lăsându-se complet în voia lui, fără să-și mai pună semne de întrebare. Fără să se mai gândească la aspectul ei fizic. Trăise una dintre cele mai erotice experiențe din viața ei. Se simțise frumoasă. Și în clipa aceea, nu se mai gândise la nimic altceva.

Pierduse atât de mult în toți acești ani! Și asta pentru că nu reușise să scape de îndoielile care o măcinau fără încetare. Pentru că nu îl cunoscuse pe Rajan.

Când el i-a mângâiat părul în tăcere, a simțit cum i se frânge inima în piept.

O, *nu, nu, nu!* a avertizat-o glasul conștiinței, dar era prea târziu. Îi simțea atingerea blândă până în adâncul sufletului. Senzația a fost imediată urmată de spaimă. Nu trebuia să se întâmple așa ceva. Experiența ar fi trebuit să fie pur sexuală; ar fi trebuit s-o ajute să-și redescopere latura senzuală. Cum era posibil să se îndrăgostească de acest bărbat?

Dar cum ar fi putut să n-o facă? Era fascinant. Tandru și dominant deopotrivă. Seducător. Doamne, cât era de seducător! Inteligent, înclinat spre spiritualitate și introspecție. Ce și-ar mai putea dori o femeie?

Și-ar putea dori un bărbat care nu-și câștiga existența oferindu-le femeilor plăceri sexuale.

Nu-și imagina cum un bărbat ca Rajan ar putea fi fericit doar cu o femeie. Dar de ce se gândea la aceste lucruri? De parcă experiența lor s-ar putea transforma într-o relație obișnuită? Și după o căsnicie asemănătoare celei pe care o avusese Lilli, încheiată cu un divorț dureros, nu era pregătită să înceapă o altă relație.

Și-a ridicat capul, privindu-i pleoapele grele ce-i acopereau ochii. Părea mulțumit să stea alături de ea, în tăcere, mângâindu-i obrazul cu un deget leneș.

A simțit o gheară în piept, dar a încercat să înlăture sentimentul. Se afla acolo ca să se bucure de *prezent*, nu ca să se gândească la viitor sau la trecut. Și mai erau doar câteva zile din acest *prezent*. Era extraordinar că putea să fie cu el acum. Nu voia să mai irosească niciun moment, punând totul la îndoială, aducându-și incriminări sau lăsându-se pradă sentimentelor depreciative – consecințele căsniciei sale dezastruoase. Se îndrăgostea, așadar, de el. Și ce dacă? Nu avea ce să facă în această privință. Va căuta mai târziu o soluție.

A realizat cu durere cum obiceiul ei de a pune totul la îndoială, de a-și face griji din orice, o împiedica să se bucure de fiecare clipă a existenței sale, să se bucure cu adevărat de *viață*. Pretențiile neîncetate ale lui Evan, dorința lui de a o determina să atingă perfecțiunea, așteptările ridicole pe care le nutrea fața de ea – toate au intensificat această trăsătură negativă. Nu era oare timpul să nu se mai lase dominată de amintirea lui? Să-și asume propriile responsabilități și să nu mai arunce vina asupra lui pentru toate necazurile ei?

Gata! Avea dreptul să se bucure de viață și de tot – și de toți – cei pe care îi întâlnea în cale.

Deocamdată, brațele lui Rajan, parfumul și atingerea lui erau minunate. Și asta era suficient pentru moment.

Și-a rezemat capul de pieptul lui, lăsându-se legănată de bătaile domoale ale inimii lui. În curând, somnul a prins-o în mrejele sale, purtând-o într-un tărâm oniric, unde a visat că făcea dragoste cu Rajan, scăldați în lumina aurie a lunii, sub vraja cântecului păsărilor de noapte. Parfumul lui îi îmbăta simțurile.

S-a trezit cu un junghi în spate din cauza poziției incomode pe șezlong. Era încă devreme. Razele răsăritului de soare îi mângâiau pleoapele, învăluindu-l pe Rajan într-o lumină aurie. Ritmul lent al respirației lui i-a dat de înțeles că dormea încă.

În vis, ea și Rajan plutiseră împreună pe culmile extazului, într-o simbioză perfectă. Acum însă, odată cu ivirea zorilor, îndoielile au început din nou s-o macine. Privind înapoi, nu reușea să înțeleagă ce s-a întâmplat. Un fior i-a străbătut trupul, dar l-a ignorat. Era prea devreme pentru sentimente atât de dramatice. De ce părea totul mult mai real, mult mai crud, în lumina zilei?

– La ce te gândești, Lilli? a întrebat-o el deodată cu vocea lui suavă. Aproape că-ți aud gândurile.

– Mă gândesc la noaptea trecută.

– Și eu.

– Nu, n-ai înțeles. Noaptea trecută a fost atât de intensă! Cu totul diferită de toate celelalte experiențe trăite împreună. Și asta mă face să mă întreb ce s-a întâmplat cu adevărat. De unde izvorăște această intensitate? Există oare între noi o forță de atracție ieșită din comun? Este consecința experiențelor noastre? Sau este doar un produs... al profesiei tale? L-a simțit crispându-se la auzul cuvintelor ei. Rajan, nu vreau să te jig-nesc. Vreau doar să înțeleg ce se întâmplă. Trebuie să înțeleg asta.

El a tras adânc aer în piept, apoi l-a eliminat, oftând ușor și relaxându-și puțin mușchii.

– Atunci trebuie să înțelegi că aceste zile petrecute cu tine mi-au permis să fiu eu însumi, să-mi dau jos masca în spatele căreia m-am ascuns atâta amar de vreme. Experiențele pe care le-am trăit împreună m-au determinat să-mi pun anumite întrebări, să-mi privesc motivele, cu îndoială, lucru pe care ar fi trebuit, probabil, să-l fac mai demult. Am înțeles în aceste zile că nu-mi ești deloc indiferentă.

Lilli s-a ridicat în capul oaselor, simțindu-și ochii în lacrimi și inima zbatându-i-se frenetic în piept.

– De ce-mi spui toate astea?

– Pentru că sunt adevărate, a răspuns Rajan, cu ochii scânteietori, ridicându-se și el în capul oaselor.

Dar Lilli nu știa ce să mai creadă.

– Dar cum este posibil acest lucru? a întrebat ea, clătînând din cap. Sunt doar... o clientă. O altă clientă.

- Nu, Lilli. N-ai fost niciodată doar o simplă clientă pentru mine.

Lacrimile au început să-i brăzdeze obrajii fără ca ea să le poată pune stavilă.

- Nu mă minți, Rajan! Te rog să nu mă minți! Nu pot să îndur minciuna.

El a întins mâna spre ea, dar Lilli s-a retras, uimită pe privirea rănită pe care a văzut-o în ochii lui. Un suspin era gata să-i scape printre buze, dar a reușit să-l reprime.

- Lilli, trebuie să mă crezi. Nu am niciun motiv să te mint. Nu am mai spus nimănui aceste lucruri.

- Adică altor cliente, a spus ea, pe un ton amar, ștergându-și lacrimile din ochi.

- Nu. Nimănui. Niciodată. Sinceritatea ce i se citea pe chip i-a provocat un nod în stomac. Se simțea copleșită - tandrețea, confuzia - toate atârnavau ca o povară pe umerii ei. El a întins din nou mâna spre ea și de data aceasta, nu s-a mai ferit când i-a cuprins chipul în căușul palmelor, ștergându-i lacrimile de pe obraji. Trebuie să mă crezi, a insistat el.

Lilli a clătinat din cap, în timp ce inima îi bătea gata să-i iasă din piept.

- Nu se pune problema că nu am încredere în tine. Știu că așa pare. Dar e greu să mai am încredere în cineva după tot ce-am trăit alături de fostul meu soț. Știu că nu este cinstit față de tine. Doamne, nici n-ar trebui să-ți spun asta!...

- Poți să-mi spui orice vrei, Lilli.

Ea a clătinat din cap, încercând din greu să-și stăvilească lacrimile. Cum a devenit totul atât de complicat?

– Rajan, nu te condamn, dar lucrezi aici. Adică, profesia ta este de...

– Gigolo? a șoptit el, închizând ochii, nu înainte însă ca ea să-i citească durerea. O durere sfâșietoare!

– Nu vreau să te etichetez astfel. Dar trebuie să realizezi că... așa îți câștigi tu existența. Le ajuți pe femei să se simtă bine. Și nu trebuie oare să faci tot ce-ți stă în putință să le schimbi imaginea de sine, să le convingi să se vadă într-o altă lumină? Trebuie să înțelegi, așadar, motivele pentru care mă întreb dacă tot ce-mi spui e adevărat sau dacă îți faci doar meseria.

Rajan a rămas tăcut pentru o clipă, apoi și-a dat părul la o parte din ochi, înfigându-și degetele în buclele seducătoare.

Apoi, a glăsuit din nou – atât de încet că nici nu l-ar fi auzit dacă nu s-ar fi aflat atât de aproape de el.

– Da, e adevărat, asta e profesia mea. Și înțeleg foarte bine de ce crezi că toate complimentele pe care ți le spun fac parte dintr-un scenariu, unde sinceritatea nu-și are locul. Dar eu nu procedez în felul acesta. Descopăr ceva încântător în fiecare femeie. Nu mint. Nu am de ce să mint. Nu-mi stă în fire. În cazul tău însă lucrurile nu se limitează doar la asta. Totul vine de la sine. Totul vine de aici, a spus el, lovindu-se cu pumnul în piept, în timp ce ochii îi scăpărau scânteii. Cum pot să te conving că sentimentele pe care le nutresc pentru tine sunt adevărate? Nu sunt fostul tău soț, Lilli.

- Nu, firește că nu. O știu prea bine.

- Oare?

A fost rândul ei să păstreze tăcerea. Oare știa într-adevăr - în adâncul sufletului ei, acolo unde conta cu adevărat - cât de diferit era Rajan de Evan? Era oare cinstită cu el?

- Rajan, îmi pare rău, a spus ea, cuprinzându-i mâna în căușul palmelor. Nu-mi este deloc ușor. Nu știu ce să cred, ce să simt. Înțelegi de ce sunt atât de bulversată?

- Da, înțeleg prea bine, a răspuns el, privind-o cu tandrețe și mângâindu-și obrazul de mâinile ei. Sexul a avut întotdeauna pentru mine o latură spirituală. Descopăr însă deodată că tocmai acest lucru - nobil, în opinia mea - m-a împiedicat să am o relație intimă, în adevăratul sens al cuvântului, cu o femeie. Ca și când aș fi avut un țel mult mai înalt. Am dat dovadă de infatuare.

- Nu, nu de infatuare, Rajan.

- Sau poate că te-am așteptat pe tine. Cuvintele lui i-au umplut inima de bucurie, căci exact asta își dorea să audă de la el. Dar încă nu știa ce să facă cu toate aceste trăiri care le răvășeau viața. Și nici cum să micșoreze prăpastia care părea să-i despartă. Situația era realmente imposibilă. Nu știu ce vom face de acum încolo, a adăugat el, citindu-i parcă gândurile.

- Poate că ar trebui să ne bucurăm unul de celălalt cât timp mai stau aici. Vom căuta mai târziu o soluție.

Ce altceva le rămânea de făcut?

Rajan a încuviințat din cap, strângându-i mâinile într-ale sale.

– Nu vreau să irosesc nici măcar o clipă din timpul care ne-a mai rămas, a spus el, cu disperare în glas.

Lacrimile amenințau să-i brăzdeze din nou obrajii. Nu știa însă dacă erau de bucurie sau de durere. Dar cel puțin, în brațele lui Rajan, descoperise bucuria.

Următoarele patru zile s-au scurs cu repeziciune, contopindu-se una într-alta, într-un șirag nesfârșit de plăceri uluitoare. Rajan a învățat-o alte tehnici sexuale din arta tantrică și Kama Sutra – „Aforismele dragostei”, așa cum le numea el în timp ce i le traducea din sanscrită. A învățat-o arta preludiului, a sărutului și a altor metode de excitație, denumindu-i în sanscrită fiecare mângâiere a buzelor sau fiecare joc al limbii. I-a arătat cele zece poziții tantrice, cât și mișcările aferente: *Manthana* sau Putineiu, care i-a provocat plăceri uluitoare; *Avamardana*, poziție în care el i-a ridicat șoldurile în aer cu ajutorul pernelor; *Nirghata*, poziție care implică mișcări violente și ritmice, provocându-i orgasmul în doar câteva clipe. Chiar și spasmele involuntare ale orgasmului purtau un nume – *Samputa* sau Cutia cu bijuterii, care o uimeau și o încântau deopotrivă.

A învățat-o arta meditației, pe care o practica dis-de-diminează pe terasă, stând cu fața spre piscină. Adora momentele de liniște petrecute împreună. Mâncau adesea în tăcere, bucurându-se fiecare de prezența celuilalt ca de un lucru sacru.

Ea stătea acum pe terasă, înveșmântată într-un sari de mătase cu broderii, în aceeași nuanță de roz pe care o aveau razele soarelui ce se pregătea să apună în spațele munților îndepărtați. Rajan făcea baie înainte de masă. Lilli simțea nevoia să petreacă câteva clipe de singurătate. Mai aveau o ultimă noapte împreună.

Partidele de sex petrecute cu el erau uluitoare. Experiențele fizice erau unice. Nimeni nu o satisfăcuse și nici nu o adorase vreodată așa cum o făcuse Rajan. Se simțea iubită cu adevărat pentru prima oară în viață. O învățase să se lase în voia plăcerilor – ale sale și ale lui, fără ca acest lucru să fie un semn de slăbiciune.

Îi arătase, de asemenea, că era frumoasă.

Și toate acestea au ajutat-o să devină o persoană mult mai puternică. Sau poate că a scos la iveală forța care exista deja în stare latentă, dar pe care ea nu reușise s-o recunoască.

Dar mâine avea să plece.

Nu știa cum se vor derula lucrurile. Voia să rămână cu Rajan. Dar o relație între ei era oare posibilă? Nu pentru asta venise aici. Sperase că avea să plece cu un sentiment de împlinire și chiar așa și era. Se simțea împlinită și mult mai senină. Inima i se frângea însă de durere la gândul că trebuia să-l părăsească.

Nu a presat-o deloc. Dimpotrivă, nici nu au mai încercat măcar să-și imagineze cum va fi viața lor după ce Lilli avea să plece de la Exotica. Poate că tocmai asta era problema: nu doar cum va fi viața lor, ci cum va fi viața lui după plecarea ei.

Nu putea să aibă o relație cu un bărbat, care era – așa cum el însuși recunoscuse – un gigolo. Chiar dacă privea lucrurile dintr-o perspectivă spirituală, în final, el tot un gigolo rămânea. Nu se putea implica într-o relație cu un bărbat care își câștiga existența culcându-se cu alte femei.

Doamne, chiar trebuia să-l părăsească!

A simțit un nod în stomac, topindu-se toată doar la simplul gând că avea să plece atât de curând.

A auzit sunetul lin al pașilor lui pe dalele de gresie și i-a simțit mâinile pe umeri. Era tăcut, dar atingerea lui a încurajat-o mai mult decât ar fi făcut-o cuvintele. Cum se va descurca oare fără el?

Nu, nu te gândi acum la asta!

– Ți-e foame, Lilli? Masa ni se va servi imediat.

– Da, puțin.

El a îngenuncheat în fața ei, punându-și mâinile în poala sa. I-a privit chipul, în timp ce razele soarelui în amurg se jucau în buclele lui negre, ce păreau că luaseră foc.

– Nu trebuie să fii tristă, Lilli.

– Știu. N-ar trebui să irosesc timpul plângându-mi de milă. Am vrut să mă bucur la maxim de ultima noastră noapte împreună. Dar e foarte greu.

– E adevărat, dar nu la asta m-am referit, a spus el, privind-o cu intensitate, dornic s-o facă să înțeleagă numai din priviri.

– Dar la ce te-ai referit? a întrebat ea, clătinând din cap.

- Nu trebuie să pleci singură. Aș putea să vin cu tine la nuntă. Ca să-ți ofer sprijinul și forța mea.

Voia să meargă cu ea?

- Rajan!... Îți mulțumesc pentru gestul tău extraordinar, dar trebuie să mă descurc singură. Nu cred că prezența ta ar rezolva ceva, a spus ea, ezitând și mângâindu-i obrazul. Am învățat atât de mult în tot acest răstimp pe care l-am petrecut împreună, a continuat ea apoi. Din anumite puncte de vedere, faptul că a trebuit să-mi confrunt sentimentele... pe care le nutresc pentru tine, cât și perspectiva plecării mele de aici... m-au ajutat să-mi descopăr tăria de caracter. Acum, însă, trebuie să iau taurul de coarne și să mă descurc cu propriile mijloace. Indiferent cât îmi doresc să vii cu mine, trebuie să mă duc singură. Înțelegi?

- Desigur.

Tăcerea care i-a însoțit apoi răspunsul a făcut-o să se întrebe dacă Rajan înțelegea într-adevăr.

O cameristă le-a adus masa - aceeași femeie delicată, cu o cosiță împletită pe umăr, cu ochi strălucitori și negri, înveșmântată într-un sari de culoarea șofranului. A așezat, în tăcere, tava pe masa de pe terasă, urmând instrucțiunile lui Rajan. A aprins luminile de pe marginea piscinei, apoi s-a retras, făcând o plecăciune, cu mâinile împreunate ca într-o rugă.

Lilli a privit piscina pentru o clipă, fascinată de lumina care se reflecta în undele create de fântâna artiziană, dar și de petalele de flori purtate de unduirile

apei. Era atât de liniște aici! Atât de frumos! Îi va fi dor de locul acesta.

Rajan se așezase pe șezlongul din fața ei și aranja platourile cu mâncare. Ea îi admira, așa cum o făcea de obicei, mâinile și trupul în mișcare.

Nu văzuse niciodată un bărbat atât de frumos, și-a spus ea – oare pentru a câta oară? Nu avea trăsăturile perfecte. Dar trupul lui statuar, grația cu care se mișca și calmul pe care îl degaja erau fascinante. Nu a cunoscut niciodată un bărbat ca el. Și nici nu va mai cunoaște vreodată.

De ce îl părăsea, așadar, transformând astfel perspectiva unui viitor împreună într-o vagă incertitudine?

Trebuia să înceteze. Nu făcea decât să se tortureze cu bună știință. Ultima lor noapte avea să fie un eșec dacă nu-și va controla sentimentele. Va căuta mai târziu o soluție, când va pleca de aici. Acum nu avea nicio șansă să găsească vreo rezolvare de vreme ce abia se abținea să nu izbucnească în lacrimi.

El și-a ridicat privirea spre ea și i-a zâmbit cu gura lui răvășitoare, care o topea pe loc. Lilli i-a dăruit și ea un zâmbet.

– Cina arată minunat, Lilli. Lasă-mă să-ți pregătesc masa!

– Nu prea mi-e foame. Crede-mă!

– Dar trebuie să mănânci ceva. Ai nevoie de putere în seara asta, a spus el, cu un zâmbet șiret în colțul gurii.

Cuvintele lui i-au stârnit râsul, îndepărtând tristețea apăsătoare.

– Bine, atunci.

El și-a apropiat scaunul de al ei și a început să-i dea să mănânce din farfuria lui. Gestul era plin de tandrețe și candoare. Tipic pentru *el*. Tipic pentru Rajan. În timp ce îi dădea să mănânce, îi povestea despre zeul-elefant Ganesha și despre copilăria pe care o petrecuse în Mumbai, ajutând-o să se relaxeze fără ca ea să-și dea seama de acest lucru.

După masă, au rămas pe terasă, privind cerul catifelat al nopții, bând puțin vin și ținându-se de mână ca doi îndrăgostiți. Ea îi simțea cu intensitate toate mișcărilor trupului, prezența și parfumul exotic.

– Ar trebui să intrăm înăuntru, Lilli. S-a făcut răcoare.

– Da, așa e.

A luat-o de mână și au intrat în cameră printre draperiile de mătase. Camerista aranjase apartamentul așa cum o făcuse întotdeauna: presărase petale de flori pe pat și pe podea. Aprinsese lumânări parfumate, iar lumina aurie și aroma de santal și chihlimbar din aer accentuau caracterul exotic al decorului. În fundal se auzeau atât de încet acordurile muzicii cântate la sitar, încât păreau doar niște gânduri efemere.

Rajan a condus-o spre pat, ațintindu-și apoi privirea asupra ei.

– Frumoasa mea Lilli! a murmurat ea. Prințesa mea!

A simțit cum se topește pe loc. Îndura cu greu să-l audă spunându-i aceste lucruri. Dar se îmbăta cu ele. Iar când a început să-i mângâie părul, abia își mai stăpânea lacrimile. Cum putea însă să fie deopotrivă de fericită?

El i-a desfăcut încet sariul, sărutându-i umerii și brațele. Ea îi privea, în lumina difuză a lumânărilor, unduirea mușchilor seducători din brațe și umeri, dar și felul în care părul negru ca abanosul îi încadra chipul. Iar atingerea buzelor lui era fascinantă. Electrizantă.

În clipa în care sariul i-a căzut la picioare, simțurile păreau să-i fi luat foc. Îl privea cu nesăț cum își desfăcea cordonul de la pantaloni, lăsându-i apoi să alunece pe podea. Dumnezeule, trupul lui nu înceta niciodată s-o uimească! Până și penisul său era frumos și la fel de puternic ca restul corpului.

A tras-o spre el, dându-i la o parte buclele de pe față și dezmierdându-i obrajii cu degetul. Ea s-a apropiat și mai mult, strivindu-și sânii de pieptul lui solid. Și-a îngropat apoi fața în gâtul lui, absorbindu-i parfumul și ținându-l cât mai mult în plămâni de parcă ar fi vrut să nu-i mai dea drumul niciodată. Când i-a sărutat pielea moale, Rajan a gemut ușor. Ea și-a plimbat apoi limba pe gâtul lui, îmbătându-se cu gustul său dulce-sărat.

Da, era atât de apetisant încât nu se mai sătura! A continuat să se joace cu limba, așa cum o învățase el, apoi a început să-l absoarbă cu buzele, făcându-l să geamă din nou, cu mâinile încleștate în părul ei. Îi plăcea să-l absoarbă, simțindu-i deopotrivă plăcerea și durerea.

Rajan și-a dat capul pe spate, lăsând-o să se înfrupte din gâtul lui. Dar ea nu se mai sătura. Voia mai mult, tot mai mult.

Strecurându-și mâna spre penisul lui, l-a cuprins cu degetele, simțindu-l cum se contractă. Fiori de plăcere

i-au străbătut trupul, de parcă trăirile lui erau și ale ei. Dar chiar așa și era, căci își împărtășeau acum toate senzațiile.

El a cuprins-o cu brațele de mijloc și a apucat-o cu mâinile de fund, trăgând-o spre el. Ea și-a depărtat picioarele, așezându-se călare pe coapsa lui puternică.

Atingerea coapsei lui de vulva ei fremătătoare i-a aprins și mai tare simțurile. Trupul părea să-i fi luat foc. Lilli tremura de pasiune, apăsându-și și mai tare vulva de piciorul lui. Rajan i-a cuprins fața cu mâinile și s-a aplecat s-o sărute.

Doamne, ce buze seducătoare avea! Nimeni nu o mai sărutase vreodată așa cum o săruta el, strecurându-și limba în gura ei și explorându-i adâncurile. Dorința era acum răvășitoare.

În clipa în care Rajan i-a mângâiat vulva udă cu mâinile, introducându-și un deget înăuntru, ea a început să freamăte de plăcere, dansând pe muzica vrăjită a plăcerilor carnale.

O, Doamne, da! Mai vreau...

Ca și când i-ar fi auzit rugămintea tăcută, și-a mai introdus un deget în adâncurile ei, sondându-i comoara în profunzime. Plăcerea a lăsat-o aproape fără suflare. În timp ce se zvârcolea, copleșită de desfătare, sfârcurile excitate i se atingeau de părul ce acoperea pieptul lui Rajan. Îi simțea în gură gustul pielii sărate, parfumul îi îmbăta nările, iar penisul catifelat se trezea tot mai mult la viață în mâna ei.

L-a strâns ușor, mângâindu-i vârful cu degetele, apoi a strâns mai tare, provocându-i un geamăt de plăcere, înăbușit de săruturile pătimașe.

Voia să-i audă gemetele și suspinele, dar nu putea să pună capăt săruturilor. Contopirea frenetică a buzelor lor era la fel de senzuală ca senzația pe care i-o stârnea mâna lui printre coapsele ei. O, da, era atât de bine!...

Primele spasme ale orgasmului i-au răvășit trupul, făcând-o să se crispeze doar la gândul că vor veni și altele. Rajan și-a desprins gura de a ei. Lilli a încercat să-i captureze din nou buzele, dar el i-a ridicat bărbia cu mâna liberă, spunându-i cu respirația întretăiată:

– O să ai din nou orgasm, Lilli!

– Da!

– Vreau să te uiți la mine. Vreau să mă privești în timp ce plutești pe aripile extazului suprem. Ea i-a întâlnit privirea arzătoare, ochii negri scânteietori, în care i se citea dorința pătimașă. Emoția răvășitoare. Nemaiputând să-i îndure trăirile frenetice, și-a ferit privirea, în timp ce inima îi bătea cu durere în piept – o durere la fel de intensă precum cea pe care o simțea în vulva ei fierbinte. Nu, Lilli. Trebuie să te văd. Trebuie să... a îngăimat el, obligând-o să se uite în ochii lui negri. Sentimentele și dorința pe care o simțea pentru el erau nimicitoare. Trebuia să le descătușeze – plăcerea, dar și lacrimile. El o tortura fără milă, încercuindu-i și mângâindu-i clitorisul cu degetele. Ea tremura necontrolat, sfâșiată de dorință. Iar privirea lui ațintită asupra ei

părea s-o intensifice și mai tare. Uită-te la mine, Lilli! Și lasă-te în voia plăcerilor supreme!

Cu o singură mișcare a degetelor sale, Lilli a simțit cum orgasmul îi răvășea din nou trupul – vulva fierbinte, dar și sânii excitați. Sângele părea să-i fi luat foc, arzându-i inima în piept.

Tremura frenetic și avea lacrimi în ochi. Rajan nu și-a dezlipit niciodată privirea de la ea, stăpânindu-și cu greu trăirile.

Ea a țipat, copleșită de extaz, dar și de disperare, până când i-a căzut, epuizată, în brațe.

El a așezat-o în pat, acoperind-o cu trupul lui imens. Ea încă tremura, resimțind efectele orgasmului. Îi plăcea să-i simtă greutatea trupului strivind-o fără milă – exact de asta avea nevoie – să-l simtă aproape de ea. Dar nu era suficient.

– Rajan!

– Sst! Da, știu, a murmurat el. Și eu am nevoie de tine. Și eu vreau să mă pierd în adâncurile tale, a continuat el, depărtându-i picioarele și aducându-i genunchii la nivelul umerilor, rezemându-i labele picioarelor de pieptul lui. Apoi și-a croit drum spre interiorul ei, penetrând-o cu putere și făcând-o să țipe de plăcere. Poziția aceasta se numește *Indrani*, a șoptit el, împingând și mai tare. Acum te transformi într-o zeiță. Și amândoi gustăm din Esența Divină. Este un simbol al iubirii.

Și-a retras apoi coapsele, penetrând-o din nou cu putere și stârnindu-i valuri de plăcere.

Încă o privea cu chipul sfâșiat de plăcere și emoție.

Ea și-a plimbat mâinile pe trupul lui, simțindu-i freamătul și puterea. Nu avea nevoie de arta și spiritualitatea Kama Sutrei ca să înțeleagă ceea ce știa deja. Cuprinzându-i fundul cu mâinile, l-a tras și mai mult în adâncurile ei, absorbindu-l cu totul.

Plăcerea nu mai putea fi exprimată în cuvinte: penisul îi fremăta în interior, pielea părea ca mătasea sub mâinile ei, îi auzea respirația sacadată și îi simțea privirea scânteietoare.

L-a cuprins cu mâinile de după gât, trăgându-l spre ea și sărutându-l pe gură. De nenumărate ori în timp ce el îi sonda comoara – din ce în ce mai adânc, aducând-o din nou în pragul orgasmului.

Gemetele și freamătul trupului lui i-au spus că și el se afla aproape de punctul culminant.

Lilli i-a cuprins fața în mâini, dorind să-i vadă pe chip plăcerea și durerea deopotrivă.

– Rajan!

– Da. *Acum!*

Și și-au descătușat împreună pasiunea, tremurând pe aripile extazului suprem, care părea să se reverse de la unul la celălalt, răvășindu-le trupul și sufletul. Ea se vedea în ochii lui ca în două oglinzi negre. Vedea durerea și dragostea, și plăcerea nimicitoare – ale lui și ale ei...

Și nu știa cum avea să trăiască mai departe fără ele.

*S*a trezit în întuneric, încinsă și transpirată sub cearșafurile de mătase, bătută de un sentiment cumplit de disperare. S-a liniștit doar în clipa în care l-a descoperit pe Rajan alături de ea. Și-a plimbat mâinile pe chipul lui, convingându-se că prezența lui era reală.

El s-a trezit și i-a sărutat somnoros degetele, luând-o în brațe și alinându-i temerile. Cu toate acestea, inima continua să-i bată cu putere în piept. Scruta camera cu privirea, încercând să se obișnuiască cu întunericul. Distingea arcada care ducea spre terasă și razele difuze ale lunii, care încercau să străpungă perdelele de mătase. A realizat atunci cu durere că nu voia să plece de acolo.

Locul i se părea cu adevărat un mic colț de rai. Îi oferea siguranță, căldură și confort. Dar era și locul unde îl cunoscuse pe Rajan. După ce va pleca, nu se va transforma oare într-un personaj imaginar dintr-un scenariu fantasmagoric?

A simțit nevoia să-l atingă din nou ca să se asigure că imaginația nu-i juca feste. Și-a plimbat iarăși mâinile

pe chipul lui, mângâindu-i pomeții obrazilor, maxilarul și buzele. Și a simțit cum îi sărută din nou buzele.

A tras-o spre el, apăsându-și penisul de șoldul ei. Ea s-a întors cu fața spre el, l-a cuprins cu brațele de după gât și l-a sărutat – cu nesăț, cu disperare. Voia parcă să-l absoarbă, să-l poarte pentru totdeauna în sufletul ei.

Simțea cum o gheară îi înțeleșta inima în piept. L-a sărutat cu o pasiune răvășitoare, dorindu-și parcă să se piardă în dulceața buzelor și limbii lui.

Trupul i s-a trezit la viață – nesățios, pătimaș. Și-a așezat un picior peste șoldul lui, călăuzindu-i penisul cu mâna spre adâncurile sale. El și-a mișcat șoldurile și, gemând de dorință, și-a croit drum spre comoara ei.

– Rajan! a șoptit ea.

– Aceasta este a cincea poziție din Grădina Parfumată, i-a spus el, cu glasul lui domol și catifelat. Dar nu mai contează cum se numește, Lilli. Contează doar că suntem numai doi aici. Împreună.

Au făcut apoi dragoste în tăcere, sărutându-se și mângâindu-se cu pasiune. Și, în tot acest răstimp, lacrimile amenințau să-i brăzdeze obraji.

Când plăcerea a atins punctul culminant, intensitatea extazului a oglindit dramatismul gândurilor și sentimentelor pe care amândoi le nutreau. Spasmele orgasmului le-au răvășit trupul și sufletul, lăsându-i fără suflare. Cu toate acestea, niciunul nu îndrăznea să rupă tăcerea.

A adormit în cele din urmă în brațele lui, bucurându-se de somnul binefăcător al pruncilor.

O adiere ușoară de vânt flutura perdelele în lumina difuză a zorilor. Rajan a deschis ochii, simțind cum inima îi fremăta în piept. S-a mai liniștit puțin când a văzut-o pe Lilli odihnindu-se în brațele sale. Nu știa cum avea să îndure momentul despărțirii.

Dar va trebui s-o facă. Pentru ea. După plecarea ei, se va lăsa pradă durerii. Va încerca să găsească o soluție. Dar nu acum.

Lilli era încă acolo, în brațele lui, cu ochii învăluiți printre genele lungi și seducătoare, ce-i atingeau obraji palizi și catifelați. Buclele-i rebele, scăldate în razele trandafirii ale zorilor, îi cădeau în cascadă pe perne.

Va mai avea vreodată prilejul să vadă cum soarele i se juca în păr?

Nu era corect – să-l părăsească în felul acela, să plece fără să mai privească înapoi. Îi înțelegea prea bine dorința de a se duce singură la nuntă. Apoi, însă... ce se va întâmpla apoi?

A realizat atunci, poate mai bine ca niciodată, că răspunsul la această întrebare se afla în mâinile *lui*. Singura șansă ca să fie împreună era ca el să plece de la Exotica, să găsească o altă cale prin care să-și câștige existența. Trebuia să-și deschidă propria afacere. Își concepuse planul de afaceri în urmă cu șase luni, dar mai avea încă nevoie de foarte mulți bani. Și fără asta, ce putea să-i ofere?

Pentru prima oară în viață se simțea complet neputincios.

Da, *era* neputincios în tot ceea ce o privea pe Lilli. Nu-și putea controla sentimentele pe care le nutrea

pentru ea. Dar ce putea să facă în privința asta? Și oare din mândrie simțea că era de datoria lui să-i ofere cât mai mult cu putință? Sau era doar realist?

Lilli a gemut ușor și s-a mișcat în brațele lui, deschizându-și pleoapele fremătătoare. Când l-a privit cu ochii ei verzi-aurii, a simțit un cuțit în inimă. Ea i-a zâmbit, dar o umbră de tristețe i-a învăluit apoi trăsăturile, făcând-o să se încrunte.

– Ssst, Lilli! Nu spune nimic! Ea a clătinat din cap în tăcere, mușcându-și buza. S-a întins după el, contopindu-și gura cu a lui. Rajan a sărutat-o cu pasiune, înfigându-și mâinile în părul ei. Cât timp mai avem? a întrebat-o el, printre săruturi.

– Nu prea mult.

– Atunci trebuie să ne mișcăm repede.

– Chiar speram să spui asta, i-a răspuns ea, cu un zâmbet generos.

El a răsturnat-o pe spate, acoperindu-i trupul cu al lui. O, Doamne, ce senzație îi provoca simpla atingere a pielii ei catifelate ca satinul!

S-a aplecat deasupra ei și i-a sărutat, rând pe rând, obrazii, pleoapele și vârful nasului. Și-a plimbat apoi buzele pe sâni ei, înfruptându-se câteva clipe din dulceața lor înainte de a poposi asupra sfârcurilor tari și excitate, gâdilându-i cu limba, sugându-i și absorbindu-i cu nesăț, în timp ce ea gemea de plăcere, înfigându-și unghiile în umerii lui.

– Rajan, nu mai pot să aștept! Te rog!...

- Da, a spus el, călăuzindu-și penisul spre vulva ei fierbinte.

Gemând de plăcere, și-a croit drum spre comoara ei umedă și îmbietoare. Ea l-a primit cu nerăbdare, strângându-l pătimașă.

Actul sexual a reprezentat întotdeauna un proces extrem de complex pentru Rajan. Acum însă totul venea de la sine și nu-și dorea altceva decât să-i mai sondeze o dată adâncurile și să se bucure de aceste ultime clipe petrecute împreună. Nu-l mai interesa arta Kama Sutrei. S-a rezemat în coate, dornic să-i vadă chipul. Dumnezeu, cât era de frumoasă!

Dansând cu frenezie în interiorul ei, a simțit cum plăcerea pune tot mai mult stăpânire pe el, purtându-l pe valurile ei. Ea s-a crispat, copleșită de extaz, cu răsuflarea întretăiată. Și plutind pe aripile orgasmului, l-a strâns cu vulva ei încinsă, făcându-l să tremure de plăcere și să-și descătușeze pasiunea într-un cor de gemete și suspine. Nimeni nu-i auzea în orele timpurii ale dimineții, dar nici n-ar fi avut vreo importanță. În clipa aceea, nimeni și nimic nu mai conta.

Abia o oră mai târziu, s-au spălat și s-au îmbrăcat, iar Lilli și-a împachetat lucrurile. Ronțăiseră doar câteva fructe. Nu-i era foame; a luat câteva bucățele doar la insistențele lui Rajan. Nici el nu mâncase mai mult. Mesele deveniseră pentru ei un ritual senzual. Niciunul nu voia să spulbere acum vraja acestui ritual.

Lilli stătea pe un scaun, ascultând murmurul vocii lui Rajan, care chema prin telefon o mașinuță de golf, ce avea s-o ducă în clădirea principală. Inima îi fremăta cu putere în piept, copleșită de durere.

El a ieșit din cămăruța unde se afla telefonul, îmbrăcat doar în pantalonii lui largi din in. Oare îi explorase îndeajuns umerii largi și pielea catifelată? Doamne, cât își dorea să-l atingă! Dar se temea că – dacă își va plimba mâinile pe trupul lui – nu va mai putea niciodată să plece.

El s-a așezat în genunchi în fața ei, iar ea și-a amintit cu durere momentul când îngenunchease în fața aceluiași scaun ca să-i picteze mâinile. Își amintea atingerea lui tandră și senzuală.

– Ești sigură că nu vrei să vin cu tine? a întrebat-o el.

Ea a clătinat din cap, cuprinsă de îndoială. Știa însă că luase decizia corectă.

– Trebuie să iau taurul de coarne. Să-mi demonstrez și să-mi *simt* forța și tăria de caracter. Trebuie să-mi dovedesc mie însămi că m-am vindecat, Rajan.

– Am vrut doar să știu dacă îți menții hotărârea. Și când te întorci? a întrebat-o el, după o scurtă ezitare, luându-i mâna într-a sa.

– Nu știu. Depinde de foarte multe lucruri.

Nu voia s-o spună cu glas tare – faptul că nu va accepta niciodată o relație cu el dacă va continua să lucreze aici. Nu voia să-i dea un ultimatum. Cum ar fi putut să-l oblige să ia o decizie atât de drastică? Nu era corect; nu avea niciun drept să facă asta. Nu, nu-i

va cere așa ceva. Și nici el nu s-a oferit să renunțe la profesia sa.

A simțit din nou în piept o durere sfâșietoare. Cum era oare posibil? Să se îndrăgostească atât de tare de acest bărbat? Și ce putea să facă în această situație?

Un zgomot de pași s-a auzit atunci pe dalele de gresie și un tânăr îmbrăcat în uniformă a apărut în pragul ușii.

– Am venit să vă conduc, doamnă DeForrest. Pot să vă iau bagajul?

Ea a încuviințat din cap, gătită de emoție. S-a uitat din nou la Rajan. Ochii negri și scânteietori îi oglindeau sentimentele pe care cu greu și le stăvilea. Și, cu toate astea, nu-i promitea nimic.

El a ajutat-o să se ridice de pe scaun.

– Vrei să te însoțesc până la poartă?

– Nu.

– Te înțeleg, a spus el, făcând un pas înapoi și eliberându-i mâna.

Tristețea nimicitoare și disperarea cumplită pe care le-a citit pe chipul lui frumos i-au sfâșiat sufletul. S-a repezit spre el, i-a cuprins fața în mâini și și-a contopit buzele cu ale lui. Rajan i-a răspuns cu aceeași pasiune, sărutând-o cu nesaț și făcându-i inima să-i tresalte în piept.

Și-a înfipt mâinile în părul ei și a tras-o cu putere. Nu-i păsa de durerea provocată de el. Cum putea să se simtă atât de fericită și de tristă deopotrivă?

Rajan a spulberat vraja sărutului, șoptindu-i:

– Vom găsi o soluție, Lilli.

- Da.

A ținut-o cu privirea, apoi a clipit de câteva ori, dând din cap și zâmbindu-i.

Ea a făcut un pas înapoi. Și, înainte de a se răzgândi, s-a întors și a ieșit pe ușă.

În mașinuța de golf ce o ducea spre clădirea principală, Lilli vedea ca prin ceață pajiștile verzi ca smaraldul și păunii care se plimbau falnici printre palmieri. Șoferul a păstrat tăcerea în timp ce ea se lupta să-și stăvilească lacrimile.

Când au ajuns la destinație, șoferul a ajutat-o să coboare. Caroline o aștepta la ușa din spatele clădirii.

- Hai să stăm puțin de vorbă până la sosirea limuzinei! Lilli a însoțit-o pe Caroline în birou, iar aceasta a închis ușa. Ia un loc și spune-mi de ce ești atât de palidă! Te simți bine?

Lilli s-a așezat lângă prietena ei pe canapeaua bej din piele, amintindu-și cum tremura de emoție, stând pe aceeași canapea, în prima zi când venise aici. Cum s-au întâmpnat atât de multe lucruri în doar șapte zile?

- Mă simt bine.

- N-aș prea zice!

Lilli a oftat. Da, probabil că nu se simțea prea bine.

- Caroline! a început ea, lăsând apoi cuvintele să plutească în aer.

Dar ce putea să spună? A clătinat din cap, cu ochii plini de lacrimi, gâtuită de emoție.

– Lilli! a spus Caroline, punându-și mâna pe brațul ei. Spune-mi ce s-a întâmplat!

– O, Doamne, Caroline!... Cred că... Dumnezeu, cred că m-am îndrăgostit de el! Cuvintele au frapat-o prin franchețea lor chiar înainte de a le rosti până la capăt. Da, m-am îndrăgostit de el, a repetat ea.

– Aha! a spus Caroline, rezemându-se de spătarul canapelei. Dar el îți împărtășește dragostea? a întrebat-o apoi, după o scurtă ezitare.

– Cred că da.

– Atunci, e perfect, nu-i așa? Pentru că Lilli nu i-a răspuns, a repetat: Nu-i așa?

– Nu știu! a răspuns Lilli, acoperindu-și fața cu mâinile. Da, e bine, a continuat ea, lăsându-și mâinile în poală și privind-o pe Caroline. E minunat! Dar e imposibil! Cum s-a putut întâmpla așa ceva doar într-o săptămână?

– O săptămână intensă, în care abia dacă v-ați despărțit câteva ore. Majoritatea oamenilor nici nu petrec atâta timp împreună într-o lună de întâlniri și tatonări.

– Da, e adevărat, probabil. Dar, Caroline... nu despre acest scenariu era vorba. Ci despre o aventură sexuală, care ar fi trebuit să mă ajute să-mi redescopăr senzualitatea – o experiență sexuală fără implicații romantice. Nu e vorba de un basm cu prinți și prințese.

– Poate că este, a spus Caroline încet.

– Nu știu ce să cred, a continuat Lilli, clătinând din cap. Am stat închiși într-un glob de sticlă. Toată povestea asta este pură fantezie. Voi reuși să fac diferența

dintre realitate și imaginație doar când mă voi întoarce în lumea reală. Când mă voi confrunta cu vechile mele probleme.

– Când vei ajunge la nuntă...

– Da, la nuntă, a repetat ea, mușcându-și buza. S-a oferit să mă însoțească.

– Rajan?

– Da.

– Dar pleci fără el.

– Da. Așa e cel mai bine.

– Sunt convinsă că ai cântărit problema pe toate fețele, Lilli...

– Crezi că sunt nebună? Că-l părăsesc? a întrebat Lilli, dându-și la o parte părul de pe față. Tu ce-ai face în locul meu?

– E greu de spus. N-am mai trăit de foarte mult timp sentimente de acest gen pentru cineva. Ce crezi că se va întâmpla? Mai târziu... de-a lungul timpului.

– N-am nici cea mai vagă idee. Trebuie să plec, să mă gândesc.

– Atunci, așa să faci! a spus Caroline, dând din cap.

– Caroline, vreau să-ți spun că am învățat foarte multe lucruri din experiența pe care am trăit-o aici. M-a ajutat enorm. Și cred că... iartă-mă că-ți spun asta!... dar cred că ți-ar prinde bine o experiență asemănătoare. Doar că tu nu te vei îndrăgosti prosteste ca mine, a adăugat ea, ștergându-și lacrimile din ochi. Nici nu ți-ai dori asta. Dar când am mai vorbit... mi s-a părut că exact de o aventură

similară ai avea nevoie. Și acum sunt și mai convinsă de asta.

– Înțeleg ce spui, Lilli. Dar nu pot să mă implic în așa ceva. Oamenii ăștia sunt angajații mei. Nu pot să am o relație cu un angajat. Rolurile noastre sunt bine stabilite.

– Dar noul departament pe care îl inițiezi? Cel care are ca tematică „Noptile arabe“?

– Ce-i cu el? a întrebat Caroline, ridicând din sprâncene.

– Poate că vei cunoaște un angajat nou, care nu a început încă să lucreze pentru tine...

– Nu m-am gândit la asta.

– Poate că ar trebui s-o faci. Caroline, aventura asta mi-a oferit experiențe unice, de neuitat. Fizice, emoționale, spirituale. M-a ajutat să mă împac cu trecutul pe care l-am trăit alături de Evan. Să înlătur gândurile și opiniile depreciative pe care mi le-a imprimat. Poate că ar trebui să faci la fel. Să uiți povestea cu Jeff și Sarah. Să-ți modelezi reacțiile față de tot ce s-a întâmplat. Știu că incidentul acela este mult mai traumatizant decât povestea mea jalnică. Dar cred că o aventură ca aceea pe care mi-ai oferit-o mie te-ar putea ajuta, a insistat ea, strângându-i mâna lui Caroline. Gândește-te la asta!

– Poate că o s-o fac. Nu, chiar o să mă gândesc serios. Îți promit, a răspuns Caroline, zâmbind. Și acum cred că a venit timpul să pleci la aeroport.

– Da, a spus Lilli, simțind o altă gheară în piept. A reușit însă s-o ignore și s-a ridicat în picioare, strângându-și prietena în brațe. Îți mulțumesc pentru tot.

- Cu multă plăcere. Mai scrie-mi câte un e-mail! Sau mai bine, sună-mă! Trebuie să ținem legătura, Lilli!

- Da, așa e.

Afară, șoferul limuzinei i-a deschis portiera, iar ea s-a urcat în mașină, bucurându-se de răcoarea din interior și simțind cum bancheta de piele i se lipește de coapse. O senzație de déjà vu. Dar călătoria aceea avea să fie complet diferită de cea pe care o făcuse în ziua în care sosise la Exotica. În locul așteptărilor și emoțiilor de la început, își simțea inima grea în piept, iar pe umeri părea că poartă o povară cumplită.

Îi venea greu să creadă că îl părăsea pe Rajan. Iar nunta nu era deloc o perspectivă prea atrăgătoare. Dar călătoria lungă îi oferea destul timp de gândire, de pregătire.

Măcar de-ar fi putut să facă ceva – orice – ca să-și contureze viața ce-o aștepta de acum încolo! Și de a-l integra în ea pe bărbatul pe care îl iubea!

Razele zorilor de zi pictau cerul în nuanțe de roz și chihlimbar, iar purpuriul incandescent al soarelui lăsa tot mai mult locul albastrului senin al bolții cerești. Stând în piscină în timp ce apa îi mângâia coapsele, Rajan s-a înclinat spre est, preamărind zeii și rugându-i să-l ajute să-și găsească pacea interioară și puterea rațiunii. Nu mai înfăptuise de foarte mulți ani acest ritual străvechi, dar simțea acum nevoia s-o facă.

O rugase pe Caroline să-l lase să mai petreacă o noapte în apartamentul Kama Sutra. Nu era o practică

obișnuită, dar ea i-a îndeplinit dorința. Următoarea clientă avea să sosească abia a doua zi – o clientă căreia un alt angajat de la Exotica îi va oferi plăceri sexuale.

El nu mai putea să repete figura.

Nu voia să plece din acest loc, unde parfumul lui Lilli stăruia încă pe perne, unde îi simțea prezența pretutindeni. Dar avea multe lucruri de care trebuia să se ocupe în ziua aceea. Lucruri care aveau să-i schimbe viața. Cât își dorea ca Lilli să facă parte din aceste planuri de viitor! Dar mai întâi trebuia să-i ofere ceva. Și, nici chiar atunci, nu avea certitudinea că va accepta să aibă o relație cu el.

Pretutindeni în jurul lui natura se trezea la viață. Aerul era proaspăt și răcoros încă. Dar se va încălzi repede. Înainte însă, el va pleca din aceste camere. Unde nu se va mai întoarce niciodată.

Făcând încă o reverență în fața zeilor, a ieșit gol din piscină, scăldat în lumina difuză a dimineții. S-a șters cu un prosop, s-a îmbrăcat cu pantalonii largi din in și a intrat înăuntru, scrutând camera cu privirea și poposind asupra mozaicului de pe pereți, a patului înalt și a cearșafurilor mototolite. S-a îndreptat spre pat și și-a plimbat degetele pe perna ei, ducându-și-le apoi la buze. Se simțea realmente sfâșiat, cum nu se mai simțise nicicând în viață. Dar cu atât mai hotărât.

Și-a trecut mâna prin păr, încurcându-se prin buclele încâlcite și a eliminat aerul din plămâni. Știa ce avea de făcut. A ieșit din clădire și a străbătut cu pași repezi aleea șerpuitoare din grădină. Nu a apelat la o mașinuță de golf. A preferat să traverseze pe jos pajiștile

verzi ca să-și relaxeze mușchii încordați. Când a ajuns la clădirea unde locuia, a străbătut sala de recepție goală, a urcat cu liftul până la etajul unde se afla apartamentul lui și, intrând înăuntru, s-a dus direct la telefon.

Sora lui i-a răspuns după al doilea apel.

– Teja, eu sunt!

– Raj!

– Trebuie să vorbesc cu tine. Ești ocupată?

– După tonul tău imperios, frățioare, va trebui să-mi fac timp, indiferent dacă sunt ocupată sau nu. Dar sunt liberă, așa că putem vorbi.

Brusc, însă, nu-și mai găsea cuvintele. Cum să înceapă?

– Am dat dovadă de o prostie crasă. M-am lăsat condus de o mândrie prostească. Mi-am făcut toate poftele – în numele așa-zisei spiritualități universale. Ca să vezi! a spus el, străbătând camera de la un capăt la altul, cu telefonul la ureche. Acum trebuie să renunț la mândrie dacă nu vreau să pierd... totul.

– Rajan, liniștește-te și spune-mi ce s-a întâmplat!

– E vorba de Lilli. Nu pot s-o pierd. Dar singura șansă ca să fie a mea este să mă confrunt cu propria-mi mândrie, să mă lepăd de acest păcat. Să-mi schimb viața, Teja.

– Bine, Raj, am înțeles. Încearcă să te calmezi ca să găsim o soluție!

– Am găsit-o deja. Știu ce trebuie să fac, a continuat el, cu inima bătându-i gata parcă să-i iasă din piept. Mergea cu pași repezi pe podeaua din lemn, cu o mână

înfiptă în păr. Nu e vorba doar de Lilli. E vorba de mine. De faptul că am realizat, în sfârșit, că e o prostie să cred că am un scop mult mai nobil. Înțelegi, Teja?

– Nu prea cred că înțeleg, Raj. Explică-mi!

– M-am îndrăgostit de ea, a recunoscut el în cele din urmă, copleșit de sensul cuvintelor pe care tocmai le rostise.

– Aha! a exclamat ușor sora lui, cu glas domol, procesând informațiile cum făcea și el. Cum aş putea să te ajut, Rajan?

– Te-ai oferit de câteva ori să intri în afaceri alături de mine, să mă ajuți să pun bazele centrului spa. Iar eu te-am refuzat. Credeam că trebuie să-mi realizez visurile cu propriile mijloace ca să fie într-adevăr valoroase. O altă consecință a mândriei mele exacerbate. Acum înțeleg cât de nesăbuit am fost. Nu realizezi și nu dovedești nimic dacă faci totul de unul singur.

– Am tot încercat să-ți spun asta, frățioare.

– Da. Dar nu te-am ascultat. Te ascult acum, dacă oferta mai este valabilă.

– Știi prea bine că am încredere în tine, Raj. Și am agreat ideea din prima clipă când mi-ai prezentat-o. Sunt convinsă că va fi o investiție profitabilă. Centrele spa de lux sunt rentabile oriunde. Cred că vom scoate bani frumoși din afacerea asta, cu atât mai mult dacă vrei în continuare să deschizi centrul pe una din plajele din Los Angeles. Ți-ai conceput planul de afaceri?

– Lucrez la el de trei ani. Am învățat mult la Exotica; i-am tot adus îmbunătățiri de cât timp sunt aici.

Am analizat fiecare detaliu în parte. Am așteptat însă să câștig banii necesari. Știi doar de ce am acceptat să lucrez aici.

– Atunci, nu poți să spui că ai pierdut timpul. Și în plus, acolo ai cunoscut-o...

– Da, așa este, a spus el, cu inima fremătând în clipa în care chipul lui Lilli, așa cum o văzuse prima dată, cu o săptămână în urmă, i-a apărut în fața ochilor – buclele ei roșcate, ochii strălucitori, ce-i oglindeau emoțiile, buzele trandafirii, atât de seducătoare.

– Să pornim la treabă atunci! a spus Teja, cu o voce fermă.

– Da, i-a răspuns el, conturându-și deja planurile în minte. Trebuie să mă duc la Los Angeles, să caut un teren și să cumpăr echipamentul. Sunt de acord cu orice termeni contractuali vei stabili.

– O să-l rog pe avocatul meu să conceapă un contract. Dar nu-ți face griji în privința asta acum! Te duci s-o cauți?

– Nu încă. Vreau să-i ofer ceva concret. Nu mă pot duce cu mâna goală.

– Mândria își face din nou simțită prezența, frățioare? l-a întrebat Teja încet.

– Nu. Pentru prima oară, nu este vorba de mândrie, a spus el, privind pe fereastră pajiștea întinsă, presărată cu picături de apă, strălucitoare ca diamantele în bătaia soarelui de dimineață. Nu din mândrie spun asta, a continuat el. Am înțeles pur și simplu ce-și dorește de la mine. Are îndoieli în privința mea

și nu pot s-o acuz. Dar trebuie să-i dovedesc că aceste îndoieli sunt neîntemeiate.

– Atunci, treci la treabă, Rajan! Aștept vești de la tine.

– Îți mulțumesc, Teja. Pentru că ai încredere în mine.

– Întotdeauna am avut. Mă bucur că, în sfârșit, ai și tu încredere în tine.

Bostonul era mai rece decât și-l amintea Lilli. Sau poate i se părea mai rece după ce petrecuse o săptămână într-un oraș fierbinte ca Palm Springs. Căldura deșertului i se strecurase în oase, dar acum nu-i mai ținea de cald. Indiferent cât își dorea s-o revadă pe nepoata ei – nepoata lui Evan, s-a corectat ea – abia aștepta să se termine totul.

Se temea să-l vadă pe Evan alături de soția lui, femeia care îi fusese cândva amantă și care acum îi purta copilul în pântec. Nu o mai deranja așa cum o deranjase cândva. Știa că îi datora acest lucru – cel puțin, parțial – lui Rajan. Încurajările, tandrețea și dragostea lui îi vindecaseră o parte din rănilor sufletești. Cu toate acestea, era conștientă că întâlnirea nu va fi deloc plăcută, că soția răzbunătoare a lui Evan va face tot ce-i va sta în putință s-o umilească.

Taxiul a oprit în fața bisericii. Lilli i-a plătit șoferului și a coborât. Biserica catolică, înzestrată cu arcade gotice și vitralii splendide, era o capodoperă

arhitecturală. Aici venea familia lui Evan de câteva generații. Câțiva oameni stăteau pe trepte. Era timpul să înceapă ceremonia; venise mai târziu cu bună știință.

O să le urez mirilor – lui Nikki și viitorului ei soț – toate cele bune, o să stau puțin la petrecere și apoi o să plec.

Și-a aranjat pe șolduri costumul de mătase de un albastru glacial, a urcat treptele și a intrat în biserică, așezându-se pe un scaun din ultimul rând. O muzică clasică se auzea în surdină. Parfumul florilor și mirosul mobilierului lăcuit i-au invadat nările, amintindu-i de propria ei ceremonie nupțială, care avusese loc în aceeași biserică. Totul părea să se fi petrecut cu un secol în urmă. Se simțea complet diferit. Era o persoană cu totul diferită. În clipele acelea, se simțea atât de nesigură, atât de înspăimântată de tot ce o înconjură. O mai cunoștea oare pe fata aceea?

Primele acorduri ale marșului nupțial au răsunat atunci în biserică, ridicându-i ușor moralul. Nunțile reprezentau întotdeauna un prilej de bucurie. În ziua nunții lor, majoritatea oamenilor nu știu dacă se căsătoresc cu persoana potrivită. Află acest lucru mult mai târziu, și-a spus ea, copleșită de amărăciunea care încă îi mai măcina sufletul, în ciuda eforturilor ei de a o stăvili. Sau poate că doar ea fusese atât de naivă. Nikki va fi, însă, fericită. Va încerca să se concentreze numai asupra acestei perspective optimiste.

A privit-o pe nepoata ei pășind cu grație și frumusețe, în rochia ei albă, și a vărsat câteva lacrimi când

i-a auzit pe cei doi miri împărtășindu-și jurămintele. Ce sentimente extraordinare!

Unui singur bărbat își dorea să-i spună aceste cuvinte! Iar el nu se afla acum alături de ea. A fost decizia ei – o știa prea bine – dar nu-și putea reprima regretele.

I-a privit apoi pe miri pășind spre ieșire printre rândurile de scaune și a așteptat ca oaspeții să iasă aproape cu toții din biserică înainte de a se alătura mulțimii adunate pe primele trepte pentru a-i conduce pe cei doi proapăt însurăței la limuzina care îi aștepta să-i ducă la petrecere. Lilli le-a zâmbit prietenilor și rudelor – oameni care o evitaseră de când dăduse divorț. Dar nici acest lucru nu o mai deranja. Erau prietenii *lui*, familia *lui*. Ea avea o viață cu totul diferită acum.

A simțit deodată un sentiment de ușurare.

Deși o iubea pe Nikki, majoritatea membrilor familiei lui Evan erau niște oameni conservatori, extrem de severi și ușor înguști la minte. Exact ca Evan. Oameni dominați de un sentiment de superioritate, care izvora, probabil, din sângele lor albastru, din rădăcinile lor aristocratice tipice vechiului Boston, din averile și puterea lor. O intimidaseră cu toții, așa cum o făcuse și Evan. Acum, însă, nu-i mai insuflau teamă.

– Ai venit, carevasăzică!

Ar fi recunoscut oriunde vocea aceea. Directă, fermă, poate puțin arogantă. S-a întors și l-a văzut pe fostul ei soț stând la doi pași în spatele ei, împreună cu soția lui.

Era același Evan – înalt, blond, chipeș, trădând o încredere de sine care friza aroganța. Era încântat – Lilli o știa prea bine – s-o întâlnească în aceste circumstanțe: singură la nunta unuia dintre membrii familiei sale, el însoțit de tânăra lui soție însărcinată. Ce nu știa el era faptul că acest lucru nu o mai interesa pe Lilli nici cât negru sub unghie.

Chiar nu o mai interesa deloc.

Ea a realizat acest lucru cu un șoc – deși un șoc plăcut de data asta. Le-a zâmbit lui Evan și soției sale, care și-a mângâiat burta umflată cu un rânjel arogant pe buze.

– Mă bucur să vă văd. Arăți bine, Patricia. Sper că sarcina decurge fără probleme.

– Da, totul merge de minune, a răspuns Evan. O, da, vorbea în numele soției sale! Nu se schimbase deloc. Și firește, totul era perfect, ca de obicei. Arăți de parcă ai stat la plajă, a continuat el, strecurând printre cuvinte anumite insinuări negative.

Nu te puteai aștepta să-ți faci vreun compliment. Îi făcuse oare vreodată?

– Am petrecut câteva zile în Palm Springs.

El i-a luat dintr-odată mâna într-a lui, privind-o încruntat. Ea și-a reprimat cu greu repulsia.

– Și ce-ai mai făcut, Lilli?

Ea și-a privit palmele pictate cu henna și a zâmbit din nou. Apoi s-a uitat la Evan.

– Am trăit lucruri minunate, Evan. Lucruri pe care nici nu ți le-ai putea imagina. Lucruri la care nu m-ai lăsat niciodată să visez.

– E ridicol ce spui, a mormăit el, lăsându-i mâna.

Lilli a ridicat din umeri. A realizat că nu o interesa ce credea el despre ea, ce-a înțeles din cuvintele ei. Și din conștientizarea acestui fapt s-a născut sentimentul de libertate, căci, pentru prima dată în viață, era propria ei stăpână.

De ce simțea, așadar, dorința de a-l avea pe Rajan alături de ea?

Nu avea nevoie de el acolo; ci îl dorea pur și simplu. Va avea timp mai târziu să caute o soluție. Deocamdată, însă, era fericită că își descoperise din nou, cu ajutorul lui Rajan, tăria de caracter.

– Ne vedem la petrecere, le-a spus ea lui Evan și Patriciei și, fără să mai aștepte vreun răspuns, a coborât treptele, lăsându-i în urmă.

Lilli se plimba prin casa pe care o cumpăraseră cu puțin timp înainte de aventura ei la Exotica. Era spațioasă și aerisită, dotată cu un perete din sticlă, care dădea spre plaja din Malibu. Îi plăcea să privească valurile spărgându-se de țărm și să audă țipătul pescărușilor. Apusurile de soare pe care le vedea din sufragerie o lăsau fără suflare. Plătise o mică avere pentru ea. Dar și câștigase o mică avere de pe urma divorțului, lucru pentru care nu se mai simțea deloc vinovată. Nu dusesese o viață ușoară alături de Evan, așa că o merita cu vârf și îndesat.

Evan! Gândurile i-au zburat la momentul reîntâlnirii lor. A descoperit cu surprindere cât îi erau de

indiferenți – Evan și soția lui. De ce îi era atât de greu să accepte faptul că se schimbase, că evoluase atât de mult?

Fostul ei soț îi călcase în picioare încrederea și siguranța de sine. Îi făcuse mult rău de-a lungul timpului. Și partea proastă era că îl lăsase. A pus însă capăt acestei situații.

Îi datora acest lucru – cel puțin, parțial – lui Rajan, care îi canalizase gândurile și sentimentele spre un alt obiectiv, modelându-i percepția de sine și făcând-o să se vadă într-o lumină cu totul diferită – ajutând-o să se vadă prin prisma ochilor lui. I-a deschis alte orizonturi, prin intermediul cărora și-a descoperit forța – o forță care zăcuse până atunci în stare latentă, dar care – odată descătușată – o puneă acum în mișcare în fiecare zi. Îi va fi întotdeauna recunoscătoare lui Rajan pentru că i-a dezvăluit această latură a personalității ei.

Numai de-ar găsi o soluție, o modalitate de a fi împreună! Trecuse deja aproape o săptămână de la nuntă și nu primise nicio veste de la el.

A simțit un fior de durere în piept. Va trebui să se împace cu ideea că el nu va renunța la stilul lui de viață. Iar ea va trebui să-și continue existența – fără el.

Călătoria cu mașina de la Marina del Rey la Malibu pe autostrada care străjuia coasta Pacificului nu era lungă, dar trecuse deja prea mult timp de când Rajan nu o mai văzuse și nu mai vorbise cu Lilli, astfel încât i se părea că nu se mai sfârșește. Conducea, cu inima

bătându-i frenetic în piept, fără să vadă peisajele de vis care atrăgeau turiști din toate colțurile lumii.

Tocmai cumpărase în Marina del Rey o proprietate ideală pentru noua lui afacere. Visul lui era pe cale să devină realitate, datorită generozității surorii sale. A înțeles însă că viața lui nu avea să fie completă fără Lilli. Dar va accepta oare ceea ce putea el să-i ofere? Doar grație ei, *avea* ceva palpapil să-i ofere. Trebuia să-i spună, într-un fel sau altul, acest lucru.

Sentimentele pe care le nutrea pentru ea i-au schimbat viața și nu mai exista cale de întors. Dar erau schimbări pozitive – schimbări pe care trebuia de mult să le înfăptuiască, deși nu a fost conștient de asta. Credea că ducea o existență perfectă, dar – după ce-a cunoscut-o pe Lilli – a început să realizeze că viața lui era pustie și goală.

A apăsat pe accelerație și, zărind strada care ducea spre casa ei, a virat spre dreapta, apoi spre stânga, urmând o stradă îngustă pe dealul care dădea spre plajă – un semicerc de nisip auriu, oglindindu-se în apele verzui-albastre ale Oceanului Pacific.

Caroline a fost cea care i-a dat adresa lui Lilli. Când i-a cerut-o, s-a îndoit că i-o va da, cu atât mai mult cu cât a anunțat-o brusc că renunță la slujba sa, dar se pare că i-a înțeles nevoia imperioasă. Avea numărul de telefon al lui Lilli, dar nu voia să vorbească cu ea până nu va avea ceva concret de spus. Și acum, voia să i-o spună personal.

A găsit casa – una dintre numeroasele clădiri moderne de pe coasta Californiei de Sud. Locul era înconjurat de o vegetație luxuriantă, lucru care i-a reamintit pentru o clipă de grădinile care împrejmuiau apartamentul Kama Sutra. A auzit cum pietrișul scârțâia sub roți în momentul în care a trecut printre porțile deschise și a parcat mașina lângă un Mercedes mic, cu două locuri.

Aceasta era șansa lui de a-i arăta cât de mult însemna ea pentru el. De a-i dezvălui tot ceea ce învățase de la ea.

Inima îi fremăta în piept, copleșită de emoții și de dorința de a o câștiga. Nu-și putea permite să dea greș.

Lilli a fost surprinsă să audă sunetul soneriei. Era duminică; nu o aștepta nici pe menajeră, nici pe îngrijitorul care se ocupa de întreținerea piscinei. Nu era pregătită să primească oaspeți – era nepieptănată și purta niște pantaloni de trening și un maiou de bumbac. Cine putea să fie? A încercat să-și pieptăne cu mâna buclele rebele, apoi s-a dus să răspundă.

A deschis ușa și a încremenit, nevenindu-i să creadă că Rajan era cel care stătea în prag. Inima îi tresălta în piept, copleșită în același timp de bucurie și de durere.

– Lilli!

Dumnezeule, uitase oare cât de frumos era?

– Rajan! Ce faci... ce cauți aici?

– Am vrut să te văd, să vorbesc cu tine. Pot să intru?

– Poftim? O, da! Firește, a spus ea, făcând un pas înapoi și absorbindu-i parfumul când a trecut pe lângă ea și a intrat în hol.

Parfumul și prezența lui au lăsat-o aproape fără suflare.

El s-a dus direct în sufragerie, oprindu-se lângă peretele din sticlă, scăldat în lumina puternică a soarelui ce bătea dinspre ocean.

Nu-l văzuse niciodată îmbrăcat din cap până în picioare, și-a spus ea. Purta niște pantaloni negri și o cămașă albă, apretată. Îmbrăcat, părea și mai lat în umeri.

A simțit cum trupul îi fremăta de dorință. O dorea să-l vadă în casa ei. O dorea pentru că îl dorea cu o pasiune răvășitoare.

– Rajan, ce faci... adică... m-am întors de o săptămână...

– Da, știu.

– Și atunci de ce n-ai..., a spus ea, lăsând cuvintele să plutească în aer, căci nu voia să dea glas disperării sale. Chiar dacă era într-adevăr disperată.

El a făcut un pas spre ea, dar Lilli s-a ferit, retrăgându-se ușor.

Suferința pe care i-a citit-o pe chip i-a sfâșiat inima, căci nu voia să-l rănească. Dar trebuia să știe de ce o lăsase să aștepte atât de mult. Și de ce venise acum fără s-o anunțe?

– Lilli, n-am știut dacă se cuvenea să vin aici... Dar trebuia să vin. Doamne, cât sunt de incoerent, nu-i așa? Și-a trecut mâinile prin buclele negre, dându-și la o parte

parul de pe față. Ochii negri i-au trădat atunci emoțiile. Lilli era gata să izbucnească în lacrimi. Dar, pe de altă parte, simțea nevoia să se retragă din calea lui. Căci – chiar dacă îl iubea – era perfect conștientă că el îi putea face rău. Trupul îi ardea de dorința de a-l atinge, de a-l absorbi cu totul. Se temea însă că nu-i va spune ceea ce ea își dorea cu disperare să audă. De ce o mânia acest lucru? Dumnezeuule, Lilli, nu mi-am imaginat că va fi așa! a spus el, cu o privire neputincioasă.

– Cum, Rajan? Dificil? Dar cum ar putea să fie?

– Doar nu crezi asta!

– Toată povestea a fost o nebunie de la bun început.

– Bine, sunt de acord. Dar asta nu înseamnă că nu o putem transforma în realitate.

– Și cum am putea să facem asta? a întrebat ea, cu buzele tremurânde și ochii în lacrimi. Rajan, tu ești cine ești. E adevărat, am învățat multe de la tine. Și-ți sunt recunoscătoare. Dar nu am dreptul să-ți cer să te schimbi. Înțeleg asta foarte bine.

– Dar dacă eu îmi doresc să mă schimb? Dacă am ajuns să realizez că trebuie să fac asta? Lilli a clătinat din cap în tăcere, gâtuită de emoție. Ce încerca să-i spună? Speranța i se cuibărea în suflet, iar lacrimile amenințau să i se prelingă pe obraji. A reușit însă să le stăvilească pe amândouă. Lilli, a continuat el, m-ai făcut să realizez anumite lucruri. Am înțeles că m-am lăsat dominat de mândrie și tot ce-am făcut, am făcut din mândrie. M-am lăsat orbit de acest păcat și nu am făcut ceea ce trebuia să fac cu adevărat în viață. Am înțeles însă că

m-am înșelat. Am crezut că pot să fac totul de unul singur. Am crezut că așa trebuie să procedez. Dar m-am înșelat. Și tu te-ai înșelat.

– Ce vrei să spui?

– Ai crezut că trebuie să te duci singură la nuntă ca să-ți dovedești forța și tăria de caracter. Dar, Lilli, nu înțelegi că nu suntem cu nimic mai slabi dacă ne bazăm pe altcineva? Forța sălășluiește în continuare înlăuntrul nostru. Și nu trebuie s-o dovedim nimănui. Este suficient faptul că suntem puternici. Rajan s-a îndreptat spre ea și i-a cuprins mâinile într-ale sale înainte ca ea să poată protesta. Aceste lucruri sunt valabile și pentru mine, a continuat el. Am înțeles, în sfârșit, asta. La fel cum am înțeles că mă iubești așa cum te iubesc și eu. Lilli nu și-a mai putut stăpâni lacrimile, ce-i curgeau acum nestingherite pe obraji. Clătina din cap, neputând să rostească vreun cuvânt, copleșită de emoții. O iubea! Dar cum se schimba situația în acest caz? Era imposibil să perceapă totul deodată. El s-a aplecat deasupra ei și i-a dus mâinile la buze, sărutându-i degetele și aprinzându-i simțurile. Te iubesc, Lilli, a spus el, privind-o printre genele lui întunecate. Te-am iubit din prima clipă când te-am văzut. Și nu voi permite ca mândria – a mea sau a ta – să ne stea în cale.

Ea plângea acum în hohote, cu respirația întretăiată.

– Dar... nu e atât de simplu, a îngăimat ea, trăgând adânc aer în piept.

– De ce nu?

- Sunt atâtea lucruri... atâtea motive...
- Te referi la profesia mea?
- Nu pot s-o ignor, a recunoscut ea, dând din cap.
- Nici nu trebuie s-o faci. S-a terminat. Am renunțat.

- N-am vrut să te oblig să iei o hotărâre, a spus ea, clătinând din cap. Trebuie să-ți trăiești viața, Rajan.

- Viața mea este alături de tine. O ținutua cu o privire atât de intensă, încât părea că îi atinge adâncurile sufletului. Lilli, nu mi-am schimbat viața din cauza ta. M-ai făcut doar să văd necesitatea acestui fapt.

- Ce vei face acum? l-a întrebat ea, neputând încă să înțeleagă tot ce se întâmpla.

- Voi deschide o afacere împreună cu sora mea. Un centru spa de lux în Marina del Rey. Pentru asta am muncit în toți acești ani. Acesta este motivul pentru care m-am angajat la Exotica. Am vrut să învăț cât mai mult despre structura planului de afaceri, dar și să câștig cât mai mulți bani cu putință. Și am așteptat. Am crezut că așteptam momentul potrivit. Acum cred că, de fapt, te așteptam pe tine.

- Rajan!...a îngăimat ea, clătinând din cap, fără să înțeleagă semnificația cuvintelor lui.

Ce voia oare să-i spună - că-și deschidea o afacere, că se muta în Los Angeles?

- Lilli, dacă nu te sărut, îmi pierd mințile, îți jur! Ea nici nu-și dorea altceva. El și-a contopit buzele cu ale ei - într-o atingere tandră la început, apoi din ce în ce mai pătimașă, mistuindu-i deopotrivă trupul și sufletul

într-un dans al pasiunii, durerii și iubirii. Spune-mi că mă iubești! a rugat-o el, rupând vraja sărutului.

– Te iubesc. Doamne, cât îmi place să dau glas iubirii mele!

Rajan a sărutat-o din nou, lipind-o atât de strâns de piept, încât bătăile inimilor li s-au contopit în ritmul dragostei eterne. Lilli își dorea ca vraja sărutului să nu se spulbere niciodată; își dorea să se piardă pentru totdeauna în brațele și în parfumul lui seducător.

Când au rupt magia sărutului, au făcut-o doar ca să se privească unul pe celălalt, ca să-și mângâie obraji cu degetele.

Rajan avea dreptate. Dragostea pe care o împărtășeau unul pentru celălalt – o dragoste mistuitoare, căreia nu mai avea niciun rost să i se împotrivescă – le conferea o putere mult mai mare. Cum de nu realizase acest lucru mai devreme? Încă o lecție pe care Rajan o învățase – una din numeroasele lecții primite de la el. Și vor mai fi și altele – era sigură de asta.

Se simțea fericită la gândul că aveau acum o șansă să fie împreună. Dar și regrete pentru că se lăsase dominată de suspiciuni și neîncredere. Neîncredere în ea, dar și în el. Acum, însă, singurul lucru care conta era faptul că puteau fi împreună. Că se iubeau. Și, împreună, aveau să mute munții din loc.

II

NOUĂ NOPTI DE POVEȘTI ARABE

Desfătări exotice. Nopti fierbinți și erotice. Aceasta a fost prima impresie pe care i-au creat-o lui Caroline decorările din apartamentul ce avea ca tematică Noptile Arabe.

Camera împodobită cu marmură era imensă, presărată pe alocuri cu bolte construite în pereți. Unele dintre aceste firide adăposteau ghivece din piatră cu flori parfumate, a căror mireasmă îți îmbătau simțurile. În altele se aflau oglinzi înalte, cu rame din lemn, incrustate cu sidef, sau statui uriașe din bronz, înfățișând cai, tigri și alte personaje fantastice.

În mijlocul camerei, sub tavanul din mozaic înalt de aproape cinci metri, trona patul. Era rotund și imens, acoperit cu o cuvertură grea din damasc auriu și împrejmuț de patru minarete din alamă, care se înălțau falnice spre tavan. Era ascuns în spatele unei perdele subțiri de mătase, în nuanțe palide de crem, presărată cu fir de aur și prinsă de un cadru auriu. Puteai vedea prin țesătura fină, care încadra de-o parte și de alta patul, maldăre de perne de mătase, în nuanțe

de crem și auriu, dar și în nuanțe aprinse de stacojiu, roșu și albastru-închis.

Alte perne zăceau pe podea lângă niște măsuțe din lemn, frumos incrustate și sculptate; cele mai mari te invitau să te așezi pe ele, rezemându-te de pernele mai mici, împodobite cu broderii din aur. Podeaua din marmură era acoperită cu covoare persane în culori și modele fascinante. Era un loc al decadentei și al desfătărilor hedoniste – un loc al plăcerilor sexuale.

– Denise, te-ai întrecut pe tine însăși!

– Mă bucur că îți place, a răspuns, zâmbind, micuța decoratoare blondă, vădit încântată de compliment.

– Este, realmente, incredibil ce-ai făcut din locul ăsta, a spus Caroline, îndreptându-se spre pat și plimbându-și mâna peste cuvertura fină. Nu-mi vine să cred că ai terminat înainte de termen. Îți mulțumesc pentru toată munca depusă.

– N-ai pentru ce. Mi-a făcut o adevărată plăcere să lucrez la acest proiect. Îmi pare rău doar pentru că nu te-ai gândit deja la alte tematici.

– O, știi foarte bine că încercăm să le oferim mereu ceva nou clientelor noastre! Mi-au venit deja câteva idei. Te voi contacta din nou până la sfârșitul anului.

– Asta și sper, a răspuns Denise, uitându-se la ceas. Îmi pare rău, Caroline, dar trebuie să plec. Am o întâlnire cu un client în Rancho Mirage.

– Firește. Ia mașinuța de golf! Eu vreau să mai stau puțin pe aici. O să chem un alt șofer când voi pleca.

- O să te sun cam peste două săptămâni, după ce vei afla părerea primelor cliente. Anunță-mă, între timp, dacă mi-a scăpat ceva!

- Nu-ți scapă niciodată nimic. Vorbim în curând.

Denise s-a îndreptat spre cadrul înalt și boltit al ușii, pășind cu zgomot pe podeaua din marmură și lăsând-o pe Caroline să se bucure în tăcere de frumusețea locului. Și să răsfoiască în tihnă dosarul celui mai nou angajat de la Exotica, ce-avea să lucreze în apartamentul Noptilor Arabe.

S-a așezat pe marginea patului și a deschis dosarul pe care apucase să arunce doar o scurtă privire cu puțin înainte ca Denise să vină în biroul ei. Dar privirea aceea i-a fost suficientă. O determinase să nu lase dosarul din mână în tot acest timp.

Un bărbat realmente fascinant. O simplă privire aruncată asupra fotografiei sale i-a făcut inima să-i tresalte în piept de parcă străbătuse în fugă deșertul bătut de soare.

Cuvintele lui Lilli îi răsunau în urechi. *Gândește-te la asta!* Da, se va gândi la asta. Nici nu mai reușea să se gândească la altceva, lucru care o enerva și o fascina în același timp.

Și-a plimbat degetele pe marginea dosarului de hârtie, privind fotografia noului ei angajat. Părul negru ca abanosul abia îi atinge umerii, încadrându-i trăsăturile proeminente ale feței, gura extraordinar de lascivă și ochii căprui, care o priveau cu o intensitate uluitoare chiar și din fotografia lipsită

de viață. Oare cât de impresionant era cu adevărat în realitate?

În carne și oase în această cameră, în acest loc menit să-ți excite simțurile? Își imagina posibilitățile doar stând acolo, pe patul acela imens, unde el ar putea... unde ea ar putea...

Sunetul telefonului mobil a luat-o prin surprindere, întrerupându-i șirul gândurilor.

– Da, a răspuns ea.

– Caroline, sunt Lilli.

– O, bună! Ce faci? Ce face Rajan?

– Suntem bine. Ridicol de fericiți, a spus Lilli, râzând. Nu spun mai mult, pentru că – dacă încep să-ți povestesc – s-ar putea să nu mă mai pot opri. Tu ce faci?

– Eu? Păi... sunt bine.

– Mi se pare că ești cu sufletul la gură. Te-am prins într-un moment nepotrivit?

– Poftim? O, nu! Sunt... sunt în apartamentul Noptilor Arabe. Este o splendoare. Ar trebui să-l vezi.

– Și?

– Și... răsfoiam un dosar... dosarul noului nostru angajat. Este... Dumnezeule, este incredibil! Pe cuvântul meu, Lilli, a spus Caroline la telefon, dacă există cineva care m-ar putea ajuta să trec peste problemele mele din trecut, atunci el este acela. Doar uitându-mă la fotografia lui, simt deja anumite lucruri pe care nu le-am mai simțit de foarte mult timp. Mi se pare ciudat să-ți spun asta, chiar dacă am mai vorbit despre...

problema mea. Dar n-am mai văzut nicicând un bărbat ca el.

Cu trăsături atât de puternice – însăși întruchiparea frumuseții masculine. Trăda forța și energia prin toți porii săi. Gura lascivă îți sugera însă senzualitatea. Zâmbetul și poziția umerilor îi indicau încrederea în sine. Nimic nu era mai seducător la un bărbat decât încrederea în sine. Iar ochii lui, încadrați de gene negre și bogate...

– Caroline, mai ești la telefon? a întrebat-o Lilli, care părea să fie la mii de kilometri depărtare și nu în casa ei din Malibu, care se afla doar la două ore distanță de Palm Springs.

– Poftim? Iartă-mă! Eram... cu gândul aiurea.

– Nu mă înnebuni! a exclamat Lilli, râzând. Și ce știi despre el?

– Îl cheamă Kian Razin. Are treizeci și șase de ani. Are rădăcini iordaniene, dar se pare că a crescut prin Europa și Statele Unite. Și pentru că l-a trimis Collette, sunt convinsă că este un tip cultivat, cu gusturi rafinate. Vorbește șase limbi.

Concentrându-se asupra fotografiei lui, gândurile au început din nou să-i zboare aiurea. Era lat în umeri și îmbrăcat într-un costum elegant. Făcut la comandă, dacă nu se înșela. Dar dacă își permitea un costum atât de scump, de ce voia să lucreze la Exotica? Poate că făcea parte din... slăbiciunile lui Collette? Caroline nu-i purta pică pentru asta. Collette Fournier, proprietara complexului Exotica, era un patron extrem de generos.

Slujba de director îi aducea lui Caroline un salariu substanțial. Dar nu agreea ideea de a se implica într-o relație cu un bărbat care trecuse prin patul lui Collette și pe care aceasta îl aruncase ca pe o jucărie stricată. Din dosar reieșea însă că venea de la Paris, unde locuia Collette. Exista oare vreo șansă să descopere natura relației lor?

– Pare bărbatul ideal, Caroline, a spus Lilli. Mă bucur că te gândești serios să treci la acțiune. Cred că aceasta este terapia perfectă pentru tine. Și mi se pare că ideea te încântă, în sfârșit.

– S-ar putea, a răspuns ea, simțind cum obrajii îi luau foc doar pentru că îi privea fotografia.

Dar nu-și putea desprinde ochii de la el.

– Când vine? a întrebat-o Lilli.

– Astăzi, a răspuns ea, simțind un nod în stomac. Chiar avea de gând să dea curs acestui plan nebunesc?

– Îmi pare bine. E timpul să faci ceva doar pentru tine.

– Nu sunt sigură că îmi voi duce planul la bun sfârșit, Lilli. Nu știu ce-aș putea să-i spun. Doamne, nu pot să-i spun pur și simplu că sunt... frigidă! Distrusă sufletește, a adăugat ea, cu un râs crispat, gâtuită de emoție. Pare atât de jalnic!

– Nu trebuie să-i mărturisești acest lucru. Poți doar să-i spui că vrei să pornești într-o călătorie de autocunoaștere. Ăsta-i adevărul, la urma urmei, nu-i așa?

– Da, a spus Caroline, aranjându-și părul și așa perfect coafat. Îl strânsese într-un coc la spate – un

gest defensiv, care îi ascundea vulnerabilitatea. Dar simplul gând de a se afla în brațele acestui bărbat o făcea să se simtă vulnerabilă. Arată incredibil de frumos, a continuat ea. Iar perspectiva este copleșitoare. Nu înțeleg de ce bărbatul acesta mă impresionează atât de mult, în condițiile în care – datorită postului meu de aici – am avut prilejul să-i cunosc pe unii dintre cei mai chipeși bărbați din lume.

– Poate pentru că l-ai lăsat să-ți atingă coardele inimii, a spus Lilli încet. Ți-ai deschis sufletul și l-ai lăsat să intre înăuntru. Este un lucru extrem de puternic.

Caroline a simțit furnicături pe piele. Da, într-adevăr, extrem de puternic. Nu mai lăsase pe nimeni s-o atingă de multă vreme. S-o atingă în adevăratul sens al cuvântului și să-i pătrundă tainele sufletului. Ultimul care făcuse asta a fost Jeff. De cinci ani respingea orice relație intimă, chiar și sentimentele sau reacțiile fizice cele mai banale. Și, privind înapoi, se întreba oare cât din tainele sufletului îi dezvăluiseră lui Jeff, chiar și înainte ca el s-o trădeze cu atâta cruzime. Da, sângele rece al mamei ei îi curgea, fără îndoială, prin vene. Mama ei – care nu apelase niciodată la ea, deși se afla pe patul de moarte, răpusă de cancer, și care nu-și dezvăluiseră niciodată sentimentele – nici în fața lui Caroline, nici în fața altcuiva.

Îi răsună în minte vocea mamei sale, care nu pierdea niciodată prilejul s-o critice. Mama ei – care a considerat-o întotdeauna vinovată pentru ce i s-a întâmplat lui Sarah, deși nu i-a spus-o niciodată în

față, mulțumindu-se doar să arunce replici veninoase, în care o acuza pe Caroline că era prea impulsivă și nu analiza lucrurile cu sânge rece. Ironia sortii făcea însă ca ea să fie o persoană extrem de stăpână pe sine, care deținea controlul asupra vieții sale. Și tocmai incapacitatea ei de a renunța la acest control a determinat-o să-și stăvilească trăirile fizice și emoționale.

E timpul să încetezi!

Nu era vorba de mama ei acum. Nu mai era vorba nici de Jeff și nici măcar de Sarah. Lilli avea dreptate – era vorba numai de *ea* și de ce putea să facă pentru *ea*.

Și-a plimbat din nou degetele pe suprafața lucioasă a fotografiei. Ce senzație i-ar provoca atingerea buzelor lui? s-a întrebat ea, fremătând din cap până în picioare. Poate că nu era complet frigidă.

– Trebuie să mă adun, Lilli. Mă simt ca o școlăriță îndrăgostită. E absurd. Doar simpla lui imagine mă face să... Caroline și-a ridicat privirea la auzul pașilor. Respirația i s-a oprit în piept. Kian Razin. Ce căuta aici? Arăta chiar și mai bine în carne și oase. Dumnezeu, auzise oare ceva din conversația ei cu Lilli? s-a întrebat ea, îmbujorată la față. Lilli, te sun eu mai târziu, a spus Caroline, închizând telefonul fără să mai aștepte răspunsul prietenei sale. A închis dosarul la fel de repede, dar nu înainte ca privirea sa să poposească asupra lui. Pot să... să te ajut cu ceva? l-a întrebat ea, cu respirația întretăiată.

El s-a îndreptat spre ea cu mâna întinsă, extrem de elegant în cămașa lui albă, scrobită.

– Kian Razin, la dispoziția dumneavoastră, domnișoară Winter. Secretara dumneavoastră mi-a spus că vă găsesc aici.

Ea s-a ridicat în picioare și i-a oferit mâna cu un gest automat. Dar în clipa în care i-a prins mâna, a simțit cum un fior i-a străbătut trupul cu puterea unui fulger.

O, da, arăta și mai bine în realitate – cu chipul lui seducător, cu glasul domol, cu accent european!

I-a ținut mâna doar câteva clipe – suficient cât s-o ținuiască cu ochii lui căprui, pătrunzându-i în adâncul sufletului. Avea genele bogate – chiar mai bogate și mai întunecate decât erau în fotografie. Ea și-a simțit obrajii arzându-i și și-a eliberat mâna dintr-a lui.

El a zâmbit, dezvăluindu-și dinții de un alb imaculat. Doamne, era prea frumos ca să fie adevărat! Și degaja o putere incontestabilă. Era însă angajatul ei, și-a spus Caroline, nu trebuia să uite asta.

Nu te mai gândi prea mult, căci nu-ți vei duce nicio dată planul la bun sfârșit!

Era mai bine să-l privească, să vorbească cu el.

– Te rog să iei un loc, l-a invitat ea, arătându-i două scaune frumos sculptate, care străjuiau o măsuță incrustată cu sidef. El i-a ținut galant scaunul – un gest fermecător, care a tulburat-o. Apoi, s-a așezat pe celălalt scaun, vădit relaxat. Elegant, stăpân pe sine. Aproape arogant. Dar de ce n-ar fi un bărbat ca el încrezător în sine? *Adună-te, Caroline!* și-a spus ea, dregându-și glasul. Collette mi-a trimis dosarul tău și tocmai îl răsfoiam, a început ea. Se pare că ești un candidat perfect

pentru postul de la Exotica. Povestea Noptilor Arabe începe peste nouă zile, așa că vei avea timp să te instalezi în apartamentul din vila destinată angajaților noștri și să te familiarizezi cu decorurile, cu ceilalți doi colegi ai tăi și cu personalul nostru. Collette ți-a explicat, probabil, cum funcționează lucrurile aici.

– Da, cunosc procedurile.

Avea o voce profundă, onctuoasă, cu un accent pe care nu reușea să-l definească – oriental, dar și european.

– Sunt curioasă... cum te-a descoperit Collette?

– O cunosc de-o viață, a răspuns el, luând o floare din vaza de pe masă. Caroline îl privea cum mângâia petalele cu degetele, concentrându-se apoi asupra mâinilor lui. Erau frumoase și puternice, acoperite cu firisoare de păr negru. A lăsat floarea pe masă și s-a uitat la ea, spunându-i: Știu despre existența acestui complex de când l-a înființat.

– O cunoști de-o viață? Este prietenă de familie?

– Se poate spune și așa, a răspuns el, rezemându-se de spătarul scaunului.

– Vrei să te retragi în apartamentul tău ca să te odihnești puțin? Probabil că te simți obosit după călătoria de la Paris.

– Nu, deloc. Am dormit câteva nopți la hotelul Beverly Wilshire. Am plecat de dimineață cu mașina.

Hotelul Beverly Wilshire? Fie Kian Razin avea foarte mulți bani și venise aici doar ca să guste din senzațiile sexuale, fie era unul dintre băieții cu care

se distra Collette. Îi spusese însă că era doar o prietenă de familie... practic, nu-i dezvăluise mai nimic. Îi răspundea oare evaziv sau imaginația îi juca feste lui Caroline?

Dumnezeule, o s-o ia razna dacă nu reușea să-și stăpânească gândurile!

– Atunci, putem să vorbim puțin chiar acum, nu-i așa?

– Putem să facem tot ce doriți, domnișoară Winter. De ce o înfiorau cuvintele lui?

– Spune-mi, te rog, Caroline! Toată lumea îmi spune așa.

– Bine, Caroline. E un nume frumos, ușor rezervat, a spus el, privind-o cu ochii lui strălucitori, în care se oglindeau nuanțe de auriu, cafeniu și argintiu.

Avea impresia că îi studia reacțiile în funcție de cuvintele și tonul lui seducător, cu tentă de flirt. O, da, replicile sale erau insinuante! Și de ce i-a sugerat că ar fi rezervată? Își simțea din nou obrajii încinși.

– Pot să-ți ofer ceva de băut? l-a întrebat ea, dregându-și glasul.

– Nu. Îți mulțumesc, Caroline.

Modul în care îi rostea numele trăda intimitate, senzualitate. Ea s-a mișcat pe scaun, încrucișându-și picioarele goale sub fusta scurtă din in.

– Bine, a răspuns Caroline, trecându-și mâna prin părul strâns la spate. Spune-mi, Kian, de ce vrei să lucrezi la Exotica?

– A, să înțeleg că mă supui la un interviu? Prea bine. Am vorbit deja cu Collette despre asta, dar sunt convins că o știi foarte bine.

– Da, firește. Dar îmi place să-mi cunosc angajații, a spus ea, cu obrajii îmbujorați – nu de plăcere de data asta, ci de mânie.

Sau, cel puțin, de iritare. Nu-i plăcea că îi reamintea faptul că era șefa lui. Ideile pe care le nutrea în privința lui păreau oarecum perverse. Pe de altă parte, însă, nu lucrau într-o bancă și nici într-o companie de software. Ci într-un complex care oferea fantezii sexuale. Astfel că – după toți acești ani în care și-a reprimat sexualitatea – era timpul să-și împlinească propriile fantezii. Sau măcar să încerce. O tulbura însă atât de tare, privind-o cu ochii lui scânteietori.

– Am venit să lucrez aici pentru că iubesc femeile, pentru că mă atrage tot ce ține de latura feminină. Și pentru că tind să cred că mă pricep la asta. Nu vreau să par narcisist. Cred, însă, că acesta e purul adevăr. Ideea de a practica această profesie mă atrage extraordinar de tare, mă fascinează mai presus de orice. Cred că ceea ce faceți voi aici, ceea ce facem *noi* aici, reprezintă o modalitate prin care celebrăm sexualitatea feminină. Nu ești de aceeași părere?

– Poftim? O, ba da! a răspuns ea, simțindu-și palmele ude de transpirație și frecându-și-le pe sub masă.

Nu era prea încântată de ideea că el părea mult mai stăpân pe sine decât ea.

– Mi-ar plăcea să văd locurile, Caroline. Am venit direct aici fără să mă opresc să le admir. Vrei să mă conduci?

– Da, firește, a răspuns ea, ridicându-se de pe scaun – puțin cam brusc.

Se simțea stânjenită. Și complet dezorientată.

Era doar un bărbat.

Da, doar un bărbat, ca mulți alții care lucrau aici. Toți erau frumoși, inteligenți, fermecători, stăpâni pe sine. Dar niciunul dintre ei nu a impresionat-o așa de tare cum o făcea acesta.

S-a ridicat și el de pe scaun și abia atunci a observat cât de înalt era. Nici ea nu era mică de statură – avea un metru șaptezeci înălțime și purta tocuri, dar statura lui era realmente copleșitoare, făcând-o să se simtă minionă. Vulnerabilă. Feminină.

Doamne, ce se întâmpla cu ea?

– Mergem? l-a întrebat Caroline, arătându-i arcada înaltă a ușii.

Afară, podeaua și zidurile creau modele în nuanțe de alb și gri, împodobită cu marmură trandafirie, importată din Orientul Mijlociu. Pe hol nu se afla decât o oglindă imensă, cu ramă sculptată în lemn și incrustată cu sidef. Caroline s-a oprit pe loc, așteptându-l pe Kian, apoi, când acesta a urmat-o, a trecut printr-o altă arcadă, ajungând pe o terasă cu vedere spre grădină.

O alee acoperită cu nisip era străjuită, de-o parte și de alta, de curmali, pe trunchiurile cărora se agățau

lujeri de viță-de-vie. Palmieri pitici, chiparoși, măslini și portocali înfloriți completau peisajul, alături de florile roz de bougainvillea, care creșteau peste tot la Exotica.

– Este minunat aici, a spus el. Hai să facem o plimbare!

Era obișnuit, fără îndoială, să preia controlul, lucru care o determina să se întrebe din nou ce căuta acolo.

– Prea bine, a răspuns ea, fără să se împotrivească atitudinii sale dominante.

El a scos din buzunar niște ochelari de soare și i-a pus la ochi. Armani, a observat ea. Punându-și și ea ochelarii fumurii, a profitat de ocazie ca să-l analizeze în tihnă, fără ca el s-o vadă. Maxilarul și pomeții păreau dăltuiți în piatră; gura, înzestrată cu buze generoase, era însă cumplit de seducătoare. Ce gust aveau oare buzele sale? Ce senzații i-ar fi trezit? Gândurile au făcut-o să-și întoarcă privirea, simțindu-și obrații încinși.

– Vegetația este proaspăt cultivată, i-a explicat ea, coborând treptele de marmură și pășind pe alea îngustă. Cu timpul, va deveni mai luxuriantă. Am comandat, de asemenea, și câteva statui, care n-au sosit încă, a continuat ea, arătându-i clădirea din spatele lor. S-au întors amândoi spre fațada palatului miniatural, împodobit cu arcade impunătoare și incrustații în piatră, pe ale căror stâlpi de susținere lujerii de viță-de-vie începuseră deja să se agațe. Structura clădirii este creată după modelul unui palat din Damasc.

– Palatul Azem.

– Da, exact.

– Am fost acolo. Este atât de vechi! Și atât de frumos! a spus el, scoțându-și ochelarii de soare și așezându-i pe vârful capului. Soarele i se reflecta în ochi, conferindu-le o strălucire aparte. Arhitectul tău a făcut o treabă foarte bună. Construcția se aseamănă foarte mult cu structura originală – jocurile de lumini și umbre, dalele de mozaic de pe jos și incrustațiile de pe arcadele din piatră – totul este remarcabil. Și-au continuat plimbarea, apropiindu-se de un bazin pătrat, ale cărui dale albastre de pe fund străluceau în apa cristalină. Acesta este identic cu cel din curtea palatului. Splendid! a exclamat el.

– Ne străduim să le oferim clientelor noastre tot ce este mai bun la Exotica, ajutându-le să se integreze cât mai bine în atmosferă.

– Da, observ asta, apropiindu-se și mai mult de bazin și atingând cu degetele o ferigă delicată, care creștea într-un ghiveci înalt din piatră. Frumos, a murmurat el. S-a întors apoi spre ea și a luat-o de mână. Da, frumos, a repetat el.

Avea un zâmbet nimicitor, iar atingerea mâinilor sale îi ardea pielea și îi învâlmășea gândurile. Mergea de parcă plutea prin aer.

Trebuie să te controlezi.

– Intrăm înăuntru? a întrebat ea, trăgând adânc aer în piept. S-a făcut foarte cald afară.

Și-a retras mâna dintr-a lui și a urcat treptele din marmură, intrând în apartament. Înăuntru, însă, copleșită de atmosfera somptuoasă și decadentă, nu mai era chiar atât de sigură că făcuse un pas prea înțelept.

– Locul este incredibil, Caroline, a spus Kian, apropiindu-se de ea. Ai făcut o treabă extraordinară.

De ce cuvintele lui îi provocau o plăcere atât de mare? Și de ce avea obrajii atât de încinși?

– Apelăm la serviciile unui decorator. Îmi expun adesea ideile privind designul interior, apoi însă specialistul preia conducerea. Acum văd și eu, pentru prima oară, produsul finit.

L-a simțit apropiindu-se și mai mult de ea și i-a absorbit parfumul tare, ce provenea de la o loțiune scumpă de bărbierit – un amestec de esențe orientale, exotice. Tipic masculine. Tipice pentru *el*.

– Spune-mi, Caroline, când îmi încep munca?

Doamne, chiar avea de gând să-i facă această propunere? Voia să i-o facă. Trebuia să i-o facă. Lilli avea dreptate. În plus, reacțiile fizice pe care le simțea în prezența lui i-au dat de înțeles că acela era bărbatul ideal pentru ea. A simțit însă un nod în stomac doar la simplul gând că trebuia să dea glas dorinței sale.

A făcut un pas înapoi, simțind nevoia să impună o distanță între ei. Și-a trecut mâna prin păr, apoi, considerându-l un gest stângaci, a lăsat-o pe lângă corp. Acesta era momentul – acum ori niciodată.

– De fapt, aș vrea să încep chiar din seara asta.

Reușise într-adevăr să rostească acele cuvinte? Inima îi bătea gata să-i iasă din piept, iar sângele îi ardea prin vene.

– Mi-ai găsit deja o clientă? Nu mă supăr, firește.

Acum, Caroline!

– Nu, nu o clientă. *Hai, spune-i! Spune-i-o cu naturalețe de parcă ar fi cel mai firesc lucru din lume! O să lucrezi cu mine.*

Rian a ridicat, zâmbind, din sprâncenele elegante. De ce semăna cu un prădător? Dar părea încântat.

Chiar excesiv de încântat.

– Cu tine?

– Întotdeauna îmi supun angajații la test, a spus ea, simțindu-se pe jumătate ușurată, pe jumătate vinovată în clipa în care minciuna i-a scăpat printre buze.

– Chiar așa? a spus el, ezitând. Ea a păstrat tăcerea, privindu-i reacțiile. O, da, era vădit încântat. Iar ochii îi mai trădau ceva – ceva ce nu reușea însă să definească. Aș fi onorat să-mi încep munca aici împreună cu tine, Caroline.

– Prea bine, atunci. Mai avem nouă zile până ne vom primi clientele, așa că putem folosi apartamentul... doar pentru noi doi.

– Începem chiar acum?

– Acum? Imposibil! și-a spus ea. Avea nevoie de timp ca să se pregătească. Timp ca să... nu știa nici ea pentru ce. Poate ca să-și tragă sufletul? Nu, nu chiar

de acum, i-a răspuns Caroline în cele din urmă. Trebuie să-mi termin treburile pe ziua de astăzi. Mai am câte ceva de făcut la birou... Ne întâlnim diseară aici. O să-mi aranjez programul în așa fel încât să petrecem câteva zile împreună.

– Doar câteva?

– Depinde de... cum vor decurge lucrurile, a spus ea, înghițind în sec.

Doamne, abia reușea să mai respire! Totul devenea cumplit de real.

Adună-te!

El a încuviințat de cap, de parcă nimic nu i se părea neobișnuit.

– Te conduc la birou ca să-ți termini treburile și să-mi aduc și eu bagajele. Am văzut doar o singură mașinuță de golf afară.

– Da, îți mulțumesc, a răspuns ea tonului său imperios, căci nu-și formulase replica sub formă de întrebare, ci sub forma unui ordin subtil.

A încuviințat din cap, arătându-i ușa cu un gest elegant al mâinii. Cum reușise să preia controlul asupra situației? Dar ea s-a îndreptat, supusă, spre ieșire. El a urmat-o, cuprinzându-i cotul cu mâna cu un gest familiar, desprins parcă dintr-o lume de mult apusă. Gestul a încântat-o, deși propriile-i reacții față de puterea lui dominantă încă o uimeau.

Au străbătut în tăcere drumul spre locul unde era parcată una dintre mașinuțele de golf ale complexului. A ajutat-o să se urce în mașină, apoi s-a suit și el

la volan, iar ea a realizat că gestul lui curtenitor – de a o ajuta să se urce într-o mașină fără uși – era complet inutil.

Cine era bărbatul acesta? El a pornit motorul, conducând relaxat și stăpân pe sine. Caroline și-a pus din nou ochelarii de soare, încercând să ignore energia senzuală, aproape palpabilă, pe care o degaja Kian Razin.

Soarele scălda în lumina sa pajiștea de smarald din centrul complexului, în jurul căreia fuseseră construite la Exotica apartamentele. Caroline a încercat să se concentreze asupra munților cenușii din depărtare și a cerului de un albastru cristalin, dar fiecare fibră din trupul ei simțea cu o acuitate uluitoare prezența lui Kian.

} – Am aflat de la Collette că lucrezi aici de câțiva ani, a spus el, cu vocea lui exotică, ce avea savoarea unui lichior scump, din import.

– Da. De trei ani.

– Și îți place să lucrezi aici?

– Da, îmi place. De fapt, îmi ador profesia.

– O profesie cu totul neobișnuită, a spus el.

– Ca și cea pe care o vei practica și tu.

– Touché, i-a răspuns el, cu un zâmbet răvășitor, care a topit-o pe loc.

A oprit mașinuța în fața clădirii unde se afla biroul ei. A sărit imediat din mașină ca s-o ajute să coboare – un alt gest inutil. De ce simțea fiori în tot corpul, deși acest lucru o irita peste măsură?

– Îți mulțumesc.

Kian a făcut o reverență în fața ei. Era atât de galant, în ciuda aroganței sale. Un bărbat cu totul neobișnuit! Gândurile o copleșeau, contradictorii.

– Îmi iau bagajele și te aștept în apartamentul Noptilor Arabe, Caroline. Vino când îți termini treaba! Până atunci, voi avea totul pregătit. Abia aștept să petrecem seara împreună.

Ea a încuviințat din cap. Nu știa ce să-i răspundă. A rămas complet fără grai în clipa în care i-a luat mâna și i-a sărutat-o ușor înainte de a se retrage, îndreptându-se spre clădirea apartamentului său. A rămas pe loc, privindu-l câteva clipe, cu răsuflarea întretăiată.

Pășea pe nisipuri mișcătoare în prezența acestui bărbat. Un pericol pe care singură și l-a asumat. Dar n-a cunoscut implicațiile până să-l întâlnească. Firește, ea îi propusese aventura. Dar nu aveai cum să-i rezisti lui Kian Razin. Era deopotrivă de seducător și periculos. Lucru care îl transforma într-un bărbat aproape perfect.

Kian împrăstia petale de trandafiri pe patul imens și somptuos din apartamentul Noptilor Arabe. Petalele erau moi și mătăsoase, așa cum își imagina că era și pielea lui Caroline. A luat un pumn de petale roșii și le-a absorbit aroma dulce. Aproape prea dulce pentru femeia enigmatică pe care o cunoscuse cu câteva ore în urmă.

De atunci, gândurile îi zburau numai la ea. Complicată – acesta era cuvântul care o descria cel mai bine pe directoarea complexului Exotica. Și frumoasă.

O, da, era frumoasă, fără îndoială! Cu pomeții înalți și ochii mari, de un albastru-închis. Cu gura ei seducătoare asemenea unei starlete porno. Îi plăcea că își dădea pe buze doar cu puțin lipgloss, culoarea lor trandafirie, naturală, sugerându-i sexul pur. Sau poate că întreaga ei ființă îl făcea să se gândească la două trupuri goale, surprinse în timpul unui dans erotic.

Nu corespundea deloc imaginii pe care și-o crease despre ea în timpul discuțiilor cu Collette. Dar cum era această imagine? Nu se gândise prea mult la direcția complexului. Se gândise doar la experiența pe care o va trăi aici, la explorarea afacerii din interior. Dar și la senzațiile pe care le va cunoaște în acest mediu extrem.

A aranjat apoi maldărele de perne din mătase. Ce oportunitate extraordinară era aceasta pentru un bărbat care iubea femeile așa cum le iubea el! Era o adevărată artă să seduci femeile, iar el era un cunosător al acestei arte. Femeile reprezentau o artă desăvârșită pentru el. Și – pentru că sexul feminin reușea întotdeauna să-l incite – era o slujbă perfectă pentru el. Era, de asemenea, o modalitate ideală prin care putea celebra existența lipsită de griji pe care a dus-o până atunci, acum când avea să se confrunte cu adevăratele responsabilități. Dar acest lucru nu-l deranja. Știa foarte bine că soarta a fost generoasă cu el, căci îi hărăzise o viață ca-n povești. Așadar, dacă mai avea doar șase luni la dispoziție în care să-și facă toate poftele, atunci așa să fie!

După ce a aranjat patul, s-a îndreptat spre una dintre firidele acoperite cu draperii și a pus pe o masă coșul cu petale. A luat apoi o cutie cu chibrituri și a aprins toate lumânările din cameră, cât și veiozele filigranate din alamă, care atârnavă suspendate de tavan, prinse cu lanțuri delicate.

Care era secretul lui Caroline? Cine era această femeie, pe care angajații o botezaseră în taină Regina de Gheață? O, da, era stăpână pe ea! Sau, cel puțin, încerca să fie. Trupul îi trăda, însă, emoțiile ori de câte ori se apropia de ea, flirta cu ea sau îi zâmbea. Atracția sexuală dintre ei era explozivă, iar el o recunoștea foarte bine. Ea încerca, însă, s-o țină în frâu.

Da, controlul juca un rol crucial în viața ei. Acest lucru era evident. Dar ce se ascundea oare dincolo de masca pe care o purta? Reușise să i-o dea puțin la o parte. Și descoperise că sub masca stăpânirii de sine se ascundea o pasiune răvășitoare.

Experiența alături de ea se va dovedi o adevărată provocare. Și nimic nu-i plăcea mai tare ca o provocare. Cu atât mai mult dacă aceasta implica o femeie frumoasă.

Se simțea ușor vinovat pentru că nu-i dezvăluise adevăratul motiv pentru care se afla la Exotica. Dar nu putea s-o facă. Înțelegea foarte bine acest lucru. Era un om care își păstra cuvântul dat.

S-a îndreptat spre pat și și-a scos pantalonii și cămașa; pantofii îi scosese deja când intrase în apartament. Și-a pus apoi pantalonii bufanți, de mătase, de pe

pat, care făceau parte din costumația Noptilor Arabe. A descoperit cu surprindere cât de comod se simțea îmbrăcat în acest fel. Poate că actorii acestor piese trebuiau să-și intre la fel de bine în rol ca și clientele lor. Ideea i-a stârnit un zâmbet.

Caroline va fi încântată să-l vadă îmbrăcat așa, spera el. Căci de acum încolo, acesta va fi rolul lui – de a-i oferi cât mai multă plăcere. Nu făcuse niciodată asta, pentru că până atunci își satisfăcuse doar propriile pofte. Surprinzător, însă, ideea îi surâdea, aprinzându-i simțurile. Chiar dacă o prinsese cu minciuna.

Știa foarte bine că nu-și supunea niciodată angajații la test. De ce îl alesese tocmai pe el pentru asta? Ce motiv ar fi putut să aibă? Gândul îl fascina – faptul că mințise ca să fie împreună. Nici n-ar fi trebuit să apeleze la minciună. Era o femeie frumoasă. Incredibil de atrăgătoare, înzestrată cu picioare lungi și o piele minunată, ușor bronzată. Cu un chip încântător și distins. Își imagina ce senzație extraordinară îi va provoca atingerea sânilor ei moi, ascunși de bluza mulată pe corp. Gândul îl excita, trezindu-i simțurile la viață.

Da, Caroline Winter era o femeie fascinantă. Abia aștepta să descopere misterele ascunse în trupul său frumos și în mintea ei complicată.

Firește, nici el n-a fost sincer cu ea. Dar va îndrepta lucrurile mai târziu. Nu avea nicio importanță faptul că o mințise, a încercat el să se consoleze, dar muștrările de conștiință refuzau să-i dea pace.

De ce își puna deodată la îndoială motivele și acțiunile?

Un zgomot ușor de pași pe marmura din hol i-a trădat prezența. Știa că venise. Întreaga ființă i s-a trezit la viață.

Și jocul avea acum să înceapă.

Caroline a intrat în apartamentul Noptilor Arabe, copleșită de schimbările survenite. Lumânările și veiozele răsfrângeau prin cameră o lumină difuză, îmbătând aerul cu o aromă seducătoare de santal. Pe podea, de la ușă la pat, erau presărate petale de trandafiri, ca în poveștile romantice. Priveliștea era copleșitoare. Trebuia însă să recunoască – chiar dacă o făcea cu jumătate de gură – că îi plăcea.

Pe pat, rezemat de perne, într-o poziție relaxată, cu un zâmbet încrezător pe chipul lui minunat, stătea Kian.

Purta doar pantalonii bufanți, de mătase, creați special pentru angajații care vor lucra în apartamentul Noptilor Arabe. Pieptul gol îi strălucea în lumina aurie. Faptul că era desculț părea să-i accentueze și mai mult goliciunea. O, da, era bărbatul perfect pentru fantezia Noptilor Arabe!

Și-a simțit gura uscată, iar la ceafă i-au apărut picături de sudoare. A rămas, încremenită, în pragul ușii.

– Caroline! a spus el, cu glasul lui profund, topind-o pe loc.

– Da..., i-a răspuns ea, neștiind ce să-i spună.

Cu puțin timp înainte, ideea i se păruse extraordinară; acum, însă, când se afla acolo, își dorea să fugă, să-și ascundă bătăile frenetice ale inimii și trupul încins.

Nu, nu era adevărat. Nu-și dorea decât să-l atingă. Într-un mod ciudat. Imperios. Dar nu voia s-o recunoască.

Prea târziu.

El s-a ridicat din pat și a străbătut camera cu eleganța unui prinț arab. Îi lipseau iataganul și un cal alb. Când i-a luat mâna, s-a înfiorat toată din cap până în picioare. Iar când i-a dus-o la buze și i-a sărutat-o ușor, ca mângâierea unei adieri de vânt, a simțit cum trupul i se încinge deodată.

Da, își amintea această senzație – dorință, poftă carnală.

– Vino să stai cu mine pe pat! a spus el, conducând-o prin cameră.

A simțit un nod în stomac în clipa în care a privit patul imens, acoperit cu perne somptuoase. Putea să stea acolo cu el? Nu știa dacă va reuși să-și învingă temerile.

El s-a oprit lângă pat și s-a întors spre ea, ținând-o tot timpul de mână. O învăluia cu degetele sale calde într-un gest protector și posesiv. Avea umerii lați și puternici. Pielea aurie o făcea să se gândească la miere, la soare. A înghițit în sec.

I-a lăsat mâna și s-a strecurat în spatele ei, cu pași ca de dans. Faptul că acum nu-l mai putea vedea i-a intensificat și mai tare bătăile inimii. De teamă?

De încântare? Ce-i făcea acest bărbat – în doar cele câteva clipe de când intrase în cameră?

I-a pus mâinile pe umeri, făcând-o să tresară.

La naiba!

Știa că gestul ei îi trăda emoțiile. Și se ura pentru asta.

– Încearcă să te relaxezi, Caroline! Trage adânc aer în piept! Ai încredere în mine?

– Nu... nu știu. Nu am încredere prea ușor în oameni. Ar trebui să știi asta.

– Și cu toate astea, mi-ai cerut să petrecem un timp împreună.

– Da.

Mâinile i-au alunecat pe brațele ei goale, încingându-i trupul. Ea și-a mușcat buza, încercând să-și reprime senzația.

– Mi te împotrivești, Caroline. De ce? Nu voia să vorbească despre asta. Nici acum, nici altădată. Voia doar s-o atingă, să-și joace rolul fără s-o oblige să-i dea explicații. Era prea cumplit, prea umilitor. A clătinat din cap în tăcere. El a venit din nou în fața ei, căutându-i privirea. Ochii lui erau aurii și scânteietori în lumina lumânărilor. Ce s-a întâmplat? a întrebat el, încet, cu o blândețe de care nu-l credea capabil. A clătinat din nou din cap, evitându-i privirea, gâtuită de emoție. *Adună-te, Caroline!* Îmi dau seama că s-a întâmplat ceva, a continuat el, mângâindu-i obrazul cu un deget. Atingerea lui a făcut-o să freamăte – de emoție, de dorință. Are vreo legătură cu... testul la care vrei să mă supui? Apoi, după o scurtă ezitare,

a murmurat, parcă numai pentru sine: Dar nu se poate, nu are sens. Va descoperi în curând teatrul ief-tin pe care îl juca! Hai să nu vorbim despre asta acum, Caroline! Să nu ne mai gândim la nimic! a continuat el, în șoaptă. Hai să ne bucurăm că suntem împreună! Lasă-mă să te ating, să-ți explorez trupul! Cred că ai nevoie de asta. Lasă-te în voia mea! Când mai primise oare o ofertă ca aceea din partea unui bărbat? Iar gla-sul lui o determina să aibă încredere în el. A dat încă o dată din cap. El și-a strecurat din nou mâinile pe brațele ei, încingându-i trupul cu atingerile sale. Așa, foarte bine! Bucură-te de mângâierile mele!

Cuvintele sale simple, rostite în șoaptă, o ajutau să se lase în voia lui. Trebuia să-și înfrâneze glasul conști-nței care o sfătuia să i se împotrivească, să adopte o atitudine defensivă. Să-l trimită la dracu'.

Treci la treabă!

A simțit un nod în gât în clipa în care i-a scos puloverul subțire, agățat de umeri, lăsându-l să cadă la pământ. Apoi i-a descheiat nasturii de la bluză, unul câte unul, de parcă avea tot timpul din lume. Stătea rigidă, încercând să respire, să se relaxeze, să-l convingă că își supunea mereu angajații la acest test. Dar când i-a scos bluza de mătase, fără mâneci, tre-mura din cap până în picioare.

S-a apropiat și mai mult de ea și a sărutat-o ușor pe umăr. Dorința se lupta cu încordarea ce pusese stăpânire pe ea. Cu teama. Da, cu teama. Abia acum realiza că îi era teamă să se apropie de un bărbat.

Kian și-a plimbat degetele pe gâtul ei, înfiorând-o, iar ea s-a lăsat în voia plăcerii pe care i-o provoca atingerea lui. Era atât de ușor să nu se mai împotrivească, să nu-și mai stăvilească dorința. Era însă și periculos.

Când s-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o pe gât, Caroline a început să tremure și a încercat să se retragă. El a făcut un pas înapoi, privind-o cu intensitate.

– Vrei să mă opresc, Caroline?

– Nu, nu vreau.

– Ești sigură? Căci – dacă asta vrei – mă voi opri. Acum. Sau când mi-o vei cere.

– Nu, nu e vorba de asta. Trebuie doar să... a spus ea, ezitând, gâtuită de emoție.

– Vrei să continui, chiar dacă tresari la fiecare atingere? Chiar dacă nu-ți face plăcere să te mângâi? Este vorba de un alt test?

– Nu pot să-ți explic, a răspuns ea, cu glasul tremurând. Dar da, vreau să continui.

– Atunci, așa voi face, a spus el, plimbându-și degetul pe maxilarul ei, apoi pe buze, alunecând ușor pe gât, spre sâni. Văd că respiri din ce în ce mai repede și sacadat, a continuat el, în șoaptă. Îți descopăr încântarea, dar nu numai. Poate că aceasta este provocarea mea. Să descopăr și să înlătur obstacolele care te împiedică să-ți descătușezi dorințele. Nu-i așa?

– Da. Da, așa este, a reușit ea să îngaime după o clipă de ezitare.

– Prea bine atunci. Dar trebuie să ai încredere în mine, la fel cum am și eu în tine. Trebuie să încerci.

Glasul său autoritar, insistent și încrezător îi insufla încredere și alinare. Ca și când era ferm convins că îi putea oferi exact ceea ce îi lipsea.

Poate că așa și era.

Avea să afle în curând.

Kian și-a plimbat mâinile pe umerii catifelați ai lui Caroline. Era încordată ca un arc. Avea emoții, desigur, dar pe de altă parte, răspundea stimulilor sexuali. Ceva se întâmpla cu ea, fără îndoială. Ceva ce avea legătură cu așa-zisul „test” la care voia să-l supună. Ceva care implica suferință și durere. Ce i se întâmplase oare de se comporta în felul acela? Va afla despre ce era vorba și va găsi o modalitate de vindecare.

Avea dreptate: Caroline reprezenta o *adevărată* provocare. O provocare pe care era dornic să și-o asume. Cu atât mai mult cu cât era vorba de ea. Căci prezența și parfumul ei îi îmbătau simțurile, făcându-l să freamăte de dorință.

Trebuia să fie a lui. Și va fi. Dar nu acum.

Îi simțea încă tremurul corpului, deși sfârcurile îi străpungeau, excitate, sutienul roz de satin. Trebuia să-și reprime dorința și să facă totul pas cu pas. În timp ce avea să lucreze cu clientele de la Exotica, trebuia să dea dovadă de multă stăpânire de sine. Iar perspectiva devenea din ce în ce mai incitantă. Căci în acest joc trebuia să dețină controlul, dominându-și propriile dorințe, dar și pe cele ale partenerei sale.

A continuat să-i mângâie brațele mătăsoase, ajutând-o astfel să se obișnuiască cu atingerea lui. După un timp, a închis ochii.

– Da, așa! a șoptit el. Suntem numai noi doi aici. Totul ți se pare nou acum. Dar nu te împotrivi! Lasă-te în voia plăcerii! Încrederea va veni de la sine.

Și nici tu nu îmi vei mai rezista, Regina Mea de Gheață.

Da. Abia aștepta. S-o vadă topindu-se sub atingerea sa. Perspectiva era cu atât mai atrăgătoare cu cât era vorba de o femeie calculată și stăpână pe sine precum Caroline. Firește, își pierdea deja controlul și nu făcuse altceva decât să-i mângâie brațele.

Și-a plimbat degetele pe clavicula ei, simțind-o cum tresare în clipa în care i-a atins sânii. Dar nu s-a oprit.

Avea niște sâni încântători. Nu prea mari – atât cât să-i umple palma. Avea un corp bine făcut, athletic, dovedind faptul că acorda o atenție deosebită aspectului fizic. Probabil că făcea exerciții în mod regulat, petrecea ore întregi în sala de gimnastică. Încă o dovadă a faptului că îi plăcea să dețină controlul asupra fiecărui aspect al vieții sale. Da, Caroline era genul care trebuia să-și controleze trupul. Nu putea să spună însă că rezultatele îl deranjau.

În cultura arabă, bărbații preferă femeile cu forme mai plinuțe și apetisante, dar lui îi plăcea statura ei zveltă. Trăsăturile frumoase ale chipului său.

O privea cu intensitate în timp ce îi cuprindea sânii cu mâinile. Atingerea palmelor lui a făcut-o să tragă adânc aer în piept, dar nu s-a împotrivit. S-a lăsat în

voia lui, cu ochii închiși. Iar respirația ei sacadată i-a incitat simțurile, trezindu-i penisul la viață, care a devenit tare ca piatra.

S-a apropiat și mai mult de ea și i-a desfăcut fermoarul de la fustă, lăsând-o să cadă la pământ. Ce coapse perfecte avea – subțiri și îngrijite, cu mușchi bine tonificați! Îl vor strânge cu putere când o va posedea cu pasiune...

Dar asta nu se va întâmpla acum. Nu încă. Indiferent care era problema cu care se confrunta, știa că nu putea să grăbească lucrurile – trebuia să facă totul pas cu pas... încet... mult mai încet decât procedase cu alte femei. La naiba, îi cădeau de obicei în pat încă de la prima întâlnire! Aceasta va fi o experiență complet nouă pentru el – reprimarea propriilor dorințe. A început apoi să-i mângâie sfârcurile cu degetul mare, simțind cum acestea se trezeau la viață și încercau să se elibereze din strânsoarea sutienului. Da, o experiență complet nouă, pe care o va savura până la capăt.

Când aventura lor avea să ia sfârșit, Caroline Winter nu va mai fi Regina de Gheață. Căci îi va dărâma zidul de rezistență – cărămidă cu cărămidă.

Penisul îi fremăta de dorință în timp ce îi mângâia sfârcurile prin țesătura fină a sutienului. Era cumplit s-o atingă, știind că nu va face sex cu ea. Dar indiferent ce va trebui să facă, își va duce misiunea la bun sfârșit. Chiar dacă dorința era mistuitoare.

S-ar putea chiar să-l ucidă.

Caroline a tras adânc aer în piept. De când nu se mai simțise atât de excitată? De când nu se mai lăsase în voia plăcerilor sexuale? Lilli avea dreptate – și-a deschis porțile trupului, ferecate atâta amar de vreme, lăsându-se pradă senzațiilor... oricăror senzații... Făcuse o mică crăpătură în armura ei impenetrabilă...

Senzațiile o copleșeau acum când îi freca sfârcurile excitate prin țesătura de satin a sutienului.

Își simțea vulva încinsă doar pentru că îi mângâia sânii cu mâinile. Dorința răvășitoare care îi mistuia trupul se lupta cu un sentiment de jenă și umilință. Încerca cu greu să le ignore.

El era tăcut, mulțumindu-se doar s-o atingă. Dar îi auzea respirația din ce în ce mai sacadată și îi simțea căldura pe obraz. Faptul că reușea să-l excite ușura oarecum situația. Îi conferea un oarecare control.

Cum putea oare s-o dorească – stând încremenită ca o statuie lipsită de viață?

Nu, nu te gândeai acum la asta! Nu strica totul!

Era evident că o voia, iar gândul îi provoca plăcere. Fie și pentru o clipă, pentru momentul acesta, când îi simțea mâinile pe trup. Va accepta asta. Era suficient deocamdată.

Și Jeff a vrut-o cândva. Înainte de a se răzgândi și de a-și îndrepta atenția spre cea mai bună prietenă a ei. Și uite cum s-a sfârșit totul!

Încetează!

De ce își făcea singură atâta rău? Trebuia să înceteze. Dar pentru asta trebuia să se piardă cu totul în vârtoarea momentului – ca să nu se mai gândească la nimic altceva.

Acesta era și motivul pentru care îl alesese pe Kian. Era primul bărbat care o putea ajuta – credea ea – să realizeze acest lucru, s-o facă să se abandoneze complet în îmbrățișările sale.

Concentrează-te!

El îi explora acum cu mâinile cutia toracică și abdomenul, poposind deasupra chiloților roz de satin. Iar trupul răspundea mângâierilor lui, în ciuda gândurilor răvășitoare, ce nu-i dădeau pace. Putea să controleze totul în viață, cu excepția amintirilor și reacțiilor legate de întâmplarea aceea.

– Caroline! a strigat-o el, cu glasul lui domol. Unde ești? Nu, nu trebuie să-mi răspunzi. Doar să fii aici, alături de mine, în momentul acesta. Înțelegeți?

– Da, i-a răspuns ea în șoaptă.

El s-a apropiat atât de mult de ea încât îi simțea acum căldura trupului și atingerea pielii. Doamne, cât de bine mirosea! și-a spus ea.

– Încearcă să reprimi orice alte glasuri pe care s-ar putea să le auzi și să asculți doar vocea mea, Caroline! Să simți doar atingerea mea! Da, ține ochii închiși! Nu te mai gândi la nimic! Lasă-te în voia senzațiilor! a spus el, autoritar. Nu avea niciun rost să i se împotrivească. Degetele au trecut de granița elasticului de la chiloți, oprindu-se în dreptul abdomenului. Atingerea lui a curentat-o cu puterea unui fulger. Dar tot nu i s-a împotrivit. Își simțea vulva umedă și încinsă. Un geamăt i-a scăpat printre buze. O, da, așa! Minunat! a exclamat el, strecurându-și și mai jos mâna până când degetele i-au atins buclele ascunse între coapse.

– O, Doamne!...

– Ssst! E foarte bine.

Cum își dădea oare seama că era șovăitoare și înspăimântată? Dar senzația – atingerea mâinii lui pe trupul ei – era extraordinară. Și asta o speria cel mai tare.

El a poposit acolo, mângâindu-i ușor buclele, în timp ce trupul îi fremăta de dorință, în ciuda faptului că tremura din cap până în picioare. Nu-i venea să creadă că atingerile și mângâierile lui o făceau să reacționeze în acest fel. Trecuse atâtă amar de timp! Cum reușea Kian să-i stârnească senzații atât de puternice?

Dar până aici i-a fost! Căci, în clipa în care a început să-i mângâie labiile cu degetele, s-a încordat dintr-odată ca un arc. Îi venea să plângă. Voia ca el să repete figura.

S-a apropiat încă un pas de ea, lipindu-și pieptul gol de al ei. Pielea lui i se părea încinsă. Ca și vulva și

sânii ei. În mintea sa, se ducea însă o luptă aprigă între dorință, teamă și respingerea dorinței.

– Îmi... îmi pare rău. Nu cred că pot să merg mai departe, a spus ea, făcând un pas înapoi, cu obrații încinși.

Voia să fugă, să se ascundă. Kian a prins-o de braț și a tras-o spre el, strângând-o la piept. Cuprinzându-i bărbia cu mâna, i-a ridicat capul și și-a adâncit privirea într-a ei, scrutând-o cu ochii lui sălbatici, ce-i aminteau de ochii unui tigru, dar și de culoarea auru-lui topit, presărat cu nuanțe argintii.

– Te las să pleci dacă asta vrei, i-a spus el, domol. Nu mă voi împotrivi. Dar nu cred că îți dorești acest lucru. Nu-i așa?

Era greu să-l mintă, pierdută cum era în privirea lui scânteietoare.

– Nu. Nu știu... Nu, a repetat ea apoi, cu mai multă fermitate.

El i-a surâs, cu zâmbetul lui cuceritor, apoi a condus-o spre pat.

– Am o idee, Caroline. Dar trebuie să ai încredere în mine. Trebuie să mi te abandonezi cu totul. Poți să faci asta?

Ea a tras adânc aer în piept, ținându-și pentru o clipă respirația.

– Cred că da. Nu-mi stă în fire. Nu... Chiar nu știu ce să spun.

– Atunci ne oprim aici? a întrebat-o el, cu aceeași privire sfredelitoare.

Furtuna din sufletul ei s-a transformat într-un adevărat tumult, ce o arunca în toate direcțiile. Nu mai putea să gândească limpede.

- Nu. Nu vreau să ne oprim.

A continuat s-o scruteze cu privirea, incitând-o cu ochii lui provocatori. Ea tremura din tot corpul, dar l-a înfruntat mândră, ridicându-și bărbia mai sus.

- Întinde-te pe pat! i-a spus el, dând din cap și ținându-și mâinile pe umerii ei. A îndemnat-o - blând, dar convingător - să se așeze în pat, reze-mându-se de maldărele de perne. Fă ce-ți spun! De restul mă ocup eu, a adăugat el.

Teama îi măcina sufletul. Perspectiva nu-i plăcea deloc. Nu era obișnuită să facă asta. Se simțea pierdută. Lipsită de autoritate. Dar trebuia să ducă totul la bun sfârșit. Era singura ei șansă de vindecare. Un bărbat mai slab n-ar fi putut să-i învingă forța de rezistență. Kian era puternic - mai puternic decât oricare alt bărbat pe care îl cunoscuse vreodată. Își stăpânea cu greu sentimentul de teamă și jenă - stârnit nu de faptul că stătea aproape goală în fața lui, ci chiar de teama în sine.

El a început apoi să-i exploreze trupul, cu mișcări ample și prelungi, plimbându-și mâinile pe gâtul, pieptul și șoldurile ei, coborând spre coapse, gambe și labele picioarelor. Apoi, se întorcea de unde plecase, mângâindu-i obrații, buzele și bărbia. Trupul i se trezea la viață, fremătând de dorință. Nici asta nu putea să controleze - a realizat ea - felul în care corpul răspundea atingerilor și dezmierdărilor lui.

– Chiar dacă lenjeria ta intimă este extrem de frumoasă, va trebui s-o dăm jos, a spus el. Ea a înghițit în sec. Goală, se va simți oare și mai vulnerabilă? Dar cu cât o atingea mai mult, cu atât își dorea să simtă mai mult gustul vulnerabilității. A încuviințat din cap, dar Kian îi desfăcea deja clema care prindea cupele sutienului. Nu i-a trebuit prea mult să-i dea jos și chiloții roz. Da, goală, era cumplit de vulnerabilă. Stând întinsă printre perne, simțea și mai intens cum aerul parfumat din cameră îi mângâia pielea. Ești frumoasă, Caroline. Atât de frumoasă! Îmi plac picioarele tale lungi, a continuat el, plimbându-și degetul pe coapsa ei. Comoara ta ispititoare, ascunsă prin bucle seducătoare, a șoptit el, mângâind-o atât de ușor încât abia i-a simțit atingerea. Dar, chiar și așa, a început să tremure de dorință. Vreau să-ți descopăr tainele trupului și o voi face, fără îndoială. Dumnezeu, cum începea să vibreze auzindu-i cuvintele! El continua să-i exploreze trupul, cu mângâieri lente și incitante. Sâni o dureau, dornici să-i simtă atingerea, dar Kian îi evita, cum evita să se apropie și de părțile ei intime, care o dureau mai tare ca sâni. Nu-i venea să creadă că trupul ei reacționa în acest fel! Ar fi considerat-o o trădare dacă s-ar fi gândit prea mult la asta. A preferat în schimb să închidă ochii. O, da, așa e foarte bine! a exclamat el. Lasă-te purtată pe valurile plăcerii! Eu voi orchestra totul.

Plăcerea părea să se intensifice și mai tare în clipa în care a închis ochii. Părea că reușea să se concentreze cu mai multă atenție asupra experienței pe care o trăia.

Când i-a cuprins sânii cu mâinile, și-a arcuit trupul, gemând încordată. Apoi i-a strâns cu blândețe, simțind cum sfârcurile i se trezeau la viață.

Abia după câteva clipe, a început din nou să se relaxeze. Simțindu-i parcă relaxarea, Kian i-a mângâiat cu degetele sfârcurile excitate.

Ea a gemut de plăcere.

I le-a cuprins apoi cu degetele și a început să se joace cu ele. Senzația era realmente copleșitoare, făcându-i trupul să palpite frenetic. Aproape că-și simțea sângele vibrând de dorință. Iar vulva era umedă și încinsă.

Când și-a strecurat mâna printre coapsele ei, a sărit înspăimântată.

- Gata, liniștește-te! a spus el, retrăgându-și imediat mâna și lăsând-o să poposească pe abdomenul ei. A rămas tăcut pentru o clipă, timp în care ea a tras adânc aer în piept. Cred că ai nevoie de asta, a spus el, rupând apoi tăcerea. Ține ochii închiși! Și continuă să respiri! Ea s-a supus, întrebându-se cu jumătate de glas ce avea Kian de gând să facă mai departe. Răspunsul însă nu părea s-o intereseze prea tare, căci era copleșită de spaimă. Cum avea să treacă peste asta? Îi era cu neputință să se liniștească. Și - în ciuda faptului că atingerile sale îi aprinseseră simțurile - ea continua să i se împotrivească. Va trebui să-i dea sedative, pentru numele lui Dumnezeu, *s-o facă...* O să te leg de mâini, Caroline, i-a auzit ea glasul, moment în care a și deschis ochii.

L-a văzut stând lângă pat și ținând în mâini niște eșarfe de mătase în culorile curcubeului – purpuriu, albastru, roșu, auriu.

– Doar nu vorbești serios, a spus ea, acoperindu-și sânii cu mâinile.

– Ba da, vorbesc foarte foarte serios. Cred că te va ajuta.

– Nu. Nu văd cum...

El s-a așezat lângă ea pe pat, punându-i o mână pe umeri.

– Te va ajuta să scapi de responsabilitate. Să te eliberezi de povara gândurilor și să te bucuri din plin de plăcerile oferite.

– Ce te face să crezi că am nevoie de ajutor? l-a întrebat ea, cuprinsă deodată de mânie.

– Caroline! a strigat-o el, ațintind-o cu privirea lui pătrunzătoare. Știm amândoi foarte bine că ai o problemă. Acesta este și motivul pentru care mă „supui la test”. Nu trebuie să mi-l spui însă. Dar trebuie să fim sinceri unul cu altul – măcar într-o anumită măsură – ca să reușim ce ne-am propus.

– Eu... trebuie doar să..., a îngăimat ea, roșie la față de rușine.

Doamne, ce situație umilitoare!

– Ți-e teamă, a spus el pe un ferm.

– Da, a mărturisit ea în șoaptă.

– Nu trebuie să te simți stânjenită pentru asta. Dar trebuie să resolvăm problema. Cred că acesta este motivul pentru care suntem astăzi împreună. Am dreptate?

– Da, a încuviințat ea din cap.

Nu se așteptase ca un bărbat ca el să fie înzestrat cu o intuiție atât de bună – sensibilitatea și intuiția nu păreau caracteristicile unui bărbat atât de chipeș și de stăpân pe sine cum era Kian. Și totuși, aceste trăsături îi erau caracteristice.

– Închide iar ochii! Nu te mai împotrivi! a îndemnat-o el, mângâindu-i părul cu o mână, în timp ce pe cealaltă a așezat-o pe abdomenul ei, incitându-i din nou simțurile. A început apoi să se plimbe pe brațul ei, ajungând la încheietura mâinii, pe care i-a legat-o cu o eșarfă. Celălalt capăt al eșarfei l-a prins de unul dintre stâlpii patului. Pentru o clipă, o spaimă cumplită a pus stăpânire pe ea, apoi, însă, Kian s-a aplecat deasupra ei și i-a sărutat mâna înainte de a i-o lega și pe cealaltă. S-a așezat din nou pe pat, lângă ea, plimbându-și degetele pe trupul ei încins. Ești încântătoare! Cu atât mai mult acum, supusă cu totul voinței mele. Vezi cât de frumos poate fi jocul nostru? a întrebat-o el. Vedeai-oare? În momentul acela, nu părea să înțeleagă ce se întâmpla în jurul ei. Iar mintea i s-a întunecat cu totul în clipa în care i-a simțit mâna printre coapse. O atingere ușoară ca un fulg, care a străfulgerat-o însă cu o putere uluitoare. Vulva îi ardea de dorință – o dorință mistuitoare. Cu greu și-a reprimat un suspin. Te voi lega și de glezne, Caroline, a continuat el. Nu-ți fie teamă! La început, te vei simți mai vulnerabilă. Apoi, însă, când vei înțelege că nu mai ai cum să te împotrivești, vei simți un sentiment de siguranță.

I-a depărtat un picior, dezvăluindu-i vulva în toată splendoarea sa. Se simțea, într-adevăr, vulnerabilă când i-a legat glezna de un alt stâlp al patului. Sentimentul a devenit și mai acut când i-a legat și celălalt picior.

Nicicând nu se mai simțise vreodată atât de expusă.

Inima îi bătea cu putere în timp ce trăgea de eșarfele de mătase, ce-o țineau prizonieră. Cu toate acestea, dorința sexuală era la fel de intensă. Aproape mistuitoare. Nimicitoare. Chiar și mai cumplită în clipa în care Kian a început să-și plimbe mâinile pe trupul ei gol, mângându-i picioarele și abdomenul și poposind deasupra sânilor.

O, da!...

A început apoi să se joace cu sfârcurile ei, răsucindu-le și trăgând de ele până când plăcerea s-a contopit cu durerea. Dar erau la fel de tari și de excitate – cum nu le mai văzuse vreodată. Senzația era răvășitoare, cuprinzându-i tot trupul – sâni, stomacul, vulva. Faptul că era atât de expusă în fața lui o excita, chiar dacă ideea i se părea revoltătoare.

Nu te mai gândi!

Kian avea dreptate – poziția aceea o ajuta să se elibereze, a realizat ea.

Nu te mai gândi! Nu analiza lucrurile!

A pus cu greu stavilă gândurilor și s-a lăsat pradă senzațiilor uluitoare.

Ca și când ar fi intuit că era gata să-i cedeze, și-a strecurat mâna printre coapsele ei, introducându-și degetele în comoara ei udă.

– O, Kian!...

– Dumnezeuule, cât ești de udă! Și cât de tare mă strângi! a exclamat el, cu glasul răgușit. Aș da orice să mă aflu în adâncurile tale. Dar mă voi abține în seara asta. Seara asta ți-o dedic ție.

Și-a adâncit și mai mult degetele în vulva ei și i-a apăsător clitorisul cu degetul mare, făcând-o să țipe de plăcere. Senzația a lăsat-o fără suflare, topind-o cu totul. Da, exact așa se simțea – ca o materie lichidă – dorința era lichidă. Iar ea se dizolva sub forța acestei pasiuni.

El o purta tot mai sus pe culmile plăcerii. În timp ce îi mângâia vulva cu o mână, jucându-se cu degetele în interiorul ei, cu cealaltă îi excita sfârcurile, răsucindu-le, frecându-le și trăgând de ele. Senzația era covârșitoare; aproape insuportabilă. Dar uluitoare în același timp.

Gustând tot mai mult din cupa freneziei, Caroline a început să gâfâie. Îi era cu neputință să se împotrivească valurilor de plăcere. Dar și atacurilor de spaimă. Teama fuziona cu plăcerea.

Nu te opune!

– Da, așa, iubita mea Caroline! Lasă-te în voia plăcerii supreme! Bea până la capăt din cupa extazului! Lasă-te purtată pe aripile orgasmului! Fă asta pentru mine! Vreau să te văd cum atingi culmile desfătării. Vreau să-ți privesc chipul și să-ți aud țipetele de plăcere. Cât îi plăcea să-l audă spunându-i aceste lucruri! Simțea cum trupul ei a mai depășit o barieră, aflându-se acum în pragul orgasmului. Da, așa, a continuat el,

adâncindu-și și mai mult degetele în interiorul ei și apăsându-i clitorisul cu și mai multă forță. Aproape că-ți simt orgasmul cu mâinile. Te simt tremurând de plăcere. Hai, Caroline, dă-i drumul! Era atât de aproape, atât de aproape, la naiba! A strâns din ochi și și-a încordat mușchii coapselor. Jocul mâinii lui era uimitor, provocându-i o plăcere greu de descris în cuvinte. Dar nu putea trece peste acel prag. Hai, poți s-o faci! a încurajat-o el. Ea știa însă că era imposibil. Trecuse prea mult timp. A gemut, copleșită de frustrări, și a căzut inertă printre perne. Nu, Caroline, nu te da bătută! Te voi ajuta să treci peste acel prag. Trebuie să te relaxezi, să ai răbdare.

– Nu are niciun rost, a spus ea, neputându-și reprima un suspin.

Kian s-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o ușor pe gură. Ce buze dulci avea! Îi venea să plângă. Și își dorea să-i simtă limba explorându-i gura.

A continuat s-o sărute până când i-a spulberat toate gândurile din minte. Era mai bine așa. Și a sărutat-o de nenumărate ori, dăruindu-i săruturi dulci și frugale. Buzele lui erau extrem de senzuale, contopite cu ale ei. Când i-a simțit limba pe buza de jos, și-a deschis imediat gura, invitându-l înăuntru.

I-a savurat cu poftă nectarul limbii – cât de caldă, de umedă și de dulce putea să fie! Kian o săruta cu o pasiune demonică. Trupul îi fremăta de dorință, sânii o dureau, iar sfârcurile erau tari ca piatra. Da, exact de asta avea nevoie. Își simțea, în sfârșit, mușchii

relaxați. Voia să-l cuprindă cu brațele de după gât și să-l strângă pentru totdeauna la piept.

Când el a pus însă capăt aceluia moment magic, ea găfâia, copleșită de dorință. Își simțea buzele strivite sub patima săruturilor lor.

Dar mai voia.

Când l-a scrutat cu privirea, i-a citit dorința în ochii scânteietori și asta i-a conferit un sentiment de satisfacție.

– Ai folosit vreodată un vibrator, Caroline? a întrebat-o el, în șoaptă, cu glasul răgușit.

– Poftim? Da, firește. Dar n-a... n-a mers niciodată.

– S-ar putea să meargă acum. S-a aplecat și a deschis ușa noptierei, unde se aflau diverse jucării sexuale. A luat de acolo un vibrator roz, în formă de falus, dotat cu mici protuberanțe. Mușchii vulvei i s-au încordat doar la simpla vedere a instrumentului sexual. Da, poate că o să meargă în mâinile *lui*. Da, îl voia. Da, abia aștepta ca el să-l folosească. Și-a plimbat limba pe buze, tremurând de nerăbdare. El a privit-o o clipă, apoi i-a spus, cu un zâmbet: Abia aștept să te ating cu instrumentul ăsta.

Și ea era la fel de nerăbdătoare.

Când i-a pornit motorușul, ea s-a încordat toată. El a continuat s-o privească în timp ce îi introducea vibratorul printre coapse.

Primul contact a avut impactul unui fulger, deși fusese doar o atingere superficială. I-a desfăcut apoi labiile cu degetele, mângâindu-i cu vibratorul vulva sensibilă.

Doamne, abia mai reușea să respire, așa era de bine! Poate prea bine.

– Kian!

– Ssst! Nu te împotrivi! Lasă-te purtată pe valurile plăcerii, Caroline! Este și plăcerea mea. Ador să te văd reacționând în felul acesta, să-ți citesc extazul pe chip. Sunt cumplit de excitat, te asigur!

I-a desfăcut și mai mult labiile, introducând înăuntru capul vibratorului. Senzațiile erau copleșitoare, revărsându-se în trupul ei ca talazurile mării.

– O! a suspinat ea.

– Da, e bine, nu-i așa? a murmurat el.

A împins încă puțin vibratorul, iar ea l-a strâns cu vulva sa. Apoi a început să-l miște ușor, în sus și în jos, în timp ce cu degetele de la cealaltă mână îi mângâia clitorisul. Ea a tras cu putere de „cătușele“ de mătase, care o țineau legată de pat, dar care îi confereau în același timp și un sentiment de siguranță, așa cum îi spusese Kian. Și nu doar atât – a descoperit că statutul ei de prizonieră intensifica și mai mult senzațiile create de mișcările vibratorului.

Era copleșită de plăcere, aflându-se din nou în pragul orgasmului. Trupul voia să se abandoneze cu totul valurilor uluitoare de extaz în timp ce mintea ei se opunea cu încăpățănare.

Dă-i drumul! Dă-i drumul! Dă-i drumul!

Niciodată nu se mai simțise atât de bine. Kian s-a aplecat deasupra ei și i-a cuprins un sfârc cu buzele, înfiorând-o de plăcere. Senzațiile provocate de buzele lui

ude, care îi absorbeau sfârcul, dar și de vibratorul care îi sonda tot mai mult adâncurile, o lăsa fără suflare.

Trebuia doar să treacă peste acel prag și să bea până la capăt din cupa extazului, dar nu putea.

– Kian, nu pot! Oprește-te, te rog! Nu pot să merg mai departe! a strigat ea, cu lacrimi în ochi. Dar el nu a cedat rugămintilor ei. Un spasm, ca acela al orgasmului, i-a cuprins vulva, dar a dispărut la fel de repede cum a venit. Nu pot, nu pot... a îngăimat ea.

– Ba da, poți, a murmurat el, ținându-i în continuare sfârcul în gură.

Și-a concentrat apoi atenția asupra celui alt mame-lon, ronțându-l cu dinții. Plăcerea s-a contopit cu durerea, încingându-i trupul din cap până în picioare. Senzația era cu atât mai răvășitoare cu cât simțea pe piele atingerea catifelată a părului său. Kian continua să se joace cu clitorisul ei, mânuind în același timp și vibratorul. Ajunsese din nou în pragul orgasmului, dar – cuprinsă de îndoială – n-a reușit nici de această dată să-l treacă.

– Kian, a îngăimat ea, încetează, te rog! Nu se va întâmpla nimic. Te implor...

– Nu mă dau bătut, Caroline. Chiar dacă tu ai făcut-o deja, a spus el, privind-o în ochi. Renunță la controlul pe care ți l-ai impus! a continuat el, cu o voce autoritară.

– Nu pot! Nu ai cum să înțelegi.

– Nici nu trebuie să înțeleg. Știu doar că poți s-o faci. Hai, Caroline, dă-i drumul!

A introdus și mai adânc vibratorul, răsucindu-i în același timp clitorisul cu degetele. Plăcerea a devenit atât de intensă încât s-a transformat aproape în durere.

– O! O! O!... a gemut ea, cucerind din nou crestele extazului suprem, refuzând însă să meargă mai departe, căci nu voia să-și piardă controlul.

El îi lingeă și îi absorbea sfârcul, în timp ce vibratorul și degetele ce-i excitau clitorisul fără încetare au aruncat-o cu putere în marea de plăcere. Nu mai avea cum să se împotrivească.

Impactul a fost copleșitor, de o intensitate uluitoare, care a lăsat-o fără suflare. A țipat neputincioasă, copleșită de frenezie. El continua s-o excite fără milă, cu buzele, cu mâinile și cu vibratorul, provocându-i senzații mistuitoare – plăcerea, pasiunea, dorința sau durerea – toate se contopeau, revărsându-se cu putere asupra trupului ei – a vulvei, a sânilor, a abdomenului, a brațelor și a picioarelor.

Lacrimile îi brăzdau obraji în timp ce spasmele o făceau să tremure necontrolat. Intense, prea intense. Și asta o durea. Dar se simțea și bine. Cumplit de bine.

Spasmele au început să-și piardă treptat din intensitate, deși încă tremura, deopotrivă de încinsă și înfrigurată. Kian se afla încă acolo, sărutându-i sânii și gâtul și dezlegându-i mâinile, apoi gleznele. Nu-i venea să creadă ce se întâmplase. Că *ea* a fost cea care a țipat și a tremurat necontrolat.

S-a răsucit pe o parte și s-a încovrigat în pat.

Nu, nu, nu!

Nu-și putea stăpâni lacrimile și mânia care le stâr-nise. *El* era vinovat – *el* o făcuse să-și piardă controlul.

Mânia devenea tot mai puternică, absorbindu-i teama și transformându-se într-o adevărată furtună. S-a ridicat în capul oaselor, acoperindu-și trupul gol cu o pernă.

– Tu..., a bâiguit ea, mânia împiedicând-o să-și ducă gândul la bun sfârșit.

– Caroline, liniștește-te! a spus el, încercând s-o atingă, dar ea s-a ferit.

– Nu, nu pot să mă liniștesc! A fost o greșeală. Nu pot să merg mai departe.

– Dar tocmai ai făcut-o.

– Nu mă trata de sus, Kian!

– Nici nu fac asta, îți jur! De ce ești mânioasă, Caroline? Despre ce e vorba? Știu foarte bine că nu eu sunt motivul furiei tale.

Avea dreptate. Trebuia să se liniștească, să tragă adânc aer în piept. Apoi, l-a eliminat ușor.

– Nu, așa e. E vorba de... e vorba de mine.

– Vrei să-mi povestești?

– Nu.

Între ei s-a lăsat tăcerea.

– Și acum, ce facem? a întrebat-o el în cele din urmă.

– Acum... acum ne oprim. E o greșeală, a răspuns ea, spumegând încă de furie, deși nu cu aceeași intensitate ca la început – de furie și de dorința de a fi din nou stăpână pe sine.

– Vrei să spui că orgasmul a fost o greșeală? Nu cred că am văzut un orgasm mai puternic decât cel pe care l-ai avut tu.

– Cum îndrăznești? a spus ea, dorindu-și să-l plesnească.

Și poate l-ar fi plesnit într-adevăr dacă i-ar fi surprins pe chip chiar și cea mai vagă umbră de aroganță. Dar nu era nici pe departe arogant.

– Caroline, știm amândoi foarte bine că te confrunți cu o problemă serioasă, a spus el încet.

– Și ce-ți pasă ție?

– Îmi pasă pur și simplu.

– Pentru tine, povestea asta a devenit o provocare personală, nu? Așa vezi lucrurile, am dreptate? Vrei să provoci orgasmul unei femei frigide, nu-i așa?

– Poate că, la început, așa am văzut lucrurile. Ai prefera să te mint în privința asta?

Nu-i venea să creadă că îl auzea spunându-i așa ceva.

– Oricum, a fost o greșeală, a repetat ea. O greșeală pe care nu o voi mai face vreodată, a adăugat ea, ridicându-se grăbită din pat, sub camuflajul oferit de perna imensă și căutându-și hainele cu disperare.

– Caroline, stai puțin!

– De ce? Ca să cad și mai mult în derizoriu? a întrebat ea, nemaiputându-și stăpâni lacrimile, care îi curgeau acum nestingherite pe obraji.

La naiba!

– Poate că în acest fel îmi voi găsi mântuirea.

Cuvintele lui au determinat-o să-și ridice privirea. Glasul lui domol și expresia de sinceritate de pe chip i-au mai domolit puțin furia. El și-a așezat mâna pe a ei, strângându-i-o ușor.

– Îți fac o propunere. Ea a păstrat tăcerea, lăsându-l să continue. Acordă-mi aceste nouă zile!

– De ce?

– Ca să te ajut să treci peste problema asta... indiferent despre ce e vorba. Nu trebuie să-mi povestești. Dar lasă-mă să încerc!

– Ce-ai de gând să faci?

– Să-ți ofer extazul în fiecare zi și în fiecare noapte. Până când va deveni un lucru firesc. Până când vei înceta să te mai împotrivești.

– E ridicol!

– Oare? Nu consider că lupta ta este ridicolă. Este un lucru serios, care te împiedică să te bucuri cu adevărat de viață. Am dreptate?

– Da, a șoptit ea, evitându-i privirea.

– Atunci, hai să încercăm s-o rezolvăm împreună!

– Și dacă nu merge? Ce facem atunci?

– Atunci... atunci vei avea ocazia să mă supui la aceleași „cazne“ la care te-am supus și eu. Fără să mă opun. Vei avea controlul deplin.

– Vorbești serios? l-a întrebat ea cu un zâmbet pe buze.

– Firește.

– Pari foarte sigur pe tine.

254
– Da. Întotdeauna sunt sigur pe mine, i-a răspuns el, cu zâmbetul lui răvășitor. Deci? Ne-am înțeles?

Cum ar fi putut să-i reziste? Fie o va ajuta, fie va sta la cheremul ei. Își va putea lua astfel revanșa și asta era un lucru bun, și-a spus ea, încă sub imperiul mâniei.

– Da, a încuviințat ea din cap. Ne-am înțeles.

Nu-și putea stăpâni freamătul trupului. Era oare destul de rațională în clipa aceea ca să încheie o asemenea înțelegere? Tremurul a devenit și mai puternic, obligând-o să-și încleșteze maxilarul.

Încetează!

Dar nu reușea să se liniștească. Simțea îngrozită cum lacrimile îi brăzdau obraji. A început să plângă și mai tare în clipa în care Kian a luat-o în brațe.

Nu, nu, nu!

Dar era prea târziu. Se temea că pierduse deja bătălia – cu ea, cu Kian. Și nu mai avea putere să lupte în continuare.

Lacrimi amare a vărsat Caroline în timp ce Kian o ținea în brațe. El a lăsat-o să plângă în tihnă. Era uimit – trebuia s-o recunoască. Nu cunoscuse nicio femeie care să poarte pe umeri o povară atât de grea. Se simțea onorat pentru că îl alesese pe el pentru această experiență. Pe de altă parte, însă, nu reușea să-și înțeleagă propriile reacții. Avea un impact extraordinar asupra lui. De parcă vulnerabilitatea ei i se cuibărise în suflet și găsisese acolo un punct slab de a cărui existență nici nu știuse vreodată.

Se simțea încântat și epuizat în același timp. Și cumplit de excitat. Își dorea cu disperare să-i exploreze adâncurile, să-i simtă picioarele catifelate strângându-i trupul. Dar va trebui să mai aștepte.

Ce suferințe îndurase oare de era atât de speriată? Cumplite, fără îndoială. Oare experiența de aseară o ajutase? Îl va ierta pentru că îi indusesese orgasmul forțat?

De ce îi păsa atât de tare de vreme ce ea acceptase să meargă mai departe?

Nu acordase niciodată prea multă importanță laturii sentimentale a femeilor. Nu se implicase niciodată cu trup și suflet într-o relație. Dusesese o viață extrem de ușoară – nu l-au interesat niciodată sentimentele partenerelor sale. De ce avea impresia deodată că pierduse ceva în tot acest timp? O idee ciudată. Chiar șocantă. Care îl determina însă s-o strângă și mai tare la piept.

Suspirurile au început treptat să se ostoiască, relaxându-se ușor în brațele lui. El i-a scrutat chipul obosit. Era palidă și avea ochii roșii, dar era la fel de frumoasă. Frumoasă și tristă.

– Trebuie să te odihnești acum, i-a spus el. Ea a încuviințat din cap, lăsându-l s-o culce ca pe un copil. Ai nevoie de ceva, Caroline? Vrei să mănânci sau să bei ceva?

– Nu. Vreau doar să dorm.

– Atunci, culcă-te! Vin și eu peste câteva minute.

Închisese deja ochii, odihnindu-și genele negre pe obrajii palizi. Respirația ușoară i-a spus că somnul o purta deja pe aripile sale.

Kian s-a ridicat din pat și s-a dus pe terasă. Silueta întunecată a munților se reflecta pe cerul catifelat, presărat cu stele. Semiluna răsfângea asupra lui o lumină difuză, albastruie. Trăgând adânc aer în piept, a încercat să se răcorească, să-și șteargă din minte imaginea lui Caroline – chipul ei încântător, contorsionat de plăcere, dar și lupta ei interioară; sânii cu sfârcurile lor seducătoare și excitate, dornice să-i simtă atingerea

buzelor; picioarele lungi și pielea mătăsoasă; labiile ude ale vulvei, ce-i strâneau degetele de plăcere...

A gemut, ținându-și mâna pe penisul tare ca piatra, ce refuza să se răcorească. Aerul curat al nopții nu era suficient. A privit-o prin arcada deschisă pe Caroline, care dormea ghemuită în pat. Dăduse cearșafurile la o parte, dezvăluindu-și sânii goi și delicioși. Chiar și în somn, sfârcurile erau la fel de excitate ca și penisul lui.

A gemut din nou, apoi a traversat camera, îndreptându-se spre baie. A ignorat cada mare din marmură, preferând dușul cu apă fierbinte. Dezbrăcându-se de pantalonii de mătase, a pășit în cabina de duș și a răsucit toate cele patru robinete ale acesteia. Spera ca apa fierbinte să-i domolească încordarea din trup. A descoperit însă că mai mult i-o intensifica. Penisul, excitat și tare ca piatra, îi fremăta de dorință, nerăbdător să-i sondeze adâncurile lui Caroline. Dar nu putea încă s-o posed. Nu în seara aceea.

Și-a cuprins atunci penisul cu mâna, tremurând de plăcere. A început să-l mângâie, revăzând cu ochiul minții imaginea trupului ei gol.

A sânilor ei excitați, tari și frumoși. A sfârcurilor ei delicioase. Și-a amintit cum se întindeau când trăgea de ei, trezindu-se la viață sub atingerea degetelor sale. Și a buzelor lui... și acum le simțea dulceața. Și-a mângâiat penisul cu și mai multă pasiune, atingându-i cu degetele capul excitat. Dorința a devenit acum mistuitoare, devenind aproape necruțătoare.

Plăcerea pe care o simțea la fiecare atingere îi răvășea trupul și sufletul.

Își dorea cu ardoare să-i atingă cu capul penisului labiile umede, atât de trandafirii și de fierbinți. Își imagina senzațiile pe care le-ar simți adâncindu-se în comoara ei. O, da!...

Un geamăt i-a scăpat printre buze. Nu va mai rezista prea mult. Nici nu avusese timp să se bucure de acel moment, dar nu-i mai păsa. Trebuia să-și descătușeze pasiunea. Trebuia să facă dragoste cu ea. Trebuia să se delecteze cu nectarul ei. Să-i explozeze adâncurile cu limba. Să se piardă cu totul în interiorul ei.

O, da!...

Da!

Cu o ultimă mișcare, sperma i s-a revărsat pe mână, în timp ce prin minte i se derulau imaginile femeii atât de frumoase ce dormea în camera de alături.

Caroline s-a trezit în clipa în care Kian s-a strecurat în pat lângă ea. Nu știa cât era ceasul; nu existau ceasuri în apartamentele de la Exotica. Bănuia însă că era târziu în noapte.

Singurul sunet care se auzea era țârâitul greierilor. Și, în tăcerea adâncă, simțea căldura trupului și ritmul respirației lui Kian. Nu îndrăznea să se miște, căci nu voia să-i spună că se trezise. Nu voia să vorbească despre nimic deocamdată. Nu putea să

înfrunte situația. Nu voia nici măcar să se gândească la experiența trăită.

A simțit cu surprindere atingerea blândă a degetelor lui prin părul ei și l-a auzit oftând. Ce însemna asta? A rămas trează mult timp, întrebându-se la ce se gândea acest bărbat atât de stăpân pe sine. Era surprinzător de... tandru cu ea. Numai așa îl putea descrie. Surprinzător! Cum o va mai surprinde oare?

În mod normal, factorul-surpriză o tulbura, o neliniștea. Dar faptul că nu știa ce avea să se întâmple mai departe era, de asemenea, incitant. Poate că făcea parte din acest scenariu fascinant. Poate că tocmai de aceea acceptase această aventură à la Șeherezada. Pentru că nimic nu se încadra într-un plan prestabilit. Nu avea niciun rost să încerce să controleze situația pentru simplul fapt că nu avea cum să facă acest lucru. Putea doar să-i pună capăt, dacă voia. Pentru prima dată, după atâția ani, era suficient.

S-a apropiat ușor, aproape inconștient, de trupul cald al lui Kian; nu s-a cuibărit lângă el, dar căldura lui îi oferea alinare și îi liniștea gândurile. Nu voia să analizeze motivul, nu voia să se mai gândească la nimic în clipa aceea. A închis, în schimb, ochii, ascultând țârâitul greierilor. Și respirația lui. Ceva mai târziu, a adormit.

Caroline a simțit razele soarelui de dimineață jucându-se printre pleoapele ei închise. Nu voia să deschidă ochii, voia să rămână învăluită în mantia

ocrotitoare a somnului. Și-a băgat capul sub cearșafuri, simțind aproape imediat cum cineva o dezvelește.

– Trezește-te, Caroline! E timpul să te trezești.

Glasul lin al lui Kian se contopea cu aroma lumânărilor parfumate din cameră, dar și cu acordurile unei muzici exotice, cântate la sitar și talger.

– Nu, nu încă, a murmurat ea, frecându-și ochii.

– Atunci, o să te trezesc eu, a spus el, începând s-o sărute pe umerii goi – din nou și din nou.

Săruturile fierbinți s-au mutat pe claviculă, apoi pe gât și pe locul atât de sensibil de lângă ureche. Ea a zâmbit, în ciuda voinței sale. Era încă somnoroasă, dar simțea cum săruturile lui tandre îi trezeau trupul la viață.

Kian a dat la o parte cuvertura din damasc, lăsându-i trupul acoperit doar cu cearșaful trandafiriu de mătase, pe care l-a strâns în jurul ei.

– Ce faci, Kian?

– O să vezi, i-a răspuns el, cu glasul lui lin. Profit de faptul că nu te-ai trezit încă bine, iar mintea ta se află încă în acea zonă crepusculară. Relaxează-te! a sfătuit-o el, autoritar.

Preluase din nou controlul, dar asta o ajuta să i se supună.

A continuat s-o înfășoare strâns cu așternutul, de la umeri până la degetele de la picioare, ca pe o mumie egipteană. Apoi a început s-o atingă.

Atingerea ușoară a degetelor sale prin țesătura din mătase a înfiorat-o din cap până în picioare. Senzația

era complet diferită față de atingerea directă. Îl privea cum își plimba degetele pe abdomenul ei, concentrat cu totul asupra misiunii sale, având maxilarul încleștat și ochii scânteietori.

Mângâierile sale ușoare ca un fulg pe abdomen, pe coapse și între sâni au înfiorat-o din nou.

– Închide ochii, Caroline!

– Poftim? De ce?

– Pentru că astfel te vei concentra mult mai bine asupra senzațiilor pe care le vei simți, înlăturând factorii care ți-ar putea distra atenția. Și pentru că ți-o cer eu.

În alte condiții, tonul lui arogant i-ar fi stârnit mânia. În clipa aceea, însă, a topit-o pe loc. Dacă ar fi putut să despice firul în patru, ar fi reușit să se răzvrătească împotriva atitudinii lui înfumurate și autoritare. A descoperit însă că i se supunea necondiționat când îi vorbea pe un ton imperativ, impunându-și voința. Atingerile sale o împiedicau însă să disece situația și să adopte o atitudine beligerantă. Dorința îi răvășea trupul, spulberându-i gândurile. A închis ochii.

Kian și-a plimbat mâinile în jurul sânilor ei, mângâindu-i minute în șir. Sfârcurile i s-au trezit la viață, ascunse sub cearșaf. El nu le-a atins însă. Continua, în schimb, să-i mângâie trupul prin țesătură, excitându-i sfârcurile din ce în ce mai tare. Voia să se agite. Și să tipe de plăcere. A reușit însă să rămână nemișcată, încleștându-și maxilarul și înfrânându-și dorința de a da glas plăcerii și senzațiilor nimicitoare.

242 EDEN BRADLEY
A tresărit în clipa în care i-a simțit mâinile pe coapse. Nu știa de ce. Căci senzația era minunată.

– Relaxează-te, Caroline! Lasă-mă să te ating! Iar tu lasă-te în voia plăcerilor, nu te mai împotrivi!

Își simțea vulva udă, dornică să-i absoarbă atingerile. Glasul răgușit al lui Kian îi trăda dorința; cât îi plăcea să-l audă vorbind așa! Iar degetele pe care și le plimba pe cearșaful de mătase erau cumplit de jucăușe și de incitante. Voia să-și depărteze picioarele, să-l lase să-și strecoare mâna printre ele, dar pânza o împiedica să se miște. De ce se simțea însă în siguranță imobilizată în acest fel? De ce accentua și mai mult faptul că el deținea controlul?

Continua s-o mângâie în tăcere, excitând-o și intensificându-i dorința, ce-i răvășea trupul fără milă. Și-a strâns degetele de la picioare, îndurând cu greu calvarul plăcerii. Nu trăise niciodată această senzație ciudată de relaxare și stimulare sexuală. I se părea că putea să adoarmă din nou, deși era cumplit de excitată, simțindu-și vulva și sânii fremătând de dorință.

Kian și-a plimbat mâinile pe picioarele ei, poposind asupra soldurilor, pe care le-a mângâiat cu mișcări circulare, și apropiindu-se tot mai mult de comoara ascunsă între coapse.

Ea a oftat de plăcere.

– O, da, Caroline! Știu foarte bine ce vrei. Și-ți voi îndeplini dorința. Trebuie să-ți schimb puțin poziția. Pliază-te după mișcările mele! a spus el, desfăcându-i cearșaful din jurul picioarelor și depărtându-i coapsele

cu mâinile. Apoi i-a înfășurat din nou pânza de jur împrejurul picioarelor, strângându-l sub ea. Se simțea vulnerabilă, cum se simțise cu o noapte înainte, deși cearșaful îi acoperea trupul. Dar la fel ca și atunci, când o legase de pat, poziția îi conferea o senzație de siguranță. De parcă nu avea niciun cuvânt de spus, și în consecință, nicio responsabilitate. Stai întinsă, Caroline! Nu te mișca! i-a ordonat el, făcând-o să se înfioare la auzul vocii sale autoritare. *Nu mai analiza motivele!* și-a spus ea. *Lasă-te purtată pe aripile plăcerii!* Tremura chiar înainte ca el s-o atingă din nou. Dar, în clipa în care i-a simțit mâinile pe abdomen, a început să geamă și să se agite ușor. Nu te mai mișca! i-a ordonat el, mult mai autoritar de data aceasta. Îi plăcea glasul lui imperativ. Și-a așezat apoi mâna deasupra zonelor ei intime, simțind cum plăcerea îi străbate trupul cu puterea unui fulger. Un geamăt i-a scăpat printre buze. O, da, îți place, nu-i așa? a întrebat-o el.

– Da, a îngăimat ea, cu respirația întretăiată.

Cu o mână ținea strâns cearșaful de mătase, ce-i acoperea părțile intime, în timp ce cu cealaltă o mângâia prin țesătura fină.

O, da!...

Continua s-o mângâie, cu mișcări lente, ce păreau să danseze pe ritmul muzicii din fundal. Avea vulva udă, dornică să-i simtă atingerile. Dornică să atingă din nou orgasmul. Era atât de excitată încât o durea. Dar nu-i păsa, atâta timp cât continua s-o atingă.

Un val de plăcere i-a scăldat trupul în clipa în care el i-a ciupit un sfârc. Extazul se contopea cu durerea, dorindu-și cu și mai multă ardoare să absoarbă acele senzații uluitoare.

– Îți place, a repetat el.

– O, da! a șoptit ea din nou. I-a ciupit iar sfârcul, mai tare de data aceasta, făcând-o să tremure și să se zvârcolească de plăcere. Senzațiile pe care i le provoca, mângâindu-i cu o mână zona dintre coapse, iar cu degetele-i răutăcioase sfârcurile excitate, erau nimicroane. O, da..., a gemut ea încă o dată.

– Ești atât de frumoasă, Caroline! a spus el, aplecându-se deasupra ei până când îi simțea respirația caldă pe obraz. Știi oare cu câtă ardoare vreau să te ating? i-a șoptit el. Să fac dragoste cu tine? Am penisul atât de excitat încât mă doare de dorință. După o scurtă ezitare, i-a ciupit din nou sfârcul, electrizându-l de plăcere. O să fac dragoste cu tine, Caroline, astăzi, în seara asta. Sau poate mâine. O să mă implori să facem dragoste. Și o să-ți placă. O, *da!* și-a spus ea. Dar, mai întâi, a continuat el, te voi face să plutești din nou pe aripile orgasmului. Cu mâinile. Sau poate cu gura. O, da, cu gura! Și o să-ți placă.

Da, firește!

Înainte însă de a mai apuca să se gândească la ceva, și-a aplecat capul și și-a pus gura fierbinte și umedă peste cearșaful ce-i acoperea zonele intime. I-a simțit imediat căldura prin mătasea subțire. Plăcerea răvășitoare i-a înfiorat trupul. Picioarele au început să-i tremure,

iar abdomenul i s-a încordat. Părea să se concentreze cu întreaga ei ființă asupra zonei dintre coapse, unde îi simțea gura fierbinte. El a început apoi să se joace cu limba.

O, Doamne!...

Și în timp ce îi lungea clitorisul, trăgea de cearșaf dintr-o parte în alta în așa fel încât țesătura fină de mătase îi freca vulva excitată, creându-i senzații cu atât mai uluitoare cu cât erau amplificate de pânza mătăsoasă.

Ea a început să-și miște șoldurile ca într-un dans sexual – nu se putea controla și nici nu-și mai dorea s-o facă. Trupul îi ardea de dorință – o dorință mistuitoare, aproape animalică. Se plia după mișcările cearșafului de mătase, după gura lui caldă și umedă, venindu-i în întâmpinare și intensificând astfel dorința. El îi absorbea clitorisul cu și mai mult nesăț, frecându-i și mai tare vulva cu țesătura de mătase. Părea să nu mai perceapă nimic în jurul ei, cu excepția muzicii exotice, care se contopea cu senzațiile fizice, creându-i impresia că totul era doar un vis.

Plăcerea devenea tot mai intensă, iar sângele îi curgea năvalnic prin vene, purtându-i dorința animalică prin fiecare por al corpului – prin sânii excitați și dureroși, prin sfârcurile tari ca piatra și chiar prin membre. Iar în partea inferioară a abdomenului, a simțit spasmele orgasmului răvășindu-i trupul fără milă.

O, nu, nu, nu!

O voce îi spunea să se împotrivească, să pună stavilă extazului suprem.

– Kian!...

– Nu te opune! a murmurat el, concentrându-se apoi din nou asupra misiunii sale – absorbindu-i, lingându-i și frecându-i zonele intime cu cearșaful de mătase.

Dă-i drumul! Dă-i drumul!

Și-a mișcat șoldurile, venind în întâmpinarea gurii lui. El și-a intensificat mișcările, rănind-o ușor cu limba. Ea știa însă că trebuia să îndure acest calvar al plăcerii.

Se afla din nou în pragul orgasmului. Voia să i se împotrivească, dorindu-și în același timp să mai atingă o dată culmile extazului sexual. Și le-a atins.

Cu o intensitate frenetică, aproape sălbatică.

– Kian! a strigat ea, copleșită de frenezia momentului, plutind pe aripile plăcerii supreme.

Tremura necontrolat sub imperiul spasmelor orgasmice, simțind cum mușchii i se contractau, se relaxau ca apoi să se contracte din nou odată cu fiecare val de plăcere ce-i răvășea trupul. Până când, în cele din urmă, s-a prăbușit epuizată în pat.

Chiar și atunci, simțea încă fiori de plăcere în adâncurile sale. Nu putea să deschidă ochii.

Îi simțea mâinile lui Kian prin cearșaful de mătase, mângâindu-i coapsele și abdomenul și sărutându-i trupul cu buzele lui calde, ce-i stârneau senzații copleșitoare. Avea pleoapele atât de grele și era atât de

satisfăcută, încât orice mișcare i se părea de prisos, chiar dacă ar fi încercat s-o facă.

El și-a apropiat apoi chipul de al ei – atât de mult încât o dezmiarda cu respirația lui caldă și îi îmbăta simțurile cu parfumul buzelor sale.

– Dormi acum, Caroline! Odihnește-te! i-a șoptit el, mângâindu-i cu degetele obrazul, buzele și pleoapele închise.

Nicicând nu se mai simțise atât de relaxată. Relaxată și atât de obosită. Somnul a purtat-o din nou în tărâmul viselor.

De data aceasta, când a deschis ochii, draperiile de mătase de la ferestrele imense respingeau lumina puternică a soarelui din deșert. L-a căutat cu privirea pe Kian, dar acesta nu se zărea nicăieri.

S-a întins, leneșă, în pat. Trupul îi era încă toropit de somn, dar se simțea bine. Minunat, chiar.

Cât își dorea ca el s-o reguleze!

De unde îi venise ideea? Și exprimată... în termeni atât de vulgari. Dar i se părea mai incitantă – ideea de a o regula. Și era adevărat. Căci simplul gând i-a excitat vulva, care a devenit dintr-odată fierbinte și umedă. Brusc, numai la asta se gândea. La asta și la faptul că o făcuse să plutească pe aripile orgasmului. Și încă de două ori.

Nu voia să analizeze situația în profunzime. Se temea că avea să spulbere vraja – vraja care o ajutase să se abandoneze cu totul voinței lui.

Kian era oare vrăjitorul care înfăptuise vraja?

S-a ridicat în capul oaselor, a căscat, apoi a coborât din pat și s-a dus, desculță, la baie. S-a spălat și a găsit pe ușa un capot scurt de mătase, albastru ca safirul, care se asorta cu pantalonii bufanți ai lui Kian.

Kian – îmbrăcat doar cu pantalonii aceia, fără cămașă, cu pieptul gol și umerii lați și vânjoși, cu mușchii abdominali extrem de încordați.

O să fac dragoste cu tine, Caroline...

A simțit cum vulva i se contractă doar la simplul gând.

Dumnezeule, ce i se întâmpla oare? Fără îndoială, însă, trupul ei era pregătit pentru o experiență sexuală alături de el. Era aproape un chin faptul că nu o făcuseră deja. Și-a strâns coapsele ușor înainte de a-și pune capotul și de a-l lega la mijloc. Apoi a intrat în cameră ca să-l caute.

Era goală, ca și înainte – doar cearșafurile mototolite, aroma lumânărilor parfumate și muzica din fundal aminteau de prezența lui. S-a îndreptat spre arcada înaltă, care ducea spre terasă, și l-a văzut stând la masa cu suprafață din mozaic. L-a privit pentru o clipă în timp ce lenevea pe șezlongul din fier forjat, acoperit cu perne. Chiar dacă avea o mină relaxată, semăna cu un prinț care avea lumea la picioare. Poate că întreaga lume era numai a lui. Nici n-ar fi fost de mirare.

Purta din nou pantalonii bufanți de mătase. Faldurile țesăturii i se mulau pe coapsele puternice.

Își ținea capul rezemat de spătarul înalt al șezlongului, cu ochii închiși, ferindu-se astfel de razele soarelui de dimineață. Era atât de frumos, cu chipul lui dăltuit parcă în piatră! Întruchipa frumusețea masculină desăvârșită, senzație intensificată de gura lui lascivă. Privindu-l, a simțit cum un fior îi străbate trupul.

A pășit pe terasă, bucurându-se de dalele de gresie ce captaseră căldura soarelui. El și-a ridicat privirea și i-a surâs – cu zâmbetul lui răvășitor – topind-o pe loc.

– Bună dimineața, i-a spus el, cu vocea lui profundă, ușor răgușită, care ei îi plăcea atât de mult.

– Bună dimineața.

– Ai dormit bine, Caroline?

– Da. N-am mai dormit de mult atât de bine.

– Vino și așază-te la masă! a invitat-o el, ridicându-se și oferindu-i un scaun. Am comandat micul-dejun. Vedem după aceea ce facem astăzi.

De ce i se părea că îi vorbea imperativ? Dar nu o deranja. Se simțea ușurată că preluase altcineva, în locul ei, sarcina organizării lucrurilor.

S-a așezat pe scaun, relaxându-se printre pernele de pluș și bucurându-se de priveliștea de vis. Crestele unduioase ale munților se reflectau pe cerul de un albastru pur. Îi plăcea deșertul cu liniștea și pustietatea sa, cu simplitatea lui uluitoare.

Kian s-a așezat din nou pe șezlongul din fața ei și câteva clipe mai târziu, un chelner, îmbrăcat în

veșminte albe, tipice Noptilor Arabe, le-a adus o tavă plină cu bunătăți. A așezat-o, în tăcere, pe masă, i-a salutat pe amândoi din cap și apoi a plecat.

Da, acordau atenție tuturor detaliilor – o știa prea bine, de vreme ce ea conducea întreaga operațiune. Acum, însă, privind lucrurile din prisma unei cliente, se simțea, la rândul ei, copleșită. Hainele de mătase, aroma lumânărilor parfumate, servitorii, arhitectura impresionantă, cu tematică exotică, muzica liniștită – toate erau tulburătoare.

– Mi-am permis s-o sun pe asistenta ta ca s-o întreb ce mănânci în mod obișnuit, i-a spus Kian. Dar cafeaua și fructele nu-ți conferă energia necesară pentru timpul pe care îl vom petrece împreună, așa că am cerut în plus pateuri și iaurt. Gustă din astea! Sunt cu miere, o să-ți placă, a continuat el, punând diverse preparate pe o farfurie, pe care a așezat-o apoi în fața ei. Cafeaua este foarte tare, ca un espresso. Dar mult mai aromată. Iaurtul este mai gras decât cel pe care îl consumi tu în mod obișnuit, dar cu arome mult mai dulci. Are gustul de acasă. M-am bucurat să găsesc aici produse culinare cu specific arab.

Kian a mușcat cu poftă dintr-un pateu, dezvăluindu-și dinții albi și puternici. Ștergându-și cu limba firimiturile de pe buze, a gemut de plăcere. Avea o gură atât de frumoasă!

Caroline nu-și putea desprinde ochii de la Kian, care transforma actul mâncării într-un act senzual.

Mâncarea era extraordinar de gustoasă, a descoperit ea. Cafeaua era tare și aromată.

– E foarte bună.

– Mai bună decât cafeaua americană. Nu vreau să par snob, dar e mai bună și decât cafeaua din Franța.

– Să înțeleg că ai petrecut mult timp în Franța?

– Da, a spus el, încuviințând din cap și mușcând dintr-o felie de pepene galben. Am crescut în Franța și Iordania, țara de origine a tatălui meu. Familia noastră deține un lanț hotelier în Europa și Orientul Mijlociu. Am stat cu toții un timp și în Statele Unite. Am văzut câte un pic din toate.

– „Cu toții“? Adică împreună cu părinții tăi? Sau mai ai frați și surori?

– Am un frate și o soră. Tu?

– Am un frate – mult mai mare decât mine. N-am fost niciodată prea apropiați. Și mai am două surori vitrege, mai tinere, dar... după ce tata a părăsit-o pe mama, ne-am văzut rar, așa că nu-mi cunosc prea bine surorile.

– E trist. Dar cu mama ta te înțelegi bine?

– Mama a murit acum câțiva ani. Nu eram prea apropiate – cel puțin, nu în sens benefic.

Kian a lăsat ceașca de cafea pe masă și s-a aplecat spre ea.

– Am atins, în sfârșit, un subiect fierbinte. Povestește-mi despre mama ta, Caroline!

Dar ea nu voia să vorbească despre asta. Nu voia să-i povestească despre mama ei. Nici lui, nici altcuiva.

– Nu prea știu ce-aș putea să-ți spun, i-a răspuns ea, cu ochii ațintiți asupra munților din depărtare. Era... era o femeie aspră. Rece. Cu un spirit excesiv de critic. Avea o minte brici și voia ca toată lumea să-i semene. Devenea cumplit de intolerantă când descoperea că lucrurile nu stăteau deloc așa.

– Eu te consider o femeie extraordinar de competentă. Sunt convins că nu avea ce să-ți reproșeze.

– O, găsea mereu motive s-o facă!

– Ce părere avea despre munca ta de aici?

– N-a știut niciodată că lucrez într-un loc ca acesta. M-am angajat la Exotica la scurt timp după ce-a murit.

El a rămas tăcut pentru o clipă, sorbind din cafea.

– Atunci, alegerea acestei profesii este, de fapt, un act de protest, nu-i așa?

– S-ar putea, a răspuns Caroline, ridicând din umeri, cu un nod în gât. Are vreo importanță?

– Poate că nu.

Caroline a rupt un pateu în două, apoi l-a pus din nou pe farfurie, scuturându-și firimiturile de pe degete.

– M-ar fi urât dacă ar fi știut că lucrez aici, a spus ea încet. Am fost întotdeauna conștientă de asta. Dar am continuat să lucrez la Exotica. Pentru că asta vreau să fac. Pentru că îmi place profesia mea. A făcut o pauză, răsucindu-și printre degete șervețelul de în.

Dar, ca să fiu sinceră, trebuie să recunosc că fac asta dintr-un spirit de frondă.

– Spiritul de frondă este benefic uneori, a spus el, cu ochii lui căprui, scânteietori și un zâmbet pe buze.

– Dar tu? Nu te-ai împotrivit niciodată? l-a întrebat ea.

El a ridicat din umeri, unduindu-și mușchii umerilor goi.

Minunat!

– Părinții mei nu mi-au dat motive să mă revolt împotriva lor. Adevărul e că mi-au făcut întotdeauna toate poftele. Sunt îngrozitor de răsfățat.

Era rândul ei să zâmbească.

– Da, am văzut. Dar nu mă deranjează.

El s-a aplecat și mai mult spre ea. Caroline vedea cum razele aurii de soare i se reflectau în ochi.

– Și de vreme ce am atins aceste subiecte sensibile, n-ai vrea să-mi spui ce ți s-a întâmplat?

– La ce te referi?

Dar știa foarte bine la ce se referea. Un fior rece i-a străbătut trupul, înghețând-o pe loc. Revedea, ca într-un film derulat cu încetinitorul, imaginile cu Jeff și Sarah. Simțea din nou urma plesniturii. Picături de sudoare i-au apărut pe frunte.

Încetează!

– Nu cred că e momentul potrivit, a spus el, ridicându-se de pe scaun și venind spre ea. I-a luat mâna și i-a sărutat-o ușor. Iartă-mă! Nu trebuie să vorbim despre asta dacă nu vrei.

Ea a dat din cap, ațintindu-și din nou privirea asupra munților și trăgând adânc în piept aerul proaspăt al deșertului. Munții îi creau o senzație de stabilitate și simplitate – înrădăcinați, cum erau, în pământ. O senzație de continuitate și imuabilitate. O senzație de liniște și confort. Trăia cu impresia că viața ei avea să se schimbe.

Poate că și începuse deja să se schimbe.

Kian pășea de colo-colo pe terasa din marmură a apartamentului Noptilor Arabe, ținând telefonul la ureche și așteptând ca mama lui să răspundă. I-a auzit în cele din urmă vocea cu un puternic accent franțuzesc.

– Alo!

– *Maman*, sunt Kian.

– O! a spus ea, vorbind în engleză, cu același accent puternic franțuzesc. Ce faci, dragul eu?

– Sunt bine, *maman*. Tu cum te simți?

– Cam obosită în ultimul timp. Poate că aștept cu nerăbdare să mă pensioneiez.

– Cine? Tu? Ești sigură că te simți bine?

– Chiar și eu mă satur de muncă, a spus ea, râzând.

Dar spune-mi de ce mă suni!

– Vreau să te întreb ceva, a răspuns el, făcând o pauză. Mamei sale nu-i plăcea ca deciziile – ordinele – să-i fie contestate. Aș vrea să-i spun lui Caroline Winter de ce-am venit aici.

– Nici nu se pune problema. Am un motiv foarte bine întemeiat pentru care ți-am cerut să nu-i dezvălui, deocamdată, această informație. De ce mă întrebi asta, Kian? Doar îmi cunoști foarte bine părerea. Trebuie să vezi cum merge afacerea din interior, fără ca să-ți cunoască cineva adevărata identitate, pentru a se comporta cât mai firesc cu putință.

– Nu cred că misiunea mea ar avea de suferit, *maman*, dacă i-am spune adevărul numai ei.

– Sub nicio formă! Nu vreau să mai discutăm despre asta. Spune-mi, în schimb, ai vorbit cu sora ta? Am înțeles că nepoții tăi au rezultate foarte bune la școală. Deși mi-e greu să înțeleg de ce trebuie să locuiască atât de departe de mine.

Nu avea niciun rost să insiste. Odată ce mama lui lua o hotărâre, era imposibil s-o convingi să se răzgândească. Nu-i plăcea însă faptul că trebuia s-o mintă pe Caroline. Dar nici nu putea s-o înfrunte pe mama lui. Aceasta era, până la urmă, afacerea ei. Și îi oferise totul – o viață bună, poate cea mai bună viață. Nu, indiferent cât își dorea să-i mărturisească adevărul lui Caroline, nu putea s-o facă.

Dar a vrut măcar să încerce. Căci, pentru prima dată, o femeie i s-a strecurat în suflet. Și asta îl determina să-și pună propriile motive sub semnul întrebării. Iar această femeie era Caroline.

Caroline stătea la birou și bătea darabana cu degetele pe suprafața de sticlă a acestuia. Venise aici cu gândul să

lucreze, dar nu reușea să se concentreze. Minteia îi zbură numai la Kian și la modul în care reacționa în prezența lui. În timp ce o mângâia și îi vorbea, se simțea bine, abandonându-se cu totul experiențelor pe care i le oferea. Acum, însă, stând aici, departe de el, începea să pună totul la îndoială.

Cum putea să se lase cu totul în voia unui bărbat, așa cum o făcea când se afla în compania lui Kian? Ideea că făcuse acest lucru – și că s-ar putea s-o mai facă – o înspăimânta.

Ar fi vrut să arunce întreaga vină asupra lui, dar știa că nu era singurul responsabil pentru tot ce se întâmplase. Cu toate acestea, mânia nu-i dădea pace. Era furioasă. Pe el. Dar și pe propria ei slăbiciune.

Ce se va întâmpla dacă îl va lăsa... să facă tot ce dorea? Dacă avea să-și piardă complet controlul?

Gândul a înfiorat-o, aducându-i din nou prin fața ochilor imagini din trecut.

Kian nu e Jeff. Și nu mai există nicio Sarah. La dracu'! Gândurile astea nu-mi sunt de niciun folos.

A revăzut în clipa aceea, cu ochiul minții, apartamentul lui Jeff, momentul în care a răsucit cheia în broască și a auzit gemete în sufragerie. Au început să se certe și a plesnit-o cu putere pe Sarah peste față. *Cea mai bună prietenă a ei!*

Cearta s-a acutizat. Lui Jeff i-a sunat telefonul, iar el a răspuns, în ciuda discuției aprinse în care se afla, intensificându-i mânia. Apoi cei doi au ajuns în stradă, sirenele vuiau, cu luminile aprinse, medicii au urcat

targa în ambulanță în timp ce chipul îi era acoperit cu un cearșaf.

Dar cunoștea prea bine chipul acela. Știa cum arăta și ce senzație îi provoca atunci când îl atingea.

Era vina ei, vina ei...

Telefonul a sunat în clipa aceea, iar ea l-a luat în mână, simțind cum îi alunecă în palma umedă de sudoare.

– Da, a răspuns ea, cu inima fremătându-i în piept.

– Caroline, au sosit noile covoare pentru Castelul Medieval.

– Ocupă-te tu de toate, Samantha!

– Poftim? Da, firește. Totul e-n ordine?

– Da.

– Bine. Te sun mai târziu.

– Așa să faci.

A închis telefonul și și-a turnat un pahar de apă rece din vasul pe care îl ținea întotdeauna pe birou, apoi a băut cu nesăț, încercând să-și potolească temerile. Mânia însă nu-i dădea pace.

A răsfoit niște dosare de pe birou, încercând în zadar să lucreze. Mânia o măcina din ce în ce mai tare. Știa că atitudinea ei nu se justifica în totalitate. Dar nu reușea s-o stăvilească.

A apăsă pe un buton de pe telefonul mobil, iar asistenta i-a răspuns imediat.

– Da, Caroline.

– Plec de la birou, Samantha. Voi lipsi, probabil, toată ziua.

– Îmi pare bine că îți iei puțin timp liber și pentru tine. Ne ocupăm noi de toate.

– Știi cum să mă găsești dacă ai nevoie de ceva.

– Desigur.

A închis telefonul, simțind o ușoară mustrare de conștiință. Nu a vrut să pună capăt conversației atât de brusc. Dar simțea că ia foc. Trebuia să plece de acolo.

A ieșit pe ușa din spate, s-a urcat într-o mașinuță de golf și a străbătut pajiștile verzi, intrând în curtea clădirii unde se aflau apartamentele Noptilor Arabe și urmând apoi aleea șerpuitoare, acoperită cu nisip, ce ducea la destinația dorită. Pretutindeni în jurul ei, florile răspândeau miresme tropicale, iar păsările cântau dumnezeiește, dar ea nu observa nimic din toate astea. A parcat mașinuța la capătul aleii și a mers pe jos până la copia palatului persan, unde a urcat treptele de marmură și a traversat holul spre apartament.

A intrat în cameră exact în clipa în care Kian ieșea din piscină, gol și ud, având un prosop alb pe umăr. I-a zâmbit când a văzut-o.

– Te-ai întors devreme, a spus el, întinzându-i mâna.

Ea s-a oprit pe loc.

– Nu mă atinge!

– Ce s-a întâmplat, Caroline?

Stropi de apă din părul ud și negru i se prelingeau pe umeri. Le privea cum alunecau pe trupul lui zvelt și auriu, pe mușchii puternici și tari ca fierul.

Da, era frumos!

Dar nu, nu putea să se lase vrăjită de frumusețea lui fizică.

– Nu s-a întâmplat nimic. Am venit doar să-mi explici cum ai reușit să mă manipulezi atât de ușor.

– Să te manipulez? Ea a răspuns dând din cap, cu un nod în gât. Îi venea să plângă și se ura pentru asta. Dar am făcut doar ce m-ai rugat tu, Caroline, doar lucrurile pe care ai acceptat să le faci, nimic altceva.

– Nu-mi vorbi de parcă te-ai implicat în povestea asta doar ca să mă ajuți pe mine!

– Mă acuzi că mint? a întrebat-o el cu o voce rece, privind-o cu ochi scânteietori.

– Ce bărbat n-a mințit ca să obțină de la o femeie exact ceea ce-și dorește?

– *Eu*, a răspuns el, după o clipă de tăcere, privind-o cu aceeași intensitate. N-am mințit niciodată. N-a fost nevoie să fac asta.

– Întotdeauna știi ce să faci, nu-i așa? Întotdeauna știi ce să spui.

Kian a făcut un pas spre ea, cu o expresie amenințătoare. Caroline a simțit un nod în stomac. Iar vulva i s-a udat toată.

Ce dracu' se întâmpla cu ea?

– Tu ai vrut-o, Caroline. Tu m-ai vrut. Ea a clătinat din cap. Ăsta-i adevărul, a spus el, aproape mârâind.

– Nu, nu e adevărat... N-am avut nici cea mai vagă idee în ce mă implic.

El a mai făcut un pas spre ea. Ea s-a retras ușor.

– Ba ai știut foarte bine în ce te implici. Și am văzut cum reacționează trupul tău la atingerile mele. Ți-am văzut privirea pierdută și ți-am auzit respirația sacadată. Te-am privit plutind pe aripile orgasmului, Caroline.

– Încetează! a spus ea, făcând un alt pas înapoi.

Nu mai avea unde să se retragă, căci ajunsese la marginea patului.

El a continuat să vină spre ea, oprindu-se doar la câțiva pași distanță. I-a pus mâinile pe umeri și a strâns-o cu putere. Inima îi bătea, gata să-i iasă din piept.

I-a cuprins sânii cu mâinile și i-a șoptit cu o voce aspră:

– Mă vrei, Caroline, chiar și în clipa asta. Trupul îți freamătă de dorință. Și avea dreptate, căci sfârcurile i s-au trezit la viață, devenind tari ca piatra, iar picioarele îi tremurau cumplit. *Ticălosul!* Dar nu i-a spus-o cu voce tare. Vrei să mă opresc acum, Caroline? Ea a deschis gura să-i răspundă, dar n-a reușit să rostească niciun cuvânt. Așa am zis și eu! a adăugat el, sfâșiindu-i hainele atât de repede, încât nici nu a realizat ce se întâmpla. Sau poate că furia se contopea cu dorința, întunecându-i rațiunea. Era udă toată. Sângele îi ardea încă de mânie. Dar mânia începea ușor să dispară, lăsând locul unei dorințe mistuitoare. După ce a dezbrăcat-o, a împins-o cu brutalitate în pat, apoi s-a urcat deasupra ei, obligând-o să-și depărteze coapsele. Penisul tare și puternic încerca să-și croiască drum spre comoara ei. Era cumplit de udă și tremura, copleșită de dorință – o dorință nimicitoare, aproape disperată. Depărtează-ți picioarele,

Caroline! Și mai mult! A prins-o cu o mână de păr, trăgând-o cu violență și dându-i capul pe spate. Ea simțea cum sâni și vulva o dureau cumplit, sub imperiul unei poftă animalice. La naiba, Caroline! a murmurat el, încruntat, penetrând-o apoi cu putere. Un țipăt i-a scăpat printre buze, strângându-l cu vulva ca într-un clește. O să-mi spui că nici acum nu mă vrei?

- Nu, nu...

- Foarte bine. Căci am de gând să te călăresc cât pot de mult. Și deși n-am fost niciodată nevoit să oblig o femeie să-mi cedeze, tu mă ispitești s-o fac... La dracu', Caroline! a gemut el, retrăgându-și penisul din adâncurile ei și penetrând-o încă o dată, și mai tare.

- Kian! a îngăimat ea, răvășită de plăcere, cuprinzându-l cu brațele de după gât și înfigându-și degetele în părul lui.

- O să facem sex până la epuizare, Caroline. Iar tu n-o să-mi refuzi nimic. Ai înțeles? a întrebat-o el, continuându-și dansul sexual frenetic, în timp ce ea trecea, pe rând, de la extaz la agonie.

- Da, a îngăimat ea. Kian și-a intensificat ritmul actului sexual, atacurile sale devenind o adevărată salvă de lovituri, care o împiedicau să mai gândească, revărsând, în schimb, asupra ei valuri succesive de plăcere. O țintuia în pat, zdrobind-o aproape cu greutatea sa. Ea și-a adâncit chipul în gâtul lui, îmbătându-se cu parfumul lui - parfumul sexului pur. O, Kian! O, Doamne Dumnezeule! a gemut ea.

El s-a oprit, rezemându-se în coate, și și-a ațintit privirea asupra ei. Avea ochii scânteietori și negri, ca o mare întunecată, și gura roșie și lascivă. Cât își dorea să-l sărute! Și voia să continue dansul sexual.

– Vino aici! i-a șoptit el, ridicându-se în genunchi și întorcând-o pe burtă, de parcă era o păpușă inertă. Depărtează-ți picioarele, Caroline! Hai, fă-o odată!

Ea și-a depărtat coapsele și s-a aplecat, rezemându-și capul pe brațe. El i-a desfăcut labiile cu mâinile, croindu-și din nou drum în comoara ei.

Avea penisul imens; era greu să pătrundă în adâncurile ei în poziția aceea. Dar va reuși. O, da!... S-a retras ușor, apoi a penetrat-o din nou, cu putere, mistuindu-i trupul de plăcere. Îi era cu neputință să mai gândească. Dar nici nu-i mai păsa.

S-a aplecat deasupra ei și a prins-o cu o mână de păr, trăgând-o fără milă. Cealaltă mână și-a strecurat-o pe sub mijlocul ei, trăgând-o spre el. Penisul îi ardea în interiorul ei. Și-a reluat apoi atacurile – mai repede și mai intens, adâncindu-și și mai mult penisul în trupul ei. Și fiecare lovitură îi provoca valuri succesive de plăcere, care o lăsau fără suflare. Valuri de plăcere și durere. Valuri în care Kian se pierdea cu totul în adâncurile ei.

Kian!

Se afla în pragul extazului, simțind cum trupul îi fremăta deja sub imperiul primelor spasme orgasmice. Vulva i s-a încleștat în jurul penisului său.

– Nu vei mai rezista prea mult, Caroline.

– Nu!

– Dar nu e încă momentul.

– Poftim?

El nu i-a răspuns. S-a retras însă din comoara ei, s-a aplecat într-o parte, a deschis ușa noptierei și a scos ceva de acolo.

– Nu te mișca!

I-a depărtat fesele cu ambele mâini, iar ea a simțit în anus ceva rece și umed. Știa ce avea de gând să facă. A început să tremure – de teamă, de nerăbdare. Nu voia să i se împotrivească.

I-a întins apoi lubrifiantul cu degetul, provocându-i alte valuri de plăcere. Apoi, i-a simțit vârful penisului, care încerca să-și croiască loc prin mica deschizătură a anusului. O, da, senzația era răvășitoare! Trupul îi fremăta, copleșit de valurile orgasmice. Și-a depărtat și mai mult picioarele, invitându-l înăuntru, nevenindu-i să creadă că i se supunea fără să crâcnească. Kian și-a înfipt din nou mâna în părul ei, trăgând-o cu putere: plăcerea se contopea iar cu durerea.

A împins încă puțin, oprindu-se apoi pe loc, în timp ce dorința îi răvășea trupul – membrele, abdomenul, vulva. Se afla din nou în pragul orgasmului și nu avea cum să-l stăvilească. Penisul lui imens o rănea ușor, creându-i în același timp senzații uluitoare. Voia să-l simtă și mai mult în adâncurile ei.

Și l-a simțit. El s-a retras la început, apoi, puțin câte puțin, tatonând zona, a pătruns tot mai adânc, întinzând-o și mai mult, până când trupul a început să-i tremure de dorință. A venit și ea în întâmpinarea lui,

dornică să-l simtă cât mai adânc în interiorul ei. Se simțea imobilizată, neajutorată, pierdută cu totul.

– Kian, te implor! El a împins încă puțin, făcând-o să geamă și să strângă cearșaful în mâini. Și mai mult..., a îngăimat ea.

El s-a retras ușor, apoi – după o clipă, care ei i s-a părut o veșnicie – a penetrat-o cu putere. Un suspin i-a scăpat printre buze. Nici când nu se mai simțise atât de satisfăcută. De dominată. Și trebuia să recunoască faptul că îi plăcea să fie dominată, că – în ciuda durerii mistuitoare pe care i-o provoca – plăcerea era deopotrivă de răvășitoare. Trebuia să recunoască faptul că avea nevoie de un bărbat atât de puternic cum era Kian pentru a se putea abandona cu totul experiențelor pe care i le oferea.

– Poți să suporti, Caroline? a întrebat-o el cu glasul răgușit.

– Da, da!

Plăcerea era realmente nimicitoare, lăsând-o fără suflare. Nimic altceva nu mai conta.

Kian și-a strecurat apoi mâna spre vulva ei și a început să se joace cu clitorisul, ciupindu-l și trăgând de el fără milă. Senzațiile erau greu de descris în cuvinte, mistuind-o de plăcere. Și, în timp ce el dansa în continuare în interiorul ei, Caroline a simțit cum explodează pe aripile extazului suprem, tremurând necontrolat în mâinile lui. El se mișca tot mai repede, în anusul ei, făcând-o să țipe de plăcere. Nici el nu-și mai putea reprima țipetele. Și, pe când trupul îi tresălta și

fremăta sub imperiul spasmelor orgasmice, Kian și-a descătușat și el seva în interiorul ei.

S-au prăbușit împreună în pat, iar el s-a răsucit într-o parte, trăgând-o și pe ea după el. Zăceau unul lângă altul, inerti, într-o cascadă de membre încovrigate unele cu celelalte. Ea și-a întors fața spre el și l-a mușcat de umăr, întipărindu-și urmele dinților în pielea lui aurie. El i-a zâmbit, însă, strângând-o și mai tare în brațe.

Ațipise, a realizat el, trezindu-se brusc. O ținea încă pe Caroline în brațe. Dar și-a dat seama, din felul cum respira, că nu dormea.

– Caroline!

– Da.

– Ce faci? Te simți bine? a întrebat-o el, întorcându-se într-o parte ca să-i vadă fața.

– Poftim? O, da, desigur, a răspuns ea, scrutându-i chipul cu ochii ei albaștri. Te referi la... Nu m-ai rănit, dacă asta vrei să știi. El a dat din cap. Îți dai seama, însă, că – dacă vei pierde târgul pe care l-am încheiat...

S-a oprit în mijlocul frazei, cu un zâmbet larg pe buze. N-o văzuse niciodată atât de veselă. Abia după câteva clipe, a înțeles la ce se referea.

– O, nu! Nu vei avea ocazia să-ți iei revanșa. Deși, undeva în adâncul sufletului, o voce îi spunea că n-ar fi o idee chiar atât de rea. Era întotdeauna dornic de aventuri sexuale – cât mai sofisticate, dacă se putea. Și, în plus, mulți oameni preferau acest gen de experiențe. Dar nu avea de gând să-i spună acest lucru. Nu-ți voi oferi

ocazia, a continuat el. Pentru că îmi voi îndeplini rolul cu succes, așa cum am făcut-o și până acum. Și cum o voi face din nou în curând. A tăcut o clipă, privindu-i chipul încântător, pe care îi citea dorința – da, firește! – dar și o dezinvoltură pe care nu o văzuse până atunci. Am devenit destul de intimi acum încât nu mai văd niciun motiv pentru care să ne reprimăm poftele și impulsurile.

– Kian!...

– Vreau să fac orice-mi trece prin cap cu tine, Caroline. A tăcut din nou, gândurile prinzând contur doar cu puțin înainte de a le exprima în cuvinte. Vreau să te cunosc, Caroline. Vreau să știu totul despre tine. Trebuie să recunosc că este prima oară când o femeie îmi stârnește un interes atât de mare. Poate că mă vei considera superficial. Poate că așa și sunt. Dar îți spun adevărul. Ea a încuviințat în tăcere, așteptând ca el să continue. Vreau să-ți cunosc tainele, Caroline. Dezvăluie-mi-le! a spus el încet. Nu credea că o va face. Indiferent prin ce trecuse, experiențele lăsaseră urme adânci în sufletul ei. Dar a simțit *nevoia* s-o întrebe. Nu știa ce îl determina să insiste. Spune-mi! a stăruit el.

Vorbea atât de încet încât Caroline abia îl auzea, păstrându-și însă tonul autoritar. Se simțea ușurată pentru că putea să se supună cu atâta ușurință autorității sale. Cât de ciudat i se părea acest lucru!

Nu te mai gândi la asta acum!

Nu, acum voia doar să-i îndeplinească dorința. Să-i spună lucruri pe care nu le dezvăluisese nimănui, cu excepția lui Lilli. Simțea că putea să-i spună orice acum –

după tot ce trăiseră împreună. Nu voia să analizeze lucrurile. Nu voia să se întrebe cum putea să pună semnul egalității între actul sexual și încredere. Voia doar să-i povestească experiența prin care trecuse.

– Am avut cândva un logodnic, a început ea, oprindu-se, însă, gătită de emoție și trăgând adânc în piept aerul încărcat de mireasma lumânărilor parfumate. Kian a dat din cap, încurajând-o să continue. Ne-am întâlnit prin intermediul unor prieteni comuni. Jeff întruchipa prototipul bărbatului perfect, pe care orice femeie și l-ar fi dorit să-l aibă ca soț. Era chipeș, provenea dintr-o familie bună, era avocat, dedicat trup și suflet profesiei sale. Indiferent cât de absurd pare acest lucru astăzi, am crezut... am crezut că, în sfârșit, fac și eu ceva cum trebuie.

– Ai acceptat, așadar, să te căsătorești cu el nu pentru că îl iubeai, ci ca să câștigi aprecierea – cui? – mamei tale? Logodnicului tău?

– Da, amândurora. Avea o intuiție extraordinară, și-a spus ea. Acum, însă, nu mai avea niciun rost să-i ascundă lucrurile. Am tânjit întotdeauna după aprecierea mamei, a continuat Caroline. Am acordat prea multă importanță acestui lucru – îmi dau seama de asta acum. Atunci însă... era centrul existenței mele. E absurd, firește. Nimic din ce făceam nu o mulțumea. Eram, desigur, destul de matură ca să-mi dau seama că făceam o greșală, că trebuia să pun capăt acelei situații. Am înțeles, însă, acest lucru pe deplin abia după ce-a murit, acum câțiva ani.

- Și el cum era? Se purta frumos cu tine? A ajuns, în cele din urmă, să te aprecieze la justa ta valoare? Ți-a satisfăcut această dorință? După câte se pare, aş zice că nu.

- Cred că a făcut-o într-o oarecare măsură, deși nu intenționat. Era un bărbat desăvârșit din toate punctele de vedere. Și, din cauza acestei perfecțiuni, eu nu mai aveam ce să-i ofer. Mi-a dat de înțeles acest lucru de-a lungul timpului. Cu toate acestea, nutream un sentiment de satisfacție pentru că un bărbat ca el îmi acorda atenție.

- Nu-mi imaginez ce bărbat *nu* ți-ar acorda atenție, a spus Kian, râzând sardonice.

- În perioada aceea, nu mă simțeam deloc mulțumită de mine însămi, a răspuns ea, clătinând din cap, cu obrajii încinși. O consecință a criticilor primite de la mama. Din păcate, relația mea cu Jeff n-a făcut altceva decât să alimenteze aceste sentimente. L-am urcat pe un pedestal, iar el... a profitat puțin câte puțin. La început, nu mi-am dat seama de asta, firește.

- Când privești lucrurile retrospectiv, evenimentele capătă întotdeauna mai multă claritate.

- Da, așa este.

Kian i-a mângâiat umerii goi, reamintindu-i că stăteau amândoi dezbrăcați în pat. Pânza subțire și delicată a baldachinului flutura de fiecare dată când se mișcau. Dar îi conferea un sentiment de siguranță pentru că îi învăluia ca într-un cocon protector. Sau poate că prezența lui îi conferea acest sentiment?

- Povestește-mi mai departe! a îndemnat-o el.

– Aveam o prietenă foarte bună – Sarah, a continuat ea. Am locuit aproape una de cealaltă timp de câțiva ani și am făcut multe lucruri împreună, așa cum fac cei mai buni prieteni. A rămas tăcută câteva clipe, încercând să-și găsească cuvintele. Nu povestise nimănui cu lux de amănunte tot s-a întâmplat acum cinci ani. Așadar, eu și Jeff eram logodiți de câteva luni. Începusem să-mi fac planuri de nuntă. Sarah avea să fie domnișoara mea de onoare, firește. Îmi închipuiam cum avea să fie viața noastră împreună. Îmi dau seama că nu aveam nicio aspirație pentru mine, cu excepția faptului că îmi doream să fiu soția lui Jeff. O idee care acum îmi provoacă greață. Am o diplomă în managementul de afaceri, de care atunci nici măcar nu-mi păsa.

– Cu toții facem lucruri pe care le regretăm. Lucruri care, la un moment dat, nu mai au niciun rost.

– Da, e adevărat. Dar greșeala mea ar fi putut avea consecințe tragice. De fapt, chiar a avut, în final.

Va reuși oare să depene povestea până la sfârșit? I se părea din ce în ce mai greu.

– Ce ți-a făcut – acest Jeff? a întrebat-o Kian, dându-i părul la o parte de pe față. Când Caroline și-a ridicat privirea spre el, i-a văzut ochii scăpărând scântei. O privea cu o intensitate uluitoare, aproape indescriptibilă. Spune-mi, Caroline! a insistat el, cu aceeași autoritate în glas.

– L-am prins pe Jeff cu Sarah în pat, a răspuns ea, în cele din urmă, gătită de emoție.

– Ticălosul!

- Da.

Povestea îi provoca de fiecare dată o durere sfâșietoare. O durere ce nu părea să se mai sfârșească. Acum, însă, deși îi tulbura în continuare sufletul, reușea s-o îndure cu mai multă ușurință. Dar nu ajunsese încă la final.

- Și experiența aceasta, bărbatul acesta, te-au făcut să te închizi în tine ca într-o carapace, nu-i așa?

Nu, nu putea să-i spună totul. Nu putea să-i povestească tragedia care a urmat.

- N-am mai avut nicio relație după aceea. M-am izolat de prieteni. Nu mai aveam încredere în nimeni. Abia acum am reluat o veche prietenie - cu Lilli, o fostă colegă de facultate. A fost ideea ei să...

- Să ce?

- Să... Cum îi scăpaseră oare cuvintele de pe limbă? Dar ar putea să-i spună, la urma urmei, chiar dacă se înroșise la față ca racul. A fost ideea ei să petrec un anumit timp cu tine. Să mă culc cu tine. Să-mi redescopăr latura sexuală.

- Aha! a spus el. Apoi, după o scurtă ezitare: Așadar, m-ai mințit când mi-ai spus că îi supui la test pe toți angajații de la Exotica, nu-i așa?

La naiba! Era prea emoționată, prea tulburată după experiența sexuală pe care o trăise, ca să găsească un răspuns onorabil.

- Îmi pare rău, Kian. N-am făcut-o cu rea intenție. Doar că... trebuia să... Cuvintele au rămas suspendate în aer, căci nu mai putea să vorbească. Simțea un nod

în gât, iar ochii i s-au umplut de lacrimi. Doamne, de-aia evit să discut despre asta, de-aia nu pot să-ți povestesc ce s-a întâmplat mai departe!

– Dar mai e ceva de povestit?

– Da, mai e, a răspuns ea, simțind un nod în stomac. Dar nu pot să mai continui. Te rog să nu insiști! Nu pot nici măcar să mai gândesc limpede, a spus ea, în timp ce o lacrimă i se prelingea pe obraz. La dracu'!

El s-a rezemat în cot, privind-o cu intensitate. Nu putea să respire, nu putea să se miște, nu putea nici măcar să-și întoarcă fața spre el. Durerea îi sfâșia din nou sufletul, paralizând-o cu totul.

– Doamne, Caroline, prin ce ți-a fost dat să treci? Nu, nu vreau să-mi spui deocamdată, a liniștit-o el, ștergându-i lacrimile, mângâindu-i părul și strângând-o în brațe. La început, a vrut să i se împotrivească și ar fi făcut-o dacă ar mai fi avut putere. Dar povestea – chiar dacă nu ajunsese la finalul ei – a istovit-o. Se simțea vlăguită, epuizată. Iar după câteva clipe, nici nu mai putea să plângă. Ești atât de frumoasă când plângi! a spus el încet, aproape cu reverență. Tristă și frumoasă.

– Știu mai bine ca oricine că replicile de acest gen fac parte din scenariul pe care trebuie să-l interpretezi, a spus ea, cu o voce smiorcăită.

– Ți-am explicat și mai devreme că sunt obișnuit să-mi satisfac poftetele. Nu mi-aș bate capul să spun lucruri lipsite de valoare, în care nici eu nu cred. În special, unei femei care plânge. Și mai ales, ție. Dar cred că te-ai mai liniștit acum, nu-i așa?

- Da, a răspuns ea, ușor stânjenită.

Din cauza lacrimilor. Din cauza lucrurilor pe care el i le-a spus.

Simțea, însă, în același timp, un sentiment de ușurare pentru că îi povestise despre Jeff. Pentru că recunoscuse că l-a mințit. Nu-i sondase motivele, ci acceptase pur și simplu faptul că îl mințise.

S-a cuibărit în el, bucurându-se de căldura trupului său. Și se întreba deja ce va face fără el odată ce aventura lor va lua sfârșit. Va reuși oare să-l vadă la Exotica în brațele altor femei? Ideea îi repugna.

Dar amândoi se aflau aici doar pentru o simplă aventură, nimic mai mult. Și asta trebuia să fie suficient.

Când a trezit-o, era târziu în noapte. Luna arunca o lumină difuză prin arcada ce ducea spre terasă.

– De ce trebuie să ne trezim, Kian?

– Pentru că toiul nopții reprezintă chintesența misterului și a magiei. Și pentru că am nevoie de tine.

– Pentru ce?

Era încă prea toropită de somn ca să-i înțeleagă aluziile.

El i-a luat mâna și, gemând, i-a înfășurat degetele în jurul penisului rigid. Ea a simțit cum vulva i se încinge toată și un val de căldură îi străbate trupul.

– Aha! Și ce-ai face dacă aș refuza să mă trezesc?

– Aș face ce-am făcut și-n prima noapte când am venit aici, i-a răspuns el, cu vocea lui mătăsoasă. M-aș băga în duș și m-aș autostimula, gândindu-mă la tine, cum plutești pe aripile viselor. Imaginându-mi sânii tăi seducători și comoara fierbinte, ascunsă printre coapse. Dorindu-te cu ardoare. Dorindu-mi să te ating, să te sărut. Să facem dragoste cu aceeași pasiune ca aseară.

Caroline simțea cum trupul i se trezește la viață, copleșit de o dorință mistuitoare.

- Hai s-o facem acum, Kian!

- Chiar asta am de gând să fac. Dar, mai întâi, trebuie să te ridici din pat și să vii cu mine.

- Poftim?

- Nu mai pune atâtea întrebări, Caroline! Fă doar ce-ți spun!

O, Doamne, folosea același ton autoritar care o înfiora și o făcea să tremure de dorință! S-a supus, fără să crâcnească, voinței lui și s-a ridicat în tăcere din pat.

Kian a îmbrăcat-o cu niște pantaloni bufanți de mătase, asemănători cu cei pe care îi purta și el. Apoi, a ajutat-o să-și pună un soi de bluză foarte scurtă, incrustată cu nestemate și brodată cu fir de aur, care îi lăsa abdomenul gol și îi ridica sânii. I-a pus apoi în jurul gâtului mai multe lanțuri de aur și șiraguri de perle, iar mâinile i le-a împodobit cu brățări din aur.

- Un costum, a murmurat ea.

- Nu poți să trăiești experiența Noptilor Arabe fără aceste veșminte. Știa de existența costumelor, firește. Dar nu se gândise niciodată să poarte vreunul. Kian avea însă dreptate - făcea parte din scenariul aventurii arabe. Și acesta era momentul potrivit să-l poarte. Magia surprinsă în toiul nopții, cum spusese el. Cum reușea, însă, să-i intuiască dorințele? Se părea că știa totul despre ea, că-i citea gândurile înainte ca ele să prindă contur în mintea ei.

- Vino cu mine acum, Caroline!

– Unde mergem?

– În grădină.

În circumstanțe normale, l-ar fi torturat cu întrebările. Acum, însă, el a luat-o de mână, iar ea l-a urmat în tăcere, pășind cu picioarele goale pe podeaua de marmură, coborând treptele și ajungând pe alea acoperită cu nisip.

Afară, se auzeau acordurile suave ale unei muzici cântate la flaut, sitar și talger. Au străbătut alea până când au ajuns într-o poieniță, unde – așezați pe covorașe cu modele frumoase – cântau muzicieni îmbrăcați în costume orientale. Și chiar dacă ea era cea care aranjase decorurile și stabilise tematica Exoticii, nu-și putea stăpâni uimirea. Această uimire provocată de faptul că regizase și el, la rândul lui, acest scenariu pentru ea.

Kian a privit-o, iar ea i-a zâmbit. Cuvintele erau de prisos.

S-au adâncit și mai mult în grădină, îmbătându-se cu aroma iasomiei și a vegetației luxuriante ce-i înconjură pretutindeni. Caroline simțea cum decorul exotic o absorbea cu totul, abandonându-se complet în brațele acestei experiențe atât de neobișnuite.

Au ajuns lângă bazinul pătrat, copia perfectă a celui din curtea palatului din Damasc, așezându-se apoi amândoi pe marginea plată a acestuia.

– Simți magia acestui loc, Caroline?

– Da. Este imposibil să n-o simți. Costumele, muzica, grădinile, decorul...

- Nu te gândi că toate acestea sunt doar un simplu decor! Imaginează-ți că ne aflăm într-un loc exotic din Orientul Mijlociu, unde aceste lucruri există aieveja. Iar noi suntem singuri, într-un peisaj de vis, vegheați de lună și de stele.

Kian s-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o pe gât, înfiorând-o din cap până în picioare și trezindu-i sfârcurile la viață.

- Muzicienii sunt doar la câțiva pași distanță, a spus ea, neputând ignora prezența lor.

- Da. Tocmai de aceea, experiența va fi cu atât mai incitantă. Să știi că unul dintre ei ar putea da peste noi în orice moment. Desfă-ți bluza, Caroline! Dezvăluie-ți sânii pentru mine! Ea a clătinat însă din cap. Fă ce-ți spun! a insistat el, pe un ton imperativ. Cu degetele tremurânde, Caroline a desfăcut capsele bluzei de mătase, ale cărei broderii i se păreau ușor aspre. Da, frumos! a exclamat el, cuprinzându-i sânii cu mâinile și strângându-i cu blândețe. Ai cei mai frumoși sâni din lume, Caroline. Moi și voluptuoși. Iar sfârcurile... Cuvintele au rămas plutind în aer, în timp ce îi mângâia mameloanele cu degetele, înfiorând-o de plăcere. Sunt perfecte, a continuat el. Atât de seducătoare că aș vrea să le ciupesc. Și le-a ciupit fără milă, făcând-o să geamă de durere, dar și de plăcere. Vreau să le sug cu gura și să le absorb nectarul.

I-a strâns sânii cu mâinile, apoi s-a aplecat și a început să-și plimbe limba de pe un sfârc pe altul. Ea a simțit cum vulva i se încinge deodată. Sânii o dureau

cumplit. Senzațiile s-au intensificat și mai tare în clipa în care el i-a cuprins un sfârc cu buzele, absorbindu-l cu nesaț și ronțându-l cu dinții. A aplicat același tratament și celuilalt sfârc, lingându-le, sugându-le și mușcându-le apoi rând pe rând. Durerea și plăcerea pe care i le stârnea cu dinții, dar și cu gura lui fierbinte erau mistuitoare. Tremura de dorință, iar vulva excitată și nesățioasă își cerea drepturile.

A împins-o apoi pe spate, întinzând-o pe marginea aspră de piatră a bazinului și depărtându-i picioarele. Iar ei nu-i mai păsa. Nu-i mai păsa că piatra zgrunțuroasă o rănea ușor sau că muzicienii cântau doar la câțiva pași distanță de ei. Voia doar să-i simtă atingerile și să se îmbete cu mângâierile lui.

Și-a strecurat mâinile printre faldurile pantalonilor ei bufanți și a tras cu putere de ei, sfâșiind țesătura delicată. Ea nu s-a împotrivit, abandonându-se cu totul în brațele sale, simțindu-și trupul din ce în ce mai încins.

– Trebuie să te posed aici și acum, a murmurat el, scoțându-și penisul din faldurile pantalonilor săi.

Ea l-a zărit pentru o clipă – rigid în lumina albăstruie a lunii – și a simțit cum vulva i se contractă, copleșită de dorință.

– O, da, Kian, acum!

El a ținut-o pe loc, punându-și mâinile pe umerii ei și lipind-o de marginea de piatră a bazinului. Și cu o mișcare lină, și-a croit drum spre comoara ei seducătoare.

Plăcerea era nimicitoare, înfiorându-i trupul și sufletul. El a început să-și miște soldurile, adâncindu-și penisul în interiorul ei, cu lovituri puternice și rapide. Atât de puternice și de rapide încât l-a cuprins cu picioarele, dansând în același ritm cu el.

Apoi, Kian s-a oprit.

– O, nu! a îngăimat ea, cu respirația întretăiată.

El s-a retras și i-a scos pantalonii, aruncându-i pe jos.

– Așază-te în genunchi, Caroline! Pune-ți genunchii pe pantalonii de mătase și sprijină-te cu trupul de marginea bazinului! Ea s-a supus, prea excitată ca să mai pună întrebări. I-a simțit căldura trupului când a îngenuncheat în spatele ei și a descoperit cu surprindere că îi scotea peste cap unul dintre șiragurile de perle. I-a strecurat apoi perlele printre coapse, apropiindu-i-le de zonele intime, până când a simțit mărgeluțele atingându-i vulva udă. A început apoi să le miște înainte și-napoi în așa fel încât perlele îi masau vulva și clitorisul excitat. Ea a gemut de plăcere. Da, știam că o să-ți placă, a spus el, obligând-o cu o mână să se aplece și mai mult. Și acum o să facem din nou dragoste. Depărtează-ți picioarele!

Ea și-a desfăcut și mai mult coapsele, a gemut când i-a simțit vârful penisului atingându-i vulva nesățioasă și a icnit când a penetrat-o cu putere, dansând apoi în adâncurile ei cu o pasiune nestăvilită. Continua, în același timp, să-i excite clitorisul cu perlele, mișcând șiragul înainte și-napoi. Membrele îi tremurau necontrolat,

sângele îi curgea năvalnic prin vene, iar trupul părea să-i fi luat foc.

Nu mai simțea pământul aspru, care-i rănea ușor genunchii. Nici marginea zgrunțuroasă a bazinului, care-i zgâria pielea. Nimic nu mai conta. Simțea doar senzațiile uluitoare pe care i le provocau perlele catifelate și penisul ce-i explora adâncurile. Valuri succesive de plăcere îi îmbătau simțurile, aducând-o în pragul orgasmului.

Se simțea aproape, atât de aproape de culmile extazului suprem. Dar nu voia încă să cedeze. Nu voia să se lase pradă pasiunii descătuse, nu voia să renunțe la factorul-control, atât de important în viața ei. Îi plăcea să atingă acel prag, fără însă să-l treacă – cel puțin, nu încă.

– Kian! Nu cred că voi mai rezista prea mult.

– Da, dă-i drumul! a spus el, făcând-o să icnească în clipa în care a început să frece și mai tare perlele de clitoris, zgâriindu-l fără milă.

Iar penisul se adâncea tot mai mult în interiorul ei, cu lovituri puternice, vrând parcă să se piardă în trupul ei. Senzațiile erau covârșitoare; spasmele orgasmice o lăsau aproape fără suflare. Kian a țipat și el de plăcere, descătuseându-și deopotrivă seva și extazul și contopindu-și orgasmul cu al ei.

Se simțea vlăguită. Epuizată. Abia mai respira. Deși valurile puternice ale orgasmului trecuseră deja, Caroline continua încă să tremure. Kian nu-și retrăsese penisul din adâncurile ei, încercând cu greu să-și tragă

sufletul. Îi simțea în ceafă respirația sacadată. Își ținea mâna încheștată pe șoldul ei, strângând-o cu putere. Ea nu voia însă să se miște.

În jurul lor, țârâitul greierilor se împletea cu acordurile magice ale muzicienilor. Caroline a tras în piept aerul deșertului și și-a lăsat mâinile să-i alunece în apa din bazin. I se părea catifelată – mătăsoasă și rece.

Kian i-a dat părul la o parte și a sărutat-o ușor pe ceafă. Un sărut cu atât mai tandru cu cât partida de sex fusese atât de sălbatică. Gândul a făcut-o să zâmbească.

A întors-o cu fața spre el și a așezat-o pe marginea bazinului. Apoi, s-a așezat lângă ea, a luat apă în căușul palmelor și i-a stropit obrajii încinși, strecurându-i câteva picături printre sâni goi. I-a ridicat bărbia și și-a adâncit ochii într-a ei. Strălucirea aproape metalică a privirii sale o atrăgea ca un magnet, ținându-o pe loc. Și-a strecurat apoi o mână după gâtul ei, ținând-o cu putere.

Cealaltă mână, încă udă, a început să se plimbe printre picioarele ei, mângâindu-i labiile umede. Ea și-a depărtat coapsele, iar el și-a introdus degetele înăuntru.

Un geamăt i-a scăpat printre buze.

Și-a adâncit degetele tot mai mult în comoara ei, excitându-i clitorisul cu podul palmei. Valuri succesive de plăcere au pus din nou stăpânire pe ea, aducând-o iar în pragul orgasmului.

Kian o țintuia cu privirea lui arzătoare, febrilă. Iar respirația lui sacadată s-a împletit cu a ei în clipa în care plăcerea și dorința s-au contopit din nou, lăsând-o fără suflare.

Trăia împreună cu ea aceeași senzație – o simțea. A simțit acel moment ciudat, atemporal, când a străpuns-o cu privirea, pătrunzându-i tainele sufletului.

Când magia s-a spulberat, a continuat s-o țintuiască cu privirea, paralizând-o pe loc. Stătea complet nemișcat, sincronizând ritmul respirației lor, contopite într-una singură, cu țârâitul greierilor și acordurile muzicii divine. Își simțea trupul încins și tremura din toate măduarele. El a luat-o în brațe și a strâns-o la piept. Ea s-a îmbătat cu parfumul lui – parfumul lumânărilor din cameră, parfumul bărbătesc, parfumul sexului pur.

O strângea cu brațele lui puternice, vânjoase. Se simțea protejată. Ocrotită. Pentru prima oară în viață se simțea iubită.

Glasul rațiunii încerca să-i spună că nu era posibil acest lucru, că sentimentele pe care i le crea Kian nu puteau fi adevărate. Dar nu mai asculta glasul rațiunii. Era prea satisfăcută. Prea epuizată. Prea leneșă.

Ideea a făcut-o aproape să izbucnească în râs. Leneșă – n-a cunoscut niciodată semnificația acestui cuvânt. Dar poate că era timpul să-l învețe. Poate că era timpul să facă multe lucruri. Trupul ei părea deschis spre noi orizonturi. Și mintea ei la fel – într-o anumită

măsură. Părea că și inima voia să le urmeze exemplul, dar putea oare să facă acest lucru?

Se simțea copleșită, nu putea să gândească limpede. Nu, acum era timpul să se bucure de trupul lui Kian, de sunetele magice ale nopții, de parfumul lui seducător. Și de zilele care vor urma.

Mai aveau șapte zile. Orice se putea întâmpla într-o săptămână. Dar ce-și dorea să se întâmple? Nu știa nici ea.

De dimineață, îl găsisse stând pe terasă, cu privirea ațintită asupra munților din depărtare, scăldați în lumina soarelui. Și ea admira priveliștea în zorii zilei. Kian era tăcut, meditativ. Și ea la fel.

De obicei, totul devenea mai limpede în lumina zilei; cu toate acestea, nu putea spune cu certitudine că un anumit moment – un moment uluitor – se întâmplase cu adevărat aseară. Avea nevoie de timp ca să-și facă ordine în gânduri. Așa că i-a spus că trebuia să se ducă la birou pentru că avea ceva de lucru.

Stătea acum la biroul ei mare, cu suprafață de sticlă, jucându-se cu lanțurile lungi de aur pe care nu le scosese încă de la gât. Era obosită, dar trupul îi fremăta de energie. I se părea imposibil să stea pe scaun și să se concentreze asupra muncii sale. După două ore, în care nu reușise să facă nimic, a rugat-o pe asistenta ei să preia toate apelurile telefonice ce-i erau destinate, acordându-și astfel puțin timp de gândire. Nu i-a fost însă de niciun folos. A încercat să

analizeze situația. Așa rezolva ea lucrurile de obicei – le răsucea pe toate fețele – acum, însă, nimic nu părea să aibă sens.

Latura emotivă nu era punctul ei forte – trebuia să recunoască asta. Nici nu era de mirare că angajații ei o porecliseră Regina de Gheață. Gândul i-a provocat un ușor regret, dar, din păcate, acesta era adevărul. Logica și rațiunea îi dictau viața. Dar trăirile pe care le simțea acum nu aveau niciun sens, astfel că plutea în derivă, complet debusolată.

Avea nevoie de ajutor.

A luat telefonul și a format numărul lui Lilli. Spera ca prietena ei să fie acasă. Bătea darabana cu degetele pe suprafața din sticlă a biroului și dădea nervoasă din picioare. În cele din urmă, Lilli a ridicat receptorul.

– Alo!

– Lilli! Slavă Domnului!

– Caroline! Ce s-a întâmplat?

– Sunt complet dezorientată, Lilli! Nu știu cum să rezolv situația... Nu știu ce să fac.

– Ia-o încet, draga mea! La ce te referi?

– La el, la Kian.

– S-a dovedit a fi o experiență chiar atât de cumplită? Am sperat din tot sufletul că te va ajuta. Îmi pare atât de rău!

– Nu, nu e vorba de asta. Este... este bărbatul ideal, dacă vrei să știi adevărul. Realmente ideal.

- A, bun! a spus Lilli, pe un ton întrebător, lăsând-o însă pe Caroline să-i povestească totul în ritmul ei.

- Este... Pare că știe exact ce-mi doresc. Din toate punctele de vedere. Mi-am pierdut controlul, Lilli. *Tot* controlul. Nici nu-ți imaginezi ce lucruri l-am lăsat să-mi facă. Și mă urăsc pentru asta. Deși îmi place și am nevoie de experiențele pe care mi le oferă. Simt însă... că plutesc în derivă. Mi-am pierdut busola. Și n-au trecut decât trei zile! Dacă acum mă simt așa, cum mă voi simți oare când aventura noastră va lua sfârșit?

Lilli a tăcut o clipă, apoi a întrebat-o încet:

- Caroline, de ce ți-e teamă?

Caroline s-a ridicat de pe scaun și s-a îndreptat spre fereastră, de unde se vedeau pajiștile verzi ca smaraldul. A urmat cu privirea aleea șerpuitoare care ducea spre apartamentul Noptilor Arabe. Unde se afla Kian.

- Am nevoie de un răgaz, Lilli. Toată povestea asta este copleșitoare. Și nu știu ce să fac.

- La ce te referi?

- La... faptul că mi-am pierdut controlul. Sunt complet dezorientată. Și asta mă înspăimântă. Mă sperie ideea că pot fi atât de vulnerabilă în prezența unei alte persoane. Știu că pare absurd tot ce spun.

- Nu, deloc, ținând seama de drama prin care ai trecut. Dar cred că e timpul să mergi mai departe, nu-i așa, Caroline? Nu acesta este rolul aventurii voastre?

- Probabil că da. Dar nu cred că mai este vorba doar de o simplă aventură, a spus ea, ezitând ușor și

trecându-și mâinile prin păr. Abia atunci a realizat că, de când îl cunoscuse pe Kian, îl lăsa liber, deși în mod obișnuit îl ținea legat în coadă de cal sau strâns în coc. Lilli, povestea asta ia amploare, a continuat ea. Cel puțin, pentru mine. Nu, și pentru el. Dar nu-l cunosc îndeajuns de bine ca să-mi dau seama dacă joacă teatru sau nu.

- Uneori, e bine să-ți urmezi instinctul.
- Instinctul m-a îndrumat pe un drum greșit.
- De ce? Pentru că te-ai înșelat în privința lui Jeff?
- Și a lui Sarah. Cea mai bună prietenă a mea. Dar cel mai rău m-am înșelat în privința mea.
- Nu a fost vina ta, Caroline. Nu te poți învinovăți pentru asta.

- Știu. Cel puțin, o știu în sinea mea. Dar povestea încă mă bântuie. Revăd și astăzi lucrurile care s-au întâmplat în noaptea aceea. Nu știu dacă voi putea vreodată să trec peste asta.

- Caroline, trebuie să mergi mai departe. În adevăratul sens al cuvântului. Și mi se pare că - într-o anumită măsură - Kian te ajută să faci asta. Sexul ne vindecă rănilor pentru că exercită o influență covârșitoare asupra laturii noastre sentimentale și mai puțin asupra laturii raționale. Am dreptate?

- Da, a spus ea, rostind cu greu cuvântul. Căci Lilli avea *într-adevăr* dreptate. Caroline trebuia să-și înfrunte trecutul, trebuia să ia taurul de coarne, lucru pe care îl evitase atâta amar de vreme. I-am povestit, a continuat ea. Nu chiar totul. Dar i-am spus că l-am

prins pe Jeff cu Sarah. I-am mărturisit motivul pentru care l-am ales să-mi fie partener timp de câteva zile. Nu știu, însă, dacă pot să merg mai departe. Energia, atracția dintre noi, este și așa foarte puternică. Nici nu-ți vine să crezi.

– O, ba da! a spus Lilli, râzând. Eu te cred mai mult ca oricine.

Caroline a zâmbit. Cunoștea foarte bine povestea de dragoste dintre Lilli și Rajan și știa cât se schimbaseră amândoi datorită relației lor. I se părea, însă, puțin probabil, chiar ridicol, ca același lucru să i se întâmple și ei. Principiile de viață ale lui Caroline erau mult mai riguroase. În ciuda atracției ciudate pe care o simțea față de Kian. În ciuda experiențelor uluitoare trăite împreună.

– Lilli, eu nu sunt ca tine. Nu sunt la fel de deschisă.

– Nu încă. Dar se pare că ești pe drumul cel bun.

– Nu știu. Nu știu dacă sunt, într-adevăr, pe drumul cel bun, ținând seama de aceste circumstanțe. Mi se pare că mă aflu într-un vârtej.

– Da, îmi dau seama de asta după cum vorbești. De fapt, treci prin aceeași dramă sufletească prin care am trecut și eu – nu cu mult timp în urmă.

– Nu pot să merg mai departe, a îngăimat Caroline.

– Uneori, nu știm de ce suntem capabili până nu încercăm.

Caroline a tăcut un timp, cântărind cuvintele prietenei sale. Da, era adevărat. Dacă voia să fie cinstită cu ea însăși, trebuia să recunoască faptul că nu dorea să

pună capăt aventurii sale cu Kian. Voia doar să șteargă sentimentele contradictorii care-i tulburau sufletul. Nu voia, însă, să renunțe la cele nouă zile pe care le va petrece în brațele lui Kian, înainte ca apartamentul Noptilor Arabe să fie deschis publicului, iar Kian să-și satisfacă prima clientă.

Gândul i-a provocat un nod în stomac.

– Poate că tocmai despre asta este vorba, a început din nou Caroline, în ritmul ei lent. Nu știu de ce sunt capabilă în această situație și habar nu am la ce să mă aștept. De la mine. De la el. Și nu se potrivește deloc cu prima impresie pe care mi-am făcut-o despre el. Încerc să înțeleg lucrurile, să pun la locul ei fiecare piesă din acest puzzle, dar nimic nu pare să aibă vreun sens.

– De obicei, poveștile de genul acesta nu au niciun sens, Caroline. Ai depășit granițele zonei de confort, e adevărat, dar asta nu înseamnă că nu poți să deții controlul asupra situației. E timpul să-ți asumi anumiți factori de risc, să încerci lucruri noi. Este un pas în direcția corectă, indiferent unde va duce aceasta. Încearcă să nu te gândești prea departe!

– Da, ai dreptate. Trebuie să iau taurul de coarne. Să-mi înfrunt temerile. Iar Kian este bărbatul ideal pentru asta.

Era bărbatul ideal din multe puncte de vedere. Cu excepția faptului că venise să lucreze acolo. La Exotica. Firește, nu făceau nimic rău. Dar un bărbat care se oferise din proprie voință să lucreze într-un loc ca Exotica... Ce fel de om era?

Nu voia să-l judece. Dar era o certitudine. O certitudine pe care nu putea s-o ignore, indiferent cât și-ar fi dorit s-o facă.

Kian Razin avea să ofere, contra cost, servicii sexuale altor femei. Iar ea nu putea să-l împiedice. Chiar dacă ar fi vrut s-o facă.

In timp ce se întorcea în apartamentul Noptilor Arabe, Caroline era încordată ca un arc. Avea un nod în stomac și își simțea trupul încins. Avea emoții, e adevărat, dar în același timp, perspectiva de a-l vedea o excita cumplit de tare.

Era ciudat, dar ceea ce o excita atât de mult era caracterul imprevizibil al lui Kian. Acționa spontan, dintr-un impuls primar. Lucru pe care ea nu-l făcea niciodată.

Parfumul exotic al împrejurimilor îi îmbăta simțurile – mireasma florilor, a lumânărilor parfumate și... a sexului de aseară. Trupul îi ardea de dorință în timp ce străbătea aleea din grădină. A urcat apoi treptele de marmură și a traversat holul de la intrare, uitând complet de îndoielile ce o măcinaseră mai devreme. L-a găsit pe Kian aranjând pernele brodate de pe pat. Îl pregătea pentru ea. Ce gând senzual!

– Te-ai întors, a spus el, cu zâmbetul lui răvășitor.

– Da, a răspuns ea simplu, căci nu știa ce altceva să-i spună.

Se simțea ca o fetiță la balurile liceenilor – debusolată, copleșită de un dor nebun după el, nesigură pe sentimentele lui, neștiind dacă și el o dorea cu aceeași pasiune nebună. Dar o dorea, știa asta prea bine.

– Hai, vino, să te dezbrac!

– Să mă dezbraci?

– Da, te prefer goală, trebuie să recunosc asta. Dar astăzi este cald. Și ai lucrat. Așa că o baie te va revigora. Sau un duș.

– Ai vreun motiv anume pentru asta, Kian?

– Dacă e ziua ta norocoasă, a răspuns el, zâmbind.

Apoi, s-a îndreptat spre ea – cu statura lui puternică, elegantă.

Un fior i-a străbătut trupul la gândul că o va atinge.

A dezbrăcat-o apoi în tăcere. Iar ea s-a abandonat în brațele sale în aceeași tăcere adâncă, trezindu-se complet goală în fața lui, cu excepția lanțurilor de aur pe care Kian i le pusese la gât cu o seară în urmă. Strălucirea și greutatea lor îi confereau o anumită senzualitate. Îi plăcea rolurile pe care le jucau în acest scenariu – el era stăpânul, iar ea... ce era ea? O femeie supusă voinței lui. Ideea îi conferea mai multă feminitate. El i-a zâmbit, plimbându-și privirea de la ochii la gura ei, asupra căreia a poposit un timp. Apoi, și-a continuat periplul, explorându-i sânii și abdomenul. Felul în care îi scruta trupul gol îi trăda dorința sexuală. Cât îi plăcea s-o privească în felul acela!

Îi era cu neputință acum să se mai gândească la îndoielile ce-o măcinaseră doar cu puțin timp în urmă.

- Ce preferi, Caroline, o baie sau un duș?

- Mmm... Mi-e indiferent.

Chiar nu-i păsa. N-o interesa decât perspectiva de a sta goală alături de el sub cascada de apă. Simțea din ce în ce mai tare dorința de a-l vedea gol, de a-l atinge, de a-i oferi aceeași plăcere pe care i-o oferea și el. Era un adevărat calvar faptul că trebuia să mai aștepte încă o clipă.

Kian a luat-o de mână și a dus-o în baia spațioasă, unde a intrat în dușul imens de marmură și a dat drumul robinetului de apă caldă. Aburii au învăluit atmosfera într-o mantie de ceață, purtându-i într-o lume iluzorie, înainte ca ventilatorul montat deasupra să le spulbere magia. Zumzetul domol al acestuia, împletit cu sunetul apei, crea o muzică senzuală, în care fiecare sunet și fiecare mișcare păreau înăbușite, amortizate.

Ea îi privea imaginea în oglindă în timp ce el își scotea pantalonii bufanți, stând apoi amândoi, complet goi, unul lângă altul. Pielea lui cafenie avea o nuanță mai întunecată decât a ei. Trupul lui vânjos întruchipa frumusețea masculină desăvârșită. A salivat de poftă privindu-i imaginea reflectată în oglindă. Când și-a ridicat capul, privirile li s-au întâlnit.

- Imaginea din oglindă este întotdeauna senzuală, i-a spus el încet, venind lângă ea. Misterioasă. Ireală. Cu atât mai mult acum, când stai alături de mine, a continuat el, strecurându-și brațul în jurul taliei ei și cuprinzându-i sânul în căușul palmei. Atingerea lui

a făcut-o să icnească de plăcere. Privește, Caroline, cum roșeața din obraji îți învăluie sânii încântători! Privește cum sfârcurile ți se trezesc la viață! În special, dacă îi excit în felul acesta, a adăugat el, răsucindu-i mameleonul cu degetele. Ea a gemut, arcuindu-se sub atingerile sale. O, da! a exclamat el. Ador să te văd așa... copleșită de plăcere, de dorințele trupești. Vezi cât de mult îmi place, Caroline? a întrebat-o Kian, lipindu-și penisul excitat de șoldul ei. Ea l-a privit în oglindă. Avea penisul tare, lung și imens. Atât de frumos! Vulva i s-a încordat de dorință. Dorea să-l simtă în adâncurile ei, să-l atingă cu mâna, să-i guste dulceața. Te-ai privit vreodată în oglindă, plutind pe aripile orgasmului, Caroline?

- Nu, a răspuns ea, lingându-și buzele.

- O s-o faci acum, a spus el, strecurându-și cealaltă mână printre coapsele ei spre vulva umedă și fierbinte. Ea și-a depărtat picioarele, invitându-l înăuntru. Da, avea dreptate - imaginea-i reflectată în oglindă, mâna lui printre coapsele ei, degetele care o penetrau - totul era ciudat de fascinant. Plăcerea îi răvășea trupul, iar senzațiile provocate deopotrivă de degetele care-i excitau clitorisul, dar și de imaginile din oglindă, erau mistuitoare. Da, i-a șoptit el. Depărtează-ți și mai mult picioarele, Caroline! Și privește cât de frumoasă și de excitată ești!

Își ținea penisul lipit de șoldul ei, mișcându-se ușor în ritmul dansului sexual.

- Trebuie să te ating, Kian, a murmurat ea.

El a oftat în clipa în care Caroline i-a cuprins penisul cu degetele. Era tare ca piatra, dar catifelat ca mătasea. Privea imaginile din oglindă în timp ce îi mângâia ușor vârful penisului. A început să tremure când l-a auzit gemând. Și în tot acest timp, el continua să-i incite simțurile cu degetele, mângâindu-i clitorisul cu degetul mare, în timp ce cu cealaltă mână îi masa sânul și îi excita sfârcul.

Senzațiile erau realmente nimicitoare, lăsând-o aproape fără suflare. Iar imaginea amândurora, reflectată în oglindă, era fascinantă. Privea vrăjită propriile lor reflecții, simțindu-i în același timp în mână penisul puternic. Amintindu-și cât de puternic era în adâncurile ei când au făcut dragoste cu o pasiune dezlănțuită, aproape animalică.

Amintirea acelor clipe uluitoare a adus-o aproape în pragul orgasmului.

- Kian!...

- Da, a îngăimat ea, mișcându-și soldurile și penisul în mâna ei.

Ea l-a strâns cu putere, mângâindu-l din ce în ce mai tare și mișcându-și soldurile în ritmul dansului frenetic. Nu reușea însă să-și desprindă privirea de la imaginea din oglindă, de la trupul lui Kian lipit de al ei, de la capul strălucitor al penisului pe care îl strângea în mână și de la degetele lui ascunse printre coapsele ei.

Incredibil cum o impresionau acele imagini! Dar nu prea avea timp să se gândească la asta. Kian își

mișca penisul în strânsoarea mâinilor ei, iar ea își ondula șoldurile în același ritm, plutind pe aripile extazului în timp ce el îi excita tot mai tare clitorisul și îi strângea sfârcul cu degetele, provocându-i valuri succesive de plăcere – de la sâni la vulvă.

A gemut cu putere și s-a încordat din cap până în picioare în clipa în care spasmele orgasmice – puternice și mistuitoare – i-au răvășit trupul. Și, copleșită de fiorii plăcerii, l-a privit pe Kian descătușându-și seva în mâna ei, gemând, cu respirația sacadată.

Tremura încă sub imperiul valurilor de plăcere când s-a răsucit în brațele lui, iar el i-a strivit buzele cu ale sale. A sărutat-o cu pasiune, deschizându-i gura cu limba și croindu-și drum în interiorul ei. O săruta cu o pasiune copleșitoare, aproape disperată, punându-și mâinile pe obraji ei. I-a mușcat buza de jos și și-a introdus din nou limba în gura ei. Era atât de dulce și de fierbinte încât cu greu se abținea să nu i-o muște. Totul era copleșitor, trupul lui puternic, buzele ce i le strivea pe ale ei, satisfacția că reușise să îl stimuleze, provocându-i orgasmul în mâna ei.

Nicicând nu mai trăise o experiență atât de erotică.

Se simțea dominantă. Iar un sentiment ciudat de libertate a pus stăpânire pe ea, încingându-i simțurile.

Kian a spulberat vraja sărutului, desprinzându-și buzele de ale ei, i-a zâmbit și i-a ghidat pașii spre dușul imens din marmură. Apoi a sărutat-o din nou în timp ce căldura apei se contopea cu căldura trupurilor lor. A strâns-o în brațe, strivindu-i sâni de pieptul său.

Senzația corpurilor lor ude era covârșitoare. Și continua s-o sărute, dându-i la o parte părul ud de pe față. Mâinile i-au alunecat de pe umeri pe spate, cuprinzându-i apoi fesele cu palmele și trăgând-o și mai aproape de el, de parcă ar fi vrut s-o absoarbă cu totul. Iar sentimentul că putea să-i stârnească o pasiune atât de răvășitoare o ajuta să se bucure de fiecare clipă petrecută împreună.

Kian i-a dat, în cele din urmă, drumul din strânsoare, a luat un burete și un săpun și a început s-o spele cu grijă. Buretele plin de spumă cu care îi atingea trupul îi provoca senzații mistuitoare – sfârcurile i s-au trezit la viață tari ca piatra, iar vulva i s-a încordat de plăcere.

Devenea cu totul nesățioasă în brațele lui.

O clătea cu dușul, incitându-i și mai mult simțurile cu ajutorul jetului de apă. Râzând ușor malițios, Kian l-a îndreptat spre coapse, depărtându-i picioarele cu o mână.

– O să-ți placă ce-ți voi face acum, Caroline. Nici nu se îndoia de asta. Și nici nu avea de gând să i se împotrivească. Va savura fiecare clipă – fie și doar pentru că i-o cerea el. Kian a îngenuncheat pe podeaua din marmură a dușului și i-a depărtat coapsele cu mâna, apoi labiile cu degetele. Cu cealaltă mână a îndreptat jetul dușului asupra clitorisului. Senzațiile erau atât de copleșitoare încât a icnit de plăcere. Așa..., a murmurat Kian.

Ea și-a depărtat și mai mult picioarele, iar el a continuat să-i excite clitorisul cu jetul dușului, mișcându-l înainte și-napoi. Degetele cu care îi ținea labiile depărtate îi creau o senzație de bine, dar și de vulnerabilitate. Senzația s-a intensificat în clipa în care el și-a introdus câteva degete în adâncurile ei.

– Vreau să facem dragoste, Kian, a spus ea, cu respirația întretăiată.

El și-a adâncit și mai mult degetele în interiorul ei, mișcându-le apoi în ritmul dansului sexual. Continua să-i excite clitorisul cu jetul dușului, provocându-i – împreună cu degetele sale jucăușe – valuri de plăcere. A simțit dintr-odată cum plutește pe aripile unui orgasm frenetic, care a luat-o prin surprindere. Tremura atât de tare sub imperiul extazului suprem, încât credea că avea să se prăbușească, dar Kian s-a ridicat în picioare și a strâns-o în brațe, amplificându-i orgasmul cu degetele sale neastâmpărate.

– O, Doamne! a gemut ea.

A sărutat-o din nou, îndelung, de parcă ar fi vrut s-o absoarbă cu totul. Iar ea s-a abandonat îmbrățișărilor lui pătimașe, topindu-se la pieptul lui. Abia după câteva momente a reușit să-și tragă din nou suflul. Kian o ținea în continuare strâns în brațe. Ea și-a ridicat capul și l-a sărutat pe gât, cuprinzându-l cu brațele și absorbindu-i cu buzele pielea aurie a gâtului.

El a gemut ușor, apoi a spus, chicotind:

– S-ar putea să nu mai ieșim niciodată din dușul ăsta.

– Nu m-ar deranja, i-a răspuns ea.

Ar fi minunat să rămână pentru totdeauna cu el acolo! Ca într-un vis magic și senzual.

Doar că acesta nu era un vis.

Cu toate acestea, era prea devreme ca să se trezească. Mai aveau câteva zile de stat împreună. Și va profita din plin de ele.

Petrecuseră o zi minunată, lenevind și dormind unul în brațele celuilalt după ce-au făcut duș. Kian se trezise în amurg, chinuit de o dorință copleșitoare, astfel că a intrat din nou în duș ca să-și descătușeze pasiunea în timp ce Caroline dormea ca un prunc. Dușul căpătase de-acum conotații sexuale pentru Kian.

Au luat apoi masa pe terasă, vegheați de siluetele întunecate ale munților San Jacinto, care se reflectau pe cerul de un albastru-închis. Și ea privea munții la fel ca el, părând să-i confere un sentiment de liniște așa cum i-l confereau și lui. Și îi plăcea asta, deși părea un lucru nesemnificativ. Cum de observase acest detaliu? Se părea însă că nu-i scăpa nimic – nici cel mai mic amănunt – care avea legătură cu ea.

O cameristă luase tava cu mâncare, iar ei stăteau acum pe terasă, privind în tăcere cum luna se ridică pe cer. El și-a ațintit privirea asupra ei, scrutându-i profilul delicat. I-a atins mâna cu degetele – o atingere ușoară ca o șoaptă. Ea s-a întors spre el și i-a zâmbit. Era atât de frumoasă!

Voia să facă multe lucruri cu ea. Voia să facă din nou dragoste. Nu exista nicio îndoială în privința

asta. Simțea cum se excită doar la gândul serii pe care o vor petrece împreună. Imaginându-și cum o va atinge, cum o va face să plutească din nou pe aripile orgasmului. Dar voia mai mult decât atât. Voia să plece în lume alături de ea, s-o ducă departe de acest loc unde îl vedea doar ca pe un angajat de la Exotica, un gigolo. Își dorea să-l vadă ca pe un bărbat în adevăratul sens al cuvântului.

Nu voia să se întrebe de ce își dorea acest lucru.

Stăteau de ceva timp într-o liniște desăvârșită când Caroline a spulberat tăcerea, spunând:

– Kian! Crezi că ceea ce facem noi aici la Exotica este un păcat?

– Dar sunt aici, nu-i așa?

– Da, firește. Dar pentru unii, această profesie devine cu atât mai atrăgătoare tocmai datorită acestei laturi a păcatului. Așa s-a întâmplat și în cazul meu când am venit să lucrez aici – din nu știu ce motive perverse am avut atunci. Acum, însă, m-am obișnuit cu ideea și totul mi se pare firesc. Dar când stau și mă gândesc...

– Descoperi atunci latura păcatului, nu-i așa?

– Cam așa ceva, a răspuns ea încruntată, de parcă ar fi încercat cu adevărat să găsească o soluție pentru dilema ei.

– Trebuie să recunosc faptul că nimeni nu este sfânt – nici noi, nici cei care lucrează aici și nici cliențele noastre. Doar că acest lucru nu mi se pare un factor atât de important. Poate pentru că nu sunt obișnuit

să-mi pun acțiunile sub semnul întrebării. Ce ți se pare că ar fi un păcat? Sexul?

Caroline și-a mușcat buza. Văzând-o cum își înfige dinții în carnea moale și trandafirie, Kian a simțit un fior străbătându-i șira spinării, intensificându-i și mai mult dorința.

– S-ar putea. Dar abia acum am reușit să-mi conturez acest gând.

– Poate că este o consecință a spiritului de frondă de care mi-ai vorbit mai devreme.

– Da, a spus ea, zâmbind. Poate că așa este. Când crezi că vom reuși oare să scăpăm de ideile perimate ce ne-au fost implantate în minte încă de la o vârstă fragedă?

– Implantate de cine?

– De mama, în cazul meu. Dar în cazul tău?

– Ți-am explicat deja că mama a fost mereu îngăduitoare cu mine.

Ai grijă ce spui!

– Și tatăl tău?

Kian a clătinat din cap. Nu-și frământa prea des mintea cu subiecte de acest gen. Urmărea oare ceva?

– Tata a jucat un rol și mai puțin activ. El nutrea așteptări mari – de la fratele meu mai mare, de la întreaga lume, în general. Dar nu de la mine. Am fost mereu răsfățat. Norocul mezinului din familie, probabil.

– Crezi că ai avut noroc pentru că tatăl tău nu a așteptat niciodată nimic de la tine? Mi se pare la fel de

rău ca și în cazul meu, când mama a așteptat întotdeauna prea mult de la mine.

Cuvintele ei îl puneau pe gânduri. Îl obliga să se gândească la toate astea – cât și la faptul că reușea mereu să-l provoace, punându-i la îndoială principiile de viață, concepția despre lume, despre sine însuși. Nu era obișnuit ca o femeie să facă asta. Dar nici nu-i oferise vreodată unei femei această ocazie.

– M-am considerat întotdeauna norocos. Poate că nu am apreciat așa cum trebuie acest lucru. Dar sunt un om norocos pentru că m-am născut într-o familie ca a mea, care mi-a oferit o viață lipsită de griji.

– Aha! a spus ea, aplecându-se spre el și reze-mându-și bărbia în mâna pe care o ținea pe brațul scaunului. Știam eu!

– Ce știi?

– Că provii dintr-o familie bogată. Nu am înțeles asta când mi-ai spus că familia ta deține lanțuri hoteliere. Nici nu i-am acordat prea multă importanță. Nu este un lucru rău, firește. Doar că mă întreb și mai mult ce cauți aici.

El i-a cuprins degetele într-ale sale, apoi s-a ridicat în picioare și a tras-o după el, strângând-o în brațe.

– Sunt aici ca să te fac fericită, ca să-ți împlinesc toate dorințele, a spus el, aplecându-se spre ea și contopindu-și gura cu a ei.

Buzele ei moi, extrem de receptive la atingerile lui, s-au deschis imediat, invitându-l înăuntru. El s-a înfruptat cu nesaț din dulceața gurii ei fierbinți.

Sărut-o și bag-o din nou în pat!

O dorea. Penisul excitat îi stătea mărturie. Dar trebuia să devieze cursul discuției. Căci – dacă aveau să mai vorbească despre familia lui – nu va mai reuși să păstreze secretul.

Începea să urască acest secret. Ura și mai mult ideea că – în momentul în care totul avea să iasă la iveală – Caroline îl va considera un ticălos. Poate chiar era. Dar deocamdată, o voia cu o pasiune nebună. Se va gândi mai târziu la consecințe.

Lui Caroline i se părea că pluteau prin aer în timp ce limuzina zbura pe autostradă. Vedeau din goana mașinii, prin geamurile fumurii, o mare de culori ce fuzionau unele într-altele.

Întotdeauna îi plăcuse să meargă cu limuzina, căci luxul și bunăstarea asociate cu aceste mașini elegante îi confereau o senzație de desfătare. Senzația era cu atât mai intensă cu cât acum îl avea alături pe Kian, care desfăcea o sticlă de Dom Perignon și turna lichidul spumos în pahare de cristal. Somptuozitatea automobilului de lux ieșea și mai mult în evidență datorită prezenței maiestuoase a lui Kian. Sângele îi curgea năvalnic prin vene doar pentru că îi privea trăsăturile statuare: profilul aristocratic, pomeții dăltuiți parcă în piatră, gura seducătoare și voluptuoasă.

În clipa în care s-a întors spre ea și i-a zâmbit, a simțit cum se topește sub privirile lui mistuitoare.

– Sper că îți place șampania, a spus Kian.

– O ador, i-a răspuns ea, luând paharul pe care el i-l oferea. Și cred că am nevoie astăzi de puțină șampanie. Mi se pare ciudat să plec din lumea iluzorie a Exoticii. Te văd acum într-o lumină cu totul diferită. Poate că asta ți-a fost și intenția. Dar totul pare atât de real. El s-a mulțumit doar să-i zâmbască, sorbind din paharul de șampanie. N-ai de gând să-mi spui unde mergem? l-a întrebat ea.

– Undeva în lume, a spus el, gesticulând cu paharul.

– Îți place să fii misterios, nu-i așa?

– La fel cum și ție îți place misterul pe care ți-l ofer, a spus el, aplecându-se spre ea și sărutând-o ușor pe obraz. Atingerea lui a înfiorat-o din cap până-n picioare. Cred că ai nevoie de puțin mister. Duci o viață prea organizată, Caroline. Minte ta este prea organizată. Menirea mea este să-ți ofer un crâmpeli din marele necunoscut.

– Uneori, am impresia că știi prea multe despre mine, a spus ea, ațintindu-și privirea pe fereastră.

Peisajele se contopeau unele într-altele într-o mare de culori: albastru, verde, cafeniu.

– Și este un lucru nociv?

– Poate înspăimântător... câteodată.

– Vreau să te cunosc, Caroline, a spus el, pe un ton sobru.

– De ce? De ce vrei să mă cunoști? l-a întrebat ea, întorcându-se cu fața spre el, copleșită de un sentiment de frustrare. Peste câteva zile, nu va mai fi nimic între noi decât o relație angajat-angajator.

– Știi prea bine că nu este adevărat.

– Chiar așa? Și de unde știi asta? Ne cunoaștem doar de patru zile, Kian. Iar tu vei lucra la Exotica. Vei lucra pentru mine. Și rolul tău...

A lăsat cuvintele suspendate în aer, căci nu mai putea să continue. Avea oare dreptul să-i vorbească despre aceste lucruri?

– Poate că nu trebuie să fie chiar așa, a spus el, privind-o cu ochii lui întunecați și sfredelitori.

Citea ceva în privirea lui, dar nu putea să spună ce anume și era prea tulburată ca să-l întrebe.

– Experiența pe care am trăit-o împreună a fost minunată, Kian. Nu poate fi descrisă în cuvinte. Dar peste câteva zile, lucrurile se vor schimba. Nu-mi permit să-mi fac visuri în privința asta.

– De ce nu? a întrebat el, pe un ton mânios de data aceasta.

Caroline a clătinat din cap. Oare chiar voia să-i spună că ajunsese să țină la el? Nici ea nu reușea încă să accepte acest lucru.

– Hai să ne bucurăm de timpul care ne-a mai rămas fără să mai despicăm firul în patru! Îmi pare rău că am început această discuție. N-am vrut s-o ia pe acest făgaș.

– Desigur, a răspuns el, relaxându-se și mângâindu-i obrazul cu mâna. De ce îi venea să plângă? s-a întrebat Caroline. A luat o înghițitură de șampanie ca să înlăture nodul din gât. Au păstrat tăcerea câteva clipe, apoi Kian i-a luat mâna și i-a dus-o la buze,

sărutându-i-o ușor. Hai să nu stăm supărați unul pe celălalt! a spus el apoi.

– Nu, nu vreau asta și nici n-am de gând să fiu supărată.

El i-a zâmbit și i-a sărutat din nou mâna, înfiorând-o din cap până în picioare. Cum reușea oare să-i incite simțurile cu atâta ușurință?

S-a aplecat apoi spre ea și a sărutat-o pe gură, atingându-i ușor buzele. Trupul îi fremăta de dorință, dar și de durere. Nu era vorba doar de poftele carnale. Nu voia însă să descopere izvorul acestei suferințe.

Când a luat-o în brațe, n-a protestat. Îi plăcea să-i simtă puterea și căldura trupului și să se îmbete cu parfumul lui masculin. Parfumul și atingerile mâinilor și buzelor sale întruchipau sexul pur.

A început apoi s-o sărute din nou. Doamne, cum putea s-o sărute! Ca și cum nimic altceva nu mai conta. I se părea că lumea întreagă dispăruse și nu mai simțea decât savoarea buzelor lui strivite de ale ei și dulceața limbii sale ce-i explora adâncurile gurii.

Trupul îi palpita de o dorință pătimașă.

El a spulberat vraja sărutului ca s-o întrebe în șoaptă:

– Ai avut vreodată orgasm într-o limuzină, Caroline?

– Nu.

– O să ai acum, a spus el, ridicându-i fusta și strecurându-și mâna printre coapsele ei spre comoara ascunsă de țesătura fină a chiloților din dantelă. Ea și-a

depărtat picioarele, invitându-l înăuntru. Ești deja udă. Știam că așa vei fi.

I-a mângâiat labiile cu degetele, croindu-și drum printre ele. Când l-a simțit în interiorul ei, a început să freacă de plăcere.

A gemut în clipa în care i-a smuls chiloții cu mâna, lăsându-i să-i alunece printre picioare. A început apoi să-i exploreze din nou coapsele, mângâind-o de data aceasta cu sticla de șampanie.

– Kian! Ce faci?

– Sst! Relaxează-te! Da, așa! Așază-te mai aproape de marginea banchetei!

Ea și-a ascuns fața în umărul lui în timp ce el îi excita clitorisul cu sticla rece. Senzația era uluitoare, indiferent cât de ciudat ar părea. Îi freca vulva și îi mângâia clitorisul cu sticla rece de șampanie. Valuri succesive de plăcere o purtau pe crestele lor spre culmile extazului.

Gâfâia și se zvârcolea, copleșită de frenezie. El i-a depărtat și mai mult picioarele și a introdus vârful sticlei în adâncurile ei.

– O, Doamne, Kian!...

– Nu te împotrivi, Caroline! i-a spus el, ciupindu-i clitorisul cu degetele și masându-l cu sticla. Obiectul rece îi provoca senzații cu totul diferite – nimicitoare. Descătușează-ți plăcerea! i-a șoptit el. Dă-i drumul, frumoasa mea!

Și s-a supus. S-a lăsat purtată pe valurile plăcerii, tremurând frenetic sub imperiul spasmelor orgasmice.

Și-a încleștat vulva pe gâtul sticlei în timp ce el continua s-o miște în adâncurile ei. Și-a înfipt degetele în brațul lui și l-a mușcat de umăr prin cămașă.

A continuat mult timp să tremure, copleșită de intensitatea orgasmului, dar și de mângâierile degetelor lui, ce continuau să-i maseze vulva cu tandrețe. Se simțea moale și relaxată. Trupul îi era însă la fel de încins, mistuit de dorință. Ar fi vrut să-i simtă mereu mâinile dezmierdându-i corpul.

În cele din urmă, însă, el a pus capăt magiei. Simțurile îi erau încă aprinse, dar flacăra mistuitoare de adineauri se domolise ușor, transformându-se într-un foc mocnit. Îi plăcea să stea în brațele lui, să-i simtă ritmul respirației împletit cu legănatul lin al limuzinei. Oare când se mai abandonase astfel în brațele unui bărbat? Când își mai simțise sângele curgându-i năvalnic prin vene sub simpla lui privire sau la auzul vocii sale?

Kian îi mângâia părul cu tandrețe. Și astăzi îl lăsase liber, fără măcar să se mai gândească la asta. Îi plăcea să-l simtă jucându-se cu el. Dar nu era numai atât – o știa prea bine. Simțea o descătușare lăuntrică – o descătușare provocată de Kian.

Un lucru înspăimântător, într-o anumită măsură. Dar exact de asta avea nevoie – trebuia s-o recunoască. Doamne, cât de închistată a fost în tot acest timp! Dar nu voia să se gândească acum la trecut.

Și nici la viitor.

– Aproape că am ajuns, Caroline. Da, văd indicatorul deasupra.

Ea s-a ridicat în capul oaselor și, uitându-se pe fereastră, a văzut indicatorul pe care scria Santa Barbara.

– N-am mai fost aici de mulți ani.

– I se spune Riviera Americană, i-a explicat Kian. Seamănă cu Riviera Franceză. Dar cu specific... american.

Ea s-a întors spre el și i-a zâmbit. Kian avea trăsăturile mult mai relaxate decât de obicei și părul ușor răvășit. O privea cu ochii lui scânteietori.

– Peisajele de aici sunt splendide, a spus ea, întorcându-și privirea spre fereastră. Par desprinse dintr-un tablou. Toate aceste culori calde... Și munții care par să fuzioneze cu marea...

– Da, exact. Chiar și bărcile de pe apă îmi reamintesc de impresionisti. Albul pe un fond albastru sau soarele care scaldă oceanul în nuanțe trandafirii sau aurii...

Nu mai cunoscuse niciun alt bărbat care să-i vorbească în termeni descriptivi, specifici unui expert în artele plastice, un bărbat care să-i înțeleagă pasiunea pentru artele frumoase. Poate că nu-și pusese niciodată sufletul pe tavă în fața cuiva. Da, fără îndoială. Avea prea multe secrete pe care le ferecase în adâncurile inimii sale. Alături de propria-i identitate. Dar Kian era un bărbat cu totul aparte – înțelegea asta prea bine. Voia să afle mai multe lucruri despre el, dar de fiecare dată când discuțiile urmau un făgaș intim, reușea să se eschiveze. Poate că și el avea secrete...

Și-au continuat călătoria într-o tăcere plăcută. Mașina a ajuns în cele din urmă la destinație, iar șoferul

a oprit și a venit să le deschidă portiera. Kian a ajutat-o să coboare, apoi s-a dat și el jos din limuzină. Se aflau pe o alee circulară, în fața unei clădiri scunde și sobre, din straturi suprapuse de piatră cenușie. Porțile imense din lemn erau deschise, invitându-i înăuntru. Kian își odihnea mâna caldă pe spatele ei, îndemnând-o să dea curs invitației nerostite. Au intrat într-o curte interioară, pavată cu pietre. Lujeri de viță-de-vie, plantați în ghivece mari, se răsuceau de jur împrejurul pilaștrilor înalți de lemn, care susțineau acoperișul de deasupra terasei ce se întindea pe toată suprafața curții interioare. Aerul era curat și mai răcoros decât cel din deșert, dar destul de cald, astfel încât Caroline nu simțea nevoia să-și pună puloverul pe care îl luase cu ea. Simțea aroma florilor de rozmarin care creșteau din abundență în ghivece de teracotă.

Au traversat curtea interioară, trecând prin niște porți de fier, și au ajuns pe o terasă spațioasă din piatră, mobilată cu mese, care dădea spre un mic canion străbătut de un pârâu. Deasupra, îi vegheau stejari bătrâni, cu trunchiuri contorsionate.

– E frumos aici, Kian.

– Știam că o să-ți placă.

I-a întâmpinat un ospătar, care i-a condus – după ce au coborât câteva trepte din piatră – spre o curte interioară mai mică, unde se aflau doar câteva mese acoperite cu fețe de masă albe. Au ales un loc într-un colț mai îndepărtat, umbrit de crengile unui stejar bătrân.

Kian i-a ținut scaunul, apoi l-a mutat pe al lui în așa fel încât să stea lângă ea, nu în fața ei. Aceste gesturi „mici“ erau încântătoare.

Nu te lăsa înșelată de ele!

Povestea asta avea un iz mult prea romantic. Ar trebui să nu investească prea mult în această fantezie.

Ospătarul le-a oferit meniurile, apoi a plecat.

Kian s-a aplecat să citească meniul, rezemându-și capul de al ei.

– Friptura de rață arată foarte bine. Dar nici scoicile cu citrice nu sunt rele.

Nu vedea niciun motiv pentru care n-ar fi trebuit să-l lase să comande în numele ei. I se părea din ce în ce mai ușor să-l lase să preia controlul, să se abandoneze cu totul în mâinile sale. Se schimba. Și asta datorită lui.

Razele calde de soare se strecurau printre crengile copacilor și – în timp ce Kian comanda meniul și o sticlă de vin – Caroline a închis ochii, lăsând soarele să se joace pe chipul ei.

Când i-a simțit degetele pe obraz, a deschis ochii.

– Pari fericită, Caroline.

– Cred că sunt fericită. E bine să mai evadezi uneori de la birou. N-am mai făcut asta de foarte mult timp. De fapt, ca să fiu sinceră, nu mi-am luat nicio dată concediu de când m-am angajat la Exotica. Îmi iau foarte rar câte o zi liberă. Și atunci, mă duc uneori la cumpărături, dar de obicei, stau acasă și hibernez. Doamne, nici măcar nu știu ce să fac cu timpul meu liber! Dar asta se întâmplă foarte rar.

- Și unde locuiești?

- În apropiere de Exotica, a răspuns ea.

De ce i se părea dintr-odată că îi viola intimitatea?

El a rămas tăcut pentru o clipă, apoi a spus:

- „Acasă“ este o noțiune foarte intimă pentru tine, nu-i așa?

- Este singurul sanctuar pe care îl am, a răspuns ea, încuviințând din cap.

De ce îi mărturisise acest lucru? Era adevărat, dar fusese prea sinceră. A simțit un fior rece pe șira spinării.

- Cu toții ar trebui să avem un sanctuar. Un loc care să ne confere siguranță.

- Și unde este sanctuarul tău?

- Deocamdată nu am așa ceva.

- Atunci, poate că apartamentul de la Exotica se va dovedi un refugiu pentru tine. Este foarte confortabil. Se ura pentru că spusese asta. Dar era o certitudine. O certitudine pe care va trebui s-o înfrunte în curând. Va trebui să pună capăt acestor confruntări emoționale care-i tulburau sufletul fără încetare. L-a privit pe Kian și a descoperit cu surprindere că o umbră îi învăluia chipul ca într-o mantie întunecată. Uimită, și-a pus mâna peste a lui. S-a întâmplat ceva, Kian? l-a întrebat ea.

- Nu, firește că nu, a spus el, cu un zâmbet forțat, strângându-i mâna, în timp ce umbra întunecată i-a dispărut de pe chip la fel de repede cum apăruse.

Ospătarul le-a adus o sticlă de vin alb, apoi salatele. Kian se bucura pentru că vinul și mâncarea îi ofereau un răgaz de gândire.

Cât pe ce să se trădeze! În clipa aceea când i-a mărturisit că nu avea un sanctuar, o casă. Ce naiba o fi fost în capul lui? Puțin a lipsit să nu-i spună totul. Oricum, era deja prea târziu. Va fi cumplit de mânioasă când îi va afla identitatea și scopul pentru care venise la Exotica. Nu știa de ce naiba îl deranja acest lucru atât de tare. Era doar o altă femeie în viața lui. Ca multe altele din trecut. Ca multe altele din viitor.

Chiar dacă își dorea să nu mai fie niciuna.

Știa ce-i va spune mama lui – o romantică incurabilă – dacă îi va mărturisi idila lui cu Caroline. Dar mama lui era franțuzoaică și susținea cu tărie că francezii erau cei care inventaseră romantismul și sexul. Poate că avea dreptate în privința sexului. Romantismul nu era însă apanajul lui Kian. Știa prea bine că nu era vorba doar de flori și șampanie, ci de dragoste. De dragostea adevărată.

Părinții lui se iubiseră cu o pasiune nebună. O pasiune răvășitoare și năvalnică precum forțele descătușate ale naturii. O pasiune pe care nu credea că o va cunoaște vreodată. Nu, existența lui se limita la aspectele simpliste ale vieții – la simpla căutare a plăcerii.

Părinții îl răsfățaseră, făcându-i toate poftele – măcar în privința asta a fost sincer cu Caroline. Și le era recunoscător. Începea însă să creadă că existența lui egocentristă l-a privat de anumite lucruri. De ce familia lui n-a luat nicio măsură în acest sens? Firește, situația avea să se schimbe în curând.

De ce se gândea acum la părinții lui? Poate datorită sentimentului de stabilitate și trăinicie pe care i l-au conferit întotdeauna – până în urmă cu zece ani când tatăl lui a murit?

Dar nu-și putea imagina o relație trainică alături de Caroline. Căci – în momentul în care avea să descopere că era fiul lui Collette și venise la Exotica, trimis de mama lui, pentru ca, timp de șase luni, înainte ca ea să se pensioneze, iar el să preia conducerea complexurilor și hotelurilor din Statele Unite, să verifice activitatea acestora din interior – îl va respinge pentru totdeauna.

Caroline s-a trezit în brațele lui. Ce sentiment extraordinar! Un sentiment cu care nu trebuia însă să se obișnuiască. Un sentiment interzis – poate tocmai de aceea era și mai încântător. Părea o tematică des întâlnită în viața ei, dar și în experiențele trăite alături de Kian.

Experiențe interzise – dar extraordinar de intime. Cum putea oare să facă asta, să trăiască experiențe atât de intime în compania lui ca apoi, peste doar câteva zile, să renunțe la tot? Pentru că asta va trebui să facă, fără îndoială. Ideea că el va lucra la Exotica, oferind plăceri sexuale altor femei, o va înnebuni – și era atât de conștientă de asta.

Gândul o înnebunea chiar și acum, la naiba!

S-a ascuns printre cearșafuri, absorbindu-i parfumul, cu ochii închiși, scăldați în lumina difuză a dimineții.

Kian!

Era... era însăși întruchiparea visurilor și dorințelor ei. Ciudat – nici n-a știut că asta își dorea – să aibă

o relație cu un bărbat precum Kian, să trăiască experiențe precum cele pe care el i le oferise. Nu și-a imaginat vreodată că se va abandona cu totul în brațele unui bărbat dominant, că va savura fiecare clipă a partidelor sexuale, în ciuda brutalității și sălbăticiei lor. Abia acum începea să înțeleagă faptul că tocmai această forță sexuală care exista între ei îi crea impresia că se *cunoșteau* reciproc atât de bine – lucru aproape imposibil într-un timp atât de scurt. Că tocmai datorită tratamentului pe care i-l aplica în pat, putea *cu adevărat* să aibă încredere în el.

Relația cu Jeff nu se putea compara cu experiențele trăite alături de Kian. Nu s-a simțit niciodată atât de apropiată de el, chiar dacă erau împreună de trei ani și se cunoșteau de și mai mult timp. A realizat brusc că firea ei introvertită nu era o consecință a trădării lui Jeff, nu o căpătase în noaptea în care îl descoperise în pat cu Sarah, ci făcuse întotdeauna parte din personalitatea ei, împiedicând-o să aibă, în adevăratul sens al cuvântului, o relație intimă cu cineva.

Semăna atât de mult cu mama ei, lucru de care nu se simțea deloc mândră. Închistată în sine, ferecată în cochilia ei, convinsă că nu avea nevoie de nimeni.

Acum lucrurile se schimbaseră. Și va suferi în clipa în care va trebui să renunțe la tot. La aventura cu Kian. Știa însă că totul se va sfârși într-o bună zi. A știut asta dintotdeauna și nu avea niciun sens să se mintă acum singură.

Periculos.

O, da, era periculos! Sentimentele pe care le nutrea pentru el erau periculoase. Nu voia să se gândească la aceste lucruri. Nu acum, când se afla alături de ea. I se părea că pășește pe nisipuri mișcătoare, irosind – prin gândurile ei desperate – acele clipe minunate.

Încetează!

Era mai ușor s-o spună decât s-o facă. Se îndrăgostea de el. Era prea târziu ca să se mai întoarcă din drum. O, da, mult prea târziu! Era deja târziu din ziua în care îl văzuse pentru prima dată – asta dacă voia să fie sinceră cu ea însăși.

Era timpul să fie sinceră cu ea însăși.

A oftat destul de încet ca să nu-l trezească și a deschis ochii ca să-l privească. Să-i privească chipul încântător. Da, acesta era cuvântul care îl descria cel mai bine – încântător. „Chipeș“ era un atribut prea sărac. Era atât de frumos încât își simțea inima fremătându-i de durere doar când îl privea. O durere plăcută însă. O prefera în locul celei pe care o va simți ceva mai târziu.

Genele i se odihneau pe obrajii aurii. Voia să le mângâie, să le simtă atingerea catifelată și delicată. A tras aer în piept și l-a privit un timp cum respira. Apoi, i-a atins ușor genele cu un deget – ca o boare de vânt.

El s-a trezit zâmbind.

– Ce-a fost asta, frumoasa mea? a întrebat-o el, trăgând-o deasupra lui.

Sânii i se zdrobeau de pieptul lui puternic. Barba mică, nerasă încă, îi acoperea maxilarul ca o umbră

întunecată. În ochi îi scăpărau scântei aurii și argintii, iar penisul i se trezea la viață sub abdomenul ei.

- Așa am simțit nevoia.

- Aș vrea să mă trezesc așa în fiecare dimineață, a spus el, cu un zâmbet și mai generos.

- Încetează! a spus ea, clătinând din cap și simțind un nod în gât.

- Ce să încetez?

- Să-mi spui lucruri... imposibile.

- Caroline!

- Nu, Kian! Nu mai avem prea mult timp la dispoziție. Și gândul mă înnebunește.

Cuvintele i-au scăpat printre buze, a realizat ea cu groază. Ochii i s-au umplut de lacrimi. Și-a lăsat capul în pământ, încercând parcă să se ascundă.

- Sst, Caroline! Nu plânge!

- Îmi pare rău, n-am vrut asta.

- Știu. Dar nu plânge! Nu are rost. Suntem împreună acum.

- Și mâine? Și poimâine? Vom fi și atunci împreună. Dar săptămâna viitoare totul se va termina.

El a rămas tăcut. Prea tăcut. Apoi, a murmurat:

- Aș vrea să pot schimba lucrurile.

Cuvintele lui au înspăimântat-o. N-a contrazis-o. Dar nici ea nu i-a oferit o altă variantă. I-a înfățișat o situație iremediabilă. De ce ar fi încercat el s-o schimbe? Nu i-a dat niciun motiv s-o facă. Dar chiar dacă ar fi făcut-o, chiar dacă i-ar fi cerut mai mult, i-ar fi oferit el oare acest lucru cu dragă inimă?

Nu avea de unde să știe.

Nu-și putea asuma acest risc. Asta însemna că trebuia să se mulțumească doar cu ce avea în prezent.

Și-a mutat ușor poziția ca să-i poată cuprinde penisul cu mâna. Era puțin cam leneș, dar în clipa în care i-a simțit strânsoarea, s-a trezit imediat la viață.

– Să ne bucurăm atunci de timpul pe care îl vom mai petrece împreună! i-a șoptit ea.

Kian stătea în pat, ținând-o pe Caroline cuibărită la piept. Au petrecut toată ziua în cameră, cerând să ia masa acolo și hrănindu-se apoi unul pe celălalt printre pernele și așternuturile de mătase. Au adormit între partidele de sex. Au făcut dragoste de trei ori, provocându-i orgasmul de și mai multe ori – cu penisul, cu mâinile și cu limba. În timpul sexului anal, a fost nevoit să strângă din dinți pentru a amâna momentul culminant, atât de tare îl strângea cu pereții anusului. Dar ceea ce îl uimea cu adevărat erau reacțiile ei uluitoare. Se abandona cu totul în mâinile lui, lăsând-l să facă tot ce dorea. La început, se îndoise de faptul că îi va permite să preia controlul în timpul partidelor sexuale, dar o făcuse mai repede decât își imaginase el. Mai repede decât își imaginase ea însăși – era convins de asta.

Avea încredere în el, a realizat Kian. A înțeles asta exact în momentul în care avea să-i sfâșie sufletul.

Nu, nu te gândi la asta acum!

O vedea uneori în ochii ei – îndoiala ce-i măcina gândurile. Dorința ei de a controla situația era acerbă.

O înțelegea prea bine, căci așa era și a lui. Considera însă că era un lucru firesc pentru un bărbat. Poate că era de modă veche. Dar, în timpul partidelor sexuale, credea că era de datoria lui să preia controlul. Că datora acest lucru femeilor cu care se afla în acel moment.

Acum, însă, nu se mai putea gândi la alte femei.

Cea care îi stătea acum cuibărită în brațe – o femeie cu totul uluitoare – se deosebea de toate celelalte. Peste doar câteva zile, avea să distrugă toate planurile de viitor pe care ar fi putut să le înfăptuiască împreună. Între timp, însă, o mai avea încă alături.

I-a atins cu degetele o șuviță din părul lung și mătăsos și a auzit-o oftând ușor. A simțit atunci un nod în stomac.

Îndura cu greu gândul că a mințit-o și că o mințea în continuare. Dar era prea târziu. Minciuna devenea tot mai nocivă odată cu fiecare zi care trecea.

Se simțea pustii.

Toată povestea asta avea să-l distrugă psihic dacă nu va analiza lucrurile în perspectivă.

Dar va avea destul timp să facă asta mâine.

Și-a ațintit privirea asupra ei, iar ea și-a întors capul spre el, somnoroasă, cu ochii pe jumătate închiși. Cât era de vulnerabilă în momente ca acestea! Avea gura moale și trandafirie – seducătoare, irezistibilă.

A încetat să se mai gândească la ceva în clipa în care i-a atins buzele cu ale sale. Se sărutau cu o pasiune adolescentină – cu limbile împreunate și respirațiile întretăiate. Își simțea trupul încins de dorință și penisul

cumplit de excitat. A strâns-o și mai tare în brațe. O voia. Nimic altceva nu mai conta.

Ea și-a lipit trupul de al lui. Simțurile păreau să-i fi luat foc. Kian voia să-și descătușeze dorința, să urle de plăcere, să-i muște pielea moale, s-o posede cu totul.

Cu inima fremătându-i de dorință, el și-a desprins gura de a ei.

- Nu! Sărută-mă, Kian! l-a rugat ea, trăgându-l spre ea cu mâinile, încolăcindu-și coapsele în jurul lui și îndesându-i limba în gură.

Trupul îi ardea de dorință. Nu părea capabil să se mai gândească la altceva.

Ea a gemut, cu buzele strivite sub buzele lui. Geamătul ei suav i-a răvășit sufletul.

O voce - disperată și puțin mânioasă - îi răsuna în urechi. A cuprins-o cu mâinile de talie și a ridicat-o ușor, răsucind-o pe burtă. A luat apoi o pernă și i-a îndesat-o sub șolduri, depărtându-i picioarele și labiile pentru a-și putea introduce penisul în adâncurile ei.

A auzit-o icnind. Știa că o durea. Dar voia s-o audă țipând de durere. Era udă deja și venea în întâmpinarea lui, dorind parcă să-l absoarbă cu totul.

Și-a înfipt mâna în părul ei și a tras-o cu putere, făcând-o să geamă. Suspinul ei i-a atârșat și mai mult dorința. Îi cerea supunere totală, iar ea i-o oferea fără să crâcnească.

S-a retras puțin din comoara ei, apoi a penetrat-o din nou cu și mai multă violență. Plăcerea era răvășitoare și, în timp ce îi explora adâncurile, își simțea

penisul tot mai excitat și mai avid. Ea gâfâia, copleșită de intensitatea actului sexual. Kian a tras-o mai aproape de el, înfigându-și degetele în șoldul ei. Ea a țipat de durere. El nu s-a oprit. Nu se mai putea opri.

– La naiba, Caroline!

– Da, Kian...

Dar nu înțelegea ce se întâmplă. Nici nu-și bătea capul să înțeleagă. Nu înțelegea decât plăcerea pe care o simțea. Nu era conștientă de mânia cumplită, ce-i măcina sufletul și îl determina să facă dragoste cu atâta violență, încât coapsele îi tremurau de efort. Era mai bine așa. Părea că, odată cu descătușarea pasiunii, voia să-și descătușeze și sentimentele ce-i mistuiau sufletul.

Dacă nu o va putea avea cu totul pentru el, atunci o va avea acum – în singurul mod în care putea.

Continuând dansul frenetic al actului sexual, ce-i oferea o plăcere covârșitoare odată cu fiecare lovitură, s-a aplecat deasupra ei și i-a mușcat pielea moale de la ceafă, făcând-o încă o dată să țipe. Începea să tremure, în pragul orgasmului, strângându-l cu vulva ei fierbinte.

– Kian! a strigat ea.

Nu mai putea rezista – gemetele, strigătele, vulva catifelată ce-i strângea penisul, chiar și gustul pielii ei – toate erau copleșitoare. A simțit cum seva i se revarsă în jeturi puternice, iar el – pustiit și tremurând – s-a prăbușit în pat.

Era târziu. Absența parfumului din aer era un indicu în acest sens – lumânările se stinseseră cu mult timp

în urmă. Câteva încă mai ardeau, învăluind camera într-o lumină difuză, aurie.

Caroline stătea pe burtă în pat, având încă perna sub șolduri. Kian dormea alături, ținându-și un braț și un picior peste ea. Înțepenise în poziția aceea și voia să se întindă. S-a mișcat încet, încercând să nu-l trezească. Dar simțind-o că se mișcă, și-a schimbat și el poziția.

S-a întins pe spate, eliberând-o din captivitatea trupului său. Eliberarea însă i-a provocat lui Caroline o senzație de gol, ca o pierdere imensă.

Ceva se întâmplase între ei în noaptea aceea. Dar nu știa să spună ce anume. Partida de sex a fost uluitoare – pasională, poate puțin obscură și vulgară. Dar i-a plăcut. Privind însă înapoi, a înțeles că ceva se schimbase.

– Kian! Spune-mi...

– Ce anume?

A ezitat, ușor stânjenită.

– Voiam să te întreb, ca o adolescentă, la ce te gândești.

El a rămas tăcut câteva clipe, în timp ce sângele fremăta năvalnic în trupul ei. Ce se întâmpla oare cu ea?

– La dracu'! a murmurat el în cele din urmă. S-a răsucit într-o parte și a ținut-o cu ochii lui căprui, ce păreau scânteietori în lumina lumânărilor. Iar pe chipul lui se citea o tandrețe neobișnuită, pe care nu o mai văzuse până atunci. Niciodată nu i se păruse atât de vulnerabil. Îmi pare rău, Caroline.

– Pentru ce?

– Pentru că am fost atât de violent cu tine.

- Nu e cazul să-ți ceri iertare, a spus ea, clătinând din cap. Aveam nevoie de asta. Aveam nevoie de durere. Trebuia să mă stigmatizezi în felul acesta, a continuat ea, dându-și la o parte părul de pe față cu un gest aspru. Nu știu de ce. Ca să fiu sinceră, nici nu vreau să mă întreb de ce. Dar cred că înțeleg de ce ai făcut-o. De ce s-a întâmplat așa. Te rog, Kian, nu are rost să mai vorbim despre asta! El a ezitat, scrutându-i chipul, apoi a încuviințat din cap și a luat-o în brațe. Avea atâta încredere în el! Cum nu avusese vreodată în cineva. Nu înțelegea de ce. Și nici nu trebuia să înțeleagă. Kian! l-a strigat ea din nou.

- Da.

- Aș vrea să-ți spun...

- Ce să-mi spui?

S-a oprit, gătită de emoție, și - ca și când i-ar fi simțit tumultul sufletesc - a strâns-o și mai tare în brațe, împletindu-și degetele cu ale ei.

- Aș vrea să-ți spun ce s-a întâmplat.

El a păstrat tăcerea pentru o clipă, apoi a spus:

- Da, povestește-mi, Caroline!

Hai, spune-i, eliberează-te de povara pe care o porți pe umeri!

- A murit, a glăsuț ea în șoaptă.

- Cine?

A închis ochii, revăzând în minte flash-urile de lumină, cearșaful alb, obrazul roșu al lui Sarah.

- Sarah, cea mai bună prietenă a mea, a spus ea, făcând o pauză ca să tragă aer în piept și apoi să-l elimine.

Am prins-o cu logodnicul meu. Ți-am povestit asta deja. Ne-am certat. Am plesnit-o peste față, Kian. I-am spus să plece. Și a plecat. Și pe drum... spre destinația ei, s-a lovit cu mașina de un stâlp de telefon. Și a murit.

– Doamne, prin ce-ai trecut, Caroline! a exclamat el, strângând-o de mână și mângâindu-i părul.

– Nu, nu trebuie să mă compătimentești. A fost vina mea.

– Cum să fie vina ta, Caroline? S-a culcat cu logodnicul tău, nu-i așa? Aveai tot dreptul din lume să fii mânioasă. Furioasă. Cum să fie vina ta? Doar n-ai condus tu mașina! Nu poți să te consideri responsabilă pentru tot ce s-a întâmplat.

Oare chiar așa stăteau lucrurile? Vina i se cuibărise în suflet de atâta amar de vreme, încât îi venea greu să creadă că nu era responsabilă pentru moartea prietenei sale. Kian părea însă atât de sigur pe sine. Și poate că avea dreptate. Dar nu era pregătită să renunțe la sentimentul de culpabilitate. Se va gândi însă la cuvintele lui. Poate că exista acolo un sâmbure de adevăr.

Se simțea încă gătită de emoție, dar și puțin ușurată pentru că îi povestise calvarul prin care trecuse. Poate că va reuși să scape de sentimentul de vinovăție după ce lucrurile se vor mai decela. Kian o ținea atât de strâns în brațe, încât abia mai reușea să respire. Dar nu voia să se mai desprindă din brațele lui. Niciodată.

Au dormit apoi, pe tot parcursul nopții, cuibăriți unul într-altul. Caroline l-a visat pe Kian, privind-o în tăcere, cu ochii lui în nuanțe de auriu și argintiu.

EXOTICA 323

Privirea lui îi spunea ceva. Ar fi trebuit să-i înțeleagă mesajul, dar a realizat că nu putea să dezlege limbajul tăcerii. Limbajul tainelor, pe care și ea îl vorbea, fără să știe. Și din cauza căruia nu reușea să străbată distanța dintre ei.

Kian a privit porțile de la Exotica în oglinda retrovizoare. O lăsase pe Caroline la birou, unde avea să lucreze câteva ore. Perspectiva nu-l încântase deloc – nu voia să se despartă nicio clipă de ea. Dar când a văzut-o intrând în clădire, a știut exact ce are de făcut. Mai întâi, însă, trebuia să-și descătușeze puțin din energia debordantă pe care o simțea.

A apăsât, așadar, pe pedala de accelerație, iar mașina sport a pornit în goană pe șoseaua lungă și lată.

Îi plăceau străzile din Palm Springs. Erau întotdeauna libere, întinse și drepte. Îi plăcea să zboare cu mașina pe asfaltul negru al șoselei, ce părea să se unduiască din cauza căldurii. Se îndrepta spre munții din depărtare, cu vârfurile lor golașe și zigzagate, în timp ce resimțea hurelul motorului în piept și în cap. Viteza îl ajuta să-și facă ordine în gânduri, îl liniștea așa cum o făcea întotdeauna. A oprit, în cele din urmă, mașina într-un loc de unde putea să vadă, prin parbriz, munții – acum mult mai bine conturați.

A scos telefonul mobil din buzunar și a format mai multe numere care îi vor face legătura cu Franța. Bătea darabana cu degetele pe volan, așteptând nerăbdător ca să-i răspundă cineva.

– Alo! s-a auzit atunci vocea melodioasă a mamei sale.

– *Maman!*

– Kian! Ai primit mesajele mele?

– Nu, dar mă bucur că te-am prins. Te simți bine?

– Poate puțin cam obosită. Dar spune-mi, de ce mă suni dacă n-ai primit mesajele mele?

– Am... am o problemă.

– Ești în Palm Springs, nu-i așa? La Exotica?

– Da, dar nu e vorba de complex. E vorba de mine.

– Te simți rău?

– Nu, sunt bine. Cel puțin, stau bine cu sănătatea, a spus el, ezitând apoi. De unde să înceapă? Și-a ațintit privirea asupra drumului, asupra valurilor unduitoare de căldură pe care le degaja asfaltul, în ciuda orei atât de matinală. Era atât de cald! Dumnezeu, cât de încinsă a fost Caroline azi noapte! Realitatea depășea cu mult imaginația. E vorba de Caroline Winter, managerul tău, a început el, ezitând din nou. Ne-am implicat amândoi... într-o relație sentimentală.

– Aha! a spus mama lui, ezitând la rîndul ei, iar el a auzit-o aprinzându-și una dintre țigările ei tari, franțuzești.

– Am mințit-o, *maman*. Știi foarte bine că nu i-am spus cine sunt. Și nici motivul pentru care am venit aici, ca să observ cum merge afacerea înainte de a prelua conducerea după pensionarea ta. Nu știe că sunt fiul tău.

– Și acum ce-ai de gând să faci? Ai planuri serioase în privința ei, Kian?

- Aș vrea să am. Pentru prima dată în viață. Dacă nu am distrus deja, prin minciuna mea, orice șansă de a mai fi împreună. *Maman*, te rog să înțelegi că nu dau vina pe tine! Nu acesta este motivul pentru care îți mărturisesc toate astea. Poate, dacă ți-aș fi spus mai devreme...

- Kian, mi-e teamă că am făcut ceva ce va agrava și mai mult situația, dragul meu.

- La ce te referi?

- Am tot încercat să te prind la telefon în ultimele zile, dar n-ai răspuns deloc.

- Da, am fost cu Caroline. Nu mi-am verificat telefonul.

- Am vrut să-ți spun că doctorul meu insistă să...

- Ce tot spui? Ți-e rău?

- Nu m-am simțit prea bine în ultimul timp. Sunt puțin cam obosită, dar doctorul crede că am probleme cu inima. Insistă să mă odihnesc, să mă pensionezez acum, să nu mai aștept șase luni, așa cum am plănuit inițial.

- Mai fumezi?

- Sunt franțuzoaică, dragul meu, a spus ea, de parcă acest lucru rezolva problema.

- Ești sigură că te simți bine? Ai nevoie de mine?

- Nu, nu. Mă descurc. Problema e că a trebuit să le dau de știre tuturor directorilor complexurilor și hotelurilor noastre despre iminenta mea pensionare. I-am anunțat pe cei din America de faptul că tu vei prelua de-acum conducerea în locul meu. Am trimis de dimineață mesajul prin e-mail. Cuvintele mamei lui l-au izbit direct în moalele capului. Îmi pare atât de rău,

dragul meu, a continuat ea. Mi-e teamă că ți-am creat o mare problemă.

Kian a oftat, trecându-și mâna peste față. Barba nerasă și țepoasă i-a zgâriat palma și degetele. A simțit un nod în stomac.

– Nu e doar o mare problemă, e un adevărat dezastru. Nu mă va ierta niciodată că nu i-am spus adevărul. Că a trebuit să-l afle de la altcineva, nu de la mine, a spus el, auzind-o pe mama lui trăgând din țigară, apoi eliminând fumul cu un oftat prelung.

– Dragostea este un lucru prețios și magic, Kian.

– Știu. Tocmai de aceea îmi pare atât de rău că am dat cu piciorul acestei șanse.

– Altceva vreau să spun, Kian. Dacă e scris să fiți împreună, vei găsi o soluție prin care să rezolvi problema. Te iubește?

– Nu știu. Aș vrea să cred că da, mai ales după ce s-a întâmplat aseară.

– Dar ce s-a întâmplat aseară?

– Doar nu vrei să afli detalii.

– Sunt franțuzoaică, dragul meu. Dar semeni atât de bine cu tatăl tău, chiar dacă îți place să crezi că nu e deloc așa. Bine, fără detalii, atunci. Spune-mi doar ce e mai important!

– M-am îndrăgostit de ea aseară. Recunoașterea acestui fapt a avut impactul unui baros. A făcut o pauză ca să tragă adânc aer în piept. M-am simțit atras de ea din clipa în care am văzut-o, a continuat el. Aseară însă... am înțeles ce simt cu adevărat. Am reușit

să îmbrac sentimentele în cuvinte. Cel puțin, în minte. Ar fi trebuit să-i spun asta aseară. Înainte de... S-a oprit, simțind cum nodul din stomac devine tot mai dureros. E prea târziu acum, a conchis el.

- Kian, îmi pare atât de rău!

- Și mie. Dar nu e vina ta, *maman*. E doar a mea. Ar fi trebuit să-i mărturisesc totul în clipa în care am acceptat să am o relație cu ea. Dar nu m-am așteptat s-o iubesc.

Nu, nu se așteptase să se îndrăgostească vreodată. Și acum, pentru că se întâmplase acest lucru, cum dracu' avea să mai remedieze situația?

În momentul acela, viitorul lui părea complet întunecat. Nu exista niciun viitor fără Caroline. Fără femeia pe care o iubea.

Își petrecuse viața zburând din floare în floare, căutând doar plăceri efemere. Ironia sorții făcea ca tocmai această indiferență sentimentală, care îi conferise atâta plăcere în trecut, să-i distrugă singura șansă pe care o avea de a cunoaște fericirea adevărată.

Caroline sorbea dintr-o ceașcă de ceai aromat Darjeeling în timp ce scria parola contului său de e-mail. Nu prea avea chef să-și citească corespondența, dar trebuia să-și îndeplinească sarcinile de serviciu. Voia să rezolve cât mai multe probleme legate de muncă pentru a putea fi liberă în următoarele câteva zile, pentru a se putea concentra numai asupra lui Kian.

Un fior de plăcere i-a străbătut trupul doar rostindu-i numele în gând. A zâmbit. Prosteste. Ca o fetiță.

Concentrează-te!

A „răsfoit“ mesajele, încercând să le acorde atenție celor prioritare, dar era greu să se concentreze asupra misiunii sale. De fapt, nu reușea să facă nimic când prin fața ochilor îi treceau imaginile trăite aseară alături de Kian.

O noapte minunată. O noapte plină de o pasiune uluitoare, cum nu-și imaginase că va trăi vreodată. O, știa prea bine că îmbrăca totul în straie romantice! Și știa la fel de bine că era periculos să cadă pradă vise-
lor romantice. Dar nu se putea stăpâni.

Kian îi manipulase trupul cu multă abilitate, dar fără tandrețea lui obișnuită. Nu, pasiunea pe care o descătuse aseară era sălbatică, aproape animalică. Se pierduse, ca și ea, sub imperiul patimii lor. I-a simțit sufletul pustiit în clipa în care a atins punctul culminant și a savurat din plin senzația aceea – senzația propriei sale puteri feminine. Și mai târziu, când au stat de vorbă, i-a văzut din nou, oglindindu-i-se în ochi, sufletul pustiit.

Și i-a dăruit inima pentru totdeauna.

Dar când s-a trezit de dimineață, a promis că nu se va gândi la sfârșitul iminent. Nu o va face până în clipa în care acesta avea să vină cu adevărat. Atunci, se va ascunde undeva și își va linge rănila în tăcere. Deocamdată, însă, mai erau trei zile și trei nopți pe care le vor petrece împreună. Avea de gând să savureze fiecare moment în parte. Gândul că se va afla din nou în brațele lui doar peste câteva ore a făcut-o să zâmbească. Imaginea trupului său puternic poziționat

deasupra ei. Intensitatea săruturilor lor, care o topeau în câteva clipe. Dorința pe care o simțea pentru el era acerbă, aproape dureroasă. Gândul că o aștepta în apartamentul Noptilor Arabe era însă extrem de incitant. Gândul că vor fi din nou împreună, că se va bucura de atingerile sale, că se va abandona în brațele lui, care-i confereau atâta siguranță.

Și-a ațintit din nou ochii asupra monitorului din fața ei, încercând să se concentreze.

Un e-mail de la Collette. Se bucura că își verificase corespondența. Șefa ei scria foarte rar, iar atunci când o făcea, îi transmitea întotdeauna ceva important. Caroline a deschis mesajul.

De la: Collette Fournier, Fournier Enterprises

Pentru: Caroline Winter, director, Exotica

Dragă Caroline,

Vreau să te informez că – din cauza unor probleme de sănătate – trebuie să mă pensionezez mai repede decât am anticipat. Deși în trecut am supravegheat personal activitatea tuturor hotelurilor și complexurilor pe care le dețin în Statele Unite, mă văd acum nevoită să predau conducerea proprietăților mele de pe Coasta de Vest fiului meu, Kian Fournier-Razin.

Kian Fournier-Razin? Cu inima bătându-i frenetic în piept, a recitit primul paragraf. Apoi, l-a mai citit

o dată și încă o dată – cu sufletul sfâșiat și gândurile tulburi. Sentimentul de teamă și cel de trădare i se cuibăreau în inimă.

Kian era fiul lui Collette?

Așa se explicau manierele sale elegante, de gentleman, și averea pe care, evident, o deținea. Așa se explica faptul că vorbea șase limbi străine. Nu reușea însă să-și explice ce căuta la Exotica pe post de angajat. Și nici de ce îi ascunsese această informație vitală.

Simțea o durere cumplită în piept de parcă cineva i-a înfipt un cuțit în inimă, de parcă a lovit-o fără milă. Dar chiar așa și era. Minciunile lui i-au sfâșiat sufletul.

S-a deschis ca o carte în fața acestui bărbat. Iar el a mințit-o tot timpul. Îi venea să plângă. Și ar fi plâns dacă n-ar fi fost atât de mânioasă. Spumega, de fapt, de furie. De ce i-a făcut asta?

O, Doamne, a știut încă de la bun început, înainte ca ea s-o recunoască, faptul că „testul“ la care își supunea angajații era doar o pură născocire. Ce și-o fi închipuit oare despre ea? Și de ce s-a prefăcut că nu știe adevărul? Dar nu mai conta acum. Nimic nu mai conta.

A citit apoi cu greu restul mesajului trimis de Collette.

Sper că îi vei arăta fiului meu aceeași loialitate pe care mi-ai arătat-o și mie. Faci o treabă minunată la Exotica și îți sunt recunoscătoare.

Voi trimite în curând o serie de documente care vor atesta preluarea oficială a conducerii Exoticii de

către fiul meu. Te rog să mă contactezi dacă ai întrebări!

Sper că vom continua colaborarea.

*Cu stimă,
Collette Fournier*

Vom continua colaborarea? Nu, va înceta chiar acum.

Ochii i s-au umplut de lacrimi, dar, strângând din dinți, a reușit să și le stăvilească în timp ce și-a conceput rapid scrisoarea de demisie, pe care i-a trimis-o lui Collette. A trimis, prin e-mail, copii asistentei și avocatului său și a scos apoi la imprimantă alte câteva copii, pe care le-a lăsat pe birou împreună cu un bilet adresat secretarei ei, spunându-i să le expedieze imediat prin poștă. Următorul pas pe care l-a făcut a fost să-i scrie un bilet lui Kian, cu sufletul sfâșiat de durere. Suferința era cu atât mai mare cu cât *el* era acum șeful ei. Dar avea să plece înainte de finalizarea transferului. Gândul era aproape nimicitor.

Inima îi bătea cu putere în piept și simțea un nod în stomac. Se lupta în continuare cu lacrimile care amenințau să-i brăzdeze obraji. Și o singură întrebare îi trecea prin minte: Cum a putut să-i facă așa ceva?

Trebuie să plece dracului cât mai repede de aici!

Picioarele îi tremurau în timp ce își scotea lucrurile personale din sertarele biroului și le arunca într-o cutie goală pe care o găsisese într-un dulap de materiale. Trebuia să plece de acolo înainte de a ceda psihic. Dar

trebuia să-și ia toate lucrurile acum. Căci nu se va mai întoarce niciodată.

A deschis dulapul de haine, mișcându-se cât mai repede cu putință, copleșită de disperare. Și-a luat hainele de schimb pe care le ținea întotdeauna acolo împreună cu un pulover și două perechi de pantofi. Și-a aruncat pe birou brelocul cu chei și pagerul. Luând în brațe cutia, hainele și geanta, și-a pus ochelarii de soare ca să-și ascundă ochii înlăcmați. Apoi, strângând din dinți în încercarea de a-și ostoii durerea, a ieșit cu demnitate din birou, a străbătut holul lung și a pășit pe aleea scăldată în lumina soarelui strălucitor al unei alte zile încântătoare din deșert.

Dar pentru ea nu mai era nimic încântător. A așteptat ca valetul să-i aducă mașina, apoi l-a salutat din cap de parcă totul era perfect normal. Dar pentru ea nimic nu va mai fi vreodată normal.

A apăsât pe pedala de accelerație, învârtind roțile pe asfaltul fierbinte și stând o clipă pe loc înainte de a porni în trombă pe șosea.

Hai, pleacă odată!

A strâns din dinți sub imperiul unui nou val de durere. Trebuia să ajungă acasă, în sanctuarul ei, cât mai repede cu putință.

Kian nu avea un sanctuar – îi mărturisise el într-una din conversațiile lor. În ultimele câteva zile, ajunsese să și-l imagineze ca pe sanctuarul ei. Cât de naivă putea oare să fie?

Ochii i s-au umplut iar de lacrimi. A reușit însă să și le stăvilească.

La capătul șoselei, avea să cotească la stânga pe o stradă lată și goală. Și, în clipa în care a virat spre stânga, a zărit cu coada ochiului mașina neagră a lui Kian, Alfa Romeo, îndreptându-se spre Exotica.

Doamne Dumnezeule! Era un calvar să-l vadă, să-i zărească până și mașina. A simțit un nod în gât, ce o împiedica să mai respire.

Mergi mai departe!

A apăsât și mai tare pe accelerație, trecând în goană pe lângă dunele de nisip, palmierii și clădirile de locuințe din deșert, care păreau să fi apărut în ultimul timp precum ciupercile după ploaie. Casa ei nu era departe, dar drumul i se părea o eternitate. Munții San Jacinto se înălțau în depărtare, învăluiți parcă în negură. Sau poate lacrimile din ochi îi încetoșau vederea?

A ajuns în cele din urmă în fața casei, a apăsât pe un buton de pe brelocul cu chei și a așteptat, cu mâinile încleștate pe volan și cu inima fremătându-i în piept, ca porțile de fier să se deschidă.

Era aproape acasă.

A reușit, ca prin minune, să intre în garaj, și-a adus aminte să-și ia geanta din mașină și a intrat în casă printr-o ușă lateralnică înainte ca lacrimile să-i curgă suvoaie pe obraji. S-a prăbușit pe podeaua din bucătărie, ascunzându-și fața în mâini în timp ce durerea îi sfâșia sufletul ca lama unui cuțit.

Cum s-a întâmplat așa ceva? Cum a putut să-și lase garda jos? Tocmai ea, care ar fi trebuit să fie atât de precaută, a făcut asta. L-a lăsat să-i frângă inima.

S-a ghemuit pe podea, îmbrățișându-se cu mâinile și dând frâu liber unui ocean de lacrimi pe care îl stăvilise atâta amar de vreme.

Plângea în hohote, tremurând frenetic, în ciuda eforturilor ei de a se controla. Nu știa de când stătea ghemuită pe podea. Dar, când șuvoiul de lacrimi a secat în cele din urmă, simțea cum se frânge toată de durere.

S-a ridicat în picioare, dezgustată de propria sa slăbiciune. Nu știa de cât timp dura această situație, dar totul era clar acum. Și trebuia să-i pună capăt. Jeff a fost un idiot pentru că s-a purtat cu ea așa cum s-a purtat. A fost o greșeală. O prostie. A aruncat-o ca pe o cârpă. Ei bine, nu va mai accepta să treacă din nou prin ce-a trecut cândva. Nu, de data aceasta, *ea* a fost cea care a plecat. Și va merge mai departe teafără și nevătămată.

Și-a șters lacrimile de pe față cu un șervețel, simțind pe pielea fină asprimea hârtiei creponate. Trebuia să simtă o durere fizică pentru a pune capăt durerii sufletești. Dumnezeuule, nu putea să treacă din nou printr-o altă experiență atât de dureroasă! Nu putea și nici nu voia. Era mult mai puternică acum decât fusese după drama provocată de Jeff. Se maturizase. Și acum se cunoștea mult mai bine. Datorită lui Kian, firește. Nu putea să nege acest lucru. Dar, cel puțin, rămânea cu ceva după tot acest dezastru – ceva ce îi aparținea numai ei.

Nu va mai vorbi niciodată cu Kian Razin – de asta era ferm convinsă. Cât privește viitorul ei, nu avea nici cea mai vagă idee ce va face mai departe. Dar asta nu avea nicio importanță deocamdată. Știa doar că trebuia să treacă cu bine peste ziua aceea și peste noaptea care va urma.

A străbătut bucătăria, îndreptându-se spre sufrageria spațioasă, cu pereții albi, zugrăviți pe alocuri în nuanțe neutre de nisipiu și cenușiu. Îi confereau atâta liniște în mod obișnuit. Acum, însă, nimic nu părea s-o mai liniștească.

Ochii și capul o dureau cumplit, iar fața i se părea extrem de sensibilă. S-a ghemuit pe canapeaua lungă și albă, a luat o pernă în brațe și și-a ațintit privirea spre decorul de un milion de dolari. O, da, plătise un milion de dolari pentru căsuța ei! Slujba de la Exotica îi adusese bani frumoși. Ferestrele aveau vedere spre munții impunători și maiestuoși, ce-i creau senzația de stabilitate și trăinicie. Era singurul loc care îi conferea această senzație. Simțea cum lacrimile amenințau din nou să-i brăzdeze obrazii, dar a reușit să le stăvilească.

Nu voia să mai plângă. Un bărbat i-a distrus cândva viața în trecut. Nu se va mai întâmpla încă o dată acest lucru.

A realizat că nu mai auzea vocea critică a mamei sale. Era uluitor, ținând seama de faptul că fusese o constantă în viața ei atât înainte, cât și după moartea mamei sale. Acum își auzea doar propria voce. Și poate glasul lui Kian, dacă stătea bine să se gândească.

El a dat din cap și a trecut pe lângă ea, intrând în biroul lui Caroline prin ușile duble.

A observat imediat că lipseau anumite lucruri. Ușile dulapului erau deschise. Nu-i stătea în fire – era sigur de asta – să lase dezordine în urma ei la birou sau în oricare alt loc. Plecase în grabă. Iar el cunoștea prea bine motivul.

Ajunsesese prea târziu.

La naiba! Cum de s-a întâmplat așa ceva?

Era numai vina lui. Și acum o făcuse să sufere. Iremediabil. Trădarea era cel mai mare dușman al ei. Așa cum era și el acum.

Străbătea biroul de la un capăt la altul, încercând să găsească argumente în favoarea sa ca apoi să le respingă pe toate. Nu exista un motiv plauzibil pentru comportamentul lui. De ce dracu' nu i-a spus adevărul? În momentul în care relația lor a devenit intimă, ar fi trebuit să-i mărturisească totul. Sau ar fi trebuit să refuze să aibă o relație intimă cu ea.

S-a îndreptat spre birou, dorindu-și s-o vadă stând pe scaunul din spatele acestuia, unde ar fi putut să-i vorbească. Dar scaunul era gol. S-a așezat pe el, plimbându-și degetele pe marginea rece, din sticlă, a biroului. Netedă și fină ca pielea ei. Ca sticla. Ca apa.

Imposibil! N-ar fi putut s-o refuze niciodată. Era doar un om. Un bărbat. Iar ea era o femeie fascinantă. O, da, o dorise din prima clipa în care o văzuse! Dorința aceea s-a transformat însă repede în altceva. Atât de repede, încât acum i se părea că se află într-un

vârtej înspăimântător. Acesta era singurul motiv pentru care nu-i mărturisise adevărata identitate. Nu era însă un motiv prea bun.

Disperarea – un sentiment pe care nu l-a cunoscut niciodată până atunci – puneă încetul cu încetul stăpânire pe el, creându-i senzația că se îneacă într-un ocean de suferință, grea ca plumbul, care îl trăgea tot mai mult la fund. Își simțea mușchii și nervii încordați ca un arc sub imperiul unei deznădejdi fără margini. Trebuia să plece de acolo, să-și domolească tumultul sufletesc la volanul mașinii. Ce-ar fi putut să facă altceva? Nici să gândească cum trebuie nu mai reușea. Trebuia să vorbească cu ea. Dar va accepta oare să-l vadă, să stea de vorbă cu el? Se îndoia.

Ce-ar putea să-i spună ca s-o convingă să-l ierte? Se simțea atât de umil – un alt sentiment la fel de necunoscut până atunci și la fel de nedorit. Dar își merita soarta. Era dispus s-o roage în genunchi să-l ierte, dacă acest lucru i-ar fi de vreun folos. Ar face tot ce i-ar sta în putință ca să-i câștige iar încrederea. Dar va accepta oare să-l primească?

Da, trebuia să se ducă la ea. S-a ridicat de pe scaun și a ieșit din birou, îndreptându-se spre recepționera care vorbea la telefon. I-a pus mâna pe braț, întrerupând-o din discuție și spunându-i pe un ton imperativ:

– Dă-mi adresa lui Caroline! Adresa ei de acasă! Funcționara de la recepție părea speriată. Dar nu-l interesa. Trebuia să ajungă la Caroline. Te rog, a insistat el, am nevoie de ea imediat!

– Da, domnule.

Recepționera a scris ceva pe monitorul computerului și a notat câteva cuvinte pe o bucată de hârtie, pe care apoi i-a înmănat-o. Kian și-a aruncat privirea pe bucățica de hârtie, i-a mulțumit funcționarei în fugă, apoi s-a îndreptat iute spre ușă. Când s-a urcat în mașină, a pornit motorul, străbătând aproape în zbor șoseaua lungă. Peisajele treceau pe lângă el, în goana mașinii, învăluite într-o negură de pasiune și emoție.

Trebuia să ajungă la ea. Să-i vorbească. Era aproape imposibil, la dracu', dar trebuia să încerce.

Trebuia să găsească o cale. Căci nu mai putea să trăiască fără ea.

Caroline stătea încă pe canapea, cu privirea ațintită asupra munților din depărtare, când de afară s-au auzit un zgomot de frâne și o portieră trântită. Apoi, o voce care o striga.

– Caroline!

Kian!

Voia să-și ascundă capul în perna pe care o strângea încă la piept, încercând parcă să-și aline inima frântă. Voia să-și acopere urechile ca să nu-l mai audă. Dar la auzul glasului său, a simțit cum sufletul îi freamătă de dorință – o dorință răvășitoare, aproape nimicitoare.

Și asta, în ciuda suferinței pe care i-o provocase! Cât de ridicolă era! Nu, nu va accepta să vorbească cu el.

– Caroline! a strigat-o el cu un glas înăbușit, ce-i trăda însă disperarea. Trebuie să vorbesc cu tine. Caroline!

Pleacă, te rog!

Nu putea să mai îndure. Ochii i s-au umplut iar de lacrimi. Și-a acoperit gura cu dosul palmei, încercând să și le stăvilească.

Nu, nu, nu!

N-o să mai plângă. Și nici n-o să-l mai vadă vreodată.

Îl auzea cum zgâlțâia cu putere porțile de la intrare. S-a retras și mai mult în cochilia ei, ascunzându-și capul în mâini.

Încetează, te rog!

Durerea ce-i sfâșia sufletul era copleșitoare, iar lacrimile amenințau să-i brăzdeze obraji.

– Caroline, te rog! Trebuie să vorbim, te implor!

Ea a rămas încremenită, ca o stană de piatră, în timp ce el continua să zgâlțâie porțile, strigând-o fără încetare. O durea fiecare mușchi din cauza efortului supraomenesc pe care îl făcea ca să rămână pe loc, să-și înfrâneze dorința de a se duce la el. Avea respirația întretăiată și pielea încinsă și umedă.

Când telefonul a început să sune, a reușit, strângând din dinți și adunându-și toată voința, să-l ignore. S-a oprit, apoi a sunat din nou.

Nu vreau să vorbesc cu el.

Telefonul s-a oprit iar, ca să sune apoi din nou.

Încetează, te rog!

Nu știa cât mai putea să reziste.

Kian a început să zgâlțâie iarăși porțile, zgomotul acestora sfâșiindu-i și mai tare sufletul.

– Caroline! a strigat-o el. Apoi, mai încet: Caroline, te rog! Ea a clătinat din cap, ca și când el o putea vedea. Caroline! Deschide porțile! l-a auzit ea țipând cu glasul lui imperativ.

S-a trântit pe canapea, ascunzându-și capul în perne și ținându-și respirația.

În cele din urmă, s-a așternut tăcerea. L-a auzit pornind motorul mașinii și îndepărtându-se în goană. Voia să tragă adânc aer în piept, dar nu putea. I se părea un calvar și să respire. I-a frânt sufletul fără milă. Până și faptul că a venit acolo, iar ea a refuzat să-l vadă, era un adevărat supliciu. Inima îi plângea de durere pentru că refuza să-l primească. Nu știa cum avea să mai trăiască.

A rămas pe canapea, tremurând și plângând, până când s-a lăsat întunericul. Dar nici atunci, n-a îndrăznit să se miște. A privit cu ochii înecați în lacrimi cum luna traversa bolta cerească, înconjurată de o mantie de stele strălucitoare. Simțea deșertăciunea existenței sale cum nu o mai simțise vreodată. Era atât de mică și de lipsită de însemnătate. Atât de singură.

Nicicând nu se mai simțise atât de singură. Dar va trebui să se obișnuiască, nu-i așa? Golul din suflet părea din ce în ce mai mare, amenințând s-o înghită cu totul. A încercat să-i pună stavilă, până când, istovită, s-a prăbușit într-un somn adânc.

Kian s-a trezit în întuneric, cu inima bătându-i frenetic, încercând să-și amintească unde era. O, da, la

hotel! Se cazase la un hotel cu o zi în urmă. Nu se putea întoarce la Exotica după...

Și-a plimbat mâna peste maxilar, simțind cum barba nerasă îl înțepa. S-a uitat la ceas. Era aproape patru dimineața. Sângele îi curgea năvalnic prin vene, iar gândurile i se învâlmășau prin minte. Nu va mai reuși să adoarmă. Se mira că și adormise, la urma urmei.

Doamne, cum va îndrepta dezastrul pe care îl crease? Nu putea să îndure gândul că o dorea cu o pasiune nimicitoare și nu putea s-o aibă.

A realizat atunci că nu o *dorea* pur și simplu, ci avea *nevoie* de ea – o nevoie aproape disperată.

Asta însemna oare dragostea? Această nevoie mistuitoare? În ciuda vieții sale atât de independente pe care o dusesse până atunci, în ciuda ideii adânc înrădăcinate în mintea sa, potrivit căreia dragostea și romantismul nu erau apanajele sale, avea nevoie de ea. Simțea nevoia de a fi în compania ei.

Și trebuia să-i spună asta. Trebuia să-i arate că era demn de ea. Să-i demonstreze că era bărbatul pe care ea și-l dorea. Bărbatul care ar fi trebuit să fie în tot acest timp și care devenise acum – tocmai datorită ei.

Se îmbrăcase deja și își căuta pantofii când a realizat că era toiul nopții. Dar asta nu mai avea nicio importanță. Trebuia s-o vadă.

Străzile păreau și mai largi în întuneric. N-a mai întâlnit nicio altă mașină pe stradă în timp ce gonea în noapte la volanul Alfei Romeo. A ajuns destul de

repede la destinație. Vedeă strălucirea gălbuie a unei luminițe care pâlpâia în curtea interioară.

A tras pe dreapta, a oprit motorul, a ieșit din mașină și s-a dus la poartă. A zgâlțâit-o din nou, așa cum făcuse ceva mai devreme.

La naiba!

Și-a scos telefonul din buzunar și i-a format numărul. L-a auzit sunând în timp ce își trecea nerăbdător mâna prin păr.

Răspunde, Caroline!

– Alo! s-a auzit în cele din urmă o voce somnoroasă.

– Caroline, slavă Domnului!

– Kian! a spus ea, ezitând ușor, timp în care a auzit-o trăgând aer în piept. Nu vreau să vorbesc cu tine. De ce mă suni?

– Pentru că trebuie să-ți spun... trebuie să-ți spun atâtea lucruri...

– Acum?

– Da, acum. Chiar acum, Caroline. Trebuie să-mi deschizi poarta și să mă lași să intru înăuntru.

– Poftim? Dar unde ești?

– Aici. Afară. Nu mă obliga să strig din nou după tine!

– Doamne, Kian, dar suntem în toiul nopții! Nu poți să faci asta. Vecinii vor chema poliția.

– Atunci, vino și vorbește cu mine!

A auzit prin telefon un sunet înăbușit de pași, apoi a văzut-o deschizând ușa. A coborât treptele într-o cămașă de noapte de mătase, de culoare bej, care abia

îi acoperea coapsele, și un capot tot de mătase, în aceeași nuanță, care îi flutura în vânt.

- Ce cauți aici? l-a întrebat ea, oprindu-se în dreptul porții.

Părea mânioasă și obosită. Părul ei minunat și răvășit avea nuanțe aurii, scăldat în lumina becurilor din grădină.

- Te rog, lasă-mă să intru, Caroline! a spus el încet.

- Nu pot.

- Te înțeleg, a continuat el, trăgând adânc aer în piept. Îți înțeleg perfect sentimentele și refuzul de a mă primi. Și-mi pare atât de rău! Trebuie să mă crezi, Caroline. N-am vrut să se întâmple nimic din toate astea.

- Ce anume n-ai vrut să se întâmple? Să te prind cu musca pe căciulă?

- Nu, nu la asta m-am referit, a spus el, clătinând din cap. Știu că ar fi trebuit să-ți spun cine sunt...

- Da, ar fi trebuit. De la bun început! Dar și după ce... am început să avem relații intime, a spus ea, cu ochii mari, scânteietori.

- Ai tot dreptul să fii supărată. A fost o greșală din partea mea.

- De ce ai făcut asta? A fost un joc pentru tine?

- Aș mai fi oare aici dacă totul ar fi fost doar un joc?

- Nu, a răspuns ea, gârbovită parcă de tristețe.

- Lasă-mă să intru, Caroline! a insistat el din nou.

- Nu pot, a spus ea, clătinând din cap. Locul ăsta... este singurul refugiu, care îmi conferă siguranță.

- Sanctuarul tău, a spus el încet.

– Da.

– Și eu am nevoie de un refugiu, Caroline, a spus el, ațintindu-și privirea în ochii ei, ce păreau acum puțin mai îngăduitori.

Al lui era oare glasul acela gătit de emoție? Glasul acela atât de vlăguit?

– Nu poți să-mi ceri așa ceva, Kian. Ai renunțat la dreptul ăsta din clipa în care m-ai mințit.

– O știu prea bine. Dar am nevoie de un refugiu.

– Nu mi-ai lăsat niciodată impresia că ai avea nevoie de ceva.

– Ai dreptate. Nici n-am avut vreodată nevoie de ceva sau de cineva. Până acum.

Îl privea intens, și pentru o clipă și-a imaginat că va deschide poarta. Dar a clătinat din nou din cap.

– Nu e un argument plauzibil, Kian, a spus ea, gătită de emoție, abia stăpânindu-și lacrimile.

Disperarea l-a cuprins din nou, aducându-l aproape în pragul nebuniei. Cât se ura pentru că se simțea nepuțincios, pentru că nu avea niciun control – asupra ei, asupra propriilor sentimente!

– Chiar nu înțelegi ce s-a întâmplat? Totul trebuia să fie doar o simplă aventură. Am venit la Exotica să văd cum merg lucrurile din interior – urmând instrucțiunile mamei mele, firește. Dar ideea mi-a surâs și mie. M-a încântat perspectiva de a-mi satisface, timp de șase luni, poftele sexuale – trebuie să recunosc asta – înainte de a prelua frâiele afacerii. Îmi luam, astfel, rămas-bun

de la viața pe care am dus-o în trecut. Și apoi, tu ai schimbat totul.

- Cum poți să spui asta? Doar ai continuat să mă minți.

- Da. Mama a insistat să nu-ți dezvălui adevărata mea identitate. N-a avut intenții rele. Voia ca eu să observ cum funcționează lucrurile din interior. În afaceri se practică adesea acest gen de strategie. Dar nu știa ce se va întâmpla între noi. Nici eu n-am știut. Nu mi-am închipuit niciodată că voi nutri niște sentimente atât de puternice pentru tine...

- Nu-mi mai spune asta, te rog!

- Dar trebuie să-ți spun. Trebuie să-ți explic. Mi-ai schimbat complet viața, Caroline. Și asta doar în câteva zile. A ezitat ușor, trecându-și mâna prin păr și încheștându-și degetele în creștetul capului de parcă astfel ar fi reușit să-și adune gândurile, să le îmbrace în cuvintele potrivite. Nu, nici asta nu e adevărat, a continuat el apoi. Am știut că ceva avea să fie diferit în cazul tău. Dar nu aveam o experiență pe care să mă bazez. Nu aveam de unde să știu că mă îndrăgosteam de tine.

- Doamne, Kian, încetează, te rog! l-a implorat ea, plângând acum.

Cât își dorea s-o strângă în brațe și să-i șteargă lacrimile amare!

- Caroline, a spus el, aproape în șoaptă, deschide poarta!

- Nu, nu! a răspuns ea, ascunzându-și capul în mâini și clătinând din el vehement.

– Ce vrei să fac? Să te implor cu cerul și cu pământul? Căci pot să fac și asta. O să mă așez în genunchi în fața ta și o să te implor să mă ascuți. Și exact asta a și făcut, venindu-i greu să creadă că îngenunchea în fața ei. Pietrișul îi scrijelea pielea, dar nu-i păsa. A cuprins cu mâinile scheletul metalic al porții, continuând să-i vorbească: Nu m-am umilit niciodată în fața nimănui. Dar acum o fac pentru tine. Aș face orice pentru tine. Pentru că te iubesc, Caroline. Și cred că și tu mă iubești.

– Kian..., a spus ea printre suspinele ce-i gâtuiau glasul, împiedicând-o să vorbească.

El a întins brațele printre barele de fier și i-a cuprins o mână cu degetele. Oasele ei păreau atât de fragile în mâna lui. Îi simțea pulsul bătându-i frenetic. A căzut în genunchi, plângând amarnic, cu fața reze-mată de barele de fier.

– Dumnezeu să mă ajute, Kian, căci te iubesc cu adevărat!

Cuvintele ei l-au făcut să răsuflă ușurat, copleșit în același timp de iubirea pe care o simțea pentru ea. Dar chiar și așa – o știa prea bine – era posibil să nu-l lase să intre. În casa ei. În viața ei.

– Caroline! a strigat-o el ușor.

Ea știa ce îi cerea.

L-a scrutat cu privirea, în timp ce pe chipul ei se citea nedumerirea. Sprâncenele ei elegante erau încruntate. Iar el și-a ținut respirația, așteptând cu sufletul la gură reacția ei.

A auzit, în cele din urmă, sunetul metalic al porților care se deschideau în fața lui. Ridicându-se în picioare, le-a împins cât a putut, strângând-o apoi cu putere în brațe.

Caroline nu reușea să pună stavilă cascadei de lacrimi. Chiar dacă el era acolo. Era acolo cu ea și o iubea. Restul nu mai conta – vor rezolva totul mai târziu.

Atingerea lui îi crea o senzație de confort și siguranță – atingerea brațelor lui puternice ce-o strâneau la piept. Și parfumul lui – parfumul chintesenței masculine – îi îmbăta simțurile. Nu-i mai păsa că stătea în toiul nopții în aerul rece din grădină. Nu mai conta nimic altceva decât prezența lui.

El s-a retras puțin ca să se uite în ochii ei. Privirea lui era întunecată și intensă, copleșită de emoții. I-a atins obrazul cu un deget, de parcă nu-i venea să creadă că erau împreună. Ei bine, nici ei nu-i venea să creadă!

Și-a plimbat apoi mâinile pe chipul ei, scrutându-i cu privirea, rând pe rând, ochii și gura. Și apoi a sărutat-o, iar lumea a dispărut cu totul.

Când el a pus capăt sărutului magic, amândoi abia mai respirau.

– Te iubesc, i-a spus el din nou. Și am nevoie de tine, Caroline. Îmi dau seama acum că am atâta nevoie de tine și că nu pot să fac totul singur. Că nu trebuie să fac totul singur, așa cum am crezut întotdeauna. Iar dacă am nevoie de tine, asta nu înseamnă că sunt un individ slab. Înseamnă pur și simplu că așa este corect. Ea a înțeles imediat ce voia să spună. Și acest lucru i-a

aprins simțurile. El a început s-o sărute din nou, iar inima și trupul ei i-au răspuns cu o pasiune răvășitoare. Hai să intrăm înăuntru! i-a spus Kian printre sărutări.

Ea l-a luat, tăcută, de mână și l-a condus în casă prin ușa din față. Momentul în care au trecut pragul sanctuarului ei a căpătat dintr-odată o semnificație aparte. Dar, în clipa în care Kian a închis ușa în urma lor, nimic altceva nu a mai contat, cu excepția faptului că erau din nou împreună.

L-a condus apoi în dormitorul ei – un loc pur și sacru, unde niciun alt bărbat nu a mai pus vreodată piciorul. Camera cu ferestre boltite, ce dădeau spre cerul deșertului, avea în mijloc un pat imens și alb. Totul era simplu și alb pentru a nu concura cu priveliștea uluitoare a deșertului ce-i plăcea atât de mult.

Stătea în fața lui, scăldată în lumina difuză a lunii, lăsându-și capotul și cămașa de noapte să-i alunece de pe umeri pe covorul moale și alb de pe podea, rămânând complet goală – de haine, dar și de inhibiții – fizice sau emoționale. Și, pentru prima dată, teama nu se mai strecura în sufletul ei.

Kian o privea cu ochii lui întunecați și scânteietori, dezbrăcându-se și el de haine. Îi plăcea să-l vadă, dezvăluindu-și, puțin câte puțin, trupul gol – pieptul puternic, abdomenul plat, penisul frumos și excitat. Îi plăcea să vadă cât de mult o dorea. Câtă nevoie avea de ea. În seara aceea, însă, îi va arăta și ea cât de mult îl dorea. Câtă nevoie avea de el.

S-a îndreptat spre el, cu o mână întinsă. Kian și-a împletit degetele cu ale ei, lăsând-o să-l conducă spre pat. Ea a rămas acolo, plimbându-și mâinile pe umerii, pieptul și sfârcurile lui excitate. Îl simțea fremătând sub atingerile ei. Și își simțea propria putere – puterea iubirii lor împlinite.

– Ai pierdut o noapte, Kian, i-a spus ea, încet.

– Da, ai dreptate, a răspuns el, încuviințând din cap. Îmi pare rău.

– Așa că în seara asta, eu sunt șefa, a continuat ea, împingându-l cu mâinile în pat.

El a căzut pe spate, lăsând-o să-i întindă brațele deasupra capului.

Ea l-a privit pentru o clipă, tremurând de dorință, dar și de plăcerea pe care i-o conferea senzația de putere, faptul că era, pentru o noapte, stăpâna lui. Înțelegea foarte bine ce însemna pentru un bărbat precum Kian să se abandoneze cu totul în mâinile cuiva. Și era atât de frumos – complet gol în patul ei – copleșit de dorință și supus voinței ei. Gândul și priveliștea îi ațâțau și mai tare simțurile.

– Spune-mi ce vrei, Kian!

– Vreau să mă atingi, a spus el, cu glasul său lin și mătăsos.

– Și eu vreau asta, i-a răspuns ea, încuviințând din cap. Vreau să te ating. Să te am, măcar o dată, la cheremul meu. Nu vreau să-ți plătesc cu aceeași monedă. Vreau doar să te abandonezi cu totul în brațele mele.

– Da...

S-a întins deasupra lui, așezându-se călare pe coapsa lui. Când i-a atins pielea caldă, penisul i-a tresărit de dorință. Deocamdată, însă, voia doar să-l sărute. S-a aplecat deasupra lui și și-a mângâiat buzele de ale lui. A zâmbit când l-a auzit gemând ușor. Și-a plimbat apoi limba lui de jos. El și-a ridicat bărbia, dar ea a împins-o la loc, arătându-i astfel cine avea acum controlul.

Când el și-a mișcat brațele, ea i le-a imobilizat deasupra capului, ținându-le în poziția aceea. Dorința a devenit și mai acerbă la gândul că avea controlul. Asupra lui. Asupra unui bărbat ca *el*. A continuat apoi să-i exploreze gâtul cu limba, delectându-se cu parfumul lui mătăsos, dar și viril în același timp. Parfumul sexului desăvârșit. Când i-a cuprins cu dinții unul dintre sfârcurile excitate, mușcându-l cu nesaț, l-a auzit icnind de plăcere. Trupul îi fremăta de dorință. De dorință, dar și de satisfacția pe care i-o conferea faptul că îi putea dărui, așa cum i-a dăruit și el, plăceri mistuitoare. Faptul că avea să fie mereu alături de ea. Și ea alături de el.

Kian și-a arcuit soldurile, atingându-i abdomenul cu vârful penisului, dar ea s-a retras. Apoi, cuprinsă parcă de nerăbdare, s-a așezat călare deasupra lui, poziționându-și vulva peste penisul lui rigid. A gemut, mistuită de pasiune. Și-a legănat soldurile, astfel încât organul lui să-și croiască drum printre labiile vulvei spre clitorisul excitat. Valuri de plăcere îi răvășeau trupul, aducând-o aproape în pragul orgasmului.

Lăsându-se apoi cu putere deasupra lui, l-a invitat să-i sondeze cât mai adânc comoara.

Amândoi au gemut de plăcere. Privirile li s-au întâlnit. În ochii lui negri și scânteietori, se citea dorința – dorința de a o poseda cu totul.

Și-a încleștat degetele pe mâinile lui, înfigându-i unghiile în carne, în clipa în care a început să se miște deasupra lui, copleșită de extaz. O țintuia în continuare cu privirea lui întunecată și nemărginită ca bolta cerului. Iar ea s-a pierdut în ochii lui, așa cum și el s-a adâncit în privirea ei.

Ea a simțit primele spasme orgasmice, dar a reușit să amâne punctul culminant, dorind să prelungească momentul cât mai mult cu putință.

– Caroline! a îngăimat el. Te rog!...

O, da, era extraordinar să-l audă implorând-o!...

S-a retras, lăsându-l să iasă afară. Stând deasupra lui, i-a scrutat chipul, delectându-se cu agonia lui, cu încercările sale disperate de a mai amâna puțin momentul apogeului. Gustul amețitor al puterii i-a îmbătat din nou simțurile. Și a realizat în clipa aceea că nu mai avea nicio importanță care dintre ei ținea frâiele în mâinile sale. Important era faptul că amândoi se dăruiau cu trup și suflet pasiunii lor. Importantă era încrederea pe care și-o dăruiau reciproc. Și a înțeles că actul cedării era la fel de puternic precum actul dominării.

– Spune-mi-o, Kian! i-a cerut ea.

– Caroline! a îngăimat el, cu respirația întretăiată.

– Spune-mi-o!

– Te iubesc. Am nevoie de tine. De trupul tău.
Am nevoie de... tine.

Mărturisirea lui i-a adus un zâmbet pe buze, determinând-o să se așeze din nou călare deasupra penisului său fremătător și excitat. Gemetele lor împletite într-un singur glas s-au pierdut în noapte.

Dansând încă o dată deasupra lui, a simțit cum valurile de plăcere îi răvășeau trupul și sufletul deoptrivă. Și, printre flăcările pasiunii lor, i-a zărit chipul frumos, contorsionat de plăcere, arcuindu-se, nepuțincios, în brațele ei.

Au tremurat împreună timp îndelungat. O privea cu ochii lui întunecați, ușor încetoșați acum, dar la fel de sfredelitori.

– Nimeni n-a reușit să mă supună așa cum ai făcut-o tu, i-a șoptit el.

– De aceea, relația noastră este cu atât mai importantă.

– Da, așa este. Te iubesc, Caroline. Ei încă nu-i venea să creadă că totul era aieveja. Dar avea încredere în el. Îți mulțumesc, a continuat Kian. Pentru că m-ai lăsat să intru în viața ta.

Ea i-a scrutat chipul, delectându-se cu tandrețea pe care i-o citea în ochi. Nici când nu mai văzuse ceva atât de frumos.

– Iar eu îți mulțumesc pentru că mi-ai dat motive să fac acest lucru.

Au petrecut toată săptămâna în pat. Îl părăseau doar ca să mai mănânce din când în când. Uneori, lua masa în pat, hrănindu-se unul pe celălalt și vorbind în șoaptă.

Au lăsat ferestrele deschise ca să vadă munții și cerul deșertului pe care amândoi le iubeau atât de mult. Vorbeau despre viitor, concepeau planuri și făceau dragoste.

Leneveau în patul imens al lui Caroline în ultima noapte pe care o vor mai petrece împreună înainte de a se reîntoarce amândoi la muncă. Stăteau față în față, înlănțuiți unul de celălalt, satisfăcuți, dar la fel de pătimiși. Așternuturile albe zăceau pe podea. Kian avea să plece în curând ca să viziteze complexurile pe care le deținea familia lui pe coasta Californiei – în Sedona și Vail. Ca să înceapă o nouă viață. Pe Caroline nu o deranja acest lucru atâta timp cât făcea parte din viața lui. Atâta timp cât se va întoarce acasă la ea.

– Casa mea s-ar putea să ți se pară cumplit de mică în comparație cu apartamentele grandioase în care ai locuit în Europa, îmi dau seama de asta acum, Kian.

– Chiar mă gândeam să construiesc o casă – un palat arab în deșert. Ce părere ai?

Caroline a izbucnit în râs. Bănuia că vorbea serios.

– Ești sigur, Kian? Ești sigur că vei fi fericit să stai într-un singur loc, după stilul de viață pe care l-ai avut până acum?

El a luat-o în brațe, s-a aplecat deasupra ei și a sărutat-o ușor pe buze, înfiorând-o din cap până în picioare, așa cum făcea de fiecare dată când o atingea.

– Am fost deja peste tot. Acum nu-mi doresc decât să fiu alături de tine. Iar într-o zi, o să-ți arăt Parisul. Putem să stăm la hotelul George V și să ne plimbăm prin oraș. Știu unde găsim cele mai bune produse de

patiserie – cum nu vei mai găsi în altă parte. Trebuie să mergem să vedem Sacré-Coeur din Montmartre. Este cea mai frumoasă catedrală din lume. Vreau să-ți arăt totul. Nimic nu ne mai stă în cale acum.

Era adevărat. Acum, pentru că îi apăruse în cale, toate obstacolele din trecut fuseseră înlăturate și totul era posibil. Știa că era singurul bărbat care ar fi putut s-o ajute să treacă peste experiențele dureroase de odinioară. Era singurul bărbat destul de puternic ca să facă asta. Mai puternic decât ea. Destul de puternic ca să-i arate că dragostea poate fi un balsam tămăduitor, ce poate s-o ajute să ierte și să-și dăruiască din nou încrederea. Lui, dar și ei înșiși.

Era, în sfârșit, pe cale să lase în urma ei trauma din trecut, așa cum ar fi trebuit s-o facă cu mult timp în urmă. Dar uneori totul se întâmplă de la sine. Așa cum stă scris în stele. Iar ei îi era scris să fie cu el. Poate că nici nu exista o altă cale.

Lucrurile avansaseră extrem de repede, dar nu asta era cel mai important. Important era faptul că o învățase să iubească. O ajutase să-și deschidă sufletul. Era periculos să-l iubească. Să aibă nevoie de el, să aibă nevoie unul de altul. Dar nu mai putea să pună stavilă lucrurilor acum. Și nici nu voia să încerce.

O iubea. Acest lucru era, prin esența lui, o revelație. Care îi conferea puterea de a-l iubi la rândul ei.

Soarele începea să apună în spatele munților, colorând cerul în nuanțele chihlimbarului, care se contopeau cu tonalitățile argintii și aurii din ochii lui.

Erau doar de nouă zile împreună. Un răstimp prea scurt ca să se îndrăgostească unul de celălalt, ca să trăiască o experiență atât de intensă. Un răstimp prea scurt ca să-și tămăduiască sufletul. Dar uneori lucrurile urmează cursul scris în stele și nu are niciun rost să te împotrivești destinului.

Nu mai avea de gând să se împotrivească. Și acum, tot timpul din lume era al lor.

BUN VENIT ÎN EXOTICA!

Locul tainic al senzualității și ispitelor, unde vă puteți lăsa în voia celor mai ascunse fantezii. Pășiți înăuntru – și dezbrăcați-vă la intrare de toate inhibițiile... Pofțiți aici, unde nimic nu este oprit. Pasiunea ajunge la rang de lege atunci când visele nebănuite se descătușează...

„Experiențe interzise – dar extraordinar de intime. Cum putea oare să facă asta, să trăiască momente atât de intime în compania lui ca apoi, peste doar câteva zile, să renunțe la tot? Pentru că asta va trebui să facă, fără îndoială. Ideea că el va lucra la Exotica, oferind plăceri sexuale altor femei, o va înnebuni – și era atât de conștientă de asta.”

EDEN BRADLEY, *Exotica*

nemira.ro

EDEN BRADLEY